

ΕΛΛ ΑΘΗΝΑΙ

ΜΙΑ ΠΡΟΤΟΤΥΠΙΑ ΤΟΥ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»

Μπορείτε να μάς ρωτάτε...

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΑΝΤ. ΣΙΒΟΡΩΝΟΝ : Καλό το σταυρόλεξο, καλοί και οι πύχιοι σας. Το σταυρόλεξο θα περιμένη τη σειρά του. Οι επίλοιποι θα δημοσιευθούν συντομώτερα, λόγω της επικαιρότητας. Η κεραιά του ραδιοφώνου που κατασκευάσατε μάλλον πρέπει να είναι από καλώδιον. Είναι πλέον αποδοτική.

Μ. Α. : Διεβίβασα την παράκλησί σας στο "Εθνικόν" Ι-δρυμα Ραδιοφωνίας. "Επ'ήρτα την υπόθεσιν πως θα ικανοποιηθῇ.

ΒΕΛΣΑ Γ. Μ. : Δεν είμαι άνομος για να ξηγήθ' όνειρα. Άλλως τε τα όνειρα έχουν και θαρρώ υποκειμενικήν σημασίαν και θα ήτοιν άστοχο να δώση κανείς έξηγήσεις χωρίς να ξέρη και τόν χαρακτήρα και τήν ήλικία του υποκειμένου και με ρικές άλλες λεπτομέρειες.

ΝΟΣΤΑΛΓΟΝ : Στή Σελίδα "Αναγνωστών" θα δημοσιευθῇ εν καιρῷ το χειρόγραφο που στείλατε. Είναι άραδιον, θα υποστή όμως κάποιες τροποποιήσεις χωρίς να άλλοιωθῇ.

Κ. Π. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΝ : Οι έλληνικές ταινίες παρουσιάζουν άπειρα ελαττώματα όθει λόμενα κυρίως εἰς τήν έλλειψιν τεχνικών μέσων. Δεν πρέπει να άδικήτε τους "Έλληνες ήθοποιούς". Έμφατίζονται και παίξουν με τά μέσα που τους διαθέτουν. Άλλως έχουν προσόντα άνεκτίμητα που μπορούν να επιδείξουν άμα τους δοθούν τά μέσα.

ΜΑΝΩΛΗΝ ΦΩΤΑΚΗΝ : "Επ'ήρτα τή συνεργασίαν σας. Άτυχῶς τό θέμα, που εἶνε τόσο κολλογραμμένο και με τόση πινοή, έγινε άνεπιχειρησάτο διότι ή επέτειος εωρτάσθη ήδη. Προσωπικῶς λυπούμαι πολύ. Διότι τό ποίημά εἶνε θαυμάσιον.

ΜΑΡΚΟ - ΠΟΛΟ : "Η περίπτωση σας εἶνε κλασσική. Δείξατε και σεις άδιαφορίαν. Θα δῆτε ότι ο πάγος θα λυθῇ και τό μυστήριον θα λυθῇ. Μη καταπορίπτετε τόν έγωισμό σας, διότι ἔχετε έντελῶς άντίθετα άποτελέσματα από αυτά που έπιθυμείτε.

ΓΙΑΡΕΑ ΚΟΜΜΑΤΟΣ Αρ. 3α : Δεν εἶσθε σαφής. Δεν είχατε κοιμηθῇ άναπαύσει, "Αν όχι", τότε έγκαταλείψατε αυτό τό όνειρον. Εἶνε μάταιον. Η συμβουλή μου τῆς πείρας αὐτή εἶνε. Να μη κυνηγᾶτε χίμαιρας.

Ι. Τ. Σ. : Τό σταυρόλεξο έχει καλόν σχέδιο και έδαρησιν καὶ πρωτοτυπία. Κάποιαι διόρθωσις χρειάζεται, που θα γίνη και θα δημοσιευθῇ.

Ω. Ω. : Οι διευθύνσεις τῶν ήθοποιῶν εἶνε: Universal Films Corporation, Hollywood, U. S. A.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 2

Πόσες άπορίες δέν δημιουργοῦνται στήν καθημερινή σας ζωή! Πόσα ερωτήματα στα όποια σῆς εἶνε δύσκολο να δώσετε μιὰ άπάντησι! Από τά κοινότερα εἰς τά πιδ περίπλοκα. Πόσοι π.χ. θα μπορούσαν έτσι προχείρως ν' άπαντήσουν εἰς τό ερώτημα: Πότε εγενήθη ο Πρόεδρος Τρούμαν; ή στο άλλο ερώτημα: Πῶς θα βεβάσουμε ένα φῶρεμα; ή πῶς μπορεῖτε να άντιμετωπίσετε μιὰ δύσκολη περίστασι τῆς ζωῆς σας; Υπάρχουν ακόμη και άλλα ψυχολογικά ζητήματα που σῆς άφοροῦν και στα όποια εἶνε δύσκολο να δώσετε μιὰ ὀρθή άπάντησι, σύμφωνα με τήν όποίαν θα κανόνιστε τή ζωή σας.

Σ' όλα αυτά θα ἔχετε μιὰ σωστή θετική, συγκεκριμένη άπάντησι από τή στήλη αὐτή. Τῆς άπαντήσεως θα τις ἔχετε άμέσως. Θα σῆς τις δίδῃ ο "Αγνώστος Χ..." που εἶνε σέ θέσι να άπαντᾷ σε κάθε σας άπορία και να λύη κάθε σας πρόβλημα. Μη διαστᾶτε λοιπόν να μάς γράψετε και μη περιορισθῆτε για κανένα σας θέμα, άκόμα και τό μυστικό σας, άφού μπορεῖτε να γράψετε και με ψευδώνυμο. Κάθε βδομάδα ή στήλη αὐτή θα περιέχη τάς άπαντήσεις στα ερωτήματα και στις άπορίες σας. Εἶνε μιὰ πρωτοτυπία που πρώτη φορά εγκαινιάζεται σέ ελληνικό περιοδικό και που πρόκειται να εἰσπηρετήσῃ όλον τόν κόσμο, κάθε κοινωνική τάξεως, μικρούς και μεγάλους. Θα μάς γράψετε εἰς τήν διευθύνσιν μας (Περιοδικόν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ», Λεωφόρος 6) και θα ἔχετε στο έπόμενο φύλλο τήν άπάντησι σαφή, καταληπτή.

Γ. Μ. : Χρειάζεται πρό παν τάς τό ταλέντο, τό όποίον αν εἶχε μεγαλύτερη σημασία αν ήταν προσωμένο με θεωρητική μόρφωσι. Με τό ταλέντο σας μπορεῖτε να μετατρέχετε σῆς Διαγωνισμό του «Εδῶ Αθηνῶν» αν ακολουθήσετε τούς δρους συμμετοχῆς που δημοσιεύονται στήν σχετική σελίδα.

ΒΙΚΤΩΡ ΤΖΑΘΑΣ : Πράγματι παρατηροῦνται αὐτές οι διαλείψεις όφελόμενες στις επικές που γίνονται. Σέ λίγο χρόνο θα άποκτήσουμε τέλειον Σπαθισμό. Χρειάζεται λίγη υπομονή διότι τά οικονομικά μέσα που χρειάζονται εἶνε τεράστια.

ΕΛΕΝΙΣΤΙΑΝ ΣΟΥΣΙΑΝΗ : "Ο κ. Μαρούδας τραγουδᾷ συχνά ζαυλθινῶς στίχους. Γράψτε μου ποιὰ ήσαν ή έκποιμή τῆς που εἶχε τούς στίχους που σῆς εἰσέλασε. Θα σῆς πῶς στείλω.

ΝΤΙΚ ΣΑΝ : Σῆς συχαίρω για τά φιλόδοξα αἰθρήματά σας. Η συνεργασία σας θα φιλοξενηθῇ εν καιρῷ στήν Σελίδα τῶν "Αναγνωστών" που θα εἰσπηρετήσῃ.

ΦΩΤΕΙΝΟΝ ΠΕΤΡΙΔΗΝ : (Άσπρον, Λογικάδᾶ): "Εχετε δῆλον ὅτι τό κακό όφελεται μέσῳ εἰς τήν εἰσπέρειαν τῶν συγγραμμάτων. Τό «Εδῶ Αθηνῶν» άποστέλλεται εἰς τάς επαρχίας από τήν Πέμπτην ὥστε να εἰσπηρεθῇ άσπρον Σάββατον. Αυτό βέβαια μάς ζημιώνει, ἀλλά δέν μπορούμε να δελτιόσουμε ἡμεῖς τήν κατάσταση. Ο Σπαθισμός Αθηνῶν μεταδίδει μελοδραματικῶς έκπομπές κάθε Κυριακή και κάθε Παρασκευή εἰς τῆς 22.20. Από τούς εἰσους Σταθμούς σημειώνουν όσους ἔχουμε από τά στοιχεία που συγκεντρώνουμε. Με τόν καιρό θα τούς πλοητώσωμε. "Αμα εἰσπληθῇ ή μπησαρία παύει να άποδίδῃ. Υπάρχουν εἰδικά μηχανήματα τά όποια μπορούν να τις γεμίζουν, ἀλλά εἶνε πολυδάπανα. Γι' αυτό θα σῆς εἰσημερώσω δσον άφο-

ρά τήν χρῆσιν ὡς κινητηρίου δυνάμεως τῶν άδρος. Τό «Εδῶ Αθηνῶν» σῆς εἰσπηρετῇ για τά καλά σας λόγια.

Β. ΚΑΛΡΙΤΗΝ : "Όπως προ εδῆφατε σῆς άπαντᾷ πῶς ἔχετε δικιο. Όμολογῶ πῶς εἶναι καί δάσους ἐνέργειες και περιμένω και ἐγὼ τά άποτελέσματα. Τό σημείωμα που εἰσπινώπτετε στο γράμμα σας εἶνε άκριβέστατον. Επ'ήρτα υποσχεσι πῶς θα καταβληθῇ προσπάθεια τακτοποιήσεως τῶν Προγράμματος. Δυστυχῶς — μάς λένε — αὐτά δέν γίνονται από τή μιὰ μέρα στήν ἑλλη. Τό Συμβούλιον τῶν Ἐθνικῶν "Ιδρυμάτων Ραδιοφωνίας, που άποτελεῖται από εἰσους προσωπικότητας θα συζητήσῃ ἐπ' αὐτοῦ. Αυτό κατωρλώσωμε να εἰσπαραλίσσωμε. "Αν θέλετε τηλεφωνήστε μας, στο 33.207 για να σῆς εἰσημερώσωμε και προφορικῶς.

ΔΗΜΟΝ ΔΗΜΟΥ : Συμπληρώνω για τή προηγούμενη άπάντησί μου. Τό Βρετανικόν "Ιν σπιτιούτον άνοισινοῖ ότι από τῆς 15ης Μαρτίου διακόπτονται τά από ραδιοφώνου μαθήματα "Αγγλικῆς και τῶν "Ινσπιτιούτον πῶς γίνη σχετική ά νοδιοργάνωσις τῶν δλου προγράμματος. "Επιτίεται, ὅτι τά μαθήματα θα εἰσπαραληθῶν από τῆς "Ιανουαρίου. Τό «Εδῶ Αθηνῶν» θα παρακολουθῇ τήν ζήτησιν και θα γνωστοποιήσῃ τήν ἑννοσιν, τῶς ὥρας και τά άπαιτούμενα διδλία.

ΣΠ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ : Τό σῆμα εἶνε παρμένο από ένα ποσόν δημοτικό άγγλικόν τραγουδι, τό «Μ' κρίν' ὀλβ». Εἰδικῶς "Αγγλὸς συνεργάτης θα μάς γράψῃ σχετικῶς.

ΓΡΗΓ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ : (Πετρομαγούλα). Διεβίβασαμε τήν παραδολή σας στο ύπουρ γείο τῶν "Εξωτερικῶν, τό όποῖον μέσῳ τῆς ἐν Ούσαυκτῶν προσεισας θα άπειθυνθῇ στα ἐν "Αμερικῇ Προσε-νείας τάς ἑλληνικῆς Κοινότητας και "Οργανώσεις τῆς "Αμερι-

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

κῆς. Μόλις ἔχω τήν άπάντησιν θα σῆς τήν διαδιδάσκα. Μη παραλείψετε όμως κι' εἰσεῖς να μου εἰσπικάνετε ἡμῶν ἡμερῶν.

ΓΕΩΡ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΝ : (Πετρομαγούλα): "Η ἴδια άπάντησις ἰσχύει και για σῆς. "Η περίπτωση σας εἶνε πιδ εύκολη από τήν τῶν κ. Παπαχρήστου, διότι υπάρχει κάποιαι διευκύνσις τῶν άποθανόντων Μανουῖλου πούλου. Διά τό ύπουργεῖον τῶν "Εξωτερικῶν, όπου άπτημύνην ἑπὶ τῶν μάθῶν και να σῆς διευκολύνω. Πάντως εἶνα γράψτε μου ὥστερα από λίγον καιρό. "Εγὼ από αὐτή τῆ θέσι θα σῆς κρατῶ ἡμέτερο.

ΞΑΝΘΕΙΑ ΝΕΡΑ-ΙΔΑ : Σῆς εἰσπαραλίσσω τάς εἰσους τε τήν άπάντησιν. Σῆς παρακαλῶ. Διότι θέλω να σῆς διευκολύνω, να με ερωτήσετε και να μου ζητήσετε πιδ συγκεκριμένα πράγματα. "Εχω ὅλη τῆ διάθεσι να σῆς διευκολύνω.

Χ. Κ. : Δεν εἶνε κακή ή ιδέα σας για τό σκάκι. Θα μελετηθῇ ή τεχνική τῆς δημοσιεύσεως τῶν και πιθανόν να άφιερωθῇ μιὰ στήλη και σ' αὐτά άνεξαρτήτως τῆς σχετικῆς ἐκπομπῆς τῶν ραδιοφωνικῶν Σταθμῶν. "Όσον ὥρα τό χειρόγραφο σας για τό κουτσουμπολὶ εἰσπινώπτετε βέβαια για ποιόν εἰσπαραλίσσω και ποιόν άφαιρῶ. Δεν βόρρεπε όμως τά ποάγματα να εἰσπαραλίσσωται πιδ συγκεκριμένα, ὥστε να μη μενεύη κανείς τό πρόσωπο που κουτσουμπολεύετε και μάλιστα για ζήτηματα αἰσθηματικά. "Η θέσις τῶν περιοδικῶν εἶνε δύσκολη, ὅταν ἡπικαίεται για προ-σωπικά ζητήματα.

ΤΑΣΙΟΥΛΑ Κ. : Δεν εἶνε δύσκολο να εἰσπαραλίσσωτε τά αἰσθηματικά. Μη θεωρήτε στις συναντήσεις σας τί μεγάλη σας άγάπη. Θανῆτε λιγάκι — μνησῆτε, ὅσο προβάλλετε βέβαια. Θα μπορεῖτε να διοικησῆτε πῶς από τῆ σῆς. Τῶν αἰσθημάτων και εἰσπινώπτετε. Οὔτε δάκρυα, οὔτε ποσ ραδιόφωνο.

ΑΓΡΙΠΟΛΟΥΜΟΥΔΟ : "Εδῶ ή ά διαφορία εἶνε από έλλειψιν πραγ-ματικῆς άγῆτης τότε εἶνε δύσκολο να νᾶ τόν κερδίσετε. "Αλλά πῶς νᾶ ή άδιαφορία να εἶνε πρόσκαιρος. Δεῖτε και σῆς άδιαφορία. Πῶς σῆς πῶς εἰσπινώπτετε. Βέβαια δέν εἶνα τίς θαύσεις στις όποιες ἔχετε ὀπισθολογῇ, φαντάζομαι όμως πῶς θα εἰσπινώπτετε τήν εἰσπινώπτετε τῶν αἰσθημάτων τῶν και νᾶ φοντισῆτε να τῶν κρατήσετε πῶς σας με κάθε τρόπο. "Αξιοπρεπῆ όμως.

Μ. Ζ. (μυθιστῆν) : "Η παρακλήσις σας εἰσπαραλίσσω (Εἶνε δύσκολο ή μετᾶσῃ ὥρων τῶν Σταθμῶν, διότι τέτοιες ἐκπομπές, καὶ ὅσοι μένουσιν σταθερῶς ὅσοι ὥρες τῶν, για πολλούς λόγους.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ. :

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ • ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ • ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 9
ΑΘΗΝΑΙ, 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1945

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Διεύθυνσις Συντάξεως
ΣΠ. ΜΕΤΑΞΑΣ - Π. ΤΡΟΥΜΠΟΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΑΣ ΣΕΛΙΔΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, ΘΕΣ ΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΑ: 6δός Λεωφόρος 6. "Αριθ. τηλ. 33 209 ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: "Ετησ. 38.000. "Εξ. 20.000. Τριμ. 10.000 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 600

Απο σήμερα

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρ. 60

Τό «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ», αἰσπινώπτεται από σήμερα τήν τιμήν τῶν φύλλων κατά 100 δραχμᾶς ἐκ πρακτο-ρειακῆς ανάγκης, δεδομένου ὅτι ὅλα τά άλλα περιοδικά πωλοῦνται πρὸς δραχμᾶς 800.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ :
«ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΟ ΓΚΡΕΜ»

Νέον πρωτότυπον αἰθηματικόν μυθιστόρημα, γραμμένον από κλειστικῶς δια τῶν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ». Σελ. 30-31.

ΣΥΡΡΕΧΤΗ :

- 1) "Η "Ιστορία τῶν «ά-τόμων» εἰς εἰκόνας. Σελ. 18-19.
- 2) "Μιὰ εἰσπαραλίσσω με τούς Γκάγκστερς. Σελ. 35.
- 3) "Στήν χιονισμένη "Ελ-βετία. Τῆς κ. Λιλίκας Νάκου. Σελ. 7.

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ :

"Ο «Άλφα» και δ «Βῆτα» τῶν κ. Στ. Μυθιστῆν. — "Κύπρος» τῶν κ. Σ. Παναγιωτοπούλου. Σελ. 5.

ΚΟΡΥΤΣΑ : "Η ένδοξος ἐπέτειος. Τῶν κ. Σ. Θω-μοπούλου. Σελ. 10-11-12.

"Μιὰ φωτογραφία. Τῶν κ. Α. Καρανῆν. — "Στίχοι τῆς Κατοχῆς. Τῶν κ. Ν. Προεστοπούλου. Σελ. 8. — Τό Χρονογράφημα τῶν ΛΑΥΡΑ. Σελ. 9.

Νουθέλλες τῶν 1946 :
"ΤΟ ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟ ΤΗΣ ΜΑΡΚΟ». Σελ. 13.
"Η ΓΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΕΛΟΥ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑ». Σελ. 36. — "Ο ΚΡΙΣΤΟΜΠΑΛ ΔΕΝ ΠΙΑ ΝΕΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ» (πειρατικόν). Σελ. 24.

Η ΣΑΤΥΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ. Σελ. 46-47.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΑΣ :
Μουσικῆς Θεάτρου Κινηματογράφου. Μόδας. "Αθλητισμοῦ. Μπριζ. και άλλων.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΑ

Σ'ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ... ΑΘΩΟΤΗΤΟΣ

Του τακτικού μας συνεργάτου ΦΟΥΡΤΟΥΝΙΟ

Μα τό φανταζόσαστε ποτέ; "Οχι, πῶς μου!... Στήν εποχή μας και μετά τις εἰσβολές, τις κατοχές τό θρήνο και ὁ-δυρμό πούγινε στις ἐρωτικές δοσοληψίες (αν μπορούμε, δηλαδή, να ονομάσουμε έτσι τό αἰσθησιακό νταραβεράκι) ὅτι θα ὑπῆρχε ή παραμυ-κοή ζήτησι σ' αὐτό τό είδος; ...Και όμως ὑπάρχει. Και εἶνε ἀσφαλῶς πρὸς τήν τῶν ἐγχωρίου ἀνδρικοῦ φύλου, ὅτι τήν αναζητῇ τήν ἐπιθυμεί, τῇ θέλει!... "Αναζητῇ τήν παρ-θενικότητα "Οχι μόνο πρὸς τήν τῆς ἀνδρικής ἐντιμότη-τος, ἀλλά — πρὸ πάντων — τῆς φυσιολογικότητος ή, αν θέλετε, και τῆς ρωμαλεότη-τος!

Ἀλλά πρέπει να συνειννο-θοῦμε, πᾶν σ' αὐτό τό σκαμ-πρόζικο ζήτημα:

— "Αντρέας — μούλεγε κά-ποτε σπουδαῖος ἐμπειρογνώ-μων σ' αὐτό τό θέμα — πῶς τραβιούνται από προκλητικές γυναίκες, ἔχουν ἐλαττωμένο τόν ἀντρισμό τους. Εἶνε ὑπο-θερμικοί. Εἶνε σάν τά κουρα-σμένα, κοιμισμένα τετραπό-δα, που θέλουν καμουτσικῆς για να ξεπληθύνουν. "Ο φυσιο-λογικός άντρας, ὁ σωστός, τραβιέται από τήν παρθενικότητα. Δεν εἶνε ἀνάγκη να τόν προκαλοῦν. Διατηρεῖ τήν αἰ-τοικία φλόγα, χωρίς φουσε-ρό. Καί πρέπει να εἰσπινώπτε-ται ὅτι ή ἐκλογή του εἶνε πάν-τα πετυχημένη. "Η πείρα μου λέει, ὅτι δέν ὑπάρχουν γυ-ναίκες πιδ θερμῆς από τις σε-μνές, τις ἀληθινᾶ παρθενι-κές!

Ἄν εἶν' έτσι, αν ή ζήτησις τῆς παρθενικότητας δέν εἶνε αἶτημα ήθικολογῶν, ἀλλά εἰ-ραστών, τότε πρέπει να τόν καταλάβουμε και μάλιστα να τόν συμπαθήσουμε αὐτό τόν κύριο, που τραβῶσε, σ' ένα κοσμικό τσάι τήν περασμέ-νη βδομάδα, μιὰ γερόν ἱερε-μιάδα, πᾶν σ' αὐτό τό ζήτη-μα:

— Τίποτε δέν βλέπετε πῶς παρθενικό — εἶπε — οὔτε πρόσωπο, οὔτε βλέμμα, οὔτε ὄψος, οὔτε κτένισμα, οὔτε φῶρεμα, οὔτε περπατήσι, οὔτε κουβέντα! "Η ἀθῶα μα

τιὰ γάθηκε, τά χαμηλωμένα βλέφαρα ἀνήκουν στήν ἱστο-ρία, τό σεμνόν δάδισμα κα-ταργήθη. Κοριτσέλια, που μόλις πρόλαβαν ν' άρχίσουν να ζοῦν, γυρίζουν δαυμένα, κοιτάζουσι ἱταῖα, περπατοῦν με ἄκκισμους πληροφορημένης και πεπειραμένης, κάθονται με τό ἑνα πόδι ἑπάνω σ' ἄλ-λο κι' ἔχουν ένα ὄψος που νο-μίζετε πῶς δγῆκαν για...

Ἔνας από τούς πιδ νέους τῆς συντροφιάς τῶν εἶπε:

— "Η παρθενικότητα, φίλε μου, δέν εἶνε πῶς τῆς μόδας... Τώρα ἐπληρώσατε... Εἴ-μαστε στόν ἀστερισμό τῆς ἰδίουσυγκρασίας, τῶν σεξουα-λισμῶν και τῶν σεξ-άππῆλ. "Η παρθενικότητα δέν εἶνε πῶς ἡλικία, οὔτε ἀρρώστεια, οὔτε ὀλιμία, οὔτε ὁ θάνατος — τήν ὀμορφιά τῆς ψυχῆς. "Η γενεά ή δική μας ἦταν με τόν "Α-γιο Λούδοστιν, μούλεγε :

Ἔλατε νέες κοπέλλες... "Εἰσεῖτε πούγετε τήν ἀγνόητα τῶν κορμῶν και τήν ἀγίότη-τα τῆς κορδιάς... Ἔλατε... Εἶνε γραμμένη για σῆς ὅτι θ' ακολουθήσετε τόν "Αυτὸν τῶν Θεοῦ. Ἔλατε! Μονάχα σῆς μπορεῖτε να τόν ἀκολου-θῆτε σ' αὐτοῦ τῶν δρό-μων, τούς πιδ μυστηριώ-δεις! "Ο λειβάδι γαλατά!

"Ο θελτικός κόσμος εἶχε μείνει, για λίγο, ἀποσβολο-μένος, με τό ολντζῆν τῶν παλαιῶν στο χέρι. "Επειτα κυ-ρίες και δεσποινίδες, ὅσο προχωροῦσε δ νοσταλγὸς τῆς παρθενικότητος, στο παρά-νο διεραστικό του άσπινώπτε-ται ἡ ἀλλοκοτιάζονται μ' ένα ναυάγιο ἀδύνατον εἰρηνικό. Καί θ' άνοιγαν, χωρίς άλλο, τό στόμα τους δὺο πῆρες για να... χασμουρηθοῦν, αν δέν εἶχανε τό φόβο, ὅτι θα γίνη σκάνδαλο. "Η μικρότερη ὁμας ἀπ' ὅλες τόλμησε:

— Πᾶμε. "Εσθ: ρώτησε μιὰ μεγαλύτερη.

— Πῶς λές; "Εκασε ή ἄλ-λη.

— Στο μπαράκι τῶν Στά-θη. "Εσπερῇ λέει, ένα οὔζο

χιστόν κάποιαι ποίησι, ἐνῶ ἐγὼ δὲ βλέπω, παρὰ μονάχα ἀδυσπῶστα, χωρίς χαρά και χωρίς χάρη. "Η γενεά που φεύγει νοσταλγεί τήν παρθε-νικότητα. Αὐτή ἐνοιώθε τήν ποίησι τῶν Χρυσόστομου: "Η παρθένα εἶνε ὁμοια με τῶν ἀγγέλων, ἀγνή σάν αὐ-τούς, καί πῶς ἐνάρετη ἀπ' αὐτούς, γιατί οἱ ἄγγελοι δέν ἔχουν αἰσθήσεις που μάς πα-ραπλανοῦν, ἀκοή που γοητεύ-ει ἡ γλυκὴ τραγούδι, μάτι που σκαλοῦναι ή ὀμορφιά τῶν μορφῶν. Εἶνε ὥραία σάν τούς ἀγγέλους με μιὰ ὁμορφιά που τίποτα δέν μπορεῖ να μα-ράνη, οὔτε ἀρρώστεια, οὔτε ὀλιμία, οὔτε ὁ θάνατος — τήν ὀμορφιά τῆς ψυχῆς. "Η γενεά ή δική μας ἦταν με τόν "Α-γιο Λούδοστιν, μούλεγε :

Ἔλατε νέες κοπέλλες... "Εἰσεῖτε πούγετε τήν ἀγνόητα τῶν κορμῶν και τήν ἀγίότη-τα τῆς κορδιάς... Ἔλατε... Εἶνε γραμμένη για σῆς ὅτι θ' ακολουθήσετε τόν "Αυτὸν τῶν Θεοῦ. Ἔλατε! Μονάχα σῆς μπορεῖτε να τόν ἀκολου-θῆτε σ' αὐτοῦ τῶν δρό-μων, τούς πιδ μυστηριώ-δεις! "Ο λειβάδι γαλατά!

"Ο θελτικός κόσμος εἶχε μείνει, για λίγο, ἀποσβολο-μένος, με τό ολντζῆν τῶν παλαιῶν στο χέρι. "Επειτα κυ-ρίες και δεσποινίδες, ὅσο προχωροῦσε δ νοσταλγὸς τῆς παρθενικότητος, στο παρά-νο διεραστικό του άσπινώπτε-ται ἡ ἀλλοκοτιάζονται μ' ένα ναυάγιο ἀδύνατον εἰρηνικό. Καί θ' άνοιγαν, χωρίς άλλο, τό στόμα τους δὺο πῆρες για να... χασμουρηθοῦν, αν δέν εἶχανε τό φόβο, ὅτι θα γίνη σκάνδαλο. "Η μικρότερη ὁμας ἀπ' ὅλες τόλμησε:

— Πᾶμε. "Εσθ: ρώτησε μιὰ μεγαλύτερη.

— Πῶς λές; "Εκασε ή ἄλ-λη.

— Στο μπαράκι τῶν Στά-θη. "Εσπερῇ λέει, ένα οὔζο

χιστόν κάποιαι ποίησι, ἐνῶ ἐγὼ δὲ βλέπω, παρὰ μονάχα ἀδυσπῶστα, χωρίς χαρά και χωρίς χάρη. "Η γενεά που φεύγει νοσταλγεί τήν παρθε-νικότητα. Αὐτή ἐνοιώθε τήν ποίησι τῶν Χρυσόστομου: "Η παρθένα εἶνε ὁμοια με τῶν ἀγγέλων, ἀγνή σάν αὐ-τούς, καί πῶς ἐνάρετη ἀπ' αὐτούς, γιατί οἱ ἄγγελοι δέν ἔχουν αἰσθήσεις που μάς πα-ραπλανοῦν, ἀκοή που γοητεύ-ει ἡ γλυκὴ τραγούδι, μάτι που σκαλοῦναι ή ὀμορφιά τῶν μορφῶν. Εἶνε ὥραία σάν τούς ἀγγέλους με μιὰ ὁμορφιά που τίποτα δέν μπορεῖ να μα-ράνη, οὔτε ἀρρώστεια, οὔτε ὀλιμία, οὔτε ὁ θάνατος — τήν ὀμορφιά τῆς ψυχῆς. "Η γενεά ή δική μας ἦταν με τόν "Α-γιο Λούδοστιν, μούλεγε :

Ἔλατε νέες κοπέλλες... "Εἰσεῖτε πούγετε τήν ἀγνόητα τῶν κορμῶν και τήν ἀγίότη-τα τῆς κορδιάς... Ἔλατε... Εἶνε γραμμένη για σῆς ὅτι θ' ακολουθήσετε τόν "Αυτὸν τῶν Θεοῦ. Ἔλατε! Μονάχα σῆς μπορεῖτε να τόν ἀκολου-θῆτε σ' αὐτοῦ τῶν δρό-μων, τούς πιδ μυστηριώ-δεις! "Ο λειβάδι γαλατά!

"Ο θελτικός κόσμος εἶχε μείνει, για λίγο, ἀποσβολο-μένος, με τό ολντζῆν τῶν παλαιῶν στο χέρι. "Επειτα κυ-ρίες και δεσποινίδες, ὅσο προχωροῦσε δ νοσταλγὸς τῆς παρθενικότητος, στο παρά-νο διεραστικό του άσπινώπτε-ται ἡ ἀλλοκοτιάζονται μ' ένα ναυάγιο ἀδύνατον εἰρηνικό. Καί θ' άνοιγαν, χωρίς άλλο, τό στόμα τους δὺο πῆρες για να... χασμουρηθοῦν, αν δέν εἶχανε τό φόβο, ὅτι θα γίνη σκάνδαλο. "Η μικρότερη ὁμας ἀπ' ὅλες τόλμησε:

— Πᾶμε. "Εσθ: ρώτησε μιὰ μεγαλύτερη.

— Πῶς λές; "Εκασε ή ἄλ-λη.

— Στο μπαράκι τῶν Στά-θη. "Εσπερῇ λέει, ένα οὔζο

σπουδαίο. Ευχαρίστως θα πι-
να ένα ποτηράκι.

Σηκώθηκαν ήσυχα - ήσυχα,
φόρεσαν τις ζακετίτσες τους
και βγήκαν πατώντας στα νύ-
χια των ποδιών. Κι' αυτή τη
φορά έμειναν όλοι μ' ανοιχτό
τὸ στόμα. Καί ὁ Ὁράτιος
καί ὁ Βιργίλιος καί ὁ Ἅγιος
Αὐγουστίνος ὅπως καί ὁ ὑ-
ποφαινόμενος. Ὡστόσο τις
παρακολούθησα. Εἶχαν περά-
σει ἕνα μικρὸ διάδρομο καί
μόλις φτάσανε στὸ γῶλ, ἔσκα-
σαν κάτι γέλια, πού τράντα-
ζαν τοὺς τοῖχους.

— Μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς τί
δουλεῖα κάνει αὐτὸς ὁ κύριος;
Ρώτησε τέλος ἡ μικρότερη
τῆς μεγαλύτερης.

— Δὲν ξαίρω!... Αὐτὸ
πού ξαίρω εἶνε ὅτι δὲν ἀφί-
νει, φουστάνι γιὰ φουστά-
νι!...

— Μὰ ἔτσι πές μου, λοι-
πόν!... Τώρα ἐξηγοῦνται
οἱ ψαλλοὶ τῆς πορνεϊκότη-
τας. Πάμε γιὰ τὸ οὐτάκι!

Κι' ἔφυγαν κουνιστές πη-
δηχτές, ἀνίκανες νὰ νοιώσουν
ἐνάν ἀντρα πού δὲν ἔχει ἀ-
νάγκη ἀπὸ τις ναυτικές ἐπι-
δείξεις καί τὰ τετριπτά τῆς
θηλυκότητας, γιὰ νὰ εἶνε ἐν
τάξει μὲ τὸ φύλο του.

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Ἔνας ἀπλοϊκώτατος σιδε-
ρᾶς ἔτυχε κάποτε ν' ἀγαπήσει
παράφορα τὴν κόρη κάποιου
ζωγράφου. Ὁ πατέρας τῆς, ὁ-
ταν τοῦ τῆ ζήτησε σὲ γάμο,
τοῦ ἀπάντησε ἀπότομα:

— Ἡ κόρη μου δὲν θὰ παν-
τρευτῇ παρά μονάχα ζωγράφο.
Ἐπειτ' ἀπ' αὐτὸ ὁ σιδεράς
μας πρὸς ἀπόφαση νὸ μάθη...
ζωγραφικὴ. Κι' ὅταν ὕστερα ἀ-
πὸ πολλοὺς κόπους τὸ κατώρ-
θωσε, τὸ πρῶτο ἔργο πούφτια-
σε ἦταν τὸ πορτραῖτο τῆς κα-
λῆς του, πού τὸ παρουσίασε
ἡμέσως στὸν πατέρα τῆς.

Ὁ γέρο - ζωγράφος ζωγρά-
φιζ' ἐκείνη τὴ στιγμή ἕνα σύμ-
πλεγμα ἀγγέλων. Γιὰ μία στι-
γμὴ ζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὸν
ἐπισκέπτη του καί βγήκε ἔξω.
Ὁ σιδερουργὸς τότε, πήρε ἕ-
να πινέλο καί, βιαστικά - βια-
στικά, ζωγράφισε πάνω στὸ
μορὸ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους
τοῦ συμπλέγματος μιὰ μύγα.

Ὅταν σὲ λίγο γύρισε ὁ ζω-
γράφος στὸ ἀτελιέ του, γελᾶ-
στηκε καί πήρε τὴ μύγα γι' ἀ-
ληθινή. Προχώρησε λοιπὸν γιὰ
νὰ τῇ διώξῃ μὲ τὸ χέρι, κα-
τάλαβε ὅμως τὸ λάθος του,
καί, γυρίζοντας στὸ σιδερά τοῦ
εἶπε:

— Δὲ ζῆτ' ὅτι τίποτ' ἄλλο
ἀπὸ σένα. Ἡ κόρη μου σοῦ ἀ-
νίκει.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

— Οἱ φίλοι, μὰς εἶνε ἀφω-
σιωμένοι ἐφ' ὅσον ἡ φιλία μας
ἡμπορεῖ νὰ τοὺς ἀφελήσῃ.

— Ἐκεῖνος πού θέλει νὰ εἶ-
νε μεγάλος πρέπει νὰ ἐπιχει-
ρῇ μόνον μεγάλα πράγματα.

— Ὁ σοφὸς ἀνίκει σ' ὅλον
τὸν κόσμον. Ὁ ἀγνώστου
δὲν ἀνίκει οὔτε στὸ σπίτι του.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελὶς 4*

ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ
30 ΚΑΙ 31

Γραμμένο εἰδικῶς

γιὰ τὸ

«Εδῶ Ἀθῆναι»

ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Λουλούδια στὸ γκρεμὸ

Λουλούδια πού κρέμονται στὶς ἀ-
θύσσους. — Χαρές ἀνοιξιάντικες πού
λουλουδίζουν ἐπάνω ἀπὸ βάραιρα.

— Ἀνδοὶ πού ξετρελλαίνονται μὲ τὰ
ζεστά τοὺς χρώματα καί σὲ προσ-
καλεῖν νὰ τοὺς δρέψῃς, ἀψιφῶν-
τας τὸν κίνδυνο καί πολλές φορές
τὸν θάνατο. — Εἶνε ζωντανὰ καί
ἀνθρώπινα αὐτὰ τὰ

Λουλούδια στὸ γκρεμὸ

Εἶνε κάποιες Κυρίες πού φαντάζουν
ὡς ἀνοιξιάντικα λουλούδια ὅλο
προκλητικὴ δροσιά καί χάρι καί
ἄρωμα. — Εἶνε γοητευτικοὶ πειρα-
σμοὶ γιὰ τὰ ἀλησμόνητα νεύα-
τα, πού τραβοῦν μὲ ἀκατανίκητη
δύναμη στὸν γκρεμὸ, καί στὴν ἀ-
βυσσο πού κρέμεται ἡ σκοτεινὴ ζωὴ
τους. — Πόσοι νέοι δὲν τὶς πλήρω-
σαν μὲ αἶμα καί δάκρυα, μὲ δυσ-
τυχία καί ἀτίμωσι, μ' αὐτὸ τὸν
χαμὸ!

Μιά τέτοια ἱστορία εἶνε τὰ

Λουλούδια στὸ γκρεμὸ

Τὸ νέον μυθιστόρημα τοῦ

ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

(τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν)

πού ἀρχίζει δημοσιευόμενον ἀπὸ

Σήμερα

Λουλούδια στὸ γκρεμὸ

Αὐτὸ εἶνε τὸ πρῶτο μεγάλο ὄργαν
τοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» πρὸς τοὺς
ἀναγνώστες του.

Μοντέρνα

Μαγειρική

Μποροῦμε σήμερα νὰ κά-
νουμε καί λίγα ὠρεῖα μι-
σκότα, πού μὰς ἐπιτρέ-
πουν νὰ ἐτοιμάσουμε συγ-
κρότως καί ἕνα καλὸ κέικ.

Πρῶτα λοιπὸν τὴ μισκό-
τα. Χρειαζόμαστε γι' αὐτὰ:
150 δράμια ἀλεύρι, 100
δράμια βούτυρο, 50 δράμια
ζάχαρι, 6 κρόκους αὐγῶν,
μιὰ κουτάλι τῆς σούπας κο-
νιάκ, μιὰ κουτάλι τῆς σού-
πας μπέικεν πάουντερ, λίγα
ἀμύγδαλα καί ἄρωμα βανίλ-
λιας. Θὰ κτυπήσῃς καλὰ μὲ
μιὰ ἐύλινη κουτάλα τὸ βού-
τυρο, κατόπιν θὰ ρίξῃς τὴ
ζάχαρι καί θὰ τὸ κτυπήσῃς
καί πάλι πολὺ ἐως ὅτου ἀ-
σπρίση τελείως, κατόπιν
τοῦ κρόκους ἑνῶν ἑνῶν,
μετὰ τὸ κονιάκ, τὴ βανίλλια
καί τελευτᾷ τὸ ἀλεύρι μὲ
τὴν μπέικεν πάουντερ ἀνα-
κατεμένο καί κοσκινισμένο
μαζί. Ἐπειτα θὰ τὸ ζυμά-
σῃς καλὰ. Τὴν ὥρα πού θὰ
τὰ πλάθῃς, θὰ τὰ ἀλείψῃς
ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μὲ ἀσπρά-
δι αὐγῶν, θὰ τὰ πασπαλί-
ζῃς μὲ ψιλὸ μύγδαλο, καί
θὰ τὰ στεγνώσῃς στὸ φούρνο.
Ὅταν θὰ εἶνε ἐτοιμα τὰ ἀ-
λείψῃς μὲ λίγη μαρμελάδα
καί νὰ ἐγώνεις δυό-δυό.

Καί τώρα τὸ κέικ, γιὰ τὸ
ὁποῖον θὰ χρειαζοῖσαι ὀλίγου
μὲ τὰ ἀσπράδια τῶν αὐγῶν.

Τὰ μέτρα εἶνε: 1) 2 φλυ-
τζάνι γάλακτος βούτυρο, 1
φλυτζάνι γάλακτος ζάχαρι,
2 φλυτζάνια γάλακτος ἀλεί-
ρι, 3 κουτάλια τοῦ γλυκοῦ
μπέικεν πάουντερ, 3 ἀσπρά-
δια, 2) 3 φλυτζάνια γάλα, ἄ-
ρωμα βανίλλιας, τὴ φλοιδα
ἑνὸς λεμονιοῦ εὐωδία.

Πρῶτα θὰ κτυπήσῃς τὸ
βούτυρο καλὰ, μετὰ θὰ ρίξῃς
τὴ ζάχαρι καί θὰ ἐξακολου-
θῇς νὰ τὸ γυρίζῃς. Μετὰ τὸ
λεμόνι τὴν βανίλλια, μετὰ
τὸ ἀλεύρι σιγὰ - σιγὰ. (Ἄ-
φοι προηγουμένως τὸ ἔχεις
κρυσταλλοῖς 2—3 φορές μα-
ζι μὲ τὴν μπέικεν πάουντερ)
καί τελευτᾷ τὰ ἀσπράδια
κτυπημένα μετὰ. Θὰ τὸ γυ-
ρίσῃς κανονικὰ γιὰ ἀρκετὴν
ὥρα καί θὰ τὸ βάλῃς σὲ δυό
φύμες στρογγυλές. Ὅταν
τὸ βγάλῃς ἀπὸ τὸ φούρνο
θὰ ἐνώσῃς τὶς δυό φύμες ἡ
μὲ μαρμελάδα ἡ μὲ σαντι-
γύ. Ἀπὸ πάνω δὲ γύρω -
γύρω θὰ τὸ «γλασσάρῃς»:

Θὰ βάλῃς μιὰ κουτάλι
τῆς σούπας βορσὸν νερό, 1
1) 2 φλυτζάνι γάλακτος ψι-
λὴ ζάχαρι, 1) 2 κουτάλια
τοῦ καφέ λυωμένου βούτυρο,
1) 2 κουτάλια τοῦ καφέ βα-
νίλλια καί στάγόνες λεμο-
νιοῦ.

Πρόσεξε τώρα πῶς θὰ γί-
νῃ: Στὸ βορσὸν νερό θὰ ρί-
ξῃς τὴ ζάχαρι λίγη-λίγη καί
θὰ τὴν ἀνακατέψῃς ἔως ὅ-
του σιγηματισθῇ μιὰ μάζα τό-
σο πηκτὴ ὅσο χρειάζεται
γιὰ νὰ ἀλείφεται. Μετὰ θὰ
πασπαλίσῃς τὴν βανίλλια, τὸ
γυμὸ τοῦ λεμονιοῦ, καί τὸ
λυωμένο βούτυρο. Ἐὰν, εἶνε
πολὺ πηκτὴ, θὰ προσθέσῃς
λίγες σταγόνες ὀσμὴ βορ-
σὸν νερό. Θὰ ἀλείψῃς δὲ ἀ-
μέσως τὸ κέικ γύρω - γύρω
καί ἀπὸ πάνω.

Ὁ κόσμος τῆς τέχνης

Κύπρος

Τοῦ κ. ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τὴν αὐγὴ τοῦ περασμένου Σαββάτου
μιά μικρὴ συντροφία λογοτεχνῶν ξεκίνησε
ἀπὸ τὴν πλατεία Ρηγίλλης γιὰ νὰ κατέ-
βῃ στὸν Πειραιά. Πήγαινε νὰ καλωσορί-
σει τοὺς ἀντιπρόσωπους τοῦ λαοῦ τῆς Κύ-
πρου, νὰ τοὺς προσφέρει τὸν ἀσπασμὸ
τῆς πνευματικῆς Ἑλλάδας καί νὰ τοὺς
διαβεβαίωσῃ πῶς εἴμαστε ὅλοι, στὸ πλευ-
ρὸ τοῦ δικαίου ἀγῶνα τους.

Ὁ οὐρανὸς εἶχε μιὰ σπάνια γλυκότη-
τη ὁμορφιά, λὲς κ' ἦταν καθρέφτης τῆς
ψυχῆς μας πού τὴ χερά τῆς γιὰ τὸ ἀδελ-
φικὸ συναπάντημα σκοτεινιάζε ὁ καημὸς
τῶν ἀνεκπλήρωτων ἀκόμα πόθων: ἀνά-
λαφρα σύννεφα ἀκίνητοῦσαν ἀπάνω ἀπὸ
τὴν πολιτεία πού ἀγορευτοῦσε γιὰ νὰ
ἐξαναρχήσῃ τὴν ἐπιδουνη πάλιν τῆς μετα-
πολεμικῆς ἡμέρας. Ὁ αἶρας ἦταν ἀλα-
φρὸς μὰ κάπως ὑγρὸς, γεμάτος μηνύμα-
τα βροχῆς. Μὰ ὁ τόπος ὅλος εὐδίαζε ἀ-
πὸ τὶς στερνές ἀνάσεις τῶν γαρούφαλλων
καί τὶς πρῶτες τῶν μενεξέδων, κ' οἱ «κρά-
χτες πέτεινοι» τραγουδοῦσαν τὸν ἥλιο
πού μαντεύανε νὰ προσδίνει πίσω ἀπὸ τὸ
ἀσημόλευκο πλεμάτι.

Ὅταν ἔφτασε τὸ ἀμάξι στὸ τέμα τῆς
λεωφόρου καί πήρε τὸ δρόμο τῆς ἀκρο-
πολεως εἶδμε νὰ φεγγολοβεῖ μιὰ κυμα-
τοῦσα θάλασσα μὲ χρώμα ἀπίθανο, γκρι-
ζογάλαζο. Στὴν ὄψη τῆς πιστέψαμε πῶς
βλέπαμε τὴν ἴδια γλῶσσα καί τὴν ἴδια με-
λαγχολία τ' οὐρανοῦ καί τῆς ψυχῆς μας.
Ἀλλὰ μιὰ ἀλκυὼνα φάνηκε ξαφνικὰ νὰ πε-
τάει ἀπάνω ἀπὸ τὸ ἀνήσυχο κύμα, γε-
μάτη θορυβητὴ λυγερὰ. Τὸ πήραμε γιὰ
καλοσημαδί.

Ἀνεβαίνοντας τὴ στενὴ σκάλα τῆς «Κο-
ρινθίας», τὸν κοραβιὸ πού εἶχε φέρε
τοὺς ἀντιπροσώπους, ἐνίκαμε τὴν κορδιὰ
μου νὰ χτυπάει δυνατὰ. Ἦτανε σὰ νὰ
ἔφτανε ἡ ὥρα πού θὰ πατούσα τ' ἅγιο
χῶμα τοῦ μαρτυρικοῦ νησιοῦ. Στὸ νοῦ
μου ἐξυπνήσαν οἱ θύμησης μιᾶς ἱστορίας
σπράντα αἰώνων, ἱστορίας μεστής ἀπὸ
ὁμορφίε, ἀπὸ θυσίες, ἀπὸ φῶς κ' ἀπὸ
σκιά. Ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Εὐαγόρας, ἡ περ-
σικὴ κατοχὴ, ἡ Σταυροφορία, οἱ ἀραβικὲς
ἐπιδρομές, ἡ Ἑνετοκρατία, ἡ Τουρκοκρα-
τία, ἡ Ἀροδαφούσα, τ' ἀκριτικὰ τρα-
γουδιὰ, οἱ ποιετὲς Μισαηλίδης καί Λιπέρ-
της — ἀτέλειωτη σειρά ἐντυπωτικῶν εἰκό-
νων ξετυλίχτηκε μέσα μου μὲ τὴ γοργάδα
τῆς ἀσποπῆς. Κ' ἦταν ὅλο ἀχνάδα καί
θάμπος. Κ' εἶχε ἄλλο τῆς Τέχνης κ' ἄλ-
λου τῆς Λεβεντιάς τὴ σφραγίδα. Καί παν-
τοῦ ἔσταζε αἶμα, «πλήθος αἶμα ἑλληνικὸ»!

Ἄμα τέλειωσαν οἱ χαιρετισμοὶ καί τὰ
ἐγκάρδια λόγια μπήκαμε σὲ μιὰ φερω-
μένη βενζινακότα μαζί μὲ τοὺς ἀντιπρο-
σώπους, πού διαζόντο νὰ πατήσουν τὴν
ἐλευθερὴ γῆ τῆς Μεγάλης Μητράς. Στὴ
στερία ἕνα πλήθος κόσμου τοὺς ὑποδέχ-
τηκε θερμὰ μὲ χειροκροτήματα καί ζητω-
κραυγές. Καί τότε εἶδα στὰ δεκρυσμένα
μάτια τους νὰ λάμπει ἡ πεποίθησι πῶς
μὲ τὴ βοήθεια ὅλων μας οἱ πολῦχροι ἀ-
γῶνες γιὰ τὴν Ἑνῶση θὰ δικαιωθοῦν.

ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟΥΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙ...

Οἱ ἀναγνώστες τοῦ ἑβδομαδιαίου
φύλλου τῆς Ἰνδιανὰπολέως τῶν Ἱν.
Πολιτειῶν, παραπονέθηκαν γιὰ τὸ μι-
κρὸ σχῆμα του. Ἡ διεύθυνσις τῆς ἐφη-
μερίδος, γιὰ νὰ τοὺς ἱκανοποιήσῃ, ἀ-
νῆγγεῖλε ὅτι τὸ προσεχὲς φύλλο θὰ εἶ-
νε τόσο μεγάλο ὥστε νὰ μπορῇ κα-
νεῖς τὰ τυλίγει μὲ αὐτὸ μιὰ μπουκάλια
οὐίσκου...

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο «ΑΛΦΑ» ΚΑΙ «ΒΗΤΑ»

ΤΟΥ * ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀγεωμέ-
τρητοι, οἱ ὁποῖοι μολαταῦτα συνειννοῦν-
ται περίφημα στὶς καθημερινές τους σχέ-
σεις μὲ τὴ συνθηματικὴ γλῶσσα τῆς τρι-
γωνομετρίας καί τῶν ἀνωτέρων μαθημα-
τικῶν.

Τὰ πρόσωπα, τὰ πράγματα, ὁ κύρ-
Γιώργης, ὁ μπαρμπα - Σταύρος, τὸ τυ-
ρὶ ἡ κονσέρβα, ἡ ὁδὸς Σταδίου, τὸ
Σύνταγμα, ἀκόμα καί ὁ Τίτο καί ὁ Ζα-
χαριάδης, ὅλα στὸ στόμα τους μεταβάλλο-
νται σὲ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου καί
σὲ ἐξισώσεις τρίτου βαθμοῦ. Λένε ὁ Ἀλ-
φα μπακάλης, ὁ Ἀλφα δρόμος, ὁ Βῆτα
παλιάνθρωπος, τὸ Ἀλφα τυρὶ. Λένε:
δὲν ἐνδιαφέρωμαι ἐγὼ γιὰ τὸν Ἀλφα καί
γιὰ τὸν Βῆτα, καί ἐννοοῦν τὸ γείτονα
τους τὸν κύρ - Ἀπόστολο πού μάλωσε
μὲ τὴ γυναῖκα του τὴν Κωνσταντίνη καί
τὴν καταχέριασε. Σοὺ μιλῶν γιὰ ζῶν,
ταυνοῦς κανονικὰ βαφτισμένους καί τακτι-
κὰ ἐορτάζοντας τὴν νομισματικὴν τὴν ἐ-
ορτὴν Χριστιανούς καί νομίζεις πῶς μι-
λοῦν γιὰ δύο ἰσοπλευρὰ καί ἰσοσκελῆ
τρίγωνα, ἡ γιὰ παραλλήλους γραμμὰς
ἀλληλοτεταγμένους, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὰς
ἐντὸς ἐκτός, καί ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γω-
νίας ἴσας. Καί ὅλοι αὐτοὶ πού μιλῶν μὲ
αὐτὸν τὸν ἐπιστημονικὸ τρόπο δὲν εἶναι,
νὰ πῇ, τίποτα ἐκκαθαρισθέντες καθηγη-
ταὶ τῶν μαθηματικῶν ἀπὸ τοὺς μετεκ-
παιδευθέντας εἰς τὰ σφαγεία τοῦ ἔαυ.
Εἶναι ἄλλοι ἄνθρωποι οἱ περισσότεροι
καί εἰρηνοὶ συζητηταί. Διεπιστώσα μὰ
λιστα καί τοῦτο τὸ περίεργο φαινόμενο
πῶς οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς πού κά-
μουν τόση σπατάλη τοῦ Ἀλφα καί τοῦ
Βῆτα εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀναλ-
φάβητοι.

Προχθές τὸ μεσημέρι ἀκούγα καί ἀπε-
λάμβανα δυό ἀπ' αὐτοὺς τοὺς πυθαγορί-
ους νὰ συζητοῦν πολιτικά, μεταχειριζό-
μενοι μόνο τὰ τρία πρῶτα στοιχεῖα τοῦ
ἀλφαβήτου. Ἡ σκηνὴ εἶνε ἐπὶ τὴν στάση
τοῦ τροχιοδρόμου μπροστὰ στὸ μνη-
μεῖο τοῦ Ἀγνώστου. Ἀπομνηστικὴ ἀνα-
μνη τοῦ τραῦ μὲ κείνη τὴ στάση, ση-
μαίνει ὡς γνωστὸν γενικὸ συναγερμὸ
ὅλων τῶν δυνάμεων Ἑλλήνων πού κατοῖ-
κοῦν τὸν δαυμόνιο πολιτῆρον. Ἀπὸ Παγ-
κοῦ καί Κουκάκι μέχρι τέρματος Πατη-
σίων. Λοιπὸν μπροστὰ σὲ ἕνα τόσο πυ-
κνὸ ἀκροατήριον διεξήγετο ἡ συζήτησις
γιὰ τὸ πολιτικὸν κατὰ τὸν ἐξῆς τρό-
πον:

— Ἀκού ἐδῶ, Θανάση, καί βάλλο κα-
λὰ στὸ κεφάλι σου. Μπορεῖ νάχη τὴν
Ἀλφα ἰδέα περὶ πολιτικῆς. Δὲ μ' ἐνδια-
φέρει, ἐλευτέρος πολίτης εἶσαι. Ὅμως
δὲν ἐννοῶ νὰ μὲ πειράξῃς ὅπου μὲ πο-
νῇ. Μπορεῖ δηλαδὴ νὰ ἔχη κανένας φίλο
τὸν Ἀλφα καί τὸν Βῆτα καί νάχη τὶς
ἰδέες του. Νομίζω:

Ὁ Θανάσης διῶς εἶναι προκλητικῶ-
τερος.
— Αὐτὰ δὲν τὰ ξέρω γώ. Ἐδῶ εἶναι
ἐνα κ' ἕνα. Τόγε θέλαμε καί τὸν φέρα-
μὲ. Γιὰ τὸν Ἀλφα καί γιὰ τὸ Βῆτα λέ-
γο, ἀδιάφορο. Νοικοκυραῖοι εἴμαστε στὸ
σπίτι μας, βλέπουμε ποῖος μᾶς στάθηκε
τὴν ὥρα πού ἔπρεπε καί ποῖος μᾶς πρό-
δωσε. Τώρα τὸ τί θὰ πῇ ὁ Ἀλφα κου-
κοῦς καί ὁ Βῆτα λεβαντίνος, εἶναι ὅλ-
λη ὑπόθεση. Ἡ Ἑλλάδα εἶναι δική μας,
δὲν ἀνίκει στὸν ἕνα καί στὸν ἄλλο. Πέ-
ς μου μωρέ, πήγαμε μεις κοιμητὰ μέρα νὰ

ποῦμε στὸν Ἀλφα Ἀρβανίτη καί στὸν
Βῆτα χαχόλο ποῖον θὰ φέρουν στὴν Κυ-
βέρνησιν τους, ἔ; Ὁχι, σὲ ρωτῶ δηλα-
δὴ.

Ὁ πρῶτος μαθηματικὸς, ἀπάντησε
στὴν ἴδια γλῶσσα ὡς ἐξῆς:

— Ὅριστε λόγια. Ἐδῶ φίλε μου δὲν
πρόκειται περὶ προσώπων. Πρόκειται
περὶ ἰδεῶν κατὰλαβες. Τὸ ὁποῖον ἡ
Δημοκρατία ἡ σήμερον ἡμέρα εἶναι τὸ
παγκόσμιο κλίμα. Δὲν πρόκειται περὶ
τοῦ Ἀλφα κράτος καί τοῦ Βῆτα κράτος.

Κατὰ τὴ διάρκεια αὐτοῦ τοῦ διαλό-
γου εἶχεν ἤδη ἐμφανισθῇ ἕνα μόνο θαυο-
νάκι καταφόρτο. Τότε ἀπὸ τὸ πλῆθος
τῶν ἀκροατῶν, ὠρμησαν οἱ πλέον χειρο-
δύναμοι ἀνοιξαν δρόμο μὲ τοὺς ἀγκύ-
νες καί τὶς γροθιές καί κρεμάστηκαν στὶς
πόρτες σὰν ἀνθρωποστάφυλα.

Οἱ συζητηταί ἦταν ἀπὸ κείνους πού
ἔμειναν καί συνέχισαν τὰ μαθηματικά
των.

— Δὲν τ' ἀκούω ἐγὼ αὐτὰ τὰ κλι-
ματα καί τ' ἀμπελοφύλλα, ἔλεγε ὁ βα-
σιλόφρων. Βασιλεία θὰ πῇ νὰ μὴν ἔρχε-
ται ὁ Ἀλφα μπαγαπόντης καί ὁ Βῆτα
κομματάρχης νὰ σοῦ μοιράξῃ τὴν Ἑλ-
λάδα σὰ νὰναι βοσκοτόπια τοῦ πατέρα
του.

Πέρασε ὁλόκληρο τέταρτο τῆς ὥρας
ἡ συζήτησις βαστούσε ὅταν ἐνεφανίσθη
στὸν ὀρίζοντα ἀκόμη ἕνα σαφειοκοῦπι
τῆς Πάουερ. Τὸ κοινὸν τῶν ἀκροατῶν
συνεκινήθη καί πάλιν. Καθένας ἔλαβε θέ-
σιν ἐξορμητικὴν γιὰ νὰ ἀρπαχθῇ ἐγκαί-
ρως. Οἱ δυό συζητηταί ἐξηκούσαν ἐν
τῷ μεταξύ τὸ χαδὰ τους. Ὅταν τὸ θα-
γόνι ἐπλησίασε, βρέθηκαν ἀνάμεσα στοὺς
τυχεροὺς Παγκρατιστές. Καί ὅταν ἐξεκί-
νησαν ὑπὸ τὰς ζηλόφονα βλέμματα τῶν
ἐγκαταλειφθέντων, ἀκούσαμε ἀκόμη μιὰ
φορὰ ἀνάμεσα στὰ χαρμόσυνα κουδούνι-
σματα τῆς ἀπόφραξης τῶν δημοκρατι-
κῶν, πού διεμαρτύρετο ἐν δυνάμει τῆς
ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως καί τοῦ παγ-
κοσμίου κλίματος.

— Δηλαδὴ δὲν πρόκειται. Μπορεῖ νὰ-
χῇ τὴν Ἀλφα ἢ τὴ Βῆτα γνώμη γιὰ
τὸ Ἀλφα ἢ τὸ Βῆτα πολιτεία. Δὲν ἔ-
χει σημασία τί θὰ πῇ ὁ Ἀλφα καί ὁ
Βῆτα καί ὁ Γάμμα στὴν Ἀλφα ἐφημε-
ρίδα.

Ἐτοί ἐδεβασιώθηκα πῶς ὕστερα ἀπὸ
ἡμίωρον συζήτησιν οἱ δυό πυθαγόριοι
κατῳρῶσαν εἰς τὸ τέλος νὰ προχωρή-
σουν εἰς τὸ τρίτο γράμμα τῆς ἀλφαβή-
του.

Συλλογισθῇ ὅμως πόσα γράμματα
ὕπολειποντο ὥσπου νὰ καταλήξουν στὸ
ῶμεγα, καί πόσον ὄργον νὰ ἐμφανι-
στοῦν τὰ δογόνια τῆς Πάουερ, γιὰ νὰ
μπορέσετε νὰ καθορίσετε τὸν ἀγνώστου
Χ, πού θὰ ἐσημαιοῦν τὸ τέλος καί τὸ πῶ-
ρισμα τῆς περιέργης συζητήσεως. Καί
συλλογισθῇ ἀκόμη ὅτι ὁ ἀγνώστου Χ
θὰ ἡμποροῦσε περίφημα νὰ εἶναι τὸ ση-
μα τῶν Χιτῶν! Ὅποτε κατὰ πάσαν πι-
θανότητα ἡ συζήτησις θὰ ὀξύνετο καί θ'
ἀρχίζε πάλι ἀπὸ τὸ Ἀλφα θὰ περνοῦσε
ἀπὸ τὸ κάπα κάπα ἐψίλον, γιὰ νὰ στα-
θῇ πᾶς σὲ ποῖο γράμμα;

Φαντάζομαι στὸ Ν, τὸ ὁποῖον ὡς γνω-
στὸν εἶνε τὰ μαθηματικὰ συμβολίζει τὸ
ἀπειρον.

Ἀθάνατε Ρωμή!

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Ελληνική Λογοτεχνία

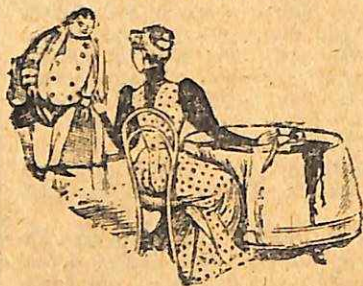
ΠΡΙΝ ΑΠΟ 30 ΧΡΟΝΙΑ

ΔΡΑΜΑ ΚΩΜΙΚΟΣΠΑΡΑΚΤΙΚΟΝ

Η «μαύρη» απελπισία

ΤΟΥ Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΣΚΗΝΗ Α

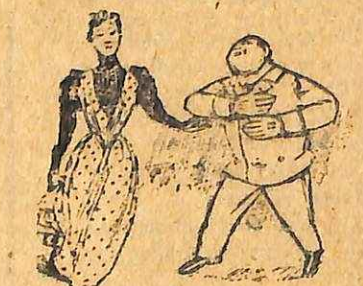
Εκείνος. — Άχ, δεσποινίς! Πρέπει να λάβετε οίκτον δι' εμέ. Μακράν σας όλα μου φαίνονται μαύρα και σκοτεινά...
Εκείνη. — Μά σας είπα, κύριε, εγώ είμαι μία απλή καλλιτέχνης, η οποία ούτε δι' έρωτας έχω καιρόν, ούτε διά γάμον...

ΣΚΗΝΗ Β

Εκείνος. — Είσαθε λοιπόν καλλιτέχνες χωρίς καρδία; Ζωγραφίζετε την άψυχον φύσιν χωρίς να πονήτε διά τὰ ζώοντα; Με ποία λοιπόν χρώματα θέλετε να σας παραστήσω το σπαρτακτικόν αίσθημά μου;
Εκείνη. — Ούφ! Ζωγραφίζατε το όπιοσ θέλετε... Μου είναι αδιάφορον!

ΣΚΗΝΗ Γ

Εκείνος. — Άχ! Μη με κάμετε να προβώ εις κανέν απονενομημένον και ζοφερόν διάβημα. Ο νους μου βυθίζεται...

τα εις μελανάς σκέψεις... Δεν το βλέπετε;
Εκείνη. — Πώς δεν το βλέπω; Καί ό νους σας και τὰ χέρια σας!...

ΣΚΗΝΗ Δ

Εκείνος. — Ω! δυστυχία μου! Ω μαύρη ώρα που σας συνήντησα εις τό ρεύμα της ζωής μου!...
Εκείνη. — Κύριε! Μου έζωγραφίσσατε άσκατά καλά τό αίσθημά σας, και έγινε καιρός πλέον να με αφήσετε ήσυχη...

ΣΚΗΝΗ Ε

Εκείνος. — Φεύγεις, άναίσθητο πλάσμα, και με αφήνεις εις μαύρην απελπισίαν. Άχ! όπως μου έμαύρισες την καρδιά. Έτσι να δώση ό Θεός να σε ιδώ και σένα γήρα, βουτημένη στα μαύρα!

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΙΩΤΙΚΗ

Οί άνεργοί του κυρίου

Τό ρημάδι του χωριού

Πάνερμο σπίτι, ακίνητος, όταν εδώ ζυγώνω. Θωράω τ' άπομεινάρι σου με σέβας και με πόνο. Μην έργο θείου τεχνίτη. Έρωγν φωλιά μην ήσουν, μικρό, πανέρμο σπίτι;

Άχ! Άν άλλου, που διάθηκαν μαύροι καιροί ώργισμένοι. Μιλή από σκόρπια μάρμαρα μία δόξα περασμένη. Έδώ ένα μόνον ήχο. Ο άγέρας βγάνει, φεύγοντας από σχισμένο τοίχο.

Ποιος σε κυττάζει; Αδιάφορο πέφτει 'ς εσέ τό μάτι. Που σταματάει περίλυπο 'ς έρμο, άδειαν παλάτι. Εκεί που ή φαντασία. Χίλια του δείχνει όλόγυρα χαμένα μεγαλεία.

Άλλ' αν ή τύχη εφάνηκε μαζί σου ακριδοχέρα. Τάχα κ' εδώ δεν έζησαν τέκνα Θεού μία μέρα; Ω! Πόσα καταβόδια. Συχνά κ' εδώ θ' άκούστηκαν σε γάμους και σε ξόδια!

Παιδιά της φτώχειας, πώρχεται, περάνει, και δεν άφίνει. Στη γή κανένα χιόρι της, ήταν, λογιόζω, εκείνοι. Που μέσα σου, ό ρημάδι, Την πρώτη αύγή τους είδαν και τό στερνό τους βράδυ.

Λουλούδια ούρανοπότιστα, που μες τό λόγγο βγαίνουν. Κ' εκεί σκορπούν τό μίσχο τους, και άγνωρίστα πεθαίν. Άκρυστα νερού, που χύνει. Βρυσούλα ξερολίβαδου, και ή γή τὰ καταπίνει.

Φτωχό, πανέρμο χάλισμα, τό μάτι μου σε βρέχει. Με της καρδιάς τὰ κλάμματα, και τρέχουν τούτα, ως τρέ. Τού πόνο μου τό κύμα, (χει Σά βλέπω δίχως όνομα χορταριασμένο μνήμα. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ (1894).

ΖΩΗ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ

Δυό άνεμώνες γεννήθηκαν την ίδια ώρα στα χείλη ενός γκρεμού.

Η μία, ροδόκρινη άνεμόνα, μ' όλόρθο τό κορμί της έβλεπε κατά τό μονοπάτι που περνούσε άπάνου από τό βράχο. Έβλεπε σαν κάτι να περιμένει... Η άλλη, άναιμη άνεμόνα σκυμμένη έβλεπε προς τό κύμα που έβρζε από κάτω της. Αυτή αν την ρωτούσες, θε ύβχε κανένα μυστικό να ξεμυλογηθή.

Μία μέρα φάνηκε στο μονοπάτι μία κόρη να διαβαίνει. Είδε τις άνεμώνες. Η έπιθυμία της έλαμπε στα μάτια της. Τό πρόσωπό της γίωματο πόθο και τρομάρα πρόβαλε δώ από τό γκρεμό.

— Έμένα!

Είπε ή πρώτη άνεμόνα. Κ' καθ' όδόν. — Καλέ, θείε Μικέ, τί χάλια είναι αυτά; Τι έπαθα...

Εκείνος. — Μην εα ρωτάς παιδιά μου. Κάτι τι έκτακτο μου συνέβη. Μία μαύρη συμφορά!

ΣΑΤΑΝΑΣ

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΣΤΗΝ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΗ ΕΛΒΕΤΙΑ

ΕΝΑΣ ΚΟΜΗΣ... ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ. — Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ. — ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ. — Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ ΚΑΙ Η ΑΓΑ... = = = ΠΗ ΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. = = =

ΤΗΣ ΚΑΣ ΛΙΛΙΚΑΣ ΝΑΚΟΥ

(Αποκλειστικότης του «ΕΘΝ ΑΘΗΝΑΙ»)

βετών και ξένων, δημοσιογράφων είχαν συνκεντρωθή για να τον δούμε.

Μά ήταν, αδύνατον! Ο στρατηγός Μοντγκόμερυ ήθελε ήσυχία και τό μόνο που οι πλείστοι δημοσιογράφοι κατώρθωσαν ήταν να δούν από μακριά τόν στρατηγόν σαν δισχίζε τών Γκστάτ. Στην φωτογραφία όπου μετά κόπων καθόσθασα να πάσω, θύ έβλε και την Ελβηίδα πρωταθλήτρια του σκι και του τέγγις, εις την Έλβε-

σαν με δικά τους μέτρα. Παγνύθ δυος βλέπει κανείς, στα πιο πανήγυρα βουνά φρουρία και προγύματα, γιατί οι Έλβετοι ήσαν αποφασισμένοι να υπερασπίσουν την πατρίδα τους ως την τελευταία ρανίδα του αίματός των, εάν οι Γερμανοί ή οι Ιταλοί απέφασίζαν να τους κυπήσουν. Οι Έλβετοί, αν και μιλάνε διαφορετικά γλώσσας και άνήκουν σε διαφορετικές ράτσες, έχουν συνείδηση έλβετική και α-

Ο Μοντγκόμερυ στο Γκστάτ.

τίαν Κυρίαν Μπενενίστα, η οποία αττή την στιγμή βρισκται εις τας Άθήνας.

Η κ. Μπενενίστα είναι μία νεαρή και συμπαθητική γυναίκα που μάς... θνάξει άσπρο πρόσωπος στα σπόρτ, στην Έλβετία.

Τό Γκστάτ είναι μία μικρή πολιτεία πάνω στο βουνό όπου συγκεντρώνεται ότι έκλεκτό σε κομψότητα και κοσμικότητα: Όλη ή Έλβετία.

Είς τόν πύργο Πάλας του Γκστάτ συγκεντρώθηκαν περίσι τόν χειμώνα σχεδόν όλοι αι έστεμμένα κεφαλά. Η άσφαύτερη άπ' όλες ήταν ή Βασίλισσα του Βελγίου η οποία επιδίδεται με έπιτυχία στο σκι. Από τα παιδάκια, τα πιο χαριτωμένα ήσαν, άσφαλώς τα δυό κοριτσάκια του κ. Τάσου Παπαστράτου όπου κάνουν... τοίμπες στα γιόνια ή όπου άρχισαν να μαθαίνουν να περπατάνε με τό σκι.

Σε όλη τη νραμή του Ο. υπερλαντ βλέπει κανείς μικρά χωριά που δεν τους λείπει τίποτα. Θουμάσια σχολεία, νοσοκομεία και σανατόρια. Θαιμάζει κανείς τόν πολιτισμό των Έλβετών που τόν άπέκτη-

τους και την δίνανε με χαρά για τον έσση που κινάγε για τὰ Έλληνόπουλα. Ο μικρός λαουζικός της Έλβετίας έδειχνε την αγάπη του σε μάς με όποιον τρόπο μπορούσε! Όλες οι γυναίκες πλέκαν μάλλινα για τὰ παιδιά της Έλλάδος και είναι άμαρτία που όλα αυτά τὰ πλεκτά κλαπήκαν από τους Γερμανούς.

Οί Έλβετοι έδειξαν για την Έλλάδα, όσο καμιά άλλη χώρα αγάπη και ενδιαφέρον. Καί αυτό πρέπει να τό ξερωμε όλοι.

Σας αγαπάμε, γιατί έσθε και σεις ένας μικρός λαός που έξερει να δείχνεται συχνά ήρωικότερος και από τους μεγάλους! Μου είπε μία όλόξαν θη δασκαλίτσα σε ένα χωριό κοντά στο Γκστάτ.

Τα χωριά αυτά είναι τα περισσότερα διαμαρτυρούμενα. Περσευρήθη ένα βράδυ σε μία περίεργη θρησκευτική συγκέντρωση χωρικών σε άποικιασμένα «σουλ» πάνω στο βουνό. Μία βουήσια γυναίκα, Βοσκό, διάβαζε με τη χοιρή φωνή της τη Βίβλο και οι γειτονικοί τσοπαναρείοι τών, Άλπεων άκουαν με προσοχή και κατανύξι. Ύστερα όλοι γονατίσανε και άρχισε να προσεύχεται ή τσοπάνισσα δυνατά. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τα λόγια που έλεγε ή απλή αυτή γυναίκα, που είχε συνείδηση, τοι τί τραβά και υποφέρει σήμερα ή Ευρώπη. Ύστερα, ίσως από λεπτότητα γιατί ένας έξνος βρισκόταν ανάμεσά τους, προσευχήθηκαν για την Έλλάδα! «Νύχαι πάντα ευημερία και ήσυχία».

Η φωνή της άντηκούσε παράξενα στο έθιμο και σιωπηλό αυτό σπίτι, ενώ έξω ό άέρας φύσασε δυνατά και τό χιόνι έπεσε πυκνό. Ύστερα μέση στη στήλη σκορπίστηκαν οι τσοπάνισσες για να πάνε στα «σουλ» τους, όπου κάποιος από αυτούς με όδηγηση ως τό χωριό Σατόντε που έμενα. Η νύχτα, αν και κρύα και συννεφιασμένη λόγω του χιονιστού, φάνηκε φωτεινή και μέσα μου ένοιώθα με τάρση και έσπερική χαρά! Τόσο καλό μου είχε κάνει και μένα ή πίστις των άγνων αυτών, ανθρώπων!

Ο άσθενής. — Μά δεν έχω ανάγκη, σας λέγω! Η νοσοκόμος. — Δεν μ' ενδιαφέρει... Πρέπει να βγάλουμε τό θερμόμετρο!...

«ΕΘΝ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 7

«ΕΘΝ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 6.

ΚΟΙΤΑΖΟΝΤΑΣ ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ...

Του κ. ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

Είχε απλώσει στο γραφείο του τον «Ριζοσπάστη» κι' ήταν βυθισμένος στο διάβασμα. Έσκυβα άπάνω από τον ώμο του, περιέργως να δω τι τον απασχολεί, κι' είδα πως όλη τη σελίδα την είδανε ένα τεράστιο κείμενο τυπωμένο με ψιλά - ψιλά γραμμάτια. Ο φίλος μου έντρυφε καταπίνοντας μιά-μιά τις θεωρίες της «κομμωτικής λογοτεχνίας» που τελευταία τις λάνσάρει και τις εφόρμιζε το Σοβιετικό Κράτος καταγγέλλοντας συγχρόνως και τους συγγραφείς εκείνους που δείχνανε «εγκληματική αμέλεια» μη προπαγανδίζοντας με τα έργα τους τα συνθήματα του Κόμπα. Κάπα της Ρωσίας.

— Είδες κυρίε μου, κατάστασι, έσπασε ο φίλος μου, μόλις με αντίκρυσε. Στη Ρωσία, λοιπόν, ο συγγραφέας και ο καλλιτέχνης δεν επιτρέπεται στο έθνος να ακολουθεί δικό του σχέδιο. Θα περιμένει κάθε τόσο να λάβει «έντολα διατάγματα» επίσημα υποδείγματα ιδεών, συντασσόμενων και βίβους, κι' άπάνω στα μέτρα τους να κόψει και να ράψει το έργο του. Έτσι από συγγραφείς—δημιουργούς, θα γίνει κάτι σύν ράφτης στοατιωτικών στολών...

— Γνώρισα κάποτε έναν τέτοιο ράφτη, απάντησε στον φίλο μου, κι ήταν τόσο περήφανος για τη δουλειά του, που λίγους ανθρώπους καταδεχόταν να καλημερίζει. Τους λογοτέχνες, μάλιστα, δεν τους χώνευε καθόλου και κάποτε λίγο έλειπε να μου επιτεθεί επειδή τύλιψα να μου καθίσει πρώτος σ' ένα κέντρο που βρεθίκαμε μαζί. Δεν είμαι όμως βέβαιος αν θα αισθάνεται την ίδια περηφάνεια με τον ράφτη μου ο υποβιόσας με τον ράφτη Ρώσος συγγραφέας...

Στο μεταξύ ο φίλος μου συνεχίζει το διάβασμά του, κι' όσο προχωρούσε τόσο το πρόσωπό του σκυθρωπάει και μελαγχολούσε. Θέλησα να τον παρηγορήσω, και του είπα:

— Ξέρω πως πολλός κόσμος έχει αγαπηκώσει για την τυραννική επιβολή του Κόμπα τους των Ρώσων καλλιτεχνών και με φρίκη αναλογιζόμεστε όλοι μας ένα καθεστώς παρόμοιο... Ωστόσο δεν είλε λόγος σ' αυτό να χάνει το κέφι σου. Ο φίλος μου δε με άφισε να τελειώσω.

— Δε μελαγχολώ γιατί φοβάμαι τόσο πολύ το στασιμότητα της πνευματικής δημιουργίας στη Ρωσία, όσο γιατί βλέπω σε ποιά βάθος έσπευσαν και μεσοσηκνισμοί έχει καταπέσει η αντίληψη των επισημών και των πολιτικών ηγετών, έχοντας μεγάλο λαού σαν τον Ρωσικό, για τη σημασία, το σκοπό για την αληθινή φύση της καλλιτεχνικής δημιουργίας... Δε φοβάμαι για το τι θα συμβεί από δω και στο εξής στη Ρωσία, μα τρέμω συλλογιζόμενος τι θαταν σήμερα ο κόσμος αν αυτό που γίνεται σήμερα σ' Ρωσία εφαρμόζονταν στον πειπτον αιώνα πριν Χριστού...

... κενόσυν Ζητώνω της Άθης

ναϊκής Πολιτείας... Φαντάσου ακόμη οι απαγορευτικοί κανόνες τ'... Ζητώνω εφαρμόζονταν στην Αναγέννηση ή και τον περασμένο αιώνα στην Αγγλία, τη Γαλλία τη Γερμανία την Αμερική τη Ρωσία...

Και λέγοντας αυτά ο φίλος μου, τράβηξε από το συρτάρι του ένα μεγάλο τουριστικό περιοδικό κι' άρχισε να παρατηρεί με παράδειση επίμονη τη φωτογραφία του εξωφύλλου του. «Η φωτογραφία» παρίστανε ένα ολόσωμο άγαλμα άρχοντα κούρου, μόλις ξεθεωμένο από ανασκαφές που είχαν γίνει στο χώρο ενός τάφου. Φοινύταν ο άνοιγμένος λάκκος στη χείλη του εσπλωμένου το μεγαλόσωμο άγαλμα του κούρου, και γύρω γύρω συγκεντρώνονοι οι αρχαιολόγοι, οι εργάτες της ανασκαφής και μερικοί περιεργοί.

— Ξέρεις τι συλλογίζομαι; είπε ο φίλος μου, σίχνοντας μια ακόμη επίμονη ματιά στη φωτογραφία. Συλλογίζομαι πως το μόνο αληθινό ψυχικό πλάσμα, ο μόνος ζωντανός άνθρωπος απ' όσους βλέπεις εικονισμένους εδώ είναι ο κούρος. Για πρόσεξε καλά, Κοίταξε πόσο αδιάφορος, πόσο ανέκφραστος, πόσο απρόσωπος είναι ο άνωις αυτών εδώ των φωτογραφημένων συγχρόνων, μας. Κοίταξε τα λειψά, τ' άχαρα σώματά τους... Χωμένοι μέσα σε άκοιμα κοστούμια, θαρρείς πως δεν φροντίζουν να πάρουν μέσα στο χώρο καμιά έφραστική, καμιά αώνια στάση που να νικεί τον καιρό. Δε νομίζεις πότε όλοι αυτοί μοιάζουν με άσκηση, φαντάσματα. Παρά- δωλε τώρα μ' αυτούς το άγαλμα» του εσπλωμένου κούρου. Τη καταπληκτική διαφορά! Κοίτα ξε ποιά πλαστική έννοια δίνει τα μέλη του κορμιού του, ποιά αυτοσυνείδηση δύναμη έκφράζει το μαρμαρίνο αυτό σώμα, πόση γαλήνη και ώμορφιά βρίσκεται συγκεντρωμένη σε μια όριστη, στάση μέσα στο χώρο και τον χρόνο... Δίχως αμφιβολία, το άγαλμα αυτό θα συντρόφευε στην τελευταία του κατοικία ποιός έφείρε ποιόν λαμπρό έφηβο, έτσι για να τον θυμίζει στους μελλοντικούς αιώνες... Όμως τίποτε από τον έφηβο δεν έμεινε, παρά η μαρμαρίνη τούτη ανώνυμη του. Το σώμα του γρήγορα έσμιξε με τις χοϊκές ουσίες και τα όστά του γίνανε σκόνη και στάχτη. Τίποτα δεν έφαινε για τις ιδέες του και τα αισθηματά του, για τα έργα του και τις κοσμοθεωρίες του. Όμως η ιδέα της ύπαρξής του, διασώθηκε φυλακισμένη στο μάρμαρο αυτό επειδή ελεύθερος άνθρωποι τη σμιλέψανε με ελεύθερα χέρια... Βλέπεις, ο κούρος αυτός έκφράζει με τρόπο απόλυτα συγκεκριμένο και ζωντανό μια υπερβατική μορφή ανθρώπινης ζωής, έξω από κάθε προσδιορισμό και επικαιρικότητα, εκτός από τη θριαμβευτική όσα της νεότητάς του...

Προσέχοντας κι' έχω τη φωτογραφία όχι μονάχα δε βοήθα κοιμιά υπερβολή στα λόγια του ένθουσιασμένου φίλου μου

«Αληνικός στίχος

Ίων Δραγούμης

Χαρισμένο στη Μαρίκα Κοτοπούλη που της χρωστάω, πα- δι ακόμα, την προσωπική του γνωριμιά.

Λευκόν, άνάερε, φωτεινόν τὸ εὐγενικό Σου χέρι
σάλεις πρώτη και στερνή έντολή προφητική :
«Εσείς, που λημεριάζετε στα αιώνια έτούτα μέρη
σγκώστε μιάν 'Ελλάδα ελληνική!»

Χλωμή άχνοδιάφανη μορφή, με τ' αὐλο φῶς φερμένη,
στήν 'Αγία Πύλη άναφανες, ημέρα Κυριακή,
κηρύσσοντας με τη φωνή, ιερά λαχανιασμένη :
«Σγκώστε μιάν 'Ελλάδα ελληνική!»

Τὰ χείλη οὐρανοσάλευτα δὲ σούπαυαν οὔτε ὠρα,
τὰ φτερωμένα χείλη Σου δὲν ψήφααν φυλακή,
ὥστόσο ὁ άγιος λόγος Σου πλημύρισε τὴ Χώρα:
«Σγκώστε μιάν 'Ελλάδα ελληνική!»

Κι' ἔδανε πῶς τὸ Ρῆμα Σου, και πῶς μεστή ἡ φωνή Σου.
Χείλι άπαλόν έσάλευες, μα αιώνια ἦταν ἡ ὀκλή
τοῦ λόγου Σου, ὥσπου ὅλοι πῶς ἀλαλάσαμε μαζί Σου:
«Σγκώστε μιάν 'Ελλάδα ελληνική!»

Κι' ὠρα τὴν ὠρα ἐμέστανε τοῦ ὄνειρου Σου ἡ Πατρίδα,
και νέα να δένει άρχινῆσε τὰ μέλη μας ἀλκή,
και ἡ νέα καρδιά μας άρχισε νὰ πάλλεται ελληνίδα
και πιάσαμε νὰ στήνουμε μιὰ 'Ελλάδα ελληνική...

Κι' άπάνου ἐκεῖ ἐθερίστηκες, Στάχυ ἱερό, τὴν ὠρα
που οἱ ἄλλοι έσπαράζομαστε σὲ μάχη ἀδελφική,
μα ἀφθόρτα τοῦ άγιου λόγου Σου σταθήκανε τὰ δῶρα,
κι' ἡ 'Ελλάδα ὅλο και στήνονταν καθάρια ελληνική.

Δὲ δόλεσε ὁ κατήφορος νὰ σύρει τὴν 'Ελλάδα,
γιατί τὸ χεροδόλημα τοῦ σπόρου Σου ἦρε ἐκεῖ
που ἦταν τὸ χῶμα ἀμόλευτο, και ἦρε μέσ' σὲ φρεσκάδα
γεννήτρα τὴν ξανάγειωτην ἱκμάδα, ελληνική.

Σῦρε 'Ίων, ἡ ἀταίριαστη θυπνήτρα άναμεινὸ μας
φωνή Σου, που μάς πύρωσε, σφραγίδα μουσική,
—θεμελιο πρώτο και στερνόν, που κλει τὸ ριζικό μας—
θα τῆνε στήσει τὴ γλυκεία Σου 'Ελλάδα ελληνική...
(Χειμῶνας 1944 - 45).

ΝΙΚΟΣ ΠΡΟΕΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

μά τα θεώρησα κιόλας άνεπαρκή για να έκφράσουν σε όλη τους την πληρότητα τη μεγάλη αισθητική αλήθεια που κρύβανε μέσα τους. Κι' έτσι καθώς συγκεντρώνω τον θαυμασμό μου στον ασύγκριτο κούρο, από τα μάτια μου, χάθηκαν σιγά - σιγά όλα τ' άλλα γύρω του, τα έργα ματα, οι άρχαιολόγοι, οι εργάτες κι' εκείνοι οι φρικτοί περιεργοί. Κι' έμεινα μονάχα θριαμβευτής κι' απόλυτος κύριος ενός άπέραντου νοητού χώρου μπροστά μου το φεγγόλο πλαστικό πανώμορφο και ρωμολογιό κορμί του κούρου. Κι' είδα εσφονικά να ύψωνεται από πάνω του ένα ὀλέθριο σφυρί. Το κρατούσε ο σύντροφος Ζητάνας. Το σφυρί αυτό ήταν ο θεός ορίες του για την Τέχνη...

— Τον κούρο αυτό, ξανά- γι... ο φίλος μου, τον έπλησε ο ανθρώπινος πόθος ὀδυνημένος προς τη ρεμνή της τελειότητας... της αθανασίας... Διέλεξε ένα υλικό πιο στερεό και πιο άχώλαστο από τη θάρα τη μας σάρκα, σκάλισε εκεί την ιδέα του για την ὀμορφιά και τη δύναμη του ανθρώπινου κορμιού και τον έστησε άνώμει σε στά φαινόμενα της ζωής, ὀρόσημο τελειότητας και άθανασίας. Από τότε στέκονται οι άνθρωποι μπροστά του και θαυμάζουν την ιδεατή απεικόνισή της ίδιας τους της πραγματικότητας... Κι' όμως την ιδέα αυτού του κούρου θέλουν να την χαλάσουν οι σημερινοί άνθρωποι που μάς λένε πως αυτό θα ὀφελήσει το ανθρωπινό γένος. 'Ο! άς υποθέσουμε υνίζοντας το παρόντο τοιούτο να φωνάξω προς όλους τους ανθρώπους: Οί φοβερώτεροι έχθροί της ζωής και του ανθρώπινου γένους, αυτοί που θέλουν να χειροτερέψουν ο άνθρωπος και ν' αποκτήσουν κι' άλλα άκόμια έλαττώματα, είναι όσοι μισούν την καλλιτεχνική δημιουργία κι' εμποδίζουν τον καλλιτέχνη να δουλέψει ελεύθερα και άνετα. Μην έμπιστεύεστε τους ανθρώπους: αυτούς ποτέ, ὅσοι σφίξες κι' άς, σὰς άραδιάζουν, ὅσοι σκοπιμότητες κι' άς σὰς προβάλλουν. Κι' ὅσοι φοβερές τυχαίες νὰ τους άκούτε ἢ νὰ τους διοβάζετε, για νὰ λυτρωθῆτε από την κακή τους έπιρροή δεν έχετε παρά νὰ άνακαλέσετε στη μνήμη σας έναν ὀποιοδήποτε ἥρωα, σαν κι' αυτόν εδώ τον κούρο, της ελεύθερης Τέχνης. 'Η ευλογημένη παρουσία του θα σκορπίσει στους τέσσερις άνέμους ὅλ' αυτά τα κακόβουλα δαιμόνια που δογάζουν την εποχή μας...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ

ΤΟΥ κ. Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑ-ΛΑΥΡΑ

Το πρώτο μου σοβαρό παραστράτημα στα παιδικά μου χρόνια, ή πρώτη αδέσβεια στις οικογενειακές παραδόσεις και τα έθιμα και πρώτο ψέμμα που μετέπειτα στήκα για να σκεπάσω την αταξία μου, έγινε εξ αίτίας μιας γαλοπούλας. Από τα μικρά μου χρόνια, τις παραμονές Χριστουγέννων και του Πάσχα, ήμουν και εξακολουθώ να είμαι μελαγχολικός για μιάν αίτία που στον πολύ κόσμο να φαίνεται παιδιάτικη και άστεία. Συχαίνονται τους πολέμους, γυρίζω το πρόσωπό μου αλλού να μην αντίκρισω αιματοχυσίες με πιάνει νευρικός κλονισμός στο άκουσμα τουφεκιών κι' άνατριχιάζει άμα βλέπω να λάμπουν στον ήλιο ξεθηκαρωμένα λόγχες, σπαθιά, μαχαίρια και ὅτι ὅλο ἦρε ο άνθρωπος για να κόβει λαίμους, και να τὸ μπαίνει στα στήθια του ὀμοίου του. Ο 'Αδάμ, ο άγριάνθρωπος αυτός, διωγμένος απ' τον τόπο της γαλήνης και της γορράς, το πρώτο που έκαμε για να εκδικηθῆ, ἦταν νὰ πελεκήσῃ μιὰ πέτρα, νὰ τὴν κἀνῃ μυτερή για νὰ σχίξῃ τὴ σάρκα και νὰ μάς τὴν ἀφήσῃ κληρονομία.

Και τώρα, μου επιτρέπετε νὰ ξαναγυρίσω στη γαλοπούλα μου.

Κάποτες τὴν εἶχε φέρει στο σπίτι μιὰ βδομάδα πριν από το Χριστό. Έκαμα τὴν παιδιάτικη σκέψη αμέσως: Οί άνθρωποι είναι κακοί, είπα μέσα μου. Γιατί: Θέλουν νὰ γιορτάσουν τὴν Γέννηση τοῦ κολλού Χριστοῦ: Σφάζουν γαλοπούλα. Έρχεται ἡ Πασχαλιά, ἑορτή της χαράς για ανθρώπους και τὴ φύση ὀλόκληρη, σφάζουν ανθρώπους.

Στις ἑξ ἑπτὰ ἡμέρες δὲ ἦκα μαζί της με μιὰ συμπαθή αινετήνη. Φαίνεται πως το παιδί νοιώθει τὴν άνάγκη άμα καταλάβῃ τὸν αὐτό του, ν' αγαπήσῃ κιτὶ. Όταν οί άνθρωποι δὲν τοῦ δείχνουν πολλή αγάπη, στρέφεται αλλού. Άναπαί τα παιχνίδια του, δένεται με τ' άμυχα, αποτροχιάει με τὰ ζωάκια πιάνει δεσμούς μαζί τους για νὰ θρέψῃ τὴν αγάπη που τὴν έχει απόλυτη άνάγκη για νὰ εσπάρῃ στην τρυφερότητα που τὴν ἀποζητά.

Μὲ ἄρπασαν νὰ κατεβαίνω στην αὐλή έπαιζα το μεγάλο πουλί στην άγκαλιά μου, τὸ έσφιγγα και τὸ χύδευα στο κεφάλι, στο λαμό. «Εκεί λοιπόν από κάτω θα σου χαράξουν μιὰ γραμμή έπειτα θα τὸ σπρώξουν βεβαί: τὸ κεφαλάκι σου τὸ μικρό θα γείρη πλάγια, με τὰ μάτια σου τὰ θολά θ' αντίκoiης τελευταία φορὰ τὸ τουφερό γόρτο τοῦ περβολιοῦ που σὲ πηγαίνα νὰ βοοσπύσῃς ἴσως νὰ μ' άνοστήσῃς λέγοντας με τὸ μικρό σου τὸ μυαλό: Τί έγινε ἐκείνος ὁ μικρός; Γιατί ὁ' άφησε στ' άγρια χέρια νὰ σπαρταρῇ με τὸ κῆρ μοναῖο στο λαοῖνι μου; Γιατί δὲ μ' άφένουν νὰ χορῶ τὴν ὠραία σὺτὴ ζωή»...

Ήταν λοιπόν δυό μέρες πρὶν ἀπ' τὰ Χριστούγεννα. Μ' ακολουθεῖς σὰ σκυλλάκι, σὲ γοῦρη πῶς δὲ θὰ τὴς κάνω κα- κὸ. Βέβαια πῶς θὰ τὴς χάριζα ἕνα ὀραίο ἡλιόλουστο πρωινό σ' ἐκείνο τὸν άνοιχτό τοῦπο, ἔ- ξω ἀπ' τοὺς τοίχους τῆς φυλα- κῆς τῆς, σὰ ελάνθερα γωρῶ- φια, λίγο πρὶν πῶς ἀπ' τὸ σπι- τι μας. Αἰσθανόμενος πως ἔρανα κάτι ἄπρεπο για τοὺς ανδρῶ- πους, για τὸ σπῆτι μου, για τὴν οἰκὸγένεια, ἤξερα πῶς με περιμένε τὸ μάλωμα, ἡ τιμω- ρία. Μὲ τοὺς νόμους τοὺς αν- θρώπινους θὰ ἔπρεπε και νὰ ντρεπόμουν γι' αὐτὸ που κάνω. Πῶς ταιριάζουν ὅλ' αὐτά, είπα ἀφού ἐγὼ πῶς νὰ κάνω μιὰ κα- λὴ πράξη νὰ γλυτώσω μιὰ ζωὴ που τὴ χάρισε ὁ καλὸς Θεός; Θὰ με πιάσουν, θὰ με κλείσουν στο καμαράκι τὸ σκοτεινόν, θὰ μ' ἀφίσουν νοητικό γιορτάρα μερὰ θὰ με ρωτήσουν: Γιατί τὸκνεσε αὐτός; Κι' ἐγὼ παλεύω τὰς ἀνάμεσά σ' ἐκείνο που ὀ- ρίζουν οί άνθρωποι, και στο ὅλ- λο που μ' έσπρωχνε ἡ προστά- γη τῆς καρδιάς μου, δὲ θάξερα τί ν' ἀποκριθῶ.

Από τότε, πέρασαν χρόνια και χρόνια κι' ὅμως στήν ἴδια θέση βρίσκομαι πάντα, νὰ πα- λεύω ἀνάμεσα στους δυό δρο- μους, τὸν ανθρωπινό νόμο ἀπ' τὴ μιὰ μεριά, γραμμένο με τὴ γνώση τοῦ νοῦ, και τὴς ἀγρα- φῆς προτάγης που δαίμονες ἀπὸ τ' ἄβυστα κι' ἀνεξήγητα βί- θη μας ἀπ' τ' ἄλλο μέρος. Δεν ἔρω τ' νὰ πῶ μὰ μου φαίνε- ται πῶς ὅσοι φορὲς ἀκολουθῶ τις ῤ- ρες, ἤμουν γεμάτος εὐτυχία και χαρά κι' ἐκείνο τὸ μυστήριο που βαφτίσαμε συ- νείδηση, ἦταν πρὶν ἡσυχ...

«Ανοίξα με τὸ κουμμένο κλειδί που τ' ἀνακάλυψε στο συρτάρι τοῦ πατέρα, τὴν πίσω μικρὴ πορτοῦλα τῆς αὐλῆς που ἔδωκεν ἔξω κατὰ τ' ἀνοιχτά χωράφια. Μ' ἀκολούθησε είπα σὰ σκυλλάκι. Έορῆνα ἀνίσυ- χα ματιές πρὸς τὰ πίσω, σὰν ἔνοχος φυλάκας που συναθεῖναι κατάδικος σὲ θάνατο.

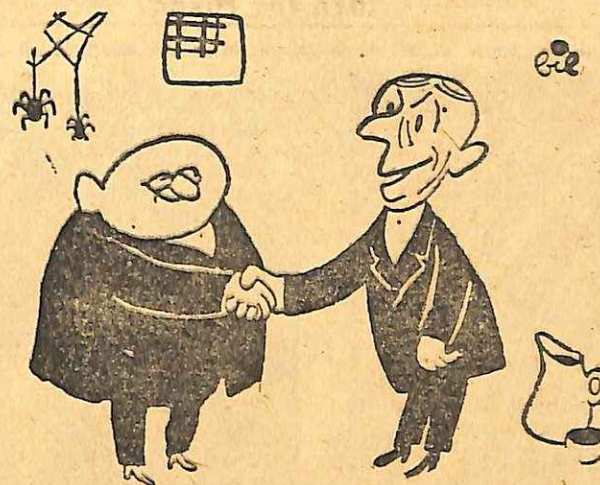
Φύσισα ἐκεῖ που τελειῶνε τὸ χωράφι και τότε στάθηκα. Στοιμάτησε κι' αὐτὴ. Δεν ἤθελε νὰ ξεκολληθῇ ἀπ' τὸ πλάι μου. Τὴν έσπρωξα, τὴν ἐκλώτισσα κι' άρχισα νὰ τὴν πετροβολῶ. Γιτίσες τὸ λαμό της και με κῦτ- τας με τὰ ματάκια της, σὰ νύλγε: «Τί σοῦ κάνω και με διοχνεις; Και σὺ γίνεσαι κα- κὸς σὰν τοὺς ἄλλους».

Όταν τὴν ἄλλη μερὰ ἔφαχα νὰ νὰ τὴν βοῦν, για νὰ τὴς βάλουν μαχαίρι, με ρώτησαν και μένα. Καί εἶπα τὸ μεγάλο με ψέμμα: «Δὲν τὴν εἶδα!».

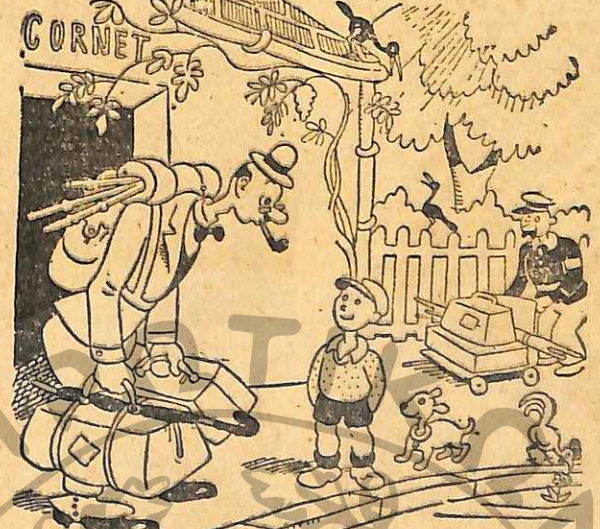
Έκείνα τὰ Χριστούγεννα μετ' ἡμερῶς γαλοπούλα. Τόσο τὸ καλῆτερο! Μὰ ἐγὼ, τὸ βρά-δυ κοιμήθηκα ὀραία και πανά- λαφρα και είδα στο άγνῶτατο ὄνειρό μου, γιλιόδεσε γαλοπού- λες νὰ με τοιγυρίζουν πετών- τες ἀπὸ τὸν ἀπ' τὸ κεφάλι μου σὲ μιὰ ἀτελείωτη σειρά, σὰ νὰ ἤθελαν νὰ μ' εὐνοιοτήσουν, για τὴν πράξη μου.

Τὴν ἄλλη μερὰ ἦμουν πάλι μελαγχολικός και θλιμμένος σὰν ἄνθρωπος τὴν ποτὶς νὰ λῆ: — Ποῶς ἔφρε, ποῶς τὴς ἔ- δαλε μαχαίρι, και τὴ νόσκει; ΛΑΥΡΑΣ

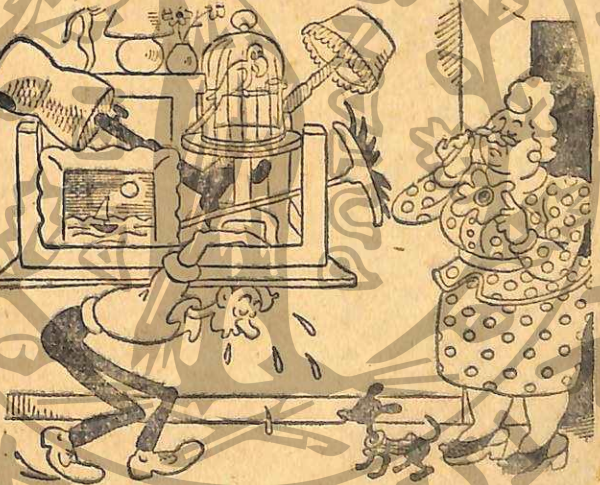
Ξένη γελοιογραφία

— Λυποῦμαι πολύ, φίλε μου, για τὴν πτώχευσί σου...
— Ὄστε δὲν σοῦ ἔμεινε τίποτε;
— Τίποτε ἀπολύτως... Εὐτυχῶς που εἶχα τὴν πρό-
βλεψι νὰ γράψω ὅλη μου τὴν περιουσία σὲ τὴν γυναῖκα μου...

— Εσύ, μικρὲ μου, σὰν γιὸς τοῦ σταθμάρχου,
θὰ ἔφρῃς ποτὲ φάγει τὸ τρέινο...
— Βέβαια! Όταν τ' ἀκούσετε νὰ σφυρίζῃ!...

— Μὴ κάνεις πολὺν θόρυβο!... Στὸ κάτω πάτωμα
εἶνε κάποιος ἀρρωστος...

Ακόμα συγκλονίζει την ξερμη πρω-
τεύουσα της Βορείου Ήπείρου μας ή
ισχύ της Νίκης

ΚΟΡΥΤΣΑ

ΜΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΕΠΕΤΕΙΟΣ

22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940
Η πρώτη μεγάλη Νίκη του δοξα-
σμένου Στρατού μας

ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟ ΜΑΣ ΑΝΗΦΟΡΙΖΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΟΡΥΤΣΑ

Εξη χρόνια θέλει ο άνω-
χος ήμεροδείκτης να
κλείνουν αυτές τις ή-
μέρες, στις 22 Νοεμβρίου, απ'
έκείνη την πλημμυρισμένη από
τούς παϊάδες της νίκης καϊτής
χοράς ήμέρα. 'Αλλά γιά την
ζωντανή ψυχή του 'Ελληνισμού,
αϊ- που λούσθηκε στην αίγλη
καϊ στο αίμα γιά να την δώσει
σ' αυτή που υπάρχει τώρα σ'
αϊτή που θα είναι στους αιώνες
αίωνων, ή 22α Νοεμβρίου του
1940, δεν θα είναι ποτέ το χθές,
δεν θα μετριέται ποτέ με κα-
νένων ήμεροδείκτη. Θα είναι το
αμετάκλητο παρόν, της κάθε
μελλοντικής εθνικής μας έπο-
ν- μέσα στην όποια ή έλλη-
κή ψυχή θα ζή και θα πορεύε-
ται, όπως ζή και πορεύεται με
τις Θεομορφές, με το 1453,
με το 1821, με το Σκρά στα
1916.

Το εξαίσιον γεγονός της, ή
απελευθέρωσις της Κορυτσάς,
ήθε σάν αποκορύφωμα της ο-
μής του Νεοελληνισμού, του
Τύ- ή επί Τας της 28 'Οκτω-
βρίου 1940 και ως πρώτο άσώ-
πιστο άναστάσιμον στην σπου-
δαμένη τότε από τον 'Αξονικό
Λινό Ειρώπη, Ταπεινός μάρ-
της - δουλοπνίας της, πασα-
κολούθησις των ηρώικών δημι-
ουργών της, από την έθνε-
δα, που με είχε, στείλει εκείνο
τον δοξασμένο καιρό κοντά της
άναθυμώμαι τα περιστατικά

της. Παροπλανιέμαι μέσα στο
δάσος της, στέκομαι αμήχανος
γιά το τι να δώσω πρώτο, τι
το ύστερο...

Μία εβδομάδα, δέκα ήμέρες
πρέπει να είναι που ζούσαμε, οι
άπεσταλμένοι των έθνε-
δων, όπως οι τερατόγενοι άνθρω-
ποι στην Καστοριά. Μέσα
στος υπόνομους κάτω από τα
πλακίστρωτά της, στις άδειες
γούρνες γύρω από την φωτο-
λουμένη λίμνη της, στις σπη-
λιές των χρυσοπράσινων βου-
νών της. Κάθε ώρα κάθε στιγ-
μή ούρλιαζαν ή σειρήνα του
συναγεωμού και οι βύμβες των
ιταλικών αεροπλάνων, έφεσαν
τραγανίζοντας τα κολυτερίμια
της Καστοριάς, τα χρυσόκκι-
να ψάρια της λίμνης της, τους
άνθρωπούς της. 'Η Καστοριά
ήταν, το στρατηγείο του δοξα-
σμένου Γ' Σώματος Στρατού
και ή έχθρος φαίνεται να το
είχε μάθει. Οι γενναίοι αξίωμα-
τικοί που το άποτελούσαν, ή
Σωματάρχης - ή ιστορία άς τον
κόλην γιά το μετέπειτα βαρύ
άμάρτημά του - οι συνταγμα-
τάρχοι Χουσοχόου Βασιλόπου-
λος, 'Ασημάκης, ή σημερινός ή
φουπουργός 'Εσωτερικών και Τύ-
που Ν. Μπουλιτάρης κ. ά, μετά
κινιόντουσαν από κτίριο σε
κτίριο γιά την άποφυγή του ά-
διάκοπου βομβαρδισμού.

Τους προεισήκα μέσα σ'
έναν άλευρόμιλο. Μέσα, από
τά βοθεία του διαμερίσματος

πουείχαν, έγκατασταθή οι άσού-
ματοι και τα τηλέφωνα είχε κα-
τευθυνή ή πορεία της Νίκης.
Και όταν αυτή σπερούγισεν ή-
σαν στο ταπεινό οίκημα του ά-
γοφυλακίου. Και ακριβώς την
προπαραμονή της νίκης ή ά-
κραία πόλι του 'Ελληνικού Βο-
ρά βομβαρδιζόταν άδιάκοπα
έξη ώρες. 'Από την Καστοριά
διάβαιναν όλη ή ηρωική δύναμι
του Γ' Σώματος Στρατού πρό-
την Κρυσταλλοπηγή - πρώτο
έκείνημα της νίκης - στο 'Ι-
δών και στον Μοράδα που κά-
τω στα δασεία τους πόδια κί-
τεται ή άνοημένη μας Κορυ-
τσά. Και μια μπόμπα, άλλ'
οίδη το άσώπαστο γαζί το
θανάτου από τον ένοερίον πο-
λυβολισμό δεν αντίσκαβε την
τανίατση πορεία αξιωματικών
και όπλιτών του Γ' Σώματος
Στρατού. Δεν το λογίζοιαζαν,
Γελούσαν με τα κασπάρη κενή
υπτα που έκανε δεξιά - άριστε-
ρά, καχάζαν :

— 'Αντε πάλι Φραττέλο
μοϊ κάνισες την αρβύλλα,
ρίχτε στον γάιο του Καραγκιό
ζή...

Και από την άφροντισιά, το
καταγέλασμα του θανάτου, πα-
οί - συστάσεις και τις φωνές
των αξιωματικών θονηθήκαν
πολλές ζέες ήρώων. Μεταξύ αυ-
τών και ένας δικός μας: 'Ο ά-
λυσιδόμος Παπαδόκης. Τον
σκότωσαν ή άφροντισιά γιά τον
θάνατο και ή άκοτόλητη έπιγ-
γελματική δίμα. 'Ηταν έξω

κάπου κοντά στην Μπίγλιστα.
'Ολόθεος στάθηκε να ιδή πώς
έπεσαν οι μπόμπες των 'Ιτα-
λών. Οι συνοδοιπόροι του που
έπεσαν κίτω έμειναν άθικτοι.
Αϊτόν ήρθο τον έκοψε στην
μέση ένα θραύσμα μιάς βόμ-
δας. 'Ασπρε την ψυχή του γα-
μογελώντας.

— Δεν είναι τίποτε παιδιά.
Προχωρείτε έσείς!

'Η ίδια άφρόντιστη όρμη
προκάλεσε ακόμη το πολυαίμα
κτο άτύχημα του συντάγματος
των Χιώτων. 'Ηταν κάπου εκεί
στην δεξιά πλαγιά του 'Ιδών
μέσα σε μια χαράδρα πηγμένη
από Ιταλικό όρειβατικό, ύλ-
μους και πολυβόλα. Τσάκισαν
οι ήρωικοί Χιώτες τις έχθρικές
προφυλακές στο σούρουπο και
ως την βορειά νύχτα. Προς το
επόμενον εξαπολύθηκε ή δολο-
φονική αντίπιδση των 'Ιταλών.
Αίμα χύθηκε εκεί πολύ, το με-
γαλύτερο ποτόμι, από όσα έ-
δωκαν τα έλληνικά κορμιά γιά
την κοιλιά της νίκης της Κο-
ρυτσάς και ή διοικήτης του Συν-
τάγματος γιά το άποδόθηκε
το σφάλμα άλόγιστης ένεργεί-
ας αυτοκτόνησεν, ένα μήνα ά-
γότερα. 'Ετσι άτρεύματα και ά-
φρόντισια πολεμώντας κοβάλ-
λα στο άσπρο του άλογο σκο-
τάθηκε και ή 'Ελληνο-έβραϊος
συνταγματάρχης Μαρδοχάϊ.

'Αλήθεια ποιη άποτελούσαν
το Γ' Σωμα Στρατού που έ-
δωκε τη περιλαμπρή νίκη. Κα-
τά τα δύο τρίτα ή δύναμι του
ήταν από Μακεδόνες και νιο-
τες του 'Αρχιπελάγους. Στη
β-όμολογία της επιθετικής ορ-
μης έρχονται πρώτοι στην ει-
ομία του νικηφόρου έξαμήνου.
Αυτοί έξώμνησαν πρώτοι ά-

πό Κρυσταλλοπηγή. Πισσο-
ρι - βουνά φλωρίνης - γιά
να φερουν αντίπερισπαρο-
στην πιασί που οι 'Ιταλοί έ-
καναν στον Κιλαμά και στην
Πιννο. Όταν τα παιδιά της ήλ-
λης 'Ελλάδας κρατούσαν το βά-
ρος των Κενταύρων, της Τζού-
λια που πορεύονταν με τους
λυσσασμένους κοκορόφτε-
ρους Γιάννηνα και Μετσοβο,
χύμηξαν οι Μακεδονοηρώες
προς το 'Ιδών. Οι 'Ιταλοί δεν
περίμεναν αυτό το χτύπημα.
Νομίζω πως ζώ ακόμα τα έ-
ρεπια, την λάμψη και την φω-
τιά που προκάλεσεν ή πρώτη
κανονιά του Γ' Σώματος Στρα-
τού. Στάθηκε ή έλληνική ό-
βίδα ως κρούσις. Και αυτή ά-
σημάδεη - Μεγαλόχρη έκα-
μες τόθρημα Σου είπανόλοι -
τίναξε όλόκληρη υπαρουσασθη
κη στον άέρα.

— 'Α, εκεί είναι: Βαράτε
τους λοιπόν. 'Αέρα!

— 'Αέρασ!

Και το έκείνημα των θεαν-
θρώπων άρχισε. Τις 'δεις ά-
ρες - πρώτο γεμάτο μενεξεδέ-
νιο ψηγάκιμα δροχή - ξεχά-
μνησεν ή έλληνική αεροπορία.

ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΟΡΥΤΣΑ: ΤΟ ΚΕΡΑΚΙ ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ ΤΟΥ 1940 ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τα κακώματα, τα έπικά μας
τά λαμαρινένια αερίπλωσ!

— Τα πουλάκια μας είπαν
οι άκράτητοι πεζικασνίδι. 'Ιώ-
ρα θα μάτε πώς μπομπάρδι-
ζουν.

Φωτιά στην Πρεμετή, στά-
χτη στην 'Εσέκα και στην
Μπιλιάσα που περνοδιάβαιναν
οι κοκορόφτεροι Λύκοι της Το-
σκάνης. Πιστέριοι και Τζου-
τζουλιάνοι, στάχτη και μπουρ-
μπερη. Θυμάμαι τον άγανημέ-
νο μοι φίλο τον αλφειόνητο
Παλιατσά. Πήγαινε και έρι-
νε με τα χέρια τις μπόμ-
πες από το αεροπλάνο του.
Τους έριχνε και μπουκάλες
στο κεφάλι. 'Αλλοίμονο από
την μέθη της άντρείωντης του.
Κάποια μέρα δεν γύρισε. 'Αλλ'
όταν αυτό του συνέδη - μήνα ύ-
στερ - από την μεγάλη ήμέρα
— ταξίδεψε στον ούρανο - μπο-
ρεί και με το κορμί του ακόμη
γιά το ποτέ δεν βρέθηκε - με-
την ψυχή γεμάτη χαρά από τη

νίκη. Και αναθυμώμαι την ά-
φήνησι του παρατηρητή του ή-
ρωα Σπηλιώτη. 'Αμα σώθηκαν
τα πυροσχημα του αεροπλά-
νι του, γιά να έμποδίσουν το
Ιταλικό να προχωρήσει προς
το στο - μας που πορεύονταν
άνεμος και μεθυσμένος γιά
τη νίκη έπρεσ έπάνω του.

— 'Ιταλέ δεν θα περάσεις.
'Αποθανείτω ή ψυχή μου μετά
των αλλοφύλων...

Και τα δύο αεροπλάνα έσπα-
σαν στα σύννεφα σάν καυχα-
σμός του ούρανο, προς εκεί-
νους, που συλλογίσθηκαν πώς
θα δουλώσουν τον νεοελληνι-
σμό. 'Ενας τρίτος ήρωας των
έλληνικών ούρανων ήταν ή αρχι-
σημνίας που έκαψε την Πορμε-
τή. Τζιτζίκι της αθηναϊκής νύ-
χτας, από τα καλύτερα μέλη
της χοροδίας της Πρωτομνήσης
έκαψε τον πόλεμο και τον θά-
νατο τραγούδι. 'Ωρες στροφο-
γύριζεν έπάνω από την Πρεμε-
τή και άς σούριζαν τα θανατι-

κά βόλια των άντιεραπορρι-
κών. 'Εκαψε τις οπλαποθήκες,
γάζωσε τα κεφάλια των λυκαν
θρώπων της Τροσκάνης, έδωλε
φωτιά στο στρατηγείο. 'Επρεσ
ύστερα σε φωτιά και σε συν-
τρίμια τραγουδώντας: 'Ετρέ-
μετε όλοι το χακί!

Πορεύονταν στο μεταξύ κι' άς
κρατάλλαν, οι όλοι των
'Ιταλών, τα κανόνια τους,
τα αυτομάτα τους, οι χει-
ροβομίδες. 'Ας έρχόνταν στι-
γαχμένα τα θανατικά με τα κα-
νόνια τους. Με τα ντουφέκια
τους τις λιγοστές χειροβομι-
δες τους, τις έφολλόγγες τους, οι
θεάνθρωποι πεζικασνίδι μας, δι-
ώχων από λάκκο σε λάκκο
τους 'Ιταλούς, από ύψωμα σε
ύψωμα. 'Από την Κρυσταλλο-
πή στο 'Ιδών, από το 'Ιδών
στο Τσακόνι, στην Μπιλιάσα
στον Μοράδα.

— 'Αέρα! 'Αέρα! ήταν ή
φωνή τους.

Και ή οδηγική ή ποστο-

στράτηγη δ'πασις ήταν ή Πα
ναγία! — Τήν είδα χτές. Τήν είδα
τώρα.

— Νά! Νά ιδές.
Και καθώς τ'ανοχώματα τι
ναζόντουσαν στον αέρα από
τις κανονιές. τους βουβωρι-
σμούς και ό θάνατος στίβαζε
την φαντασία. Έδλεπαν μιά
σκιά, ένα φάντασμα. Άσπρο.
μικρό. χρυσόφωτο, κυανόλευ-
κο. Κατά την ώρα κατά την
στιγμή, κατά την λάμψη των
κανονιών.

— Νάτη. Νάτη ή Παναγιά!
— Υπέρυμνό μας. Μεγαλό-
χοι.

— Άκου, βροντάει το βαρέο
μας παιδί. Έπάνω τους! Πί-
σω π... Άέρα.
Είδα άργότερα τραυματισμέ-
νο τον Φασίστα καθηγητή του
Μιλάνου Τζωρτζίο Πιλιγρίνι,
στο ισοκαμείο διακομιδής. Μού
είπε τρέμοντας:

— Τέτοιο κλοιδ φωτιάς με
τόση ευστοχία δεν τό είχα φαν-
τασθί.

— Η Παναγιά μας έλεγαν
όι πεζικαράοι!

— Άλήθεια πρέπει να είναι. ά-
φοι έτσι πίστεψε ό νικητής
στοατή μας. Άλλά θυμάμαι
και θυό άνόματα, μέσα στα άλ-
λα ήρώων του πυροβολικού
μας. Του Μπατσικουή στον
Βορρά, του Άσημάκη στο νότο.
Έλεγαν όι φαντάροι τους. Δεν
κανόνιζαν τροχιά όδίδας με δι-
όπτρες και εργαλεία, αλλά θε-
ύσταλτες με τό ναβδί τους. τον
άγκωνα τους!

Και όι έλληνικές όδίδες
σβούριζαν για να σκάσουν ό-
που έπρεπε, να τ'α κάμουν
στόατη.

Έτσι ήρθε ή ύπερούσια ή-
μέρα της 22 Νοεμβρίου. Ό-
πως να γινόταν άγώνας δρό-
μου από την θεική άμύλλα σύγ-
κλιναν και έτρεχαν στην κοιλιά
θα της φωτιάς από τό Ίδαν,
τό Τσανκόνι και τον Μοράδα
αί δυνάμεις του Γ' Σώματος
Στρατού. Διοικητάι Μεραρχι-
ών και Συνταγματών ήσαν όι
Σ. Βλάχος, Π. Δρομάζος, Σ.
Μουτούσης, Ν. Χατζηγεωργίου,
κ. ά. Πρώτος σ'τους πρώτους
δύως μπήκεν ό άξέχαστος Παι-
λαιοδημώπολος με τό τάγμα
του μαχόμενος σώμα προς σώ-
μα, στήθες προς στήθος. Ή-
ταν ένα βροχερό απόγευμα ή
ώρα της εισόδου των. Ή άγα-
πημένη μας Κορυτσά παρουσι-
άζε την άψ, το χαλασμένου Ι-
ταλικού λιμπέρο. Μπήκαν μαζί
με τους χαροσύνακες, τον Τσα-
ταλό, τον Ντάκο κ. ά. λίγες ώ-
ρες άργότερα με τον Άθανάτο,
τον Γ. Ανδρουλιδάκη και τον
Σ. Μελά. Είχαμε χάρη ως τ'α
γόνατα από την λάσπη. Μέσα
σ' αυτές τις λάσπες ήσαν χω-
μένες κάτω όι άραβίδες των Ί-
ταλών, τ'α μικρότερων κατελ-
λίνα τους, τ'α κρόνη τους. Ό
πληθυσμός είχε ξεχυθή στους
δρόμους. Έλεγες να έδλεπεν
ένα όνειρο. Μας άγκάλιαζε ό-
μως με τό βλέμμα του, τους
φαντάρους μας, τ'α όπλα τους,
τ'α κανόνια τους. Τ'α χάρδευε,
τ'α πασπάτευε. Και τ'α δάκρυα
ήσαν συχνά στα μάτια του ά-
πό τους ένθουσιασμούς.

Τό Γ' Σώμα Στρατού άπε-
τελείτο κατά τ'α 2/3 από Μα-
κεδόνες και νησιώτες. Τό άλ-
λο του τρίτου ήσαν Ρουμελιώ-
τες και Μωραίτες σίτοι που
μπήκαν και στο Πόγραδετς
την ήμέρα του Άγίου Άνδρέ-
α. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΤΑΞΕΙΣ!...

Ό κουκός (που δεν έ-
χει ποτέ δική του φωλιά):
— Έμπρός!... Έξω ά-
π' εδώ!... Έχω χαρτί έ-
πιτάξεως!

ου για να κάμουν Δοξολογία
στον φερόνυμα νιά του, που
άπάντεχα εύρεθηκε να ύπάρχει
έκει! Ήταν λοιπόν τό Γ' Σώ-
μα Στρατού ή συνισταμένη ό-
λων των παιδιών της Έλλάδας
όπως συνισταμένη της ψυχής
τους ήταν όλος ό κύκλος της
νίκης από τον Καλαμά ως την
Κορυτσά. Όι Παλαιοελλαδίτες
είχαν δεχθή τό βάρος της έπι-
δρομής στην Ήπειρο. Την κρά-
τησαν και την άπώθησαν. Τό
Ίδιο και τό Β' Σώμα Στρατού
των Θεσσαλών και των Ρουμε-
λιωτών πέρα από την Πίνδο
και είς την Τρεμπεσίνα. Σε
αυτή και στην θαύχαη Κλει-
σούρα προστέθηκε ή γενναίο-
της των παιδιών της Κρήτης.
Όι Νεοελλαδίτες βοηθώντας
τους άμυνόμενους αδελφούς των
της Παλαιάς Έλλάδας έκαμαν
την έπίθεση του άντιπερισπασ-
μού. Έτσι ή νίκη από όλους
ήρθε με τον στέφανο της δό-
ξας για όλους για να προχω-
ρήσει κάτω προς τό Άργυρόκα-
στρο, την Χειμάρρα και τό Τε-
πλένι και έπάνω είς τ'α βάση
της Κλεισούρας στη Κάμια,
στην Μοσχόπολι και στο Πο-
γραδέτς. Ή νίκη της Κορυ-
τσάς ήσαν ή μήτρα της όλης
εξάμηνης έποποιίας. Ό δοξα-
σιμένος πρωτελευθερωτής της,
ό άλχησμήντος Παλαιοδημώ-
πολος, πρέπει να πήνε εύ-
χαριστήμένος. Τόν είδα καθώς
έφευγεν από την Κορυτσά

— Πάω, μού είπε, τώρα να
καβαλλικήσω την Κάμια!

Μία όβίδα τον έβριχε καθώς
μαχόταν και έπεσε. Θεία ήσαν
ή σύμπτωσις. Την ώρα που όι
φωνές του πολέμου ούρλιαζαν,
τ'α ραδιόφωνα που είχαν στη-
θή για ψυχρηγία των νηκ-
τών έπαίξαν από την Άθήνα,
τό τραγούδι του Έθνους. Πού
να τό ήξερε ή καλλιτέχνις του
τραγουδιού όταν τό έλεγε στο
μικρόφωνο. Νομίζω πως ήσαν
ή δίσ Ρίτα Δημητρίου. Ή φω-
νή της ήσαν θ'α προσταγή,
ύμνος στην ελληνική άνδρεία!

— Άντε στο καλό κι' ή Πα-
ναγιά μαζί σου!

Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

Ροδόφυλλα, κοράλια του γιολαού,
άπ' των βουνών της κορυφής χυθήτε άπ' άκρη ως άκρη.
— Σύρ' τον χορό — αύγή χρυσομαλλού,
τώρα που σβύνει τούρανο τό διαμαντένιο δάκρυ.

Η μαργαρίτα.

Τώρα ή ψυχή άνοίγεται στον ρόδινο καθρέφτη,
και ξανοζή τό φώς εις τον αιθέρα.
Έτσι κ' έγώ μιιά εύτυχισμένη ήμέρα
είδα τον Φάουστ, πάλι νηός στα πόδια μου να πέφτει.

Η μεσημέριναις ώραις.

Φλογίζει ή ήμέρα στα ψηλά και καίει ή πνοή της
κάτω στη γή, στα πλάτη τ' ουρανού
— Σύρ' τον χορό, ωραία Σουλαμίτις,
σβύσε των πόθων την φωτιά, στους Ίσκιους του βουνού.

Η Σουλαμίτις.

Τους πόθους μου έτραγουδισες μιιά δοξασιμένη λύρα
και μ' έψαλε τραγουδιστής με στέμμα
Και έδωκεν ό έρως μου με της άγνείας τό αίμα
την κλίνη που έστόλιζε του βασιλιά ή πορφύρα.

Του δειλινού ή ώραις.

Κλαίνε ή άγάποις ή παλαιοί τ'α αισθήματα που σβύνουν
πεθαίνει ό βασιλιάς του ουρανού.

— Άς στήσουν πένθιμον χορόν στον ήχον του έσπερινού
τά δειλινά, που άποσταμένα κλίνουν.

Η Νιόβη.

Αίμα τριγύρω χύνεται και άναστενάζει ή πλάση
ως και τό σήμαντρο θρηνηί
όποιος βαθεία, μέσ την καρδιά πονεί,
ας δ'ό το ψυχομάχημα τριγύρω, να ξεχάσει.

Της νυκτός ή ώραις.

Ξάπλωσε, άράπισσα γλυκειά, τ'α μυστικά σου κάλλη,
άπό της γής την μιιά άκρη ως την άλλη,
— Άργοπατάτε στο χορό, παρθένες μυροφόραις,
της σκοτεινής Έκάτης κόραις.

Η Περσεφόνη.

Όλο τό άχνό μυστήριο, που ό κάτω κόσμος κλείνει
φθαίνει ως τη γή, κι' άπλώνεται στα ύψη.
Άχ! Πότε θάρρη ό καιρός ό νέος Όρφεύς να γίνη.
νάβη στο φώς ή καλλονή, όπου στη γή έχουν κρύψει!...
Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ MELODY

15 ΣΤΟΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ 15

Παρέλαθεν έξ Άμερικής πλουσιαν ουλλογήν
BOOGIE - WOOGIE, SWING
ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΜΕΘΑΔΟΥΣ ΔΙΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΟ ΡΟΜΑΝΤΖΟ ΤΗΣ ΜΑΡΓΚΟ ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΖΑΝΤΡΥ

Ή Μαργκό διψούσε για περιπέτεια. Τό
φοιτητικό θρανίο δεν τη χωρούσε. Όι φι-
λοδοξίες του πατέρα της και της μητέ-
ρας της που ήθελαν να την κάνουν επι-
στήμονα δεν ήσαν και δικές της φιλοδο-
ξίες. Πλημμυρισμένη από μοντέρνες ιδέες,
ήθελε να χαρή τη ζωή στα γιομάτα, να
δράση, να κάνει τις εφημερίδες να γρά-
φουν μέρες δόλοκληρες γι' αυτήν και να
ξεσηκώση όλους τους φωτορεπόρτερς του
Παρισιού. Έτσι ένα ώραίο πρωί την έ-
χασαν από τό Πανεπιστήμιο και κανένας
πιά δεν άκουσε να γίνεται λόγος γι' αυ-
τήν.

Ή σιδερένια αλόπορτα άνοιξε και η
Μαργκό είδε στο βάθος του κήπου μιιά
κάτασπρη βιλίτσα με άνθισμένες βεράν-
τες. Κρατώντας τη βαλτιούλα της, προ-
χώρησε στο έσωτερικό του κήπου, με βή-
μα πεταχτό, άποφασισμένη να παίξει ό-
σο μπορούσε πιδ τέλει το ρόλο της.
Γιατί πρέπει να σημειώσουμε ότι ή μι-
κρή μας ήρωίδα σκέφθηκε ν' άρχισή την
περιπετειώδη σταδιοδρομία της σαν κα-
μαριέρα του διασήμου συγγραφέως Πώλ
Βολάν, που, με τ'α έρωτικά του μυστο-
ρήματα είχε γίνει τό ίνδαλμα όλων των
κοριτσιών της Γαλλίας. Ό σκοπός της ή-
ταν να τον γνωρίσει καλά κι' ύστερα να
γράψη ένα βιβλίο για την ιδιωτική του
ζωή, τις ιδιοτροπίες του, τις αδυναμίες
του και τις έρωτικές του κατακτήσεις. Τό
συνταρακτικό αυτό βιβλίο θα την έκανε
με μιιά διάσημη.

Ή πρώτη έντύπωση της Μαργκό μόλις
πέρασε τό κατώφλι της αλόπορτας ήσαν
εύχρηστη. Ή βιλίτσα ήσαν τέτοια, όπως
άκριβώς τη φανταζόταν. Ή δεύτερη όμως
έντύπωση την έκανε να αισθανθή ένα δυ-
νατό τσίμπημα στην καρδιά, μιιά σφοδρή
άπογοήτευσι. Γιατί τό πρόσωπο που την
υποδέχθηκε ήσαν μιιά πληθωρική γρηά, με
πρόσωπο φτιασιδωμένο, με μαλλιά μαύ-
ρα σαν του κόρακα (άπό τη μωλιά) και
με φωνή που θύμιζε τό γλού-γλού της γα-
λοπούλας.

— Ό! Έσύ είσαι ή νέα καμαριέρα που
μ'α στέλνει τό γραφείο του κυρίου Ντυ-
ράν; είπε κυττάζοντας την κοπέλλα με
βλέμμα ίεροεξεταστικό.

Και πριν ή Μαργκό προλάβει ν' άπαν-
τήση ή γαλοπούλα άρχισε άπανωτές τις
ερωτήσεις:

— Ξέρεις να στρώνεις καλά τ'α κρεββά-
τια; Είσαι καθαρή; Μήπως τραγουδάς την
ώρα που κοιμίζεις; Μήπως τ'αδς περισ-
σότερο φωνι από τη μερίδα του δελτίου;
Έχεις πολλούς εξαδέλφους; Για να δώ τ'α
νύχια σου! Ό σύζυγός μου είναι σχολαστι-
κός με την καθαριότητα και συχαίνεται
τ'α πάντα...

Άκριβώς με τό «σύζυγός μου» ή Μα-
ργκό αισθανθηκε την άπογοήτευσι που εί-
παμε προηγουμένως. Όστε ό Πώλ Βολάν,
ό άνδρας των όνείρων της, ήσαν παντρε-
μένος και υψίστα μ' αυτή τη γαλοπού-
λα; Για μιιά στιγμή ή κοπέλλα σκέφθηκε
να φύγη δρίσκοντας μιιά όποιαδήποτε πρό-
φασι. Μετάνοιωσε όμως άμέσως και πή-
ρε την άπόφασι να γνωρίση πρώτα τον
συγγραφέα και ύστερα να φύγη.

Δεύτερη άπογοήτευσι, τρομακτικώτερη
αυτή τη φορά: Ή Μαργκό είχε πλάσει με
την φαντασία της όποτε κι' όλα τ'α κορίτσια
της Γαλλίας, ένα Πώλ Βολάν όμορφον,
κοιψό, γοητευτικό, άληθινό, καοδιακα-
τακτητή. Και όχι μόνο αυτό. Φοβόταν ότι
μόλις θα τόν άντίκρυζε θα τόν έρωτευό-

ταν. Προχωρώντας μάλιστα άκόμα περισ-
σότερο με την καλπάζουσα φαντασία της
ώνειροπολούσε ένα τρυφερό σύνδεσμο μα-
ζί του, που θα κατέληγε ίσως και σ'ε
γάμο!

Και τώρα; Στη θέση του γόητος που
είχε όνειρευθή, είδε ένα γέρο ξεκούτη με
μιιά κοιλιά τρομακτικών διαστάσεων, με
στραβοπατημένες παντούφλες, με μιιά
μύτη κόκκινη σαν τομάτα ώλλοίθωρον, με
δόντια σάπια και μ' ένα μουστάκι σαν
να τ'αχε μισοφύει ό τριχοφάγος.

Άλλ' αυτά δεν ήσαν τίποτα μπροστά
στο άλλο. Ό άπτορόπαιος αυτός γέρος,
που με τ'α ρομαντικά του γραψίματα έκα-
νε τόσα και τόσα κορίτσια ν' άγρυπνούν
νύχτες δόλοκληρες, μόλις είδε τη Μαργκό,
άρχισε να τη γλυκοκυττάζει. πράγμα που

έκανε την κοπέλλα να φθάση στο κατα-
κάρφο της άπογοήτεύσεως.

— Τι συχαίνας γέρος; είπε μέσα της
ή Μαργκό. Και τράβηξε άμέσως για τό
χώλλ, με άπόφασι να πάρη την βαλτιούλα
της και να φύγη.

Προχωρώντας όμως στο διάδρομο στα-
μάτησε σαν ζαλισμένη. Στο βάθος του
διαδρόμου στεκόταν ένας νέος με άθλητι-
κό παρσάστημα, με συμπληρωτικό πρόσωπο
και με πικνά μαύσα καλλία.

— Καλώς τη μικρούλα! είπε μόλις την
είδε. Έμαθα από τη μισιά δ'ό ήσυχες.
Άλλά είναι τρομερά ψευτιά! Μού είπε ότι
είσθε ένα άσουλώπατο πλάσμα με χαρά
τικους τρόπους και κουτή σαν χήνα! Και
τώρα βλέπω μπροστά μου μιιά κοπέλλα

τ'α όλο χάρη, τσακινιά και νάζι... Μού
χαρίζετε τό όνομά σας;

Ή Μαργκό δεν άπαντούσε. Έξακολου-
θούσε να τον κυττάζει σαν ύπνωτισμένη.
Ποτέ, κανένας νέος, από όσους την είχαν
κυττάξει μέχρι τότε δεν την είχε καθλώ-
σει έτσι με τό βλέμμα του. Αισθάνθηκε
τ'α γόνατα της να λυγίζουν.

— Δεν μιλάτε λοιπόν; ρώτησε χαμηλά
φωνα ό νέος. Και πλησίασε πιδ καντά.
Φοβάσθε να μιλήσετε; Ή μήπως σ'ας τό
έχει άπαγορεύσει ή μαμά;

— Όχι! ψιθύρισε ή Μαργκό. Δεν μού
είπε τίποτε ή μαμά σας... Ούτε ήξερα
ότι υπάρχετε... Ότι υπάρχει ένας νέος
μέσα σ' αυτό τό σπίτι... Όστε εισθε
γυιός του κ. Πώλ Βολάν;

— Ναί! Τό όνομά μου είναι Γκαστόν.
Σπουδάζω γλυπτική. Και μόλις σ'ας εί-
δα!... Ό! Δεν έξερετε τί χαρά αισθανό-
μαι!... Φωτισθήκε τό σπίτι μας με την
παρουσία σας... Ήταν τόσο πληκτική
ή ζωή εδώ μέσα... Οι γκρίνιες της μα-
μάς... Οι παραξενιές του μπαμπά...
Κανένας δεν με πρόσεχε εδώ μέσα. Γ'α
αυτό και όλο έλειπα από τό σπίτι... Τώ-
ρα όμως!... Άλλά δεν μού είπατε άκό-
μα τό όνομά σας... Πώς θα σ'ας φω-
νάω, όταν σ'ας χρειασθώ;

Με την τελευταία αυτή φράσι ή Μα-
ργκό που είχε ξεχασθή τελείως, ξαναθυμή-
θηκε ότι έπαίξε τό ρόλο μιιάς ταπεινής
καμαριέρας. Και καταβάλλοντας μιιά δυ-
νατή προσπάθεια για να κρύψη τη συν-
κίνησι της άγήτησε με ύφος δήθεν ά-
διάφορο:

— Με λένε Μαργκό, κύριε. Άλλά δεν θα
γοσιασθή να με φονάτετε, γιατί φεύγω!...
Δεν θα μείνω στο σπίτι σας...

Δεν έφυγε όμως. Δεν μπόρεσε να φύ-
γη, μ' όλο που τ'αχε πάρει άπόφασι. Ή-
ταν πιδ αιχμάλωτη εκεί μέσα, αιχμάλω-
τη των ματιών του Γκαστόν. Και άρχισε
να δουλεύει άόγγυστα, υπομένοντας ό-
λες τις φωνές της κυρίας Βολάν και όλα
τ'α άνούσια πειράγματα του κυρίου.
Κάθε μεσημέρι, άποκαμωμένη από την
εξαντλητική δουλειά και τον βάνασσο
τρόπο της κυρίας, έπαυσε την άπόφασι
να φύγη. Τό άπογευματάκι όμως, μόλις
άκουγε ένα συνθηματικό σφύριγμα, πε-
τούσε την ποδιά της κι' έτρεχε στον κή-
πο, όπου την περίμενε ό Γκαστόν. Ξε-
πλωμένος στη ρίζα ενός πεύκου. Εκεί,
έγκαλιασμένοι κάτω από τό δένδρο...

Πέρασε ένας δόλοκληρος μήνας. Στο
διάστημα αυτό, ή άμοιβαία συμπάθεια
των δύο νέων μετεβλήθη σε παράρρη ά-
γάπη. Ή Μαργκό δεν είχε πιδ κανένα μυ-
στικό από τον Γκαστόν. Τού είχε έκμυ-
στηρευθή όλη την ιστορία της, μ' όλο
που ντροπώταν για τις έρωτικές φιλο-
δοξίες της. Έκείνος πάλι της διηγήθηκε
όλες τις μικροπεριπέτειες της ζωής του.
Και μιιά μέρα, άνάμεσα σε δύο φίλια, τη
ρώτησε αν θα ήθελε να γίνη γυναίκα του.

— Θα μού δώσης τώρα άμέσως την
άπάντησι, της είπε, κυττάζοντας την μ'
ένα βλέμμα γεμάτο άγωνία. Όποιαδήπο-
τε κι' αν είναι αυτή ή άπάντησι!

Ή Μαργκό δεν είπε τίποτε. Άσπασε
όμως, τό κεφάλι του μέσα στις δύο παλά-
μες της και κούνησε τ'α έλκυσμένα χεί-
λη της στα δικά της.

Τό φιλι αυτό ήσαν ή ύπογραφη που έ-
βαζε ή Μαργκό στο άληθινό ρομαντζό
της ζωής της... Ένα ρομαντζό, όμως,
που δεν τό δημοσίευσε στις εφημερίδες,
όπως ώνειροπολούσε κάποτε...

ΜΩΡΙΣ ΖΑΝΤΡΥ
ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ή παραμύθη: — Ό υπέμνητες δεν
έννοει να κοιμηθί. Να του τραγουδήσω
κάτι;

Ή κυρία: — Όχι, όχι. Δοκίμασε
πρώτα με τό καλό.

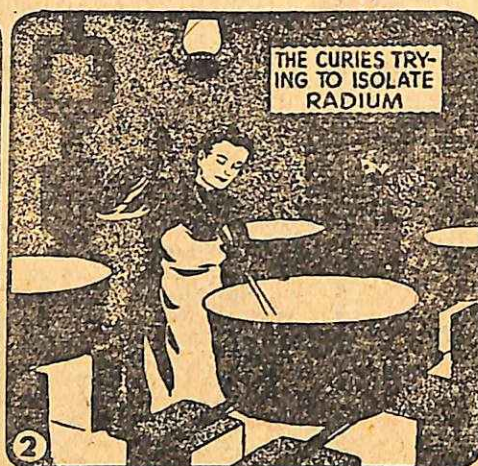
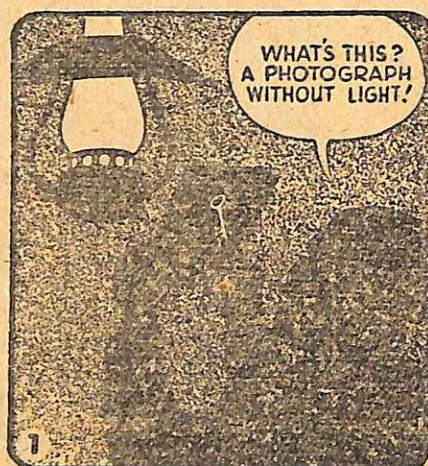
ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ—Σελίς 13

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 15

Ἐπάνω ὅπως ἀπ' ὅλα, ἔχει
μιά προνομιοῦχο φύση, τοποθετη-
μένη στοὺς πιδ ἀυστηροῦς κανό-
νας τῆς Τέχνης. Τραγουδᾷ με αἰ-
σθημα, ἀκριβεία καὶ ἡ ποιότης τῆς
φωνῆς του κυριολεκτικὰ γοητεύει.
Εἶνε ζήτημα ἀν ἄλλος τερόρος

ΣΧΕΔΙΟΝ Δ.

ΕΙΚΟΝΕΣ 4

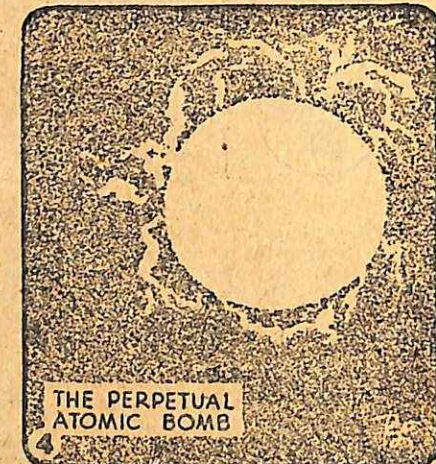

1 Με την ανακάλυψιν των ακτίνων Χ, πρὸ 50ετίας ἀπὸ τὸν Βίλελμ Κόνραντ Ράιντγκεν, ἀρχίζει μία περίοδος ἐρευνῶν ἡ ὁποία κατέληξεν εἰς τὴν ἀτομικὴν βόμβαν. Ἐβοήθησαν τὸν Ἀνρὺ Μπεκερέλ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ 1896 εἰς τὸ Παρίσι τὴν ραδιενέργειαν. Αἱ ἀκτίνες Χ προεκάλεσαν πυρκαϊῶσιν ὠρισμένων φωσφομετάλλων. Ὁ Μπεκερέλ περιτήρησεν ὅτι μερικὰ μεταλλεύματα εἶχον φυσικὴν πυρκαϊῶσιν καὶ ἀνεκάλυψεν ὅτι ἀόρατοι ἀκτίνες ἀπὸ τὰ μεταλλεύματα αὐτὰ παρήγον φωτογραφίας εἰς τὸ σκότος. Μετάλλινον κλειδί τοποθετημένον μεταξὺ τῆς μεταλλεύματος καὶ τῆς φωτογραφικῆς πλάκας, ἄφινε τὴν εἰκόνα του ἐπὶ τῆς πλάκας.

2 Τὰ κυριώτερα ραδιενεργὰ μεταλλεύματα ἦσαν μίγμα πίσης, μετάλλευμα περιέχον οὐράνιον. Ἀναζητοῦντες τὴν πηγὴν τῆς ραδιενέργειας, ὁ Κιουρί καὶ ἡ σύζυγός του ἀπεμόνωνσαν μικρὸν τιμῆμα ἐνδὲ γραμμαρίου ραδίου. Ἐπίσης ἀπεμόνωνσαν ραδιενεργὸν πολώνιον.

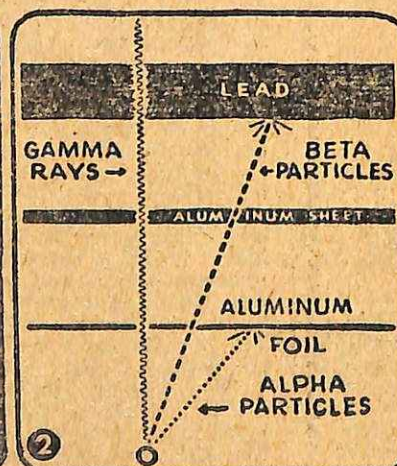
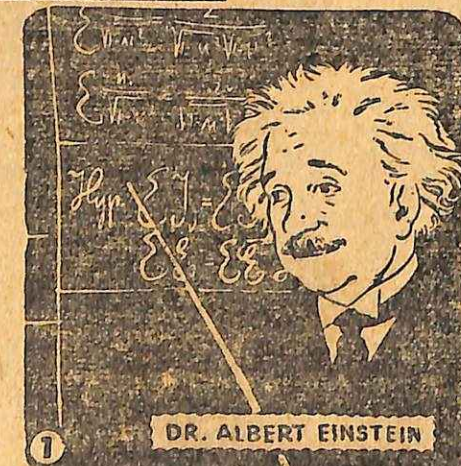
3 Τὸ ράδιον εἶχεν ἐκπληκτικὰς ιδιότηας αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχον παρατηρηθῇ προηγουμένως εἰς χημικὰ στοιχεῖα. Ἦτο πηγὴ σποθερᾶς θερμότητος ἡ ὁποία οὐδέποτε ἠλαιοῦτο. Μίγματα ραδίου ἐβράζοντο ἐντὸς ὕδατος ἡ ἐψύχοντο εἰς τὸν ψυχρὸν ἀέρα, χωρὶς νὰ μειώνεται ἡ θερμότης των. Ἐντὸς ἐλαχίστου μορίου ὕλης ἐφαίνετο ὅτι περιεκλείετο τεραστία ποσότης ἐνεργείας. Τοιοῦτοτρόπως ἐγεννήθησαν ὑποψίαι περὶ νέας πηγῆς δυνάμεως, ἡ ὁποία ἐμελλεν ἀγογγεῖν νὰ κατασκευάσῃ τὴν ἀτομικὴν βόμβαν.

4 Μελετώντες τὴν ραδιενέργειαν, οἱ ἐπιστήμονες εὗρον ὅτι τὰ χημικὰ στοιχεῖα οἱ θεμελιοὶ λίθοι τοῦ σύμπαντος, δὲν ἦσαν τόσο ἀμετάβλητα ὅσον ἐπίστειον οἱ χημικοὶ τοῦ 19ου αἰῶνος. Οἱ φυσικοὶ τοῦ 20ου αἰῶνος διεπίστωσαν ὅτι τὰ ραδιενεργὰ στοιχεῖα καθ' ἡν στιγμὴν ἠκτινοβόλουν μετεβάλλοντο εἰς ἄλλα στοιχεῖα. Τὸ οὐράνιον μετεβάλλετο εἰς ράδιον καὶ τὸ ράδιον εἰς μόλυβδον. Ἡ θερμότης ἡ ὁποία παρήγετο ἀπὸ τὰς μεταβολὰς οὕτως ἐπίστευετο ὅτι ἀποτελεῖ τὴν πηγὴν τῆς θερμότητος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς γῆς. Πιστεύεται ἐπίσης ὅτι ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου οφείλεται εἰς τὴν μορφήν αὐτὴν τῆς ἐνεργείας καὶ ὅτι ὁ ἥλιος εἶναι τεραστία ἀτομικὴ βόμβα.

ΣΧΕΔΙΟΝ Ε.

ΕΙΚΟΝΕΣ 4

1 Μελετῶν τὴν συνεχὴ πηγὴν ἐνεργείας τῶν ραδιενεργῶν σωμάτων, ὁ Ἀϊνστάιν ἀπέδειξε τὸ 1905 ὅτι ἡ ὕλη ἠδύνατο νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐνέργειαν.

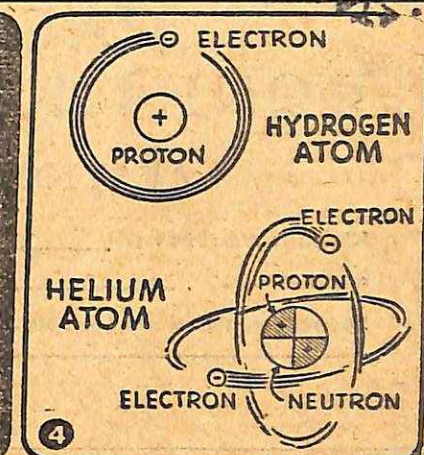
Μικρὰ ποσότης ὕλης ἠδύνατο νὰ παραγάγῃ τεραστίαν ποσότητα ἐνεργείας. Τὸ μέγεθος τῆς ἐνεργείας εὐρίσκειτο ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸ βάρος τῆς ὕλης.

2 Ἐμβαθύνοντες ἀκόμη περαιτέρω εἰς τὴν μελέτην τῆς ραδιενέργειας οἱ σερ Οὐίλλιαμ Ράμσεϋ, σερ Ἐρνέστ Ρούδερφορντ, Φρέντερικ Σόντνυ καὶ Τ. Ράουντ, Βρετανοὶ ἐπιστήμονες ἀνεκάλυψαν ὅτι ἡ ἀκτινοβολία συνίστατο ἀπὸ ἄλφα καὶ βῆτα μέρη καὶ γάμμα ἀκτίνες. Τὰ μέρη ἄλφα ἦσαν μέρη ἀερίου ἡλίου με θετικὸν ἠλεκτρισμὸν. Τὰ μέρη βῆτα ἦσαν μέρη ἀρνητικοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Αἱ ἀκτίνες γάμμα ἦσαν εἶδος ἀόρατου φωτός ὅπως αἱ ἀκτίνες Χ αἱ ὁποῖαι ἠδύνατο νὰ διαπεράσουν ποχὺ στρώμα μόλυβδου.

3 Οἱ ἐπιστήμονες ἤρχισαν νὰ συγκροτοῦν τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀτόμου. Ὅταν ἠρεῦνησαν τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἀτόμου, κάθε σταθερὰ ὕλη ἐξήφανισθη. Ὁ σερ Ἐρνέστ Ρούδερφορντ ἔκαμε τὴν πρώτην εἰκόνα τοῦ ἀτόμου. Ἦτο

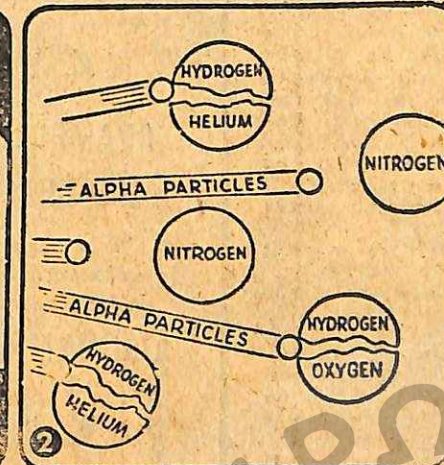
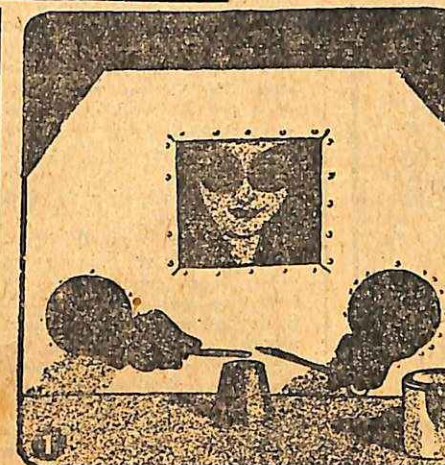
κάτι ὅπως τὸ ἰδικόν μας ἡλιακὸν σύστημα, με τὸν ἥλιον ὡς «καρδίαν» ἡ πυρῆνα τοῦ ἀτόμου, με θετικὸν ἠλεκτρισμὸν καὶ τὰ ἠλεκτρόνια περὶ αὐτοῦ ὡς πλανήτας.

4 Βαθμιαίως ἡ εἰκὼν τοῦ ἀτόμου ἐτελειοποιήθη. Τὸ ἀπλούστερον ἀτομον εἶνε τὸ τοῦ ὕδρογονικοῦ ἀερίου, τοῦ ἐλαφροτέρου ἐκ τῶν γνωστῶν χημικῶν στοιχείων. Ὁ πυρὴν τοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ θετικὸν ἠλεκτρισμὸν. Ἀμέσως κατόπιν ἔρχεται εἰς ἀπλότητα τὸ ἄτομον τοῦ ἡλίου, τὸ ἄφλεκτον ἀέριον ποὺ χρησιμοποιεῖται εἰς τὰ πηδαλιουχούμενα. Τὰ πλέον σύνθετα ἄτομα, ὅπως τοῦ μόλυβδου, τοῦ ραδίου, καὶ τοῦ οὐράνιου, περιέχουν πολλὰ νετρόνια.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΤ

ΕΙΚΟΝΕΣ 4

3 Τὸ 1922, ὁ Ρούδερφορντ καὶ ὁ Τσαντβίικ διέσπασαν τὰ χημικὰ στοιχεῖα σόδιον, ἀλουμίνιον, φώσφορον καὶ ἄλλα. Οἱ ἐπιστήμονες διεπίστωσαν ὅτι ἡ διάσπασις τοῦ ἀτόμου ἀπῆλθε ἀπὸ τὴν ἐξίσωσιν τῶν ἀτόμων ἠδύνατο νὰ παραχθῶν εὐκόλως ἠλεκτρόνια. Ἀλλὰ διὰ τὴν μεταβολὴν ἐνδὲ στοιχείου εἰς ἄλλο, ἔπρεπε νὰ διασπασθῇ ἡ «καρδία» τοῦ ἀτόμου. Πρὸς τοῦτο ἐχρειάσθη νὰ κατασκευασθῶν γεννήτρια ἀκτίνων Χ δυνάμεις ἑκατομμυρίων βόλτ. Μία τέτοια γεννήτρια ἀπεικονιζομένη ἀνωτέρω, κατασκευάσθη εἰς τὸ Τεχνολογικὸν Ἰνστιτούτον τῆς Μασαχουσέτης ἀπὸ τὸν Ρόμπερτ Βάν ντε Γκράφ τὸ 1932.

1 Τὸ ραδιενεργὸν ἄτομον τοῦ ραδίου εἶνε εἰς τὴν πραγματικότητά ατομικὴ βόμβα ἐν μικρογραφίᾳ. Σὲ μία κουταλιά ραδίου, χιλιάδες ἄτομα ἐκρήγνυνται συνεχῶς. Αἱ ἐκρήξεις αὗται καθίσταν τὸ ράδιον ἐπικίνδυνον κατὰ τὸν χειρισμὸν του. Μεταφέρεται ἡ φυλάσσει μέρη εἰς μόλυβδινὰ κῦτια. Αὗται αἱ μικροσκοπικαὶ ἀτομικαὶ βόμβαι καταστρέφουν τὰ κύτταρα τοῦ καρκίνου καὶ ἔχουν σώσει τὴν ζωὴν πολλῶν ἀνθρώπων.

2 Ἐπειδὴ τὸ ράδιον εἶνε σπάνιον, δαπανηρὸν καὶ ἐπικίνδυνον κατὰ τὸν χειρισμὸν του, οἱ ἐπιστήμονες προσεπάθησαν νὰ καταστήσουν ραδιενεργὰ ἄλλα στοιχεῖα, ὅπως τὸ κάλιο, τὸν φώσφορον καὶ τὸ σόδιον καὶ δι' αὐτῶν νὰ καταπολεμήσουν τὸν καρκίνον, τὴν λευχαιμίαν καὶ ἄλλας ἀσθε

4 Ἀλλὰ ἰσχυρὰ μηχανήματα κατασκευάσθησαν διὰ τὴν διάσπασιν βαρύτερων στοιχείων. Ἐνὰ τέτοιο μηχανήμα εἶνε τὸ κυκλοτρόνιον ποὺ κατασκευάσθη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Καλλιφορνίας ἀπὸ τὸν Ἐρνέστ Λάβεν. Χειμᾶρος μορίου ἄλφα ἐκτοξεύονται ἐντὸς κυκλοτρονίου καὶ περιστρέφονται ἐπὶ μαγνητικοῦ πεδίου. Καθὼς σπιντρέφονται ἀποκτοῦν ταχύτητα ὅπως ἡ πέτρα εἰς τὴν σπινδελὴν ποῦ ἐχρησιμοποίησεν ὁ Δαυὶδ διὰ νὰ φονεύσῃ τὸν Γολιάθ.

2 Ἐπειδὴ τὸ ράδιον εἶνε σπάνιον, δαπανηρὸν καὶ ἐπικίνδυνον κατὰ τὸν χειρισμὸν του, οἱ ἐπιστήμονες προσεπάθησαν νὰ καταστήσουν ραδιενεργὰ ἄλλα στοιχεῖα, ὅπως τὸ κάλιο, τὸν φώσφορον καὶ τὸ σόδιον καὶ δι' αὐτῶν νὰ καταπολεμήσουν τὸν καρκίνον, τὴν λευχαιμίαν καὶ ἄλλας ἀσθε

Ἐκλαίκευσις τῆς μεγαλυτέρας ἀνθρωπίνης κατακτήσεως τοῦ 20ου αἰῶνος εἰς σειρὰν 50 περίπου εἰκόνας με ἐπεξηγηματικὸν κείμενον τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις ἤρχισεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον.

Εἰς ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ Γερμανία εἶχε σχεδὸν ἀνακαλύψῃ τὸ μυστικὸν τῆς ἀτομικῆς βόμβας.

ΟΙ ΔΥΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΝΗΤΙΚΩΝ ΤΑΛΕΝΤΩΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Όνοματεπώνυμον : _____

Διεύθυνσις : _____

Συμπληρωματικά πληροφορία (κατά βούλην του αποστολέως) : _____

Υπογραφή

Έχετε καλή φωνή ;

Θα θέλατε να φθάσετε στο
Μικρόφωνο του Ραδιοφω-
νικού μας Σταθμού ;

Κάθε Νέος ή Νέα που μπο-
ρεί να απαντήσει αδιάσπαστα
ΝΑΙ εις αυτές τις δυο ερωτή-
σεις, ως λάβη μέρος εις αυτόν
τον διαγωνισμόν, ο οποίος άλ-
λος τε δεν είναι περίπλοκος,
ούτε καν απαιτεί κανένα ει-
δους κόπους και τρυφήματα.

1ον) Κάθε Νέος ή Νέα που
θέλει να μετάρχη τον διαγωνι-
σμόν, θα κάμη απλώς τον κό-
πον να κόψη και να κρατήσει
το εις το κάτω μέρος της σε-
λίδος παρατιθέμενον ΔΕΛΤΙ-
ΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ.

2ον) Η διάρκεια του διαγω-
νισμού είναι δίμηνος διά να δο-
θῇ εις όλους και όλες κυρίως
να λάβουν μέρος. Θα δημοσι-
ευθούν συνεπώς συνολικῶς ἀπὸ
σήμερον μέχρι της 29 Δεκεμ-
βρίου ΔΕΚΑ ΔΕΛΤΙΑ ΣΥΜΜΕ-
ΤΟΧΗΣ.

3ον) Ἀπὸ της 29ης Νοεμβρί-
ου μέχρι της 15 Δεκεμβρίου
πρέπει να μὰς σταλούν τὰ ΔΕ-
ΚΑ αὐτὰ δελτία, ἐκ τῶν ὁποί-
ων τὸ ἐν συμπληρωμένον μετὰ
τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ διαγωνι-
ζομένου κλπ. Ὅσοι δὲν ἐέλουν
να χαλάσουν τὸ περιοδικὸν των

μετὰ τὴν ἀποκοπὴν τοῦ δελτίου,
ἡμποροῦν ΝΑ ΣΤΕΙΛΟΥΝ ΤΑ
ΔΕΚΑ ΦΥΛΛΑ ΔΙ' ΑΠΛΗΝ
ΣΦΡΑΓΙΣΙΝ εἰς τὰ γραφεῖα
μας, Λεωφόρος 5 Εὐνότων
εἶνε, ὅτ, ἡ μοναδικὴ πρὶν δια-
δικασία τίθεται διὰ νὰ περιο-
ρισθῇ ὁ διαγωνισμὸς μόνον
μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν καὶ
τῶν ἀναγνώστριάων τοῦ «ΕΔΩ
ΑΘΗΝΑΙ».

Εἰς αὐτὸ καὶ μόνον περιορί-
ζοντα, οἱ ὑποχρεώσεις τῶν δια-
γωνιζομένων. Ἀμέσως ἀπὸ της
15ης Δεκεμβρίου δεῖ ληγεῖ ἡ
προθεσμία τῆς συμμετοχῆς εἰς
τὸν διαγωνισμόν θα δημοσιευ-
θῇ ὁ πίναξ τῶν διαγωνιζομέ-
νων, οἱ ὁποῖοι βάσει αὐτοῦ, θὰ
σταλοῦν πρὸς ἐξέτασιν ἐνώπιον
ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτε-
λεσθεσμένης ἐκ μόνον ἀπὸ εἰ-
δικούς καθηγητὰς καὶ μουσικο-
γούς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἐντε-
ταλμένους διὰ τὸν καταρτισμὸν
τοῦ Προγράμματος τῶν μουσι-
κῶν ἐκπομπῶν τοῦ Ραδιοφω-
νικοῦ μας Σταθμοῦ.

Ὅσοι καὶ ὅσες ἔχετε καλὴ
φωνή, βοηθήσατέ μας. Μὴ δι-
στάσετε νὰ λάβετε μέρος εἰς
τὸν διαγωνισμόν. Τὸ Μικρόφω-
νον σὰς περιμένει πρόθυμον νὰ
κάμη γνωστὴ τὴ φωνὴ σας
εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Σὰς χαρίζουμε μισὴ ὥρα...

Μετὰ τὸ προνοούμενον Τεῖχος ἐ-
τελείωσε ὁ Διαγωνισμὸς διὰ τὸ
ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
τῆς προτιμήσεως τῶν ἀναγ-
νστῶν μας, τὸ ὁποῖον θὰ μετα-
δοθῇ ἀπὸ τοῦ Ραδιοφω-
νικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν.

Ὅλα τὰ Δελτία τὰ ὁποῖα
ἐλάβουμεν ταξινομοῦνται ἤδη,
ὥστε νὰ γίνῃ ἡ διαλογή των,
καὶ νὰ καταδειχθῇ ποῖα τε-
αυγούδια καὶ ποιοὶ ἐκτελεσ-
ται συνεκέντρωσαν τὰς περισσοτέ-
ρας ψήφους, συνεπῶς δὲ καὶ
τὴν προτίμησιν τῆς πλειοψηφί-
ας τῶν μετασχόντων τοῦ Δια-
γωνισμοῦ.

Ὁ ἔλεγχος τῶν Δελτίων θὰ
γίνῃ ἀπὸ μικτὴν ἐπιτροπὴν

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελὶς 20.

Στήλη γιὰ τοὺς ραδιοερασιτέχνες

Θὰ ἔχετε ἀκούσει ὅτι ὑ-
πάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ὄνο-
μάζονται «ερασιτέχνες ἀσυρ-
μάτου» ἢ «ραδιοερασιτέχνες»
ποὺ συνεγνοοῦνται ἢ μιλά-
νε μεταξὺ των, σὲ ὁποιοδὴ-
ποτε ὥρα τῆς ἡμέρας ἢ τῆς
νύχτας.

Μετὰ τὴ λέξι, Ἀσύρματο, ἐ-
δῶ, ἐννοοῦμεν ὅλα τὰ εἰ-
δη ἐπικοινωνίας μετὰ ἐρσι-
νά κύματα :

Μολονότι εἶνε σπάνιοι
στὸν τόπον μας, θὰ σὰς ἐτυ-
χε καμμιὰ φορὰ νὰ ἀκούσε-
τε κανένα ἐρασιτεχνικὸν Στα-
θμὸν, ὅταν ἐγγυρίζετε τὴ βῆ-
λόνα τοῦ δέκτη σας στὰ διά-
φορα κύματα. Μπορεῖ τέλος
νὰ ἔχετε διαβάσει πόσο με-
γάλης ὑπηρεσίας προσφέρουν
ἀλλοῦ οἱ ἐρασιτέχνες κατὰ
τὴς ὥρες πλημμυρῶν ναυα-
γίων καὶ ἄλλων ἐπείγουσάν
ἀναγκῶν.

Θὰ θέλατε τώρα νὰ μάθε-
τε καὶ πὼς τὰ κατάφεραν
αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ γί-
νουν ἐρασιτέχνες, πὼς ἀπέ-
κτησαν μετὰ ἄλλα λόγια τὴν
ικανότητα καὶ τὴ συσκευή,
ποὺ τοὺς ἐπέτρεψε νὰ μι-
λᾶνε διὰ μέσου τοῦ αἰθέ-
ρος. Καὶ θὰ ποθοῦσατε καὶ
σεῖς βέβαια νὰ βρεθῇτε
στὴν ἐν γένει θέσιν νὰ κά-
νετε τὸ ἴδιον ἢ τουλάχιστον
νὰ μάθετε πὼς γίνεται ἕνα
τέτοιον πείραμα.

Ἡ στήλη αὕτη θὰ ἀνα-
λάβῃ νὰ σὰς πῇ ὅσα ἕνα τε
νικτὸ θέμα, ὅπως αὐτὸ, θὰ
ἐπιτελεῖται ἀπλοῦστερα τί εἶ-
νε ὁ ραδιοερασιτεχνισμός, πὼς
μπορεῖ νὰ γίνῃ κανεὶς τέ-
τοιος, πὼς θὰ κατασκευά-
σῃ ἕνα ἀπλότατον δέκτην καὶ
πομπὴν καὶ πὼς θὰ τὸν χο-
ρηγήσῃ σὲ πείραμα τὰ
τοῦ μετὰ τοὺς ἄλλους συναδελ-
φους του.

1.—ΤΙ ΕΙΝΕ ΡΑΔΙΟ- ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗΣ ;

Ραδιοερασιτεχνὴς λέγε-
ται ἐκεῖνος ποὺ ἐπικοινωνεῖ
ἀπ' εὐθείας καὶ ἰδιωτικῶς,
διὰ πειραματικῶν σκοποῦς,
διὰ συσκευῆς ποὺ συνήθως
κατασκευάζει, ὁ ἴδιος, μετὰ
τοὺς ἐρασιτέχνες ποὺ ἔχουν
τὴν ἴδιαν μετὰ αὐτὸν συσκευή.
Ὁ κάθε ἕνας μπορεῖ νὰ
γίνῃ ἐρασιτεχνὴς κορίτσι ἢ
ἀγόρι, ἄνθρωπος ἢ γυναίκα,
σχεδὸν χωρὶς καμμιὰ προη-
γουμένη ἐξάσκηση καὶ πεί-
ρα. Ὅτι χορεύεται εἶνε εἰ-
λικρινῆς διὰθεσις γιὰ μάθη-
σιν καὶ κάποια μικρὴ προσ-
πάθεια πρὸς ἀπόκτησιν τῶν
ἀναγκαίων γνώσεων. Παι-
διὰ 10—12 ἐτῶν ἔνιναν ἐ-
ρασιτέχνες, ὅπως καὶ ἄνθρω-
ποι ἐξηντάρηδες.

Χωρὰ βέβαια δοκιμάζετε,
ὅταν ἐρχεσθε στὸ δέκτη σας
ἢ μουσικὴ ἀπὸ ἕνα μακρο-
νὸν Σταθμὸν. Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε
ἕνα πολὺ μικρὸν μέρος τῆς
χούρας καὶ τοῦ σκιρτήματος
ποὺ ἔα δοκιμάσετε ὅταν θὰ
χυρίζετε τὸ κουμπί τοῦ
πομποῦ σας καὶ θὰ μιλάτε
μετὰ τοὺς Σταθμοὺς ποὺ ἀ-
κούτε.

ΑΝΑΜΕΙΝΑΤΕ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ένα νέο
ἐξαιρετικὸν
ἐνδιαφέροντος
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἀνεξάρτητον ὄργανον ἐ-
ρευνῆς τῶν οἰκονομικῶν
καὶ βιομηχανικῶν προβλη-
μάτων τῆς Χώρας.
Ὁ ἀρτιώτερος δημοσιο-
γραφικὸς Ὀργανισμὸς τοῦ
ἐλληνικοῦ οἰκονομικοῦ
τύπου.

Διευθυντής :
ΣΠΥΡ. Α. ΖΟΥΒΛΙΝΗΣ
ΓΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑ-
ΓΑΙ : Εἰδικοὶ ἐπιστήμο-
νες καὶ διαπρεπεῖς δημο-
σιογράφοι.

Ἐκδίδεται ἐν Ἑθνεῖς
Ἔτος ἰδρύσεως 1934

Γραφεῖα : Λεωφόρος Ε.
Βενιζέλου 16. Τηλέφωνο
22.604 καὶ 35.221

Συνδρομητὰ ἐγγράφον-
ται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ
Γραφεῖα μας, ὅπου πω-
λοῦνται καὶ ὅλοι οἱ τόμοι
τῶν προηγουμένων ἐτῶν

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΚΕΙΝΗ...
Ο ΚΑΠΟΙΟΣ...
Η ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ...

ΕΚΕΙΝΗ: Οὐφ, δὲν μπορῶ
πιά!... Δὲν ἀντέχω ἄλλο!...
Δὲν εἶνε ζωὴ αὕτη!... Παντοῦ
ἀντρες!... Ἀντρες! ἀντρες!
ἄντρες!... Ἐξοφλοῦνται σὰ
μανιτάρι καὶ ὅλο θέλω, καὶ
ὅλο ζητᾶνε, καὶ ὅλο θυμῶν-
νε ἀν κατὰ τύχη, δὲν τοὺς πε-
τάμε μὴ ματιά, δὲν τοὺς χα-
ρίσῃ ἕνα χουμόγελο δὲν τοὺς
πῆς ἕνα λόγο, δὲν τοὺς δώσῃ
ἕνα ροντεβού, καὶ, καὶ, καὶ...
Βάστα καρδιά μου, βάστα!
Δὲ βγάσεις ἄκρη μ' αὐτοὺς, ἡ-
πασα!... Εἶνε φοβεροί!... Εἶνε
καταπληκτικοί!... Σὲ κυνηγᾶνε,
σὲ πολιορκεῖ, σὲ φοβερίζουν
καὶ σὲ... ζορίζουν!... Κατά-
στασις ἀπελπιστική!... «ἔς-
ἔς»!... Δὲν κοιμᾶμαι, δὲν τρώω
δὲν ἔχω ἡσυχία, λέω ὅλο ψέ-
ματα κι' ἐγὼ νὰ πατήσω στοὺς
θεῖους μου, σὲς θεῖαδες μου
σ' ἔλο μου τὸ συγγενολογι μὴ
νὲς ὀλοκλήρους!... Εἶνε ἔξω
φρενικό!... Εἶνε ἀκάνιστο!...
Ἀν δὲ βαρύνετε, σηκώστε πα-
ρακαλῶ τὰ γεράκια σας καὶ ἐ-
λάτε μαζί νὰ μετρώσουμε, νὰ
δῆτε, ἐγὼ ἢ δὲν ἔχω εἶναι, εἶ-
μαι ἢ δὲν εἶμαι ἕνα... Ἐχωρ-
στό, ἕνα... μοιραῖο πλάσμα;
Σύμφωνοι!... Ὅχι! παρακα-
λῶ, ἀρχίζουμε: Ὁ Γιάννης, ὁ
Πέτρος, ὁ Σπύρος, ὁ Γιώργος,
ὁ Κωστήκης, ὁ Μιχῆς, ὁ Ἀλέ-
κος κι' ὁ Παναγιώτης!... Με-
τρήστε τὰ δάχτυλά σας : Πό-
σους τοὺς βγάξετε!... Ὅχι!...
Μάλιστα, ὀχτώ!... Δὲν κάνετε
λάθος!... Ὅχι! εἶνε! Ὅχι!...
ἀντρες!... Ὅχι! ἀντρες ποὺ
μοὺ χτίζουνε παλάτι, καὶ ποὺ
νὰ ἀγαπᾶνε, ποὺ με λατρεύουνε,
ποὺ με ζηλεύουνε ποὺ με πα-
ρακολοθεῖνε, ποὺ δὲν μποροῦ-
νε νὰ χτίζουνε οὐτε μὴ στιγμή
χωρὶς ἐμένα!... Ὁ, μὰ εἶνε,
τί νὰ σὰς πῶ, δὲ ξέρω πιά...
Καὶ χάσει τὸ μυαλό μου!... Τί
νὰ κάμω!... Νὰ τοὺς ἀφήσω!...
Μὰ πὼς!... Γίνεται αὐτό!...
Εἶνε σωστό!... Ὅχι! νὰ σὰς
πῶ τὴν ἀλήθειαν, νὰ, αὐτὸ
συνεχὲς καὶ ὁ ὀχτὼ... ὅσα ἔ-
γω γι' αὐτοὺς!... Ὅχι! Μὴ μοὺ
πῆτε δὲ φταῖν κατὰ τοὺς
ὀρκίζομαι!... Ὅχι! ἔστιν αὐτὸ
πράγμα!... μοὺ δηλοῦνται
νὰ μὴ τέτοια ἐπιχειρήσῃ, εὐ-
χαρίστη, γλυκερά, ἐνερθεμένη
ποῦ... δὲ θὰ μποροῦν νὰ τὴν
ἀλλάξω εὐκόλῃ μὴ λέβαινα...
θὰ πινυμοῦνα, θὰ ἐθῶνα!...
Οὐνοῦ, τὸν ἔρω γὰρ τὸ κατὰ
χρῆμα μου δὲν εἶνε ἄλλο,
εἶνε καλομαθημένος... Δὲν
μπορεῖ οἱ ὀχτὼ νὰ γίνοντε... ἔ-
να, ὅχι καὶ δύο!... Μένω, ποὺ
τὸ σκέπτομαι καὶ γίνονται ἑνα-
κάτω!... Ὅχι γὰρ τὸ θεὸς, μὴ
ἐπιμένετε σὲ τέτοια μὴ!... ἰά
μέρας!... Μὰ, γιατί με ἀνταρ-
κωτίζετε!... Ποῦ τρέχει!...
μυαλοδράκι σας : Ἀ! γὰρ γὰ!
(τὸν ἤρῃ) Νομίζετε πὼς : (ἀ-
μέσως καὶ πάλι)... ἔρω - ἔρω
κατὰ λαβὰ, τινάζετε τὰ ροῖνα-
λάκι σας κι' εἶπατε Πῶ! πῶ!
Θεοῦλη μου, μὴ αἰτῶ μάτι

ΕΥΘΥΜΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

«Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΚΑΖΑΝΟΒΙΣΣΑ!»

Τοῦ κ. ΒΑΣΙΛΗ ΙΜΠΡΟΧΟΡΗ

μοὺ δὲν ἔχει οὐδὲ ἱερὸ οὐτε ὁ-
σιό!... Ἔτσι δὲν εἶνε!... Κι'
ὅμως, ὅχι ἀγαπᾶμαι μεν ὄχι!...
Εἶμαι κοπέλλα... ὄχι!... νρα-
νίτης!... Γι' αὐτὸ καὶ σὰς ὄνει
ἐπ' τὴν καρδιά σου, σὰς μίλησα
γιὰ τὴ ζωὴ μου καὶ σὰς εἶπα
τὸ κάθε τι ποὺ θὰ σὰς πῇ

τε ἐλπίσω... τὴν περιέργειαν!...
Ὅριστε λοιπὸν περιμένω... τὰ
φῶτα σας, κύριε ἀπαιτητικὴ
ἐνταί!

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ: (εἰρωνικά)...
Πολὺ σωστά... δεσποινίς Κα-
ζανόβισσα!... Ἀρχίζουμε :—
Πόσο χρόνῳ εἴστε!...

ἀπαραίτητο γιὰ νὰ με βοηθήσε-
τε, νὰ με δικαιολογήσετε καὶ
νὰ με κρίνετε ἴσα!... Σὰς μί-
λησα σοβαρὰ καὶ... ἀντρί-
κα καὶ πρέπει καὶ σὲς... νὰ
ἐξοπαθώσετε, νὰ μοὺ πῆτε κα-
τί, νὰ μοὺ πῆτε «ὀ» - καὶ... τὸν!
Σύμφωνοι λοιπόν!... Ἐμπρός!
(ἀμέσως) Ὁ, τί βλέπω!... Ἐ-
πὶ τέλους... κάποιος μέσ' τοὺς
πολλούς!... Ἐλάτε σὰς παρα-
καλῶ κοντὰ μου!... Ἐλάτε!...
ποῖος εἴστε!... Ἀλλὰ...

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ:... Ἀς ποῦμε
...ὁ ἔνατος!

ΕΚΕΙΝΗ: (με γέλιο)... Χα-
χα χὰ! Ὁ ἔνατος!... Καλὴ τι
λέτε, δὲν πᾶει ἄλλο ἔδω!

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ: τὴ διακό-
πτε, συνεχίζω!... Καὶ σὲς,

ΕΚΕΙΝΗ (ταρακτίνικα): Κι'
ἐγὼ!

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ: Ἀς ποῦμε
ἡ δεσποινίς... Καζανόβισσα!...
ΕΚΕΙΝΗ: (με πολὺ νῆσι)...
Χαναχὰ!... Πλὴν γουστῶνται
αὐτὸ ἄλλῳ, γιατί τὸ εἶπατε!

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ: Μὰ... ὡς ἔ-
νατε, πὼς εἶμαι ὁ ἔνατος!...
Κι' ὁ ἔνατος μικροῦλα μου,
δὲν ἀντιεῖται! Εἶνε λιγὰκι
...ἀπαιτητικὸς!

ΕΚΕΙΝΗ: Ὁ, ὅχι! Σοβα-
ρὲς δηλώσεις!... Μοὺ προκαλεῖ

ΕΚΕΙΝΗ (κακομαθημένα) :
Εἶμαι... εἶμαι ὅσο φημιμαί!...
Ο ΚΑΠΟΙΟΣ : Στὰ δεκά-
θῃ σας!...

ΕΚΕΙΝΗ: (τραγουδιᾷ) Ἀ
κοιτάς!... (πολὺ γοητευμένα)
Προσέχτε ἐγὼ στὴν πλάστιγα
μου δεκαεπτά χρονάκια!... Ὁ,
τί γοητεύεται... γιὰ νὰ δώσω
δάφνη!

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ: (εἰρωνικά)...
Ὁρῶ!... Πολὺ ὠραία!... Ἀ-
δεοῦς, ἀδεοῦς ἔχετε!...

ΕΚΕΙΝΗ: Ἀν ὄχι! Ἀν ὄ-
χι!... πόσο θάδε!... ἰάκα καὶ
μὴ δεκαεπτά ἀδεοῦς!... ἔστι
μικροῦτα-μικροῦτα, γὰρ
νὰ, καὶ καὶ πᾶρα!... ὡς καὶ
ὁμορφίλικο ποὺ θάτανε, ἔ...
Πῆτε μου, δὲ θάτανε ὁμορ-
φίκα!...

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ: (πάντα εἰρω-
νικά) :— Ἐ, βέβαια! Ἀν
πᾶρω μάλιστα ἀπὸ σας, θὰ πα-
ραῖται!... Τί νὰ γίνῃ ὅμως;
Αὐτὰ ἔχει ὁ κόσμος, Μοναχο-
κόρη λοιπόν!...

ΕΚΕΙΝΗ (με ἀντίρρηση) :—
Κατὰ τὰ κέσια μου! Στὴς δέ-
κα, ἔντεκα, δώδεκα!...

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ (συμπληρω-
νεί) :— Χτυπάτε τὸ κουδούνι
κι' ἡ καμαριέρα σὰς φέρνει
τὸ πρῶτό σας στὸ κρεβάτι,
εἰ!...

ΕΚΕΙΝΗ (εἰρωνικά) :— Μπα;
Πὼς τὸ ἐρέετε;

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ:— Πολὺ εὐ-
κόλα, Μελέτησα τ'ἀστέια καὶ
μοὺ τῶπανε!

ΕΚΕΙΝΗ (πὺ εἰρωνικά) :—
Σωπᾶτε! Ἐγὼ βόισκω πὼς ἔ-
χετε εἰδικότητα στὸ καρφάλο-
μα τῶν πορφυριῶν! Καὶ τί

ΕΚΕΙΝΗ (ἀμέσως) :— Ἀν
ἐγὼ λέτε: Καλέ, κινηθῇτε ἀπὸ

τὴ θέσιν σας! Ἐγὼ καὶ παρὰ
ἐγὼ! Κι' εἶνε καλούλης καὶ
χρυσούλης ὁ καυμενούλης, ποὺ
δὲ μοὺ χαλαεὶ κανένα χατη-
ράκι, μὰ κανένα!...

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ :— Τὸ φαν-
τάζομαι! Νὰ σας ζήσει! Τί
δουλειὰ κάνει!

ΕΚΕΙΝΗ (πᾶει νὰ πῇ) :—
Εἶνε... (ποὺ μετάνιωσε) :
Οὐφ, μὰ τί ἐρωτήσεις εἶν' αὐ-
τές! Δὲ σὰς καταλαβαίνω διό-
λου!...

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ :— Δὲν ἔχει
σημασία! Ἀρκεῖ ποὺ καταλα-
βαίνω ἐγὼ!...

ΕΚΕΙΝΗ (θυμωμένα) :—
Πολὺ καλά! (Ἀμέσως) : Σί-
δερα, ἐργοστασίαν στὸν
Πειραιᾶ!...

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ (πὺ εἰρωνι-
κά) : Ἀ, μάλιστα! Ἐργαστα-
σίαν! Σὴ νὰ λέμε δουλειὲς
πολλές, λεφτὰ μπόλικα, ζωὴ
ἀνετὴ καὶ!...

ΕΚΕΙΝΗ (τὸν διακόπτει κο-
ροιδευτικά) : Παρὸν, μήπως
πρόκειται νὰ με ζητήσετε σὲ
γάμο!...

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ :— Νὰ σας
πῶ. Καλὴ ἰδέα αὕτη, μὰ ποῦ
τὴν εἶπατε βέβαια, ἀλλὰ ἡσυ-
χάστε... Δὲ μοὺ κάνετε!...

ΕΚΕΙΝΗ (ποὺ πειράχθηκε)
— Ὁ, τί κρίμα! Ἀπογοήτε-
σι με κοπέλαδε... Πολὺ θλι-
βερό! Πάρα πολὺ!

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ :— Καλέ, δὲ
βαρύνετε! Κάνετε κουράγιο!
Δοκιμάστε, ἀκόμα, δοκιμάστε!
Κάποιος θὰ βρεθῇ, πὺ τοῦ χε-
ριοῦ σας!...

ΕΚΕΙΝΗ (νευριασμένα) :—
Ὁ, μὰ εἴστε ἀνυπόφορος καὶ
ἀντιπαθητικὸς μαζί! Καὶ ἀλή-
θεια, δὲ λέτε τίποτα! Εἴθε
ἕνα ἀνθρωπάκι μετὰ ὅλα του.

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ :— Περιφω-
μα! Ἡ ψυχραῖα σας πῆρε πε-
ρίπατο. Καλὸ σημάδι αὐτὸ...
Προχωροῦμε.

ΕΚΕΙΝΗ (πὺ νευριασμένα)
— Δὲν προχωροῦμε πουθενά,
ἀν δὲν ξεκαθαρίσουμε πρῶτα-
πρῶτα τὴ θέσιν σας!

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ :— Παρὸν;
Λάθος! Τὴ δική σας θέσιν πρό-
κειται νὰ ξεκαθαρίσουμε.

ΕΚΕΙΝΗ :— Ὅπως διατά-
ξετε!! (Κατάμουτρα) : Ἀν-
θρωπάκι!...

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ :— Μπράβο!
Ἐγὼ! Καὶ τώρα, γιὰ πᾶ-
στε μου, τὸ πρῶτό ποῖα ὥρα ἐν-
πᾶτε;

ΕΚΕΙΝΗ (με ἀντίρρηση) :—
Κατὰ τὰ κέσια μου! Στὴς δέ-
κα, ἔντεκα, δώδεκα!...

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ (συμπληρω-
νεί) :— Χτυπάτε τὸ κουδούνι
κι' ἡ καμαριέρα σὰς φέρνει
τὸ πρῶτό σας στὸ κρεβάτι,
εἰ!...

ΕΚΕΙΝΗ (εἰρωνικά) :— Μπα;
Πὼς τὸ ἐρέετε;

Ο ΚΑΠΟΙΟΣ:— Πολὺ εὐ-
κόλα, Μελέτησα τ'ἀστέια καὶ
μοὺ τῶπανε!

ΕΚΕΙΝΗ (πὺ εἰρωνικά) :—
Σωπᾶτε! Ἐγὼ βόισκω πὼς ἔ-
χετε εἰδικότητα στὸ καρφάλο-
μα τῶν πορφυριῶν! Καὶ τί

ΕΚΕΙΝΗ (ἀμέσως) :— Ἀν
ἐγὼ λέτε: Καλέ, κινηθῇτε ἀπὸ

ΕΚΕΙΝΗ (ἀμέσως) :— Ἀν
ἐγὼ λέτε: Καλέ, κινηθῇτε ἀπὸ

ΕΚΕΙΝΗ (ἀμέσως) :— Ἀν
ἐγὼ λέτε: Καλέ, κινηθῇτε ἀπὸ

ΕΚΕΙΝΗ (ἀμέσως) :— Ἀν
ἐγὼ λέτε: Καλέ, κινηθῇτε ἀπὸ

Δεκ αέξη 'Αμερικανικά θεατρικά έργα

Συχνά παραπονούνται το κοινό και η κριτική ότι τα έργα που ανεβάζουν τα θέατρα δεν είναι έκλεκτα. Το κοινό έχει βέβαια δικαίωμα να ικανοποιηθεί και η κριτική να ζητά έργα με περιεχόμενο και με άρτια μορφή. Αλλά σύγχρονα δεν θα έρεπε και έντελως να λησμονούμε ότι και τα θέατρα έχουν κάποια δικαιοδοσία όταν δεν ανταποκρίνονται στις αξιώσεις.

Το ίδιο φαινόμενο παρουσιάζεται διαφορετικό όταν θεωρείται από αλλοδαπές απόψεις. Τα ξενωριστά έργα είναι σπάνια. Για να το αντιληφθούμε αρκεί να αναλογισθούμε πόσο λίγα είναι, τα έργα κάθε εποχής που παραμένουν, που κλείνουν δηλαδή μέσα τους ζωτικότητα, που ξεπερνούν τη μετριότητα τόσο το κλασσικό δραματικό όσο το σύγχρονο δραματικό φτωχό άμα υπολογίσουμε ότι γι' αυτό συνεργάστηκαν όλοι οι αιώνες.

Η πληθώρα των θιάσων που έχουν σχηματισθεί και λειτουργούν σήμερα σ' όλο τον κόσμο απαιτεί μια αφοσιωμένη παραγωγή. Αναγκαστικά ένα μεγάλο μέρος της είναι σκάρτο. Η τουλάχιστον δεύτερης, τρίτης ή και τέταρτης ποιότητας. Αίτια καταγορεύουμε πολύ αυστηρά το ρεπερτόριο παραδίδουμε ότι οι θίασοι αντιμετώπιζαν τεράστιες δυσκολίες για τον καταρτισμό του. Ποι και πως θ' ανακαλύψουν οι ελληνικοί θίασοι που αυτοί μας ενδιαφέρουν τα έργα περίπου έργα που τους χρειάζονται κάθε χρόνο, τα έργα η και περισσότερα έργα που πρέπει αν όχι και να ενθουσιάζουν το κοινό, να το θαυμάζουν με την επαγγελματική τους, όπως δηλαδή να το προσελκύσουν και να το αρέσουν; Είναι αναπόφευκτο πολλές φορές να σφάλουν.

Η ελληνική παραγωγή δεν έπαρκε. Η ξένη: Ένα μέγιστο ποσοστό της έχει έναν χαρακτήρα καθαρά τοπικό και δεν είναι δυνατό να γίνει κατανόηση σ' ένα κοινό με άλλα ήθη και έθιμα, με διαφορετικούς τρόπους ζωής από κείνο στο οποίο αποδέχεται. Δεν μπορεί να συγκριθεί σ' ένα περιβάλλον αλλοδαπό από το δικό της. Το γραφικό, ηθογραφικό στοιχείο που βέβαια είναι πάντα θα σκεφτόμαστε, ώστε να' αποκτήσει γενικότητα και καθολικότητα παραμένει αμετασώρευτα κυρίαρχο.

Διάβασα τελευταία έναν τόμο που ήρθε πρόσφατα από την Αμερική και που περιέχει 16 αμερικανικά θεατρικά έργα. 16 περίφημα θεατρικά έργα. Αυτός είναι ο τίτλος του βιβλίου. Τον άνοιξα με πολλές ελπίδες, αλλά όταν έφθασα στο τέλος της ανάγνωσης, ότι είχα προσάνατον διαπιστώθηκε είναι η απογοήτευση των ελληνικών θιάσων που ασφαλώς θα έπαισαν κι αυτοί να τον προμηθευθούν. Από αυτά τα 16 έργα είναι ζήτημα αν δύο ή τρία το πολύ θα μπορούσαν να ανεβασθούν στην ελληνική σκηνή με κάποιες όχι και πολύ βεβαιότητες επιτυχίας...

16 έργα φυσικά δεν αποτελούν όλη τη θεατρική παραγωγή της Αμερικής στα τελευταία

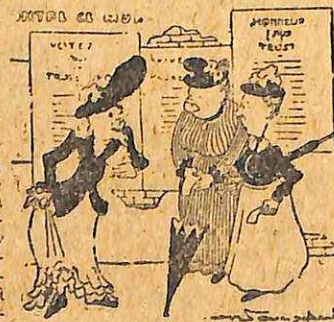
αυτά χρόνια που μείναμε αποκοιμημένοι από τον έξω κόσμο. Είναι ακόμα ενδεχόμενο μέσα στα 16 αυτά έργα να μη συμπεριλαμβάνονται όλα τα καλύτερα. Μια ανθολογία δεν είναι ποτέ απόλυτα αντικειμενική. Συγκροτείται τις προτιμήσεις εκείνου που τη συνέθεσε. Αλλά πάντα τα 16 αυτά έργα είναι αντιπροσωπευτικά, είναι από κείνα που σημείωσαν, όπως δηλώνεται καθαρά στο πρόγραμμα, μακρές και θριαμβευτικές σταδιοδρομίες. Αν εμφανίζονται σε ελληνική σκηνή φοβόμαστε ότι θα έπεσαν χωρίς να προκαλέσουν κανένα ενδιαφέρον.

Τα περισσότερα παρουσιάζουν η σατιρική—και η σατίρα περισσότερο απ' όποιο άλλο είδος απαιτεί το αντικείμενό της να είναι γνωστό—τυπικές αμερικανικές συνθήκες ζωής. Υπάρχει όμως και ένα άλλο στοιχείο που τ' απομακρύνει και τ' αποξενώνει από μας, ένα στοιχείο που είναι έκδηλο ακόμα και στα πιο συμπληρωμένα και ποιητικά αμερικανικά έργα σε κείμενα που στάθηκαν και στην ελληνική σκηνή: ο υπέρμετρος πριμιτιβισμός τους.

Οι Αμερικάνοι θέατα δεν παύουν έργα του μιμουλέαρου. Δεν είναι άνθρωποι κορασιμένοι που αναπαύονται πιά στη συμβατικότητα. Αλλά τα προδότη ματα που έμεις πια τα έχουμε τοποθετήσει, που έμεις τ' αντικρούμε με άσθαση κι' αδιαφορία αυτοί συχνά τ' απεικονίζουν σαν να προσβάλλουν για πρώτη φορά. Έμφυσουν και στον πιο άπλο θέμα μια κίνηση, έναν δυναμισμό, έναν κροσσό που φυσικά μας προξενεί κατάπληξη και κάποιον θαυμασμό γιατί αναγνώσει εξαντλημένα μοτίβα, αλλά σύγχρονα πώς να μη μας ξενίσει η αφέλεια την οποία εκδηλώνουν. Οτι προσέχει στα αμερικανικά έργα είναι το ένστικτο το οποίο ακόμα δεν έχει πνευματοποιηθεί. Έμεις διανύσαμε πια το τόξο και φθάνουμε στην επικίνδυνη καμπή.

Το συμπέρασμά μου από την ανάγνωση των 16 περιφημών έργων: Όσο κι' αν δεν μ' αρέσουν οι γενικές ερωτήσεις, αν δεν συμφωνώ με τον Άγγλο εκείνο που άμα έφθασε στο Κολοράδο είδε μια γυναίκα με κόκκινα μαλλιά έγραψε στο σημειωματάριό του: Όλες οι Γαλλίδες έχουν κόκκινα μαλλιά, μια πολύ ουσιαστικότερη κατανοήση του προβλήματος που τυροπνεί τους θιάσους.

— Τι να το κάνω το πρόγραμμα. Αν δεν ιδω φωτογραφία δεν μπορώ!...

Ο ΚΡΙΣΤΟΜΠΑΛ ΔΕΝ ΠΙΑΝΕΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ...

Του ΖΑΝ ΚΩΜΠΕ

Νάπο καιάρωνε, κορδωμένος, σαν διάνος μέσα στη δερμάτινη μπλούζα του. Τίποτοχρη μπλούζα, μα την πίστι μου!... Ζεστή, γυαλιστερή, μαλακή σαν βελούδο. Άληθινή μπλούζα αρχηγού.

Του την χάρισε ο Κριστομπάλ, ο αρχηγός, μετά την άλωση του Σάν Πάμπλο. Τα καμμένα σπύτια κάπνιζαν ακόμα και οι πειραταί είχαν συγκεντρώσει όλες τις γυναίκες του χωριού, για τη μορσασιά. Ο Νάπο, με το πούκαμιο στυλιμένο, με το πρόσωπο βρώμικο και με τα μαλλιά αναστατωμένα, κροτούσε ακόμα στα χέρια το τουφέκι του, που ήταν ζεστό. Κάποια στιγμή, ο Κριστομπάλ τον πλησίασε και του έπεσε:

—Νάπο, ένεις τα ίδια μαλλιά με μένα. Και την ίδια κουμοστασιά. Θα σου δώσω την

ομορφότερη γυναίκα του Σάν Πάμπλο. Σου αρέσει η μπλούζα μου;

—Ναί, μα το Θεό! Μ' αρέσει πολύ, αρχηγέ.

—Σου τη χαρίζω. Θα τη φοράς διαρκώς και θα θυμίζω σ' εμένα την παλληκαριά σου.

Ο Νάπο, δεν άνοιγόρησε ούτε στιγμή. Φόρεσε άμέσως τη μπλούζα και χωρίς να πλυθεί, έτρεξε στην πλατεία, όπου διέλεξε την ομορφότερη γυναίκα.

Δεν την κράτησε πολλές ώρες κοντά του. Αφού την άφησε, τη σκότωσε, γιατί ο Κριστομπάλ δεν ήθελε να σέβουν γυναίκες μαζί τους. Αυτή εμπόδιζε τις κινήσεις των πειρατών. Έξ' άλλου, όπου πήγαιναν, εύρισκαν άλλες γυναίκες, για να κάνουν το κέφι τους.

Με τι καμιά ο Νάπο φηρούσε τη μπλούζα που του χάρισε ο Κριστομπάλ!... Δεν την έβαζε ποτέ από πάνω του... Οι άλλοι την χέλευαν. Κροτούσε ζεστή τη νύχτα και η βοοή γλυστούσε επάνω της, χωρίς να πονεί.

Μέσα στους καπνούς της μάχης και στον πυρετό της ληστείας, ο Νάπο έφάνταζε σαν αληθινός αρχηγός και πολλοί

πειραταί νόμιζαν πως ήταν ο ίδιος ο Κριστομπάλ. Ο τελευταίος γελούσε γι' αυτή τη σύγχυση.

Μια μέρα, ο Κριστομπάλ είπε στον Νάπο:

—Όταν θα καταλάβουμε την πρωτεύουσα και η μαύρη σημαία μας θα κυματίσει στο προεδρικό παλάτι, έσύ Νάπο, θα δγής στο μπαλκόνι, ν' απαντήσει στις έπαιψεις του πλήθους. Θα σε στείλω επίσης να προεδρεύσεις στις γιορτές που θα γίνουν στο Σάν Χουάν.

Κι' ο Νάπο γελούσε βλακωδώς.

Α! Ήταν φοβερός άνθρωπος ο Κριστομπάλ. Γι' αυτό και ήταν αρχηγός. Ήξερε να φυλάγεται από τις κακοτοπιές και δεν είχε σκοπό να συλληφθεί, αν γυρίζει ποτέ ο τροχός. Έτσι όταν η επίδραση στο Μπόρλας απέτυχε, ο Κριστομπάλ ήταν από τους πρώτους

που ξέφυγαν. Στη θέση του πιάθηκε ο Νάπο, που αίσθανθηκε μια τραγική χαρά, όταν άκουσε τους στρατιώτες να φωνάζουν:

—Πιάσαμε τον αρχηγό!

Τι ματαιόδοξος!... Καμιά μαύρη σκέψη, δεν πέρασε από το νου του. Ήταν βέβαιος ότι την τελευταία στιγμή οι δεσμοφύλακες του θ' ανέκαλυπταν την πλάνη τους και θα τον άφηναν ελεύθερο, ξεφώνοντας μαζί του με μερικές ευλιές. Για την ώρα, ενώ οι άλλοι πειραταί κακοπερνούσαν μέσα στα σκοτεινά μπουντρούμια, νηστικοί και διψασμένοι, αυτός, σαν αρχηγός ήταν κλεισμένος σ' ένα εύπρεπισμένο δωμάτιο με κρεβάτι και καρέκλες και με δυο σκοπούς στην πόρτα. Αρχηγός!

Έξαφνα, άκουσθηκαν πυροβολισμοί. Ο Νάπο πλησίασε στο παράθυρο. Στον αντίκονο τοίχο είχαν στήσει δέκα πειρατές και απέναντί τους στεκόταν το έκτελεστικό απόσπασμα που τους έκτελούσε, όχι όλους μαζί, αλλά έναν-έναν.

Όταν τελείωσε η πρώτη δέκαδα, έφεραν άλλους δέκα και ύστερα ακόμα δέκα. Μερικοί

από τους μελλοθάνατους «ραγουδούσαν» τη «Λά Μπάγια» τον ύμνο του Κριστομπάλ. Άλλοι είχαν χάσει το ήθικό τους κι' έλαιγαν. Μετά την τελευταία έκτέλεση, ο επί κεφαλής αξιωματικός διέταξε τους στρατιώτες να στήσουν στο κέντρο της αυλής μια κρεμάλα. Μόλις στήθηκε, ένας δεκανέας πέρασε στην κορφή της ένα σχοινί, χονδρό σαν ανδρικό μπράτσο.

Όλα αυτά χάλασαν κάπως τη διάθεση του Νάπο που άρχισε να θηματίζει νευρικά, μέσα στο δωμάτιο. Σκέφθηκε ότι η περιπέτεια του κράτησε πολύ και ότι ήταν καιρός να θέση τέρας σ' αυτή την ιστορία. Πλησίασε λοιπόν στη πόρτα και είπε στους δυο σκοπούς:

—Δεν είμαι ο Κριστομπάλ. Οι σκοποί όμως δεν του άπνήτησαν καθόλου.

Πέρασε ένα τέταρτο της ώρας, που φάνηκε σαν αιώνιο της στο Νάπο. Ήπι τέλους ήρθαν και τον πήραν για να τον οδηγήσουν μπροστά σ' ένα λοχαγό. Απέναντί, από το λοχαγό στεκόταν τρεις άνδρες. Ο Νάπο τους ανέγνωσε. Ήταν οι πειραταί Σάντσεθ, Ο-βάρα και Πακίτο.

—Τον γνωρίζετε αυτόν των ανθρώπων; ρώτησε ο λοχαγός τους τρεις πειρατές, δείχνοντας τον Νάπο. Αυτός δεν είναι ο αρχηγός σας ο Κριστομπάλ;

—Ναί, αυτός είναι απήντησαν και οι τρεις με μια φωνή. Τον αναγνωρίζουμε από την μπλούζα.

—Μα ξέρετε πολύ καλά, ότι αυτή τη μπλούζα μου τη χάρισε ο Κριστομπάλ στο Σάν Πάμπλο! φώναξε ο Νάπο. Είσαστε και σεις στο πλιάτσικο!

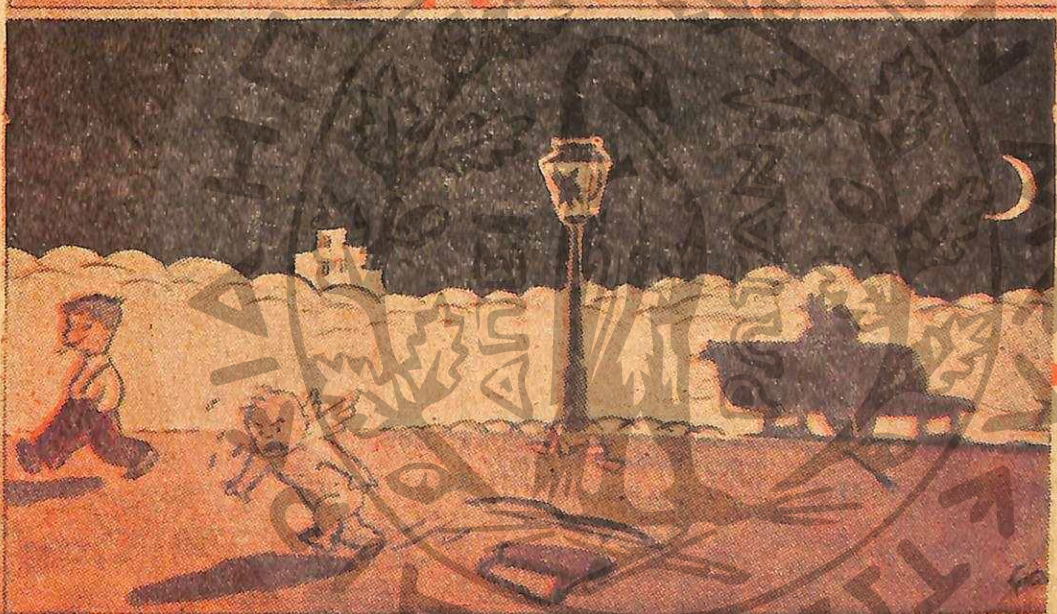
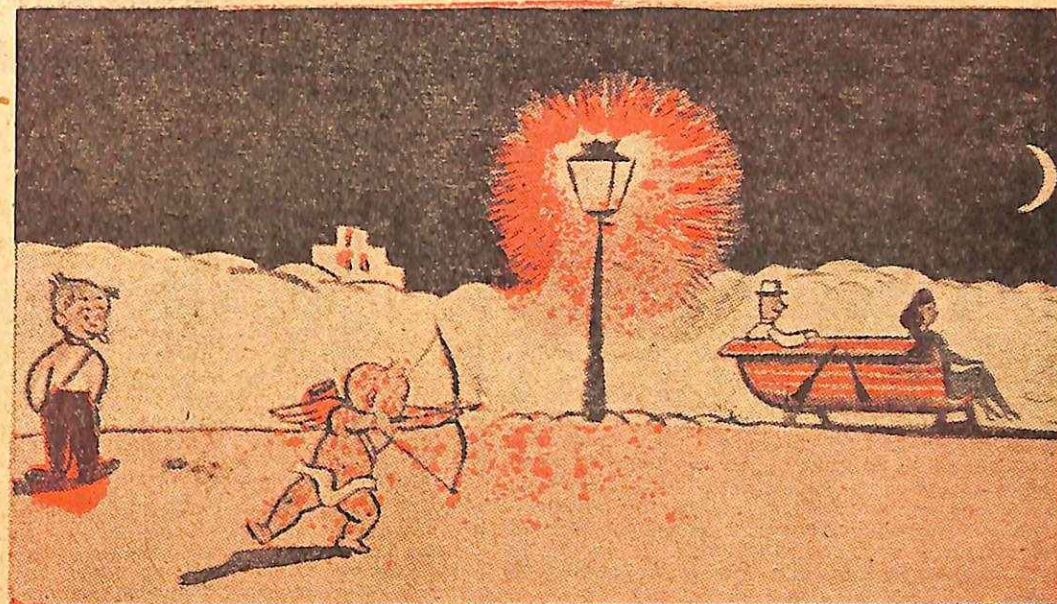
Αλλ' οι πειραταί και νύσαν τα κεφάλια τους με πείσμα. Δεν είχαν καμιά όρεξη να φανούν δυσάρεστοι στο λοχαγό. Ήταν έτοιμοι να όρκισθούν σε ό,τιδήποτε αρκεί να γλύτωναν τα κεφάλια τους.

—Όποτε αυτός είναι ο Κριστομπάλ; ξαναρώτησε ο λοχαγός.

—Ναί! απήντησαν και οι τρεις.

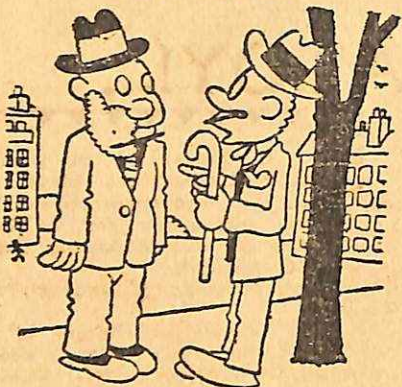
Καλά! είπε ο λοχαγός. Με μιάς, ο Νάπο κατάλαβε όλη την τραγικότητα της θέσεώς του. Και παραδέχθηκε ότι ο Κριστομπάλ ήταν αληθινός αρχηγός, ενώ αυτός δεν ήταν παρά ένας βλάκας και μισός. Παρ' όλες τις επιτυχίες του, ο Κριστομπάλ κρατούσε και πισινή... Ήξερε ότι η τύχη δεν θα του χαμογελούσε πάντοτε... Και είχε πάσει τα μέτρα του... Ο Νάπο, με την αχαλίκωτη ματαιόδοξία του, τον διευκόλυνε άπιστευτα στα σχέδιά του... Και τώρα ο λοχαγός, σίγουρος ότι κρατούσε στα χέρια του τον Κριστομπάλ, θα κρεμούσε τον Νάπο και θα δημοσίευε τη φωτογραφία του στις εφημερίδες. Ο κόσμος θα έβλεπε τη μπλούζα και θα πίστευαν ότι ο αρχηγός της δεν υπήρχε πια στη ζωή... Θα έλεγαν: «Επί τέλους! Καθάρισε ο τόπος από αυτόν τον κανάνια, τον Κριστομπάλ!»

ΖΑΝ ΚΩΜΠΕ

1946: Ο ΠΙΤΣΙΡΙΚΟΣ, ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ!

ΑΙ ΔΙΑΚΟΠΑΙ ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

— Γιατί έτσι μισοδυρισμένος ;
— Γιατί χρησιμοποιώ ηλεκτρικό ξυράφι και κόπηκε το ρεύμα...

φάντασμά του, πράγμα, που ίσως θα το έπρωτιούσατε...

Ο κ. Φράνσις έκαμε ένα απότομο κίνημα κι' ετινάχθηκε πάνω. Είδε το Χάρρυ... έρριξε στο Τζέφφρυ ένα βλέμμα ανώμικο με τρόπο και μίσος: έπειτα κατώρρισε να συγκρατηθή. Κι' έστράφη στον άνεψιό του με λαμπερό και καλοκάγαθο χαμόγελο:

— Α!... αγαπημένο μου παιδί... ημώνα βέβαιος ότι δεν διέτρεφες κανένα κίνδυνο. Έν τούτοις, γιά μιάν στιγμή φοβήθηκα... όταν εξαφνιά γύρισα από την έπαυλη με τους ανθρώπους και είδα τον κισμένο τον ύδατοφράκτη.

Ο Τζέφφρυ κατάπληκτος από την τóση του αναιδεια, τόν έκoiταξε λέγοντας: — Αλλά δεν είσατε με τους ανθρώπους !

— Πόσον είσατε ακριβής αγαπητέ μου φίλε, αποκρίθηκε ο γέρονς. Ή αλήθεια είναι ότι προηγουμένω ολίγον, γιάτι άνησυχούσα γιά τον ύδατοφράκτη...

— Είδοποιήσατε το Χάρρυ ;
— Όταν επρόθερε αυτή τή φράσι, ο Τζέφφρυ είδε το Χάρρυ να ζαρώνη τά φρύδια του μ' έκπληξι. Ο κ. Φράνσις είπε :

— Όχι... δυστυχώς δεν τόν είδοποιήσα και δεν θα παρηγορηθώ ποτέ. Ήλπίζω όμως ότι δεν θα συνέβαινε κανένα άτύχημα. Κι' έτρεξα άμέσως έδω, γιά να βεβαιωθώ ότι το αγαπητό μου παιδί βρίσκει άσων και όδολόγες...

— Έν τούτοις, μου είπατε όταν έμπηκα, ότι ο Χάρρυ έπρεπε ακόμα να είναι έξω, επέμεινε ο Τζέφφρυ. Ή άνθρωπίνη φύσις είναι πράγματι αλλόκοτη... και δεν μπορώ να παρακολουθήσω καθόλου το συλλογισμό σας, κ. Φράνσις. Ίσχυριζεσθε ότι άνησυχούσατε γιά το Χάρρυ, έπειδή εφοδούσατε μήπως ο ύδατοφράκτης ύποχωρήσει. Και όταν εξακριβώσατε ότι όντως είχε ύποχωρήσει, τότε καθισχύσατε τελείως και ήλθατε ήσυχά - ήσυχά — μακάρια, θάπρεπε να πώ—να καθήσατε έδω μέσα, ενώ ο Χάρρυ έκινδύνευε έξω να πνιγί... ή μάλλον κατά τη γνώμη ή την έλπίδα σας, ενώ ήτο ήδη πνιγμένος !

Ο κ. Φράνσις άνεπήδησε: — Τι θέλετε να πήτε ; άνέκραξε με φωνή, που έτρεμε από τή λύσσα της. Ξέρете, άρά γε, τι σημαίνουν αυτά τά λόγια σας ;

— Ακριβώς, ό,τι είπα, αποκρίθηκε με άπόλυτη ψυχραιμία ο Τζέφφρυ, που ένοιωσε πλέον ότι ή άποφασιστική στιγμή είχε φθάσει. Εύρίσχω πολύ αλλόκοτα ή μάλλον όχι. Πολύ ύποπτα όλα αυτά τά φερσιμολόγια σας έτσι δεν είναι, Χάρου ;

Ο Λόρδος Βάιλ έκόιταξε σάν άπολιθωμένους τους δύο άντιπάλους. Ο Τζέφφρυ είχαν έκφρασθή τόσο θετικά, ώστε ήταν αδύνατο να παρεξηγήσει κανείς την έννοια τών λεγομένων του...

(Άκολουθεί)

Φράσεις παροιμιώδεις

«ΠΟΝΤΙΚΟΣ ΔΕ ΧΟΡΑΓΕ...»

Ή παροιμία αυτή προήλθεν εκ του εξής γεγονότος: Όταν οι Άθηναίοι υπέστησαν πλήρη ήτταν και παρέδιδον την πόλιν εις τον Λυσάνδρον και τους Λακεδαιμονίους, παρεκάλουν τους νικητάς να τους αφήσουν την Σάμον! Τότε εκείνοι απήντησαν: «Σεις δεν είσατε κύριοι του έαυτού σας και θέλετε την Σάμον;»

«ΟΡΕΨΕ ΛΥΚΟ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ...»

Πολλές είναι ή παροιμία που λέγονται διά τήν περιπτώσιν τής άναρχίας, ή επικρατεστέρα όμως, είναι τó «όρεψε λύκο τον χειμώνα» νά σέ φάν τó καλοκαίρι». Και αυτή λοιπόν ή παροιμία έχει την κατογωγήν της από την άρχαιότητα και έλέγετο: «Ορέφαι κίνας ως σε φάγονται», προήλθε δέ από την κακήν τύχην του Άκταίωνα. Ο Άκταίων ήτο υιός του Άριστέου και τής Άντινόης, θυγατρός του Κάδμου, έφημιζέτο δέ ως άριστος κυνηγός και φυσικά διατηρούσε και περιφήμους κυνηγετικούς κίνας. Κάποτε εις μίαν κυνηγητικήν του έκδρομήν έτυχε νά "δη γυνήν,διότι έπαρινε τó λουτρό της εις μίαν πηγήν την θένν Άρτέμιδα και εκείνη τών μετεφόρων άμέσως εις έλάφι. Τά σκυλιά του τότε έξησκημένα εις τó κυνήγι τών έλαφιών, δεν δυσκολεύθηκαν καθόλου νά τόν κατασπαράξουν και από τó περιστάτικόν αυτό προέκυψεν ή παροιμία.

«ΣΑΡΔΟΝΙΟΣ ΓΕΛΩΣ»

Όλοι μας χρησιμοποιούμε την έκφρασι «σαρδόνιος γέλως», πολύ λίγοι όμως, ξέρουν την ιστορική της προέλευση. Ή παροιμιώδης αυτή φράσις έχει την αρχήν της από ένα φριχτό και άπαχέσωπο έθιμο τών κατοίκων της άρχαίας πόλεως Σαρδούς, που τó πήραν από τους Καρχηδονίους. Οι Σαρδόνιοι, λοιπόν, είχαν την απάνθρωπη συνήθεια νά θυσιάζουν τους γέροντας γυνείς τους, που είχαν περάσει τά 70, στον Κρόνο. Κατά τή διάρκεια τής θυσίας έγελούσαν, έχόρευαν και ήσπάζοντο αλλήλους, έπειδή δέ τó γέλιο αυτό ήταν προσποητό και όχι αληθινόν, δηγκε ή έκφρασις «σαρδόνιος γέλως».

ΟΙ ΓΕΡΑΝΟΙ ΤΟΥ ΙΒΥΚΟΥ

Ο άρχαίος ποιητής Ίβυκος επέστρεφε από τή Σάμο, όπου ο τύραννος Πολυκράτης τόν είχε γεμίσει με πλούσια δώρα. Οι ναύτες τού πλοίου θέλοντες νά τόν εξαφανίσουν, γιά νά σφετερισθούν τους θησαυρούς του, τόν έβρισαν στη θάλασσα. Την ώρα που τόν έβριχναν, ο Ίβυκος είδε κάτι γερανούς που πετούσαν πάνω από τó καράβι και φώναζε: «Υμείς, ω γερανοί, έστé μάρτυρες». Ο Ίβυκος πνίγηκε. Τό πλοίο κατέπλεψε στον Κρότωνα. Λίγες μέρες αργότερα, δυό από τους ναύτες, εκείνοι που έπνιξαν τόν Ίβυκο, πήγαν στο βέατρο. Κάποια στιγμή, που πεταγαν πάνω από τó θέατρο κάτι γερανοί ο ένας από ους ναύτες είπε στον σύντροφό του: «Βλέπεις τους μάρτυρες;» Κάποιος πυθαγόρειος σοφός που καθόταν πλάι τους, άκουσε αυτή τή φράσι και πονηρεύθηκε. Πήγε λοιπόν στην «Αρχή τών χιλιών» δηλαδή στο δικαστήριο, και τους κατήγγειλε. Στην αρχή, άρνήθηκαν νά μιλήσουν. Όταν όμως, εξετάσθηκαν και οι άλλοι ναύτες τού πλοίου, τó έγκλημα εξακριβώθηκε και οι κακούργοι τιμωρήθηκαν όπως τους άξιζε. Τό γεγονός διεδόθη σ' όλη την Ελλάδα σαν ένδειξις της Θείας Προνοίας, από τότε δέ έμεινε και ή έκφρασις «οι γερανοί του Ίβυκου», που έχει την ίδιαν έννοια με τó ρητό του Μενάνδρου: «Έστι δίκης όφθαλμός, ός τά πάνθ' όρά».

ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

—Ο τρίτος γάμος του Μωϋσή

ΙΣΑΑΚ: Είπε αλήθεια, Μωϋσή, ότι παντρεύσαι;

ΜΩΥΣΗΣ: Ναι.
ΙΣΑΑΚ: Και ποιά παίζεις;
ΜΩΥΣΗΣ: Την κόρη του γέρο - Βαρούχ.

ΙΣΑΑΚ: Μπα, Μά, αν δεν άπατώμει, και ή πρώτη σου γυναίκα ήταν κόρη του Βαρούχ...

ΜΩΥΣΗΣ: Ναι, έτσι είναι.

ΙΣΑΑΚ: Και, αν δεν με νολή ή μη ή και ή δεύτερη γυναίκα σου ήταν αδελφή της πρώτης σου συζύγου.

ΜΩΥΣΗΣ: Άκριώς.

ΙΣΑΑΚ: Λοιπόν, φίλε μου δεν μπορώ νά σέ καταλάβω. Ή πρώτη σου γυναίκα πέθανε. Και ή δεύτερη γυναίκα σου, πέθανε επίσης. Τώρα, παντρεύσαι την αδελφή τους. Μά τί σου έφτεξε, λειψόν, αυτή ή οικογένεια;

ΜΩΥΣΗΣ: Τι μου έφταιξε; Έ'λοιπόν, άπλούστατα. Βάλληκα νά την ξεκληρώσω.

— Την ώρα, τουλάχιστον...

Δυό Έβραίοι πρώην τραπεζίτες, διαβόητοι άλλοτε και τώρα τελείως καταστραμμένοι, συναντώνται στον δρόμο και άρχίζει μεταξύ τους ή ακόλουθη συζήτηση:

— Δεν μου λές, Άράν, έχ-εις νά μου δανείσις πεινήτα φράγκα;

— Όχι.

— Δέκα φράγκα;...

— Όχι.

— Δώσε μου τότε ένα τσιγαρό!

— Όχι.

— Τσιγκουνάρε! Πές μου τουλάχιστο... τί ώρα είναι !

— Ή γκρίνια ενός τραπεζίτη.

Ένας Έβραίος τραπεζίτης έχει μιάν γυναίκα που είναι πολύ φιλόσοφος. Τis προάλλες, ο γίαιρός τού συνέστησε νά τήν στείλν στα λουτρά του Βισού.

Πάλι, έξωδα, μερμιούρισε ο Έβραίος. Οι επισκέψεις αυτής τής γυναίκας μού σ'οι χίον πανάκριβες. Με τά λεφτά που έώδεψα μέχρι σήμερα, θά μπορούσα νά... πάρω μιάν άλλη γυναίκα!

— Ή ψευδερχία.

Ο Άδραάμ πήγε μιάν μέρα στο δικαστήριο, γιά νά εξετασθή ως μάρτυς σέ μιάν υπόθεση. Ο δικαστής τού λέγει: — Πρινττό νά σου υπενθυμίσω, μάρτυς, ότι πρέπει νά πής την αλήθεια. Ξέρεις τις συνέπειες τής ψευδορκίας; — Πώς δεν τις ξέρω Μ' ένα ψεύτικο όρκo, κερδίζεις χωρίς κόπο την υπόθεσι!...

— Προθυμέτατος...

Δυό γεαρές, εξαιρετικά νόστιμες Ταει δένουν με τó ίδιο τραίνο και γνωρίζονται χωρίς μεγάλην δυσκολία. Σε λίγο μόλις άρχίζουν και τίς έκμυστοιούσεις:

— Έγώ, λέγει, ή μία, ύποφέρω πολύ ά πό έλλειψιν χρημάτων. Δεν μπορώ νά κάνω κανένα λούσο.

— Και γι' αυτό στενοχωρείσαι, αγαπητή μου; λέγει ή άλλη, Πάρε παράδειγμα από μένα. Κούταξε νά έρής κανένα οίλο, που νά σοδ δίνη 4.000 φράγκα τóι ήφια. Μ' ένα τέτοιο μπνιάντικο, θά τάχης όλα.

— Όι! Προσπάθησα νά έρω, αλλά δεν έρθηκα απήντησεν ή άλλη.

— Τότε κούταξε νά έρής δυό φίλους, που νά σοδ δένουν από δυό χιλιάδες φράγ, κα ο καθένας τόν μήνα.

— Κι' αυτό είναι δύσκολο. Δοκίμασα νά τó πετύχω, αλλά δεν μπόρεσα.

— Προσπάθησε τότε νά έρής τρεις που νά σοδ δένουν από 1300 φράγκα ο καθένας τόν μήνα, επέμεινε ή άλλη.

Τη στιγμή εκείνη επενέθε ο κ. Άδραάμ Λεβύ, που καθόταν πλάι και που παρακολουθούσε τή συζήτησι:

— Άκούστε, κοπέλλες μου. Όταν θαάστε στο... πενηντάρι γιά κάθε μήνα θά σας παρακαλέσω νά μοι τó πτήτε γιατί είμαι πρόθυμος νά συμμετάσχω κι' ενώ στέ... συνεταιρισμό!...

ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΣΑΣ, ΚΥΡΙΑ ΜΟΥ!

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΕΛΛΟΥ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Τό Λονδίνο έκήρυξε τόν πόλεμο έναντιόν κάθε γυναίκας που θγαίνει από τó σπιτί της χωρίς... καπέλο! Κατά την περίοδο του πολέμου, οι Άγγλίδες, όπως και οι γυναίκες των άλλων εμπόλεμων χωρών, είχαν καθήκον νά τó καπέλο, που εθεωρείτο σαν περιττή πολυτελεια. Η άζητησία δέ τού είδους αυτού είχε φθάσει σέ τέτοιο σημείο, ώστε τó μόνο είδος ήματος που επωλείτο στά καταστήματα χωρίς δελτίο ήταν τά καπέλλα.

Όσοσο οι Άγγλίδες δεν ήσαν όλες «εκαπέλλωτες». Όσες είχαν καταταγή στίς βοηθητικές υπηρεσίες τού στρατού, φορούσαν μπερεδάκια ή ηπλίκια που εξακολουθούν νά τά φορούν και τώρα που άπιστρατεύθηκαν. Ή κοκετταρία όμως δεν ίκνυνοποιείται με τέτοιο είδους καλυμματα της κεφαλής, πολύ δέ περισσότερο οι καπέλλωδες τού Λονδίνου που έχασαν όλη τους την πελατεία. Έτσι τόν περασμένο μήνα έγινε στο Λονδίνο ένα παμδρετανικό συνέδριο, όπου άνεπροσωπηύθησαν όλες οι Όργανώσεις κατασκευαστών γυναικείων καπέλλων. Κατά τή διάρκεια τού συνεδρίου εξέτεξούθησαν φοβεροί ρητορικοί μύθοι κατά τών «αγρίων ήθών» τής σημερινής εποχής και έπεκρίθησαν δριμύτατα όλες οι Άγγλίδες γιά τήν «εγκληματική» παραμέλησι τής εμφανισέως των. Τελικά άπεφασίσθη ή όργανωσις άληθινής έκστρατείας γιά τήν άποκατάστασι τού γυναικείου καπέλλου, ιδρύθηκε δέ και Γραφείον Προπαγάνδας, που έχει ως άστολή τή...

διαφύλαξι τών γυναικείων πάνω στο φλέγον αυτό ζήτημα που φυσικά ενδιαφέρει περισσότερο τις τσέπες τών πολιορκιών.

Έκτός από τó Γραφείον Προπαγάνδας ιδρύθηκε και σχολή πωλητριών γυναικείων καπέλλων, όπου θά ύποχρεωθούν νά φοιτήσουν και οι πολαιές πωλήτριες ώστε νά διδασχούν καλά τόν τρόπο με τόν όποιο θά πείθουν τις πελάτριες νά φορούν τους διάφορους εξωφρενισμούς τής μόδας. Παράλληλα οι μεγάλοι Οίκοι γυναικείων πίων τού Λονδίνου έχουν έτοιμάσει ένα στόκ από είκοσι έκτατομύρια καπέλλα διαφόρων μοντέλλων, που θά διατεθούν στην κατανάλωση σέ τιμές προσιτές, ώστε νά προσελκυσθούν πάλι οι γυναίκες στο είδος αυτό τής άμφίεσως, που θεωρείτο άλλοτε ως ή έπίσπεσι τής γυναικείας χάριτος.

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΕΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ...ΑΝΔΡΕΣ!

Ένα από τά μεγάλα άμερικανικά γραφεία «σφυγμομετρήσεως τής κοινής γνώμης» προκήρυξε τελεταιώς έναν πρωτότυπον διαγωνισμό: Ύπέβαλε στίς Άμερικανίδες τó εξής ερώτημα:

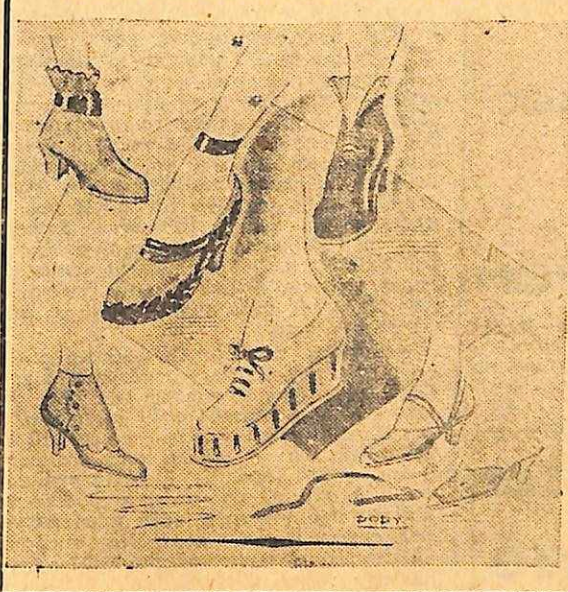
— Είσατε εύχαριστήμενες που γεννηθήκατε γυναίκες ή θά προτιμούσατε νά είσατε άνδρες; !

Λοιπόν: Τά 25 % τών Άμερικανίδων απήντησαν ότι θά ήθελαν νά ήσαν άνδρες γιά πολλούς και διαφόρους λόγους, ο κυριώτερος τών όποιων είναι ότι τó άνδρικό φύλο «χαίρεται πιο έλεύθερα τή ζωή»!

Ένα άλλο ποσοστό Άμερικανίδων, άνερχόμενο σέ 16 % απήντησαν ότι είναι πολύ εύχαριστήμενες που γεννήθηκαν γυναίκες και θά τó θεωρούσαν μεγάλο δυστύχημα αν είχαν γεννηθή άνδρες. Ο κυριώτερος λόγος τής προτιμήσεως των αυτής είναι ότι οι γυναίκες «έξερουν ν' απαλαμάνουν τόν έρωτα ενώ οι άνδρες είναι...

κήνη σ' αυτό τó ζήτημα»!

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΔΑ ΣΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΟΔΙ

Στό Παρίσι έγινε τήν περασμένη έβδομάδα μιάν έκθεση γυναικείων παπουτσιών, στήν όποία έπήσαν μέρος οι μεγαλύτερες όμοιες τής γαλλικής πρωτεύουσας όπως οι Οίκοι Άρζιάν, Καπουτοάνκο, Καζύλ Ντέο Μπαλλιά, Ζαν Ντελυπράς, Έλι, Γκρόκο Γκρεσού, Ίνσιμπιλικ Λεάντο, Μανιότς (κι έδω τó έλληνικό δαιμόνιο) Ρεμπλί λερ και Ρισόμ.

Μερικά από τά έκτεθέντα μοντέλα παρουσιάζουμε με τήν παραπλεύρως φωτογραφία: Άνω άριστερά: Μπότηνι τού Οίκου Ντρέττα, από μαύρο λουστρίνι, που τó σφίγγει έπάνω από τά σφυρά ένα μπράσε λε ντορέ. Κάτω δεξιά: Πασουμάκι από λεπτό δέρμα χρώματος μπ...ίας. Στό ίδιο αυτό πασουμάκι προσαρμίζονται 2 λουράκια, που τó μετατρέπουν σέ παπούτσι έπισκέψεων! Άνω δεξιά: Ένα κομψότατο μπότηνι από μαύρο λουστρίνι, ντυμπλαρισμένο με πράσινο σουέντ.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΝΟΤΙΟ ΑΜΕΡΙΚΗ...

Στήν Κόρντοβα τής Άργεντινής σημειώθηκε τελευταία ένα πρωτοφανές κύμα σε μυτιφίς. Ο άρχηγός τής αστυνομίας τής πόλεως, φοβερός μισογύνης, άπηγόρευσε νά έκτίθενται στίς διτρίνες των κατστημάτων τά λεπτεπιλεπτα εκείνα γυναικεία είδη, όπως τά σουτιέν και οι κυλόπτες, που με τά γαργιλιστικά τους χρώματα μοιάζουν με εξωτικές πεταλούδες. Είς τó εξής τά είδη αυτά που άποτελούν άληθινούς πειρασμούς γιά τους άνδρες αλλά και γιά τις γυναίκες, θά είναι κρυμμένα μέσα σέ κουτιά!

ΚΥΜΑ ΔΙΑΖΥΓΙΩΝ

Τά γεργμανικά δικαστήρια δέν προλαβαίνουν νά έκδικάζουν άνωγές διαζυγίων. Μονάχα στή Νυρεμβέργη έκκρεμούν τρεις χιλιάδες δικογραφίες που θ' αρχίσουν πολύ νά έκδικασθούν γιάτι δέν ύπάρχει άνάλογος αριθμός δικαστών. Όπως γράφει μιάν έφημερίδα τής Νυρεμβέργης: μονάχα 50 άγωγές έκδικάζονται κάθε έβδομάδα, πράγμα που προκαλεί τή δυσφορία εκείνων που διάζονται νά χωρίσουν γιά νά... ξαναπαντρευθούν!

Από τις παρατηρήσεις ενός Άμερικανού δημοσιογράφου, οι γάμοι που συνήφθησαν προ τής άνόδου τού Χίτλερ στην Έξουσία εξακολουθούν νά παραμένουν άθραυστοι. Αντίθετα όλοι σχεδόν οι γάμοι που έγιναν κατά την περίοδο τής κυριαρχίας τού Ναζισμού, και ιδιαίτερα οι «εωλετικοί γάμοι» και οι «γάμοι έσπρες» διαλύονται ο ένας μετά τόν άλλον, με γοργότατον ρυθμό. Οι φυλετικοί γάμοι είναι εκείνοι που συνήφθησαν κατόπι επιταγής τών εθνικοσοσιαλιστικών άρχών μεταξύ «καθαροαίμων» Γερμανών, γιά τήν καλλιτέρευσί τής φυλής.Οι γάμοι «έσπρες» έξ άλλου είναι εκείνοι που συνήφθησαν μεταξύ Γερμανών πολεμιστών εφσκομένων έν άδεια και Γερμανίδων, χωρίς τίς καθιερωμένες διατυπώσεις. Οι περισσότεροι γάμοι τών γάμων αυτού τού είδους χαίρουν...

ταν τήν γυναίκα τους μονάχα μιάν βραδυά, τήν άλλη δέ μέρα έφευγαν γιά τó Μέτωπο. Τώρα όσοι άπ' αυτούς επέζησαν και επέστρεψαν στον πολιτικό βίο, σπεύδουν νά διολυσουν τους πρόχειρους αυτούς γάμους, που δέν τους πολυενθουσιάζουν πλέον.

Ένα άριστότατο παρισινό μοντέλο: Βέστα πλεκτή, χρώματος μπέζ, γαυρισμένη με τρεις φάσες πράσινες. Τά ρεβέρ τών μονικιών και ή ζώνη είναι πλεγμένα με χονδρές θηλειές. Κομπιά δερμάτινα.

Γραμμένο ειδικῶς

γιά τὸ

«Ἐδῶ Ἀθῆναι»

ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Λουλούδια
στό γκρεμό

Λουλούδια πού κρέμονται στὶς ἀ-
βύσσους. — Χαρὲς ἀνοιξιάντικες πού
λουλουδίζουν ἐπάνω ἀπὸ βάραιρα.
— Ἀνθοὶ πού ξετρελλαινούνται μὲ τὰ
ζεστά τους χρώματα καὶ σὲ προ-
καλεῖν νὰ τους δρέψης, ἀψηφών-
τας τὸν κίνδυνον καὶ πολλές φορές
τὸν θάνατον. — Εἶνε ζωντανὰ καὶ
ἀνθρώπινα αὐτὰ τὰ

Λουλούδια στό γκρεμό

Εἶνε κάποιες Κυρίες πού φαντάζουν
σὰν ἀνοιξιάντικα λουλούδια ὅλο
προκλητικὴ δροσιά καὶ χάρι καὶ
ἀρώμα. — Εἶνε γεφυρωτικὴ πειρα-
σμοὶ γιὰ τὰ ἀπληροφώρητα νεώ-
τα, πού τραβῶν μὲ ἀκατανίκητη
δύναμι στον γκρεμό, καὶ στὴν ἀ-
βύσσον πού κρέμεται ἡ σκεπτικὴ (ὦ
θεός. — Πόσοι νέοι δὲν τὴν πληρω-
σαν μὲ αἷμα καὶ δάκρυα, μὲ δυσ-
τυχία καὶ ἀτίμωσι μ' αὐτὸ τὸν
γκρεμό!

Μιά τέτοια ἱστορία εἶνε τὰ

Λουλούδια στό γκρεμό

Τὸ νέον μυθιστόρημα τοῦ

ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

(τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν)
πού ἀρχίζει δημοσιευόμενον ἀπὸ

Σήμερα

Λουλούδια στό γκρεμό

Αὐτὸ εἶνε τὸ πρῶτο μεγάλο δῶρον
τοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» πρὸς τοὺς
ἀναγνώστες του.

Α'. ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ

Ἡ μάννα του εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ μα-
γαζίνι, πᾶν ὅπως κάθε μέρα νὰ
πωλήσει. Ὁ μάγερρας κι' ὀλαντζέρης
στὴ κουζίνα πύστευαν πατάτες τὶς κύβαν
φέτες καὶ τὶς ρίχνανε σὲ μιὰ μεγάλη τσα-
γάκα. Τὸ γκαρσόνι ἐπλεγε τὰ τραπέζια, πρὶν
βάλῃ τὰ τραπέζια ἀντήλια πού δὲν τὰ ἔχον
φύρον φρεσκοσιδερωμένα καὶ ἦτανε στίδα
μὲν σὲ μιὰ ψάθην πολυθρόνα. Ὁ Ἀντώνης
εἶχε πάρῃ μιὰ λινὴ ἀπ' αὐτὴς πού δι-
πλύνουν, τὴν ἀνοίξε. Ἐσπλώθηκε ἀναπαυ-
τικὰ καὶ δάλλῃκε νὰ συνεχίσῃ τὸ διάβασμα
τοῦ βιβλίου, πού μιὰ βδομάδα τώρα, τὸ-
σερνε ἀπὸ τὴν διμουδιά στὰ πέντε κι'
ἀπὸ τὰ πέντε στὸν πάγκο, χωρὶς νὰ μπο-
ρῇ νὰ τελειώσῃ.

Καὶ τώρα, τὸ ἴδιο: Οἱ φράσεις πηδού-
σαν, καὶ υπερδύονταν παράξενον σὸ κατε-
βοῦν, κάτω ἀπὸ τὸ πρῶτον φῶς. Δὲ μπο-
ροῦσε νὰ συγκεντρωθῇ στὸν ἑαυτὸ του. Ἐ-
στειλε μιὰ γογγύρη ματιὰ πέρα, στὰ ξε-
νοδοχεῖα, πού τὰ εἰδωλὰ τους κρέμονται
ἀνάποδα στὰ νερά. Κι' ἡ ματιὰ σκόλασε,
γιὰ μιὰ στιγμή, σὸ τρίτο παράθυρον τοῦ
πρώτου πού γινώτανε, κάθε πρῶτὸ κορνίζα
στὸ συναρπαστικὸ πορτραῖτο τῆς. Μὰ
τὰ μεγάλα πρσίνα παραθυροφύλλα ἦτανε
κλειστά:

— Πάλι θὰ ξενύχτησε ἀπόψε — συλλογί-
στηκε — καὶ ποῦς ξαίρει πότε θὰ ἐμπνέσῃ!
Ἀναστένανε κι' ἐσκύψε πάλι σὸ βιβλίο.
Ὅλα ἦταν ἡρεμὰ γύρω του: τὸ πέλαγος
κοιμότανε στὴν ἀγκαλιά τοῦ κόρφου, σὰ
βρέφος στὴν κόλπα του. Μιὰ τράτα γλυ-
στρούσε, τρελλὰ τραγουδώντας μὲ τὸ ρο-
δί — — — χρώμα πᾶν σὲ λουστραρισμένα
νερά καὶ τὰ κουτιά τῆς, σὲ κάθε στέρωμα,
χρυσίζανε στὸν ἥλιον. Ἦσανε τόσο βαθεῖα
ἡσυχία, πού ὁ Ἀντώνης ἀκούγε ὡς καὶ
τὸ λουλούδιμα τῆς — διψασμένης σφήκας,
πού πύσχιζε νὰ δροσιστῇ σὲ ὑγρὰ μάγου-
λο τοῦ κουβά, ὅπου τὸ γκαρσόνι βουτοῖσε
τὸ σφουγγάρι του. Αὐτὸς μονάχα δὲ μπο-
ροῦσε νὰ γαληνέψῃ.

Ἦσαν ζεστά στ' αὐτιά του τὰ λόγια
τῆς μάννας του. Πρῶτον φορά, πού τοῦκανε
κουβέντα γι' αὐτὴ. Λίγο πρὶν φθῆναι γιὰ τὰ
ψώνια τοῦ εἶνε πῆ ἑαφικὰ:

— Ἀν ἔρῃ ἡ παλαιοδόξα... νὰ μὲ
θάψης, παιδάκι μου... μὴν τῆς ἀνοίξης ὁ-
μιλία!

— Μάννα!... — τῆς ἀποκρίθηκε αὐστη-
ρά: Ποιὰ λὲς πολυδοξία;...

— Ἐστέεις καλὰ ποιά... —

— Ἀν εἶνε αὐτὴ πού βάζω μὲ τὸ νοῦ
μου, μάννα, σοῦ ἀπαγορεύω νὰ τὴν λὲς
ἐτοί!

— Εἶσαι μικρὸς, ἀγόρι μου, ἀκόμα νὰ
μοῦ ἀπαγορεύῃς ὅ,τι καὶ νῦνα! — τοῦ εἶπε
κοφτά: Δὲ θέλω νάχης κουβέντες μ' αὐτή...
Τελείωσε.

— Μοῦ κάνει τιμὴ... Εἶνε κυρία... —

— Εἶνε μιὰ λέρα, Ἐμένα τὸ μάτι μου
δὲ γελῖεται. Τὴν ἔχω ζυγίσῃ μὲ τὸ πρῶ-
το. Ἀν ἔρῃ, μὴ σταθῇ ἐδῶ... πάρε τὴ
βάρκα κι' ἀνοίξου ἢ ἀνέβα σὸ χωριό...

Κι' ἀλλάζοντας τόνον, πέφτοντας σὸ πα-
ρακάλιο, πρόσθεσε:

— Σ' ὀρκίζω, παιδάκι μου, στὴν ψυχὴ
τοῦ πατέρα σου κάνε μου τὸ Χατήρι...

Ἡ φωνὴ τῆς ἔτρεμε κι' ἦταν ἔτοιμη νὰ
δακρῶσιν. Τὴ ζύγωνε μὲ συμπόνια:

— Μὰ γιατί, μάννα; Γιατί κάνεις ἐτοί;

— Δὲν ξαίρω... Τὴ φοβάμαι... σὰ
νάβλεπα νὰ σ' ἔζωνε φωτιά ἢ νὰ σὲ κου-
λούριαζε ὀχιά...

Τὴν ἀγκάλιασε σ' ἓνα κίνημα στόργης,
τὴ χάιδεψε σὰ μαρό:

— Καμμένη μαννούλα, γιατί βασανί-
ζεις τὸ μυαλό σου; Τί φοβάσαι; Ὁ ἄν-
τρας τῆς εἶνε ἓνα ζωντόβολο... Δὲν ἔ-

χει τί νὰ πῇ μ' αὐτὸνε... Ἐτοί βρίσκει
κάποια εὐχαρίστηση νὰ κουβεντιάσῃ μ'
ἐμένα... Αὐτὸ εἶν' ὅλο.

— Δὲν καταλαβαίνεις, Ἀντώνη — τοῦ
εἶπε κοιτάζοντας τον μὲ ἀπειρη, θλιμμέ-
νη τρυφεράδα — εἶσαι ντόμπρος σὰν ἄν-
τρας... Ἐγὼ εἶμαι γυναίκα... καὶ τὴ
νοιώθω καλύτερα...

— Ἐ, λοιπόν; Ρώτησε ἀνυπόμονα.
Γλύστρησε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά του, γιὰ
νὰ τοῦ πῇ προσταχτικά:

— Μ' ἓνα λόγο: Τραβήξου.

Καὶ πῆρε γοργὰ τὸ δρόμο, τρομπιλι-
ζοντας τὸ καλάθι πού βαστοῦσε γιὰ τὰ
ψώνια. Αὐτὲς οἱ κουβέντες τριβέλιζαν τώ-
ρα τὸ νοῦ τοῦ ἀγοριοῦ καὶ δὲν τάφηναν
νὰ συγκεντρωθῇ: «Ζηλίτσες... ζηλι-
τσες!... — ἔλεγε, κάθε τόσο μέσα του

— αἰτῆς εἶνε ζηλίτσες. Ἐτοί ἐξηγοῦσε,
πρόχειρα, τὰ λόγια τῆς μάννας του, μὲ
τὴ θεωρία τοῦ Φρόυντ χωρὶς νὰ τὴν ξαί-
ρῃ ἀπὸ πρῶτον χέρι, ὅπως ὅλοι, πάνω-κά-
τω, οἱ Ἕλληνες. Εἶχε διαβάσει κι' αὐ-
τὸς μιὰ φυλλάδα κάποιου ντόπιου σεξου-
ολόγου φτιασμένη, λές, ἐπίτηδες γιὰ νὰ
κάνῃ κουρκούτι τὸ μυαλό τῆς νεολαίας:
«Αὐτὸ εἶνε — μουρμούριζε, ἀπόλυτα ἱ-
κανοποιημένος ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψη — ἡ
μαννούλα, ἡ καμμένη, ἀσυναίσθητα ἐρω-
τευμένη μ' ἐμένα βλέπει τὴ Λούση σὰν
ἀντίζηλο... Φοβάται, πὼς ἔρχεται νὰ
τῆς κλέψῃ τὴν ἀγάπη μου... κι' ἔχει
φρενιάσει...».

Τόσο τοῦ ἄρεσε ἡ ἀποψη αὐτή, πού
πρόσθεσε δυνατὰ, κοιτάζοντας τὰ νερά
τοῦ κόρφου:

— Ἀν δὲν εἶχαμε καὶ τὴν ἐπιστήμη,
νὰ μᾶς φωτίξῃ σὲ κάτι τέτοια φαινόμενα
τῆς ζωῆς, τί θὰ γινόμαστε!...

— Εἶπατε τίποτα, κύριε; — ρώτησε
τὸ γκαρσόνι, πούχε ζυγώσει μὲ τὸν κου-
βά, τὸ σφουγγάρι καὶ τὴ σφήκα, σὸ κιν-
τὶν τραπεζί.

— Ὁχι. Χρῆστο! — ἔκαμ' ὁ Ἀντώνης,
χωρὶς νὰ γυρίσῃ — κάτι μελετῶ
ἐδῶ.

Ὅσο ἓνας ἀπλὸς στοχασμὸς μπῆ-
κε στὴ μέση νὰ κλονίσῃ αὐτὴ τὴν ἐξηγη-
ση: Κι' ἡ Μαργαρίτα τὸν ἔφερνε δόλτα
κι' αὐτὴ τὸν προκαλοῦσε νὰ τὴ φλερτά-
ρῃ... Γιατί δὲν τὴ ζήλευε ἡ μάννα του;
Ἀφοῦ ἔστιψε κάμποσο τὸ μυαλό του, ἄ-
φησε, σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο τοῦ Φρόυντ κι'
ἐπίασε τὸν Ἀντλερ. Εἶχε διαβάσει κάτι
καὶ γι' αὐτὸν σὲ κάποια παλιοφυλλάδα:
«Δὲ ζηλεύει τὴ Μαργαρίτα — ἔλεγε με-
σα του — γιατί τὴν ἔχει τὸ χέριό της,
τὴν κάνει ὅπως θέλει. Ὅλο μοῦ τὴν παι-
νεύει, γιατί δὲν τὴ φοβάται. Ὡρε - ὡ-
ρες σὰν νὰ μὴν κῶν πλάτες. Σίγουρα
τὴν ἔχει ματιάσει γιὰ νύφη, γιατί νοιώ-
θει πὼς αὐτὴ δὲ θὰ μπορούσε ποτε ν' ἀ-
ποχτήσῃ κομμάτι ἐπιρροῆς ἀπάνω μου».

Στὸ μεταξύ τὸ βιβλίο εἶχε πέσει ἀπὸ
τὸ χέρι του, στὰ χαλκίκα τῆς ἀκρογιά-
λιας καὶ τὸ διάβαζε τώρα ἡ σφήκα μὲ
δυνατὸ μουρμουρητό, σὰν τὰ παιδιὰ σὸ
θρονίον. Μὰ σὲ τρεῖς - τέσσερις ἀράδες,
τὸ θαρῆθηκε κι' αὐτὴ. Καὶ πέταξε βα-
θειά, σὸ πέλγαγο γι' ἄγνωστο λόγο. Ὁ
Ἀντώνης σταύρωσε τὰ χέρια πίσω ἀπ'
τὸ κεφάλι καὶ κοιτάζε τοὺς τενεκεδες τῆς
τράτας πού καλάριζε ἀνοιχτά, νὰ λάμ-
πουνε στὸν ἥλιον, σὰν νάχε ἡ θάλασσα
φορέσει τὰ χρυσαφικά της. Μὰ τίποτα
δὲ μπορούσε νὰ χαρῇ, πρὶν πάρῃ ἀπὸ-

φασὴ, τί θάκανε μὲ τὴ μάννα του: Θὰ
τὴν ἀκούγε, τούτη τὴ φορά, ἢ ὀχι;

Ἡ ἀγάπη του σ' αὐτὴ δὲν εἶχε λιγο-
στέψει ποτὲ στὴν καρδιά του. Δὲν ἦταν
μονάχα γιὰ τὰ σπλάχνα, πού τοῦχαν
δώσει τὴν πνοή, γιὰ τὰ στήθη πού τὸν
δύζαναν, γιὰ τὰ χέρια πού τὸν κράτη-
σαν, γιὰ τὰ χεῖλη πού τὸν φίλησαν, γιὰ
τὴ φωνὴ πού τὸν νανούριζε γλυκά, γιὰ τὰ
μάτια πού ἀγρύπνησαν τόσες φορές, σὸ
μαζιγάρι του. Αὐτὰ ἦσαν ἓνα πολὺ μικρὸ
μέρος ἀπ' τὸ τεράστιον χρέος του. Γιατί,
ὡς ἐκείνη τὴν ὥρα, ὁ Ἀντώνης, ἀπ' τὴ
ζωή, δὲν εἶχε λάβει τίποτα πού νὰ μὴ
τὸ χρυστοῦσε σ' αὐτὴ. Ἀπὸ τὴν τρομε-
ρὴ νύχτα τὴ θυμώσανε πάντα μὲ λαχτά-
ρα, ἦτανε τότε πολὺ μικρὸς, δὲν εἶχε πάει
ἀκόμα σὸ σχολεῖο — πού φέρανε τὸν πα-
τέρα του καὶ τὸν ἀπίθωσαν ματωμένο,
σὸ κρεβάτι, γιὰ νὰ ξεψυχήσῃ, αὐτὴ.
γυναίκα κι' ἄντρας, εἶχε κρατήσει σπῆτι
καὶ μαγαζί, δουλεύοντας σὰ σκλάβος, νὰ
γλυτώσῃ μιὰ μικρὴ χρηματικὴ περιου-
σία, πού τῆς ἄφησε, βουτηγμένη στὰ
χρέη. Ὁ τόπος εἶχε νὰ τὸ κᾶν:

— Βρέ, τὴ δασκαλίτσα — λέγανε —
εἶδες ἐκεῖ δουλεύτρε; Σκύλα μοναχὴ!

Γιατὶ ἦτανε δασκάλα σὸ χωριό, πρὶν
νὰ στεφανωθῇ τὸ μακαρίτη. Τὴν εἶχε
γνωρίσει, μιὰ Λαμπρή, σὸ γλέντι τοῦ
δήμαρχου καὶ τῆς εἶχε κρατήσει τὸ μαν-
τήλι νὰ σύρῃ τὸ χορό. Πρὶν χωριστοῦνε
τὴν τραβήξε σὲ μιὰ γωνιά:

— Ἀκου, βρέ τσοῦπα — τῆς εἶχε
πῇ — παρὰ τὰ κουτσούβελα κι' ἔλα
κάτου.

— Νὰ κάνουμε τί; ρώτησε σαστισμέ-
νη.

— Νοικοκυριό, σπῆτι, προκοπή.
Ἀπόμεινε δουδὴ, νὰ τὸν κοιτάξῃ. Ἦ-
ταν ἓνας ἀντρακάς λεβέντης, μουστα-
καλὴς, σκιάς, τὸν τρέμανε. Τῆς ἐπίασε
σφιχτὰ τὸ χέρι:

— Ἀσε τὰ νάζα... δὲ θὰ κακοπε-
ράσῃς.

Μὰ τὴν εἶχε ἴδῃ οὔτε στὴν πό-
λιτεια, οὔτε σὸ μαγαζί, ὅσο ζοῦσε ὁ ἄν-
τρας τῆς. Κλεισμένη, θεληματικά, ν' ἀ-
ναστήσῃ τὸ παιδί της. Καί, ἑαφικὰ, μὲ
τὰ μοῦτρα πρὶν σαραντίσῃ ὁ πεθαμένος,
κατέθηκε στὴν πιάτσα κι' ἀνασκουμπώ-
θηκε κι' ἔκανε γιὰ τρεῖς ἄντρες. Αὐτὴ σὸ
ψώνιο, αὐτὴ σὸν πάγκο, αὐτὴ σὸ χω-
ράκι, αὐτὴ σὲς ἐλῖες, αὐτὴ σὸν τρύγο,
αὐτὴ σὲς βαρέλια. Καὶ τὸ σπῆτι, σπῆτι.
Τὴν τριγύριζαν σὲ λιγάκι, τὴ γυρεύανε.
Κι' ἄντρες καλοῖ. Γελοῦσε:

— Περίμενε, νὰ παντρεύω πρῶτα τὸ
παιδί μου.

Ἀμὰ μεγάλωσε κάπως ὁ Ἀντώνης τῆς
εἶχε πῇ μιὰ μέρα:

— Μάννα, θὰ κατεβῶ ἐγὼ σὸ μαγα-
ζι. Ἐσὺ νὰ κάτῃς πιά.

— Μὴ λὲς κουταμάρες, ἀγόρι μου... —

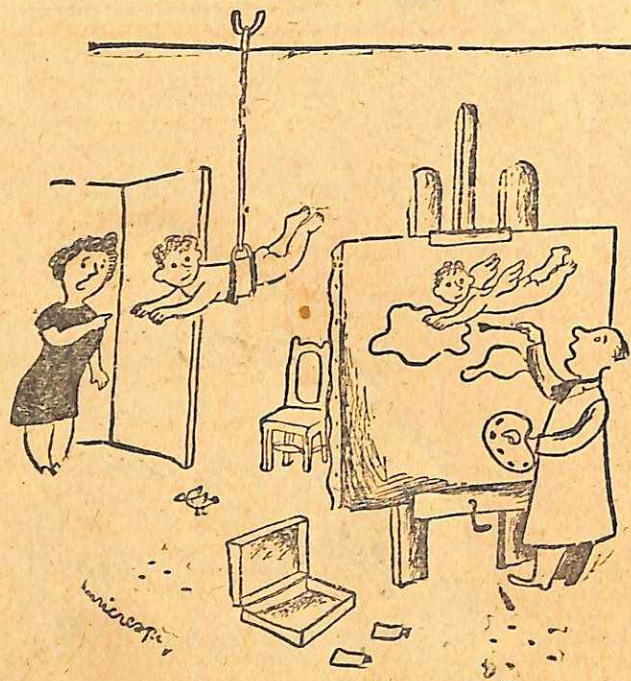
Ἐσένα σ' ἔχουμε γιὰ μεγαλειά... Θὰ
πᾶς Ἀθήνα... Πανεπιστήμιο. Αὐτὸ μοῦ
εἶπε ὁ πατέρας σου, πρὶν ξεψυχήσῃ. Ἐαί
ρεῖς πὼς πίστευε ἀσάλευτα στὴν ἄλλη
ζωὴ καὶ πὼς θὰ ξανασιμῶμε σίγουρα ἐ-
κεῖ πέρα: «Τὸ παιδί καὶ τὰ μάτια σου —
μοῦ εἶπε, ἄμω τὸν μεταλάβαινε. Ἀν δὲν
τὸ σπουδάζῃς σ' αἰώνω κατάρρα νὰ μὴ
βρῇς τὸ δρόμο νάρθῃς νὰ μ' ἀνταμώ-
σῃς. Γιὰ τὸν πατέρα σου δὲ γινώτανε
κατάρρα θαρύτερη ἀπ' αὐτὴ. Δὲ μπορῶ νὰ
τὴν ἀμνησῶ, θὰ κάνω τὸ θέλημά του.

Καὶ τόκανε μ' ἓναν τρόπο πού ἀγγί-
ζε τὰ σύνορα τῆς τρέλλας. Τὰ καλοκαί-
ρια, τὸ μαγαζί, σ' ἓνα ὁμορφὴ θέσῃ, σ' ἓ-

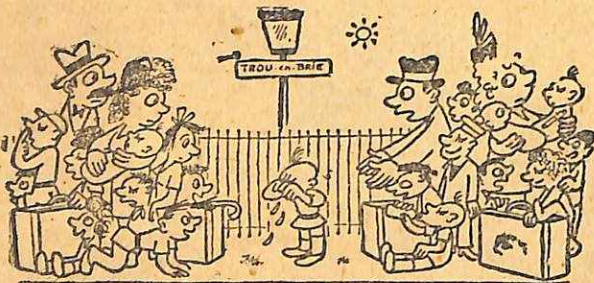

κρογιάλι, τὸ κύμα μὲ γλυκὸ φλοῖσσο, νὰ νὰ τοῦ πᾶρῃ παπούτσια, παυκάμια
φτάνῃ ὡς τὰ τραπέζια, νὰ θέλῃ νὰ φ-
γραδάτῃ (ὅλα τὰ διάλεγε μοναχὴ τῆς)
λήσῃ τὰ πόδια τὸν γυναικῶν, τριγυ-
ρῶν τὸν καμαρώση, δουλέμον ἔτσι, σὰ με-
σμένο ἀπὸ πεύκα, δουλεῖνε γερὰ μὲ τοὺς γάλλον ἄρχοντας. Οἱ φίλοι τοῦ γλιγορα
παραθεριστῆς πού τὸ προτιμοῦσαν, ἀφ-
τὸν βάφτισαν: «Ὁ κόμης τῆς Ἰσθμίας»
νε κέρδη. Ὅσο πὸ πολλὰ τῆς μένανε, — καὶ νὰ φύγῃ δακρυοσπῆνη πάντα, μὲ
τόσο πὸ δυνατό ἐσφιγγε αὐτὴ τὸ τὶς συνηθισμένες νοθεσίες: — Οὔτε κρασί, παιδάκι μου, οὔτε
χέρι. Καμῖρα τὸ καλοκαίρι, τρυπαχέρας —
τὸ χειμῶνα: Ὅλα γιὰ τὸν Ἀντώνη. Πῇ χαρτιά... Τὰ βιβλία σου, τὰ μαθηματά
γαίνε κοντά του, στὴν Ἀθήνα, τὴν πρῶ σου... ἔχεις καρό, γιὰ τίς χαρές...
τὴ δδομάδα, πού ἀρχίζουν τὰ μαθήματα. Πρέπει, πρῶτα νὰ γυῖς... Πῇ γαίνε,
καὶ τὰ φροντιστήρια γιὰ νὰ τοῦ συγυρί-
σῃ τὴν κάμαρη, νὰ τοῦ γεμίσῃ τὸ ντομ — γυναικῶν, πάντα μὲ προφύλαξη, χωρὶς πο-
λάφι ἀγαθὰ, νὰ τοῦ παραγγεῖλῃ κοστού, τὸ νὰ μπλέξῃς πουθενά...
μία — τρία καὶ τέσσερα, τὸ χρόνιο — (Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ προσεχές.)

Ξένη γελοιογραφία

— Θ' αργήσετε πολύ, κύριε ζωγράφε; Το παιδί πρέπει να πάει στο σχολείο...

Μεταξύ πολυτέκνων:

— Ξαναμετρήστε τα δικά σας ακόμη μία φορά... Σας βεβαιώνω πως αυτό το παιδί δεν είναι δικό μας!

— Ο κουρέας προς τον ξυρισμένο πελάτη του: — Τώρα μπορείτε να... ξεστριφθείτε!..

48ΩΡΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΚΑΙ...

ΣΥΡΙΑΝΟ... ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΙΟ

Είπε αλήθεια πως όταν μείνης μόνο δυο εικοσι-τετράωρα σε ένα τόπο, με τόσο πλατύ πολιτισμό όπως είναι η Σύρα, δύσκολα μπορεί να βγάλεις συμπρά-σματα για την ζωή του τόπου για την κίνησή και για τον κό-σμο που κάβεται εκεί πέρα.

— Άς μου επιτρέψουν όμως οι άγαπητοι μου Συριανοί να αφιερώσω μερικές γραμμές για τα πλεονεκτήματα και—αν υπάρχουν—για τα μειονεκτήματα του νησιού τους.

Και πρώτα από όλα. Για τόν γυναικόκοσμο τού νησιού. Μα το Θεό έχουνε δική όση βεβαιώνουν πως οι Συριανές συναγωνίζονται τα...λουκούμια που παράγει με τόσο επιτυχία το νησί.

Είπε χαριτωμένες, ξανθές ή μελαχρινές, στρουγγυλοπρω-σπες, η χλωμές σαν την Αυγή επάνω από το Αιγαίο, με το φιλντισένιο δέρμα τους και τα καστανοχίθνα μαλλιά τους.

Και όταν ρυθμικά χιουθούν τα τακουνακια τους, πάνω στο πλακοστρώτο των σοκακιών της Συρας, αγευσίνιας προς το βρυνάρι ή τα βακίρια, ή και την συνοικία των φραγκών στην Επάνω—Σύρα, είναι μια απολαυστική ορασις και της ψυχής του ανθρώπου. Γιου-βενά αλλού—κιος από την Κερκίρα, το νησί της φινετιούς στους τροπικούς—και την μορφή δεν ανταμύσσει τέτοια χάρι στο ραίσμα και τέτοια λεπτο-γρομμή κορμωστιάς όσο εκείνη που αντικρύσει σεργιαν-νίζοντας στην μεγάλη πλατεία Μιαούλη της Ερμούπολης.

Και, μα την ωλήθεια, αν δεν ή-μουν παντρεμένος κιόλας, σι-γούρα θα αναζητούσα την εκλε-κτη της καρδιάς μου, καπου-έκει στο περίπατο προς τον Άη-Νικόλα και τον Άγιο Δη-μήτριο...

Παρεκτός από τα καριτσό-πουλα της Συρου, το δεύτερο πράγμα που γλυκαίνει τον αν-θρώπο στην Ερμούπολη είναι βεβαιά, σίχως και μιάμινη αμ-φιούλια τα λουκούμια. Ο Σταμα-τελάκης και ο Πασσαρης, είναι οι δυο ήγεμονες τού παλλευ-κου και ολυγκου, ζαχαρωμέ-νου προϊόντος του νησιού, που χάρς σ' αυτό η Σύρα είναι ά-κουστη ως τα πέρατα της Οί-κουμένης. Λουκούμι με αμυγ-δολο, με φυστίκι και φουντού-κι λουκούμι—ραχάτ και λου-κούμι άπλο, δίχως και μιά γέ-μισι ποιάς άρα γε ποιητής θα βρεθεί μία μέρα να σκαλί-την ύμορφή του που τέρπει γεννές γενιών τα λαρύγγια του κοσμάκη; Μόνο προς Θεό τα κουτιά με τα λουκούμια που πουλούνται στην Αθήνα δεν πρέπει να έχουν την διέ-θυση. Αθήναι—τούλάχιστον τα λουκούμια του Σταματελά-κη—γιατί αλλιώς υπάρχει κίνδυνος να πάθουν κάποιος έ-κείνη που συνέδη σ' ένα συ-νάδελφό μου δημοσιογράφο

συνταξιδιώτη μου στην Σύρα. Ο φιλαράκος δεν πρόλαβε να αγοράσει για κατι «κοινο-γευκές του υποχρεώσεις» λου-κούμια στην Ερμούπολη και ά-ποφάσισε να πραγματοποιήσει το δώρο του, αγοράζοντας ένα κουτί από κάποιο λουκουματζή δικό στην Αθήνα.

— Σας φέρνω ένα μικρό δωράκι από το νησί—έδωλασε στην οικογένειά που το πρόσ-φερε—έτσι για να με θυμά-στε...».

Και ο κύριος, σεβαστός οί-κογενειάρχης, απάντησε βλέ-ποντας την διέθυση που ή-ταν γραμμένη επάνω στο κου-τί.

— Πήγες στην Σύρα φαίνε-ται, περνώντας από την... Ο-μονοία!

— Εκείνο που κάνει επίσης μεγάλη έντυπωσι στο νησί είναι η σχετική φθηνότητα στα ε-στιατόρια. Με 100000 αρχ, έφα-γα περίφημο σούσι Πασσαρη, ένα βρασι, και με 60000 δραχ-μή, είχα ένα ωραίο στο δωμάτιο στην διάθεσή μου, στο ξενο-χείο ή «Γαλλία» με θέα επάνω στην Πλατεία Μιαούλη.

— Εκείνο που λείπει από την Σύρα, είναι τα συγκοινωνιακά μέσα, και εκείνο που έχει με-τό παραπάνω είναι... εφημε-ριδες. Δέκα εφημεριδες. Βρέ αδελφέ, σε τόσο μικρό μέρος, σαν να παρατραβούν το κορ-δόνι της εφημεριδομανίας οι Συριανοί.

— Έλα όμως που ένα γλυκό χαμογελο κάποιος Συριανής σε κάνει να ξεχνάς τα ελαττω-ματά τους;

Και όταν την νύκτα το φεγ-γάρι αστρώνη με την αντα-νάλασή του το γαλανό Αι-γαίο, και τα άρχοντικά των Συριανών ασπρίζουν σαν πα-ράξενες ασπρονιμένες νερά-δες, άπλωμένα στις πλαγιές των λόφων τού νησιού, σίγου-ρα από την καρδιά του μέσα, δεν μπορεί παρά να τονίσει ένα τραγούδι για χάρη της νυ-φούλας του Αιγαίου. Είναι α-λήθεια περίφημο νησί η Σύρα. Και αν μπορούσα σίγουρα θα ξαναγύριζα άμέσως.

ΑΛ. Γ. ΠΩΠ

INSTITUT «APRODITE»

Soin et Maquillage
Parisiennne

Produit de Beauté
et Hygiène
et d'Esthetique
«Clark's Venus»

10—1 3.30—6.30

CONSTANT GEORGOPOULOS

Representant tél 26389

Rue Métropole
Ypatias 11

ΕΡΩΣ ΣΤΑ ΕΞΩΤΙΚΑ ΝΗΣΙΑ

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΣΩΜΕΡΖΕΤ ΜΩΜ

4ον (τελευταίον)

Η σκέψη του περιδιάβαζε ανάμεσα στις άνομιες του παρελθόντος. Μεταφερό-ταν είκοσι πέντε χρόνια πίσω όταν είχε φτάσει, άρρωστος, στο νησί, κουρασμέ-νος από την ζωή στην Άπια από τις ταβέρνες της, από τα χαρτοπαίγνια. Προσπαθούσε να συνθησίου την ιδέα της εγκαταλείψεως μιας σταδιοδρομίας για την οποία είχε νοιώσει τόσο φιλοδο-ξία. Δέχθηκε να μην άποκτήσει πια μεγα-λό όνομα. Κατοικούσε σ' ένα έμπορο ι-θαγενή, σ' ένα χωριό, δυο χιλιόμετρα πιο μακριά απάνω στον κόλπο.

Μία μέρα καθώς περπατούσε ανάμεσα στα καταπράσινα μονοπάτια έφθασε στην καλύβα της Σάλλυ. Η ύμορφή της τοποθεσίας τον γέμισε μ' ένα παράξενο αίσθημα ψυχικής γαλήνης... Έπειτα είδε την Σάλλυ, το πιο γοητευτικό πλάσμα που είχε ποτέ συναντήσει. Η μελαγχολία των μεγάλων μαύρων ματιών της τού έ-κανε εξαιρετική εντύπωση. Η φυλή αυτή είναι άρμονική. Η ύμορφή συναντάται συχνά, αλλά έχει τη χάρι των μικρών ζώ-ων. Δεν έχει καμιά σημασία. Τα μάτια της Σάλλυ είχαν ένα φόντο μυστηρίου. Ένοιωσε πως σ' αυτά το θλιβερό αϊ-νιγμα των άδελφών του ιστορία της Σάλλυ. Τον συνεκίνησε το αφήγημα:

— Πιστεύετε πως ο Ρέντ θα έπιστρέ-ψη μία μέρα; είχε ρωτήσει ο Νίλσον.

— Δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος... το πλήρωμα είναι άδύνατον να άπολυθεί πριν από δυο χρόνια και τότε άσφαλώς θα έχι ξεχάσει έντελώς τη Σάλλυ. Βέβαια όταν θα ξυπνήσει στο κοράβι, ο θυμός του θα ήταν τρομερός και θα ήθελε να σκοτώσει κανέναν, αλλά θα άναγκάστηκε να σφίξη τις γροθιές του και θα βάζει στοίχημα ότι ένα μήνα μετά η άνταχώρησή του από το νησί θα τού φανίταν το ευτυχέστερο γεγονός της ζωής του.

Η περιπέτεια αυτή βασάνιζε το μυαλό του Νίλσον.

Έπειδή η δική του ύγεια δεν ήταν καλή η θαυμασία ύγεια τού Ρέντ άπασχο-λούσε τη σκέψη του. Άσχημος, άσχι-μος, θαύμαζε πολύ την ύμορφή στους άλλους. Η άγάπη που προσφέρει και δίνει κανείς τού ήταν άγνωστη. Η άμοιβαία έλξη των δυο αυτών νεαρών πλάσμάτων τού χάρισε μία παράξενη εύτυχία. Έπέ-στρεψε στην καλύβα του κόλπου. Η γρη-πού έμενε με την Σάλλυ τού είχε να πε-ράσει μέσα. Τού πρόσφερε ποτό και τσι-γάρα. Εκείνος κτύπησε την Σάλλυ. «Ε-μοιαζε μ' ένα άγαλμα που είχε δει σε Μουσείο στη Νεάπολη. Τα χαρακτηρισ-τικά της ήταν τέλεια και παρ' όλον ότι είχε κάνει ένα παιδί, το ύφος της ήταν παρθενικό. Μόνο ύστερα από δυο τρεις έπισκέψεις η Σάλλυ θέλησε να μιλήσει. Τον ρώτησε αν είχε συναντήσει στην Άπια κάποιον άνθρωπο που λεγόταν Ρέντ. Είχαν περάσει δυο χρόνια αλλά ήταν φα-νερό πως άκόμα τον σκεπτόταν.

Σε λίγο ο Νίλσον κατάλαβε πως είχε έρωτευθεί. Πήγαινε κάθε μέρα στον κόλπο. Όταν δεν ήταν με την Σάλλυ την σκε-πτόταν συνεχώς. Αυτή η άγνη άγάπη τόν έκανε ευτυχισμένο. Δεν ζητούσε τίποτα άπ' αυτήν... Μόνο την παρουσία της. Τό άπαιθρο, το κλίμα, η άνάπαυσι, μια ζωή άπλη άρχισαν να μεταβάλ-λουν την κατάσταση της ύγείας του. Δεν είχε πια πυρετό τις νύκτες. Δεν έ-δινε πια λίγο. Πέρασαν έξη μήνες χω-ρίς να κάνει αιάμπτυσι. Κατάλαβε πως θα μπορούσε πια να ζήσει. Σκεπτόταν το μέλλον. Έκανε σχέδια. Πάντως δεν μπο-ρούσε να ένοιασθή σκληρά. Τα λίγα έισο-δήματά του τού επέτρεπαν όμως να ζήσει

υποφερτά. Καλλιεργούσε μπατανιές. Τα σχέδιά του ήταν ένα πρόσχημα για να κρύψει τον πόθο του. Ήθελε τη Σάλλυ. Άγαπούσε την ύμορφή της αλλά και την ψυχή αυτή που κρυβόταν πίσω από τα μαύρα μάτια της. Έπρεπε να την μεθύ-σει με το δικό του πόθο. Ιθά έρχοι. Φανταζόταν πως θα έδινε στη Σάλλυ μία εύκαιρία στην οποία ως εκείνη τη στιγμή δεν πίστευε...

Της ζήτησε να μοιραστή τη ζωή του. Εκείνη δέ δέχθηκε. Δεν έχασε το θάρρος του. Άρχα η γρήγορα θα δέχονταν. Μίλη-σε για τα σχέδιά του στη γρη που έμενε με τη Σάλλυ και κατάλαβε πως κι οι γεί-τονες συμβούλευαν τη Σάλλυ να δέχθη τις προτάσεις του. Νόμιζαν πως ήταν πλούσιος.

Η άνομις της κοπέλλας μεγάλωνε τον πόθο τού Νίλσον. Η άγνη άγάπη του εί-χε γίνει ένας παθιασμένος πόθος. Τίποτα δεν μπορούσε να τον σταματήσει. Δεν της άφνε ούτε μία μέρας ήσυχία. Τέλος, κουρασμένη από την έπιμονή του κι από την πίεσι του περιβάλλοντος δέχθηκε.

Άλλά την άλλη μέρα, όταν μεθυμέ-νος από χαρά, ήθε να την δει ότι την νύκτα είχε βάλει φωτιά στην καλύβα που είχε ζήσει με τον Ρέντ. Άπεφάσισε τότε να κάνει αυτός ένα στίπι πραγματικό για να μπορεί να βάλη μέσα πολλά διδλία κι να μην περνώ. Έτσι κτίστηκε το ξύλινο σπι-νι επάνω. Έτσι ζούσε τώρα τόσο χρόνια. Η Σάλλυ έγινε γυναίκα του. Άλλά ύστερα από τις πρώτες εβδομάδες γεμάτες από θηλικανοποίηση τρυπόθου του δεν γνώρισε πια την εύτυχία. Είχε δώσει από κούρασ-ση τον κορμί της, αλλά η ψυχή της δεν άνηκε τού Νίλσον. Τό ήξερε. Γιατί στον Ρέντ σπάνιζε την έπιστροφή του. Ούτε η καλω-σύνη, ούτε η άγάπη τού Νίλσον θα την έμποδίζαν να τον εγκαταλείψει αν ο άλ-λος γυριούσε. Είχε δοκιμάσει, χωρίς να τού κατορθώσει, ν' άγγιξη την ψυχή της Σάλλυ. Τώρα της έδειχνε—έπιτηδες—ά-διαφορία. Καμιά φορά την κτυπούσε. Τότε εκείνη έλάιγε σιωπηλά...

Ο Νίλσον άναρωτιόταν αν είχε η γυ-ναίκα αυτή ψυχή. Η άγάπη του είχε γίνει μία φυλακή από την οποία δεν μπορούσε να ξεφύγει. Ήταν σωστό μυστήριο. Τέλος, κουρασμένος, άπογοητευμένος, έπαυε να ενδιαφέρεται γι' αυτήν. Όταν έβλεπε την Σάλλυ να κυττάζει την έξιλη γέφυρα, αυτό τον ένοχλούσε, αλλά πια δεν τον θύμωνε. Από χρόνια τώρα ή-σαν δεινός ο ένας στον άλλο από τα δε-σμά της συνθησίας. Η άνάμνησι τού πα-ρελθόντος τον έκανε να χαμογελά. Η Σάλλυ είχε γράσει. Στα νησιά η ύμορ-φία των γυναικών περνά γρήγορα. Δεν την άγαπούσε. Άπλως τού ήταν ύποφερ-τή. Εκείνη σεδόναν τη μοναξιά του. Ζούσε ανάμεσα στο πιάνο και στα διδλία του.

— Όταν σκέπτομαι τη γρήγορη αυτή άγάπη της Σάλλυ και τού Ρέντ, πιστεύω πως έπρεπε να εύχαριστούν το Θεό που τους χάρισε την στιγμή της μεγαλύτερης εύτυχίας τους. Ύπερβαν, αλλά δεν γνώ-ρισαν την πραγματική τραγωδία της ά-γάπης.

— Δεν έρω αν σας καταλαβαίνω είπε ο καπετάνιος. — Η τραγωδία της άγάπης δεν είναι ούτε ο θάνατος, ούτε ο άποχωρισμός... Η τραγωδία της άγάπης είναι η ά δ ι-α φ ο ρ ί α... — Άλλά έαφικά συνέδη κάτ' που δεν περίμενε. Παρ' όλον ότι μιλούσε στον κα-πετάνιο δεν άπειθυνόταν σ' αυτόν. Με-τέφραζε τις σκέψεις του σε λόγια, με τα μάτια στο αμμένο απάνω του. Δεν τον έ-βλεπε. Έβλεπε μία άλλη ύπαρξη.

Ο Νίλσον στο πρόσωπο τού καπετά-νιου, στο βαθύ κορμί του, είδε να φτερου-γίζει η σιλουέττα ενός έφηβου. Ένοιωσε μία δυνατή συγκίνηση. Ποιά μοίρα παρά-ξενη είχε φέρε τον άνθρωπο αυτό εδώ; Μία ύποψια μπήκε στη σκέψη του:

— Πως λέγεσθε; Ρώτησε άπότομα.

Ο καπετάνιος γέλασε παίρνοντας και δωδεκά...

— Χρόνια τώρα δεν άκουσα το όνομά μου... Κι' εγώ ο ίδιος τό ξεχάσα... Άλλά στα νησιά, τριάντα χρόνια τώρα, με φώναζαν Ρέντ...

— Έσκασε στα γέλια. Ο Νίλσον ρίγη-σε. Από τα κατακακκία μάτια τού Ρέντ τρέχουν τώρα δάκρυα...

— Εκείνη τη στιγμή μία γυναίκα, μία ιθαγενής, μπήκε στο δωμάτιο. Ήταν χοιρή. Τα μαλλιά της γκρίζα. Φορούσε ένα πενιούαρ απάνω στο γερασμένο κορ-μί της... Κάτι είπε ένθ έρχιχε ένα βλέμμα άδιάφορο στον καπετάνιο... Έ-πειτα άπαυακρύνθηκε.

— Ο Νίλσον δεν μπορούσε να μιλήσει. Λίγο άργότερα ψιθύρισε:

— Θα μου κάνετε εύχαρίστησι να φά-τε μαζί μου ό,τι έχουμε...

— Δεν είναι δυνατόν—είπε ο Ρέντ. Πρέπει να βρώ αυτόν τον Γκραίη και μετά πρέπει να ανέβω στο κοράβι... Πρέπει να είμαι αύριο στην Άπια...

— Θα σας δώσω ένα παιδί για να σας δείξη το δρόμο...

— Καλωσύνη σας...

Ο Ρέντ μαζί με το παιδί απομακρύν-θηκαν...

— Προσέχη στη γέφυρα—είπε ο Νίλ-σον.

— Δεν πέφτει μη φοβάστε...

— Ο Νίλσον τον παρακολούθησε ως που εξαφανίσθη, έπειτα έπεσε απάνω σε μία καρέκλα...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ

Ένα άκόμη άριστούργημα τού ΣΩΜΕΡ ΣΙΕΤ ΜΩΜ:

«Ο ΛΥΤΡΩΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Γραμμένο και αυτό μέσα στο πλαίσιο της ειδικής ζωής των εξωτικών νη-σιών τού Ειρηνικού.

νιου, στο βαθύ κορμί του, είδε να φτερου-γίζει η σιλουέττα ενός έφηβου. Ένοιωσε μία δυνατή συγκίνηση. Ποιά μοίρα παρά-ξενη είχε φέρε τον άνθρωπο αυτό εδώ; Μία ύποψια μπήκε στη σκέψη του:

— Πως λέγεσθε; Ρώτησε άπότομα.

Ο καπετάνιος γέλασε παίρνοντας και δωδεκά...

— Χρόνια τώρα δεν άκουσα το όνομά μου... Κι' εγώ ο ίδιος τό ξεχάσα... Άλλά στα νησιά, τριάντα χρόνια τώρα, με φώναζαν Ρέντ...

— Έσκασε στα γέλια. Ο Νίλσον ρίγη-σε. Από τα κατακακκία μάτια τού Ρέντ τρέχουν τώρα δάκρυα...

— Εκείνη τη στιγμή μία γυναίκα, μία ιθαγενής, μπήκε στο δωμάτιο. Ήταν χοιρή. Τα μαλλιά της γκρίζα. Φορούσε ένα πενιούαρ απάνω στο γερασμένο κορ-μί της... Κάτι είπε ένθ έρχιχε ένα βλέμμα άδιάφορο στον καπετάνιο... Έ-πειτα άπαυακρύνθηκε.

— Ο Νίλσον δεν μπορούσε να μιλήσει. Λίγο άργότερα ψιθύρισε:

— Θα μου κάνετε εύχαρίστησι να φά-τε μαζί μου ό,τι έχουμε...

— Δεν είναι δυνατόν—είπε ο Ρέντ. Πρέπει να βρώ αυτόν τον Γκραίη και μετά πρέπει να ανέβω στο κοράβι... Πρέπει να είμαι αύριο στην Άπια...

— Θα σας δώσω ένα παιδί για να σας δείξη το δρόμο...

— Καλωσύνη σας...

Ο Ρέντ μαζί με το παιδί απομακρύν-θηκαν...

— Προσέχη στη γέφυρα—είπε ο Νίλ-σον.

— Δεν πέφτει μη φοβάστε...

— Ο Νίλσον τον παρακολούθησε ως που εξαφανίσθη, έπειτα έπεσε απάνω σε μία καρέκλα...

Αυτός ήταν ο άνθρωπος που είχε έμ-ποδισή την εύτυχία του, αυτόν που η Σάλλυ άγαπούσε πάντα, αυτόν που πε-ρίμενε όλα τα χρόνια της ζωής της...

Έγινε θηρίο. Η ζωή ήταν μία πραγμα-τική άδεια. Έπειτα γέλασε σαν τρελ-λός... Οί δυο αυτοί άνθρωποι είχαν έα-νασυναντηθή χωρίς να γνωρίζουν ο ένας τον άλλον...

Η Σάλλυ τον είδοποίησε ότι το φα-γητό ήταν έτοιμο. Κάθισε άπέναντί της. Τι θα έλεγα αν της άπεκάλυπτε ότι ο χοιτρός και κοινός αυτός άνθρωπος ήταν ο Ρέντ, ο έρως της νεότητάς της;

— Τι ήθελε αυτός; Ρώτησε εκείνη.

— Άρχισε να της άπανθήσει. Μ' αυτή είχε γράσει. Γιατί την είχε τόσο τρελλά-άγαπησε; Τώρα μπροστά της δεν ένοι-αβε παρά περιφρόνησι. Άπνήτησε στην έρώτησι:

— Είπε ο καπετάνιος ενός κοραβιού. Έρχεται από την Άπια.

— Α!

— Μοι έφερε νέα από τον τόπο μου. Ο μεγάλος μου άδελφος είναι πολύ άρρω-στος και πρέπει να φύγω...

— Θα λείψει πολύ κοινό;

— Για μόνη άπάντησι ο Νίλσον σήκωσε, τους ώμους με άδιαφορία...

ΤΕΛΟΣ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίδα 33.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΛΙΟΥΣ

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΡΩΣ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΥΝΘΕΤΟΥ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ των προηγουμένων: —'Ο διάσημος μαέστρος Έκτωρ Μπερλιός, αφού έπληρε την 'Αρριετ σύζυγο — μιαν 'Αγγλίδα θεατρινούλα — από έρωτα, την εγκαταλείπει. Και τυφλός από αγάπη, περνά τώρα τα βράδια του στο δωμάτιο μιάς μικρής αλλά πεμπόνηρης μαθήτριάς του, της Μαρίας Μαρτέν. Ένα πρωί διηγείται πως έχωρησε τη γυναίκα του στον φίλο του Σαρμπτοννέλ, που τον μαλώνει.)

— 'Α μπά; Τά ξανάφτιασες με τη γυναίκα σου;
— Ποιά γυναίκα μου; Δεν την αίνεις! Δεν υπάρχει πλέον η 'Αγγλίδα. Από χθές υπάρχει η Γαλλίδα. Δεν υπάρχει πλέον η κυρία Μπερλιός αριθμός 1. Από χθές υπάρχει η κ. Μπερλιός αριθμός 2!

Τό πρόσωπο του αγαθού Σαρμπτοννέλ έπληρε μίαν έκφραση σαφώς αποδοκιμαστική:

— 'Ακουσε 'Εκτωρ. 'Εάν σ' αγαπώ τό ξέρεις. Λοιπόν, 'Εγώ δεν συμφωνώ καθόλου μ' αυτή τη νέα σου αισθηματική περιπέτεια. Καί σου συνιστώ φιλικά να γυρίσεις πίσω στη γυναίκα σου και στο παιδί σου...

— 'Ο Μπερλιός ξέχινε τα μούτρα του :
— Είσαι πολύ πεζός Σαρμπτοννέλ!
— 'Ακουσε, 'Εκτωρ. Προτού παντρευτή την 'Αρριετ ήμουνα κατά του γάμου σου, υποθέτω... Τό θυμάσαι;

— Ναι.
— Τώρα όμως που την έπληρες, τώρα που της έκαμες ένα παιδί, είναι ανήθικο, είναι άτιμο, — είνε ανάνδρo Μπερλιός, άκούς, είνε ανάνδρo, να την άφισες έτσι, στους πέντε δρόμους...

— Δε σκέπτομαι να τούς άφήσω, είπε χασιμάδεως έννοχισμένα ο μουσουργός. 'Οτι μπορώ θα τούς στέλνω...

— Δεν έχει μόνο οικονομικά υποχρεώσεις ο σύζυγος. 'Ο σύζυγος έχει και ήθικας και νομικας υποχρεώσεις απέναντι της συζύγου του.

— 'Ο Μπερλιός ετινάχθηκε πάνω σά να δέχτηκε μιά σφαίρα κατάστικθα. Κι' έδοξε με άσυγκράτητη όργη :

— Σαρμπτοννέλ! 'Ενας Μπερλιός δεν έχει μόνο υποχρεώσεις στη ζωή... 'Εχει και δικαιώματα!

— 'Ο Σαρμπτοννέλ άπήντησε εξ ίσου έντονα :

— 'Εως τώρα, μόνο τα δικαιώματά σου ήσκησες. Καί ποτέ τις υποχρεώσεις σου, Μπερλιός!

— 'Επειτα μαλακώτερα :

— 'Ακουσε, Μπερλιός: 'Από την γυναίκα σου δεν έχεις κανένα παράπονο... Τ' άκούς ; Κανένα παράπονο... Μπορεί να μ' αγαπούσε, όταν την έπληρες... 'Ισως ακόμα να μ' αγαπά έν τούτοις έχει εκπληρώσει πάντοτε τό καθήκον της απέναντί σου με τό παραπάνω! Σου είνε πιστή, καί σου δείχνει τρυφερότητα...

— Σ' αυτό τό τελευταίο δεν έχεις καθόλου δίκιο, άγαπητέ μου φίλε. Καί θα σου άποκαλύψω ένα μυστικό...

— Για λέγε!...
— Μιά φορά, τό πρωί μόλις ξύπνησα έδοκίμασα την φυσική επιθυμία να την άγκαλιάσω. 'Εκοιμόταν. 'Επερίμενα μ' υπομονή να ξυπνήσει, μολοντί η υπομονή ξέρισε δεν είνε τό φόρτε μου...

— Λοιπόν; Φτάσε στο ποσέικενο Μπερλιός! 'Εχουμε κι' άλλες δουλειές!...
— 'Επί τέλους η κυρία δέθηκε να ζυπνήσει. Τότε έπέρασα τό χέρι μου στό λαιμό της, καί την έπράβηξα στην άγκάλη μου. 'Ομως εκείνη με άπώθησε με

δαρυστιμάρα άφάνταστη, σά να της ήταν ένα άνυπόφορο φορτίο η αγάπη μου. Καί μου λέει μισοαγγλικά, μισογαλλικά, σ' αυτή την έτεροκλίτη διάλεκτο, 'του είνε δική της έφεύρεσι : «'Ο νότ γιέτ, 'Εκτωρ!... νότ γιέτ... Μοί πονει τό ποδι έμου». 'Ακούς Σαρμπτοννέλ ; 'Αρνήθηκε κι' απέκρουσε την συζυγική μου θωπεία μόνο καί μόνο γιατί — λέει... — την έπονούσε τό ποδι της! Αυτό σου τό έκμυστηρεύομαι όχι γι' άλλο λόγο, αλλα γιά να δής έως πού φτάνει η άδιαφορία της καί η ψυχρότης της. 'Εγώ σε μιά τέτοια στιγμή, όχι να με πονούσε άπώρος τό ποδι μου, άλλ' ακόμα καί να δεχόμουνα μιά μαχαίρι άκατάστικθα... δεν θα τό ένοιωθα καθόλου ! 'Οταν ο άνδρoπος είνε μεθυσμένος άπ' αγάπη δεν αισθάνεται μέσα του τίποτα άλλο από την αγάπη. 'Αλλ' η 'Αρριετ είνε κρύα... κρύα! 'Ενα κομμάτι μάρμαρο!...

— 'Ο Σαρμπτοννέλ όταν άκουσε αυτή την άπροσδόκητη έκμυστήρευσι του φίλου του έξεκαρδίστηκε στό γέλιο:

— Μπερλιός! 'Αρχίζω να φοβάμαι, φιλαράκο μου, ότι δεν είσαι στό καλά σου! 'Η καινούργια σου αγάπη γιά τη Μάρια Μαρτέν φαίνεται ότι σ' έκανε να τα χάσεις όλως διόλου! 'Ανέκαθεν άλλως τε ήσουνα... μισότρελλος!

— Γιατί τό λές αυτό; έρώτησε πειραγμένος ο μουσουργός.

— Γιατί, φίλε μου, τό κεφάλι σου είνε γιομάτο από την Πόρτσια του Σοίεπνρ, που δίνει η ίδια μιά μαχαίριά στό μηγύ της γιά να κερδίση την έπιστοσύνη του Βρουττου. Βλέπεις όμως φίλε μου, ότι η μίστρας 'Αρριετ Σίμσον η Μπερλιός η τέως Μπερλιός, δεν παίξει τη Πόρτσια. Παίζει τις 'Οφελίες, τις Δισειδωμένες, τις 'Ιουλιέτες... Δηλαδή πλάσματα φοβισμένα, τρυφερά, αδύνατα πλάσματα πολύ θηλυκά...

— Αυτό είνε αλήθεια...

— 'Εχει άγγελική ψυχή.

— Αλήθεια!...

— Κι' άν ήσουν άξιος της...

— 'Εχεις δίκιο, Σαρμπτοννέλ. Είμαι ένας άξεστος, ένας άγριος, ένα κτήνος!

— 'Αλλά τι να κάνω; Δεν τώ αγαπώ πιά, δεν την αγαπώ!...

— Την Μάρια Μαρτέν; τό ξέρουμε. 'Αλλά να δούμε πόνον καιρό θα την αγαπάς.

— Αιώνιας!

— 'Ο Σαρμπτοννέλ έκύττοξε κατάματα τό φίλο του :

— Αυτό με πληροφορεί ότι οι έρωτικές σχέσεις σας ακόμα δεν έχουν φθάσει στον κόρo. 'Η μικρούλα είνε καθώς βλέπω, περισσότερο κατάστα από την πρώτη σου. Σ' άφίνει έξω από τό λιμάνι της ετυχίας...

... ..

— 'Οτι έλεγε ο Σαρμπτοννέλ ήταν η καθαρή αλήθεια. 'Η Μάρια Μαρτέν ήταν ένα διαβολοθήλυκο, πολύ 'πρώζω, πολύ καλά 'πληροφορημένο γιά τη ζωή καί γιά τά έρωτικά μυστήρια. 'Ηξερε ότι συνήθως οι άντρες, έπειτα από την άπόλαυσι του ποδουμένου, αρχίζουν να έπιζητούν την άλλαγή καί ότι ο έρως τρέφεται με την πείνα καί πεθίνει με τον κορεσμό...

— 'Ιδιως ο Μπερλιός είχε τη μανία της έρωτικής άλλαγής. 'Η ιδιοσυγκρασία του μόλις άντλούσε από μιά γυναίκα, έτι μιο ροιός έρωτικά να του πρόσφέρει έπείστωκε ν' αλλάξει... 'Ετσι η Μάρια τον δέχότανε βέβαια, καθ' βράδυ στό δωμάτιο της οικoτροφέας της — κλείνοντας όπως

περιεγράψαμε καί τά δύο μάτια της διευθυντριάς...—άλλά δεν τό επέτρεπε να παίρνη από πάνω της παρά μόνον ώρισμένα έρωτικά 'προδόκια», όσα, άντι να τον χορταίνουν τον έρεθίζαν. 'Ηταν—αίφνης—αρκέτα πρόθυμη να τον άφήνη να τη φιλή στο στόμα, που τό είχε σαρκαδές καί κατακόκκινο. 'Αλλά πλέον ού...

Μάτια την ίκέτευε ο δυστυχής, ό ξετρελλαμένος από τον πόθο:

— Μάρια...

— Τι ;

— Δε με λυπάσαι ;

— Εκείνη—κάνοντας η παμπόνηρη, ότι δεν καταλάβαινε, — του άποκρινόταν άθωα, τάχατες, άπονήρευτα:

— Μά τι να σου κάνω ;

— 'Αχ... γιατί με τυραννής;

— Δεν καταλαβαίνω, μαέστρο, τι άννοείς...

— 'Ο Μπερλιός, άπομνημόνευς, έξαλλος από την άνικανοποίητη επιθυμία του, επιχειρούσε να την άγκαλιάσει. 'Αλλ' εκείνη του έξέφευγε, έξέγλυστρουσε, σά χέλι, μέσ' από τ' άγκάλιασμά, που θα μπορούσε να 'ησ άποδὴ μοιραίο' κι' έκαλύττανε στην άκρη του καναπέ.

— Μάρια...

— 'Ο μαέστρο, θα τά χαλάσωμε, να τό ξέρετε. Φρόνιμα, φρόνιμα...

Νέα έρωτική επίθεσις του άποχαλινωμένου μουσουργού έφερεν τό ίδιο άποτέλεσμα. Καί τέλος, ο άμοιρος, έξανηλεμένος από τις άκαρπες αυτές έφοδούς, έφευγε άπό τό δωμάτιο της διαβολίσσας, όρκιζόμενος ότι «δεν θα ξαναπατούσε πιά τό πόδι του» στό δωμάτιο του μωρτιρίου του.

— 'Αλλά την άλλη μέρα—τόσο ήτανε φιλογερό τό καρδιόβολο του πάθος, ώστε εκκυπύσε νωρίτερα από τό συνήθισμένο τη θύρα του παραδείσου. 'Η μικρούλα του άνοιγε τότε, ώπλισμένη με τό δριφτύρο, με τό γλυκύτερο χαμόγελο του κόσμου... ένα χαμόγελο κατέρυθο, γιομάτο από ύποσχέσεις ήδονής:

— 'Ο μαέστρο μου...

— Μάρια μου !

Την έφιλούσε. 'Εκείνη—ξέροντας έως ποίο σημείο βάπρεπε σήμερα να υποχωρήσει, τον άφινε να τη φιλή στο πρόσωπο της όσο ήθελε' άλλ' είχε βάσει σύννομα των αισθηματικών η αισθησιακών επιχειρησών του τό λαιμό της. 'Οταν τό φίλημα έφθινε έως εκεί—τελεία καί παύλα !

Και ξαναρχίζει η ίδια σκηνή των ίσκιών του Μπερλιός καί των έρεθιστικών άνόνσεων εκείνης. Την έπομένη, νά ίδια...

Αυτή η σχέση είχε πλέον κατακτήσει άφόρητος. 'Η ιστορία αυτή έπρεπε «ό δίχως άλλο, να τελειώνη. 'Ο Μπερλιός έήτησε καί πάλι τη συμβουλή—τίνος άλλου ; — του πιστού του φίλου Σαρμπτοννέλ. 'Ο Σαρμπτοννέλ, άφω άκούσε προσεκτικά την άφήρησι τών διανοηθημάτων του Μπερλιός, άναψε την πίπα του, έτραβηξε δυο — τρεις ρουφηξιές, γιά «να ξαστερώση τό μυαλό του», καθώς έλεγε.

Καί κατόπιν, έπειτα από σκέψη, άποφαίνεται μ' έμβριθεία:

— 'Η γυναίκα αυτή σε μεταχειρίζεται ως νευρώσποστο.

— Τό ξέρω. 'Αλλά τι να κάμω; *κλάψωσέ ο άλλος.

— Τρεις δρόμοι υπάρχουν. 'Εναν από τούς τρεις είσαι υποχρεωμένος ν' άκολουθήσης αγάπη, μου φίλε, άν επιθυμής να γλυτώσης άπ' αυτό τό «μαρτύριο του Ταντάλου» που σ' οδηγεί όλο ίσα ή στο φρενοκομείο ή στο κοιμητήρι ή στο κάτεργο...

— Να άκούσω...

— Πρώτος δρόμος: Στείλε την στο διάβολο !

— Ν' άκούσω τό δεύτερο! λέει τότε με σπουδή ο Μπερλιός,

— Γιατί; Δε σ' άρέσει ο πρώτος;

— 'Αν μπορούσα να τη «στείλω στο διάβολο», καθώς λές, δε θα οχλούνα να σου γανώσω τ' αυτιά καί να ζωή τη συμβουλή σου. Τον δεύτερο δρόμο... τον δεύτερο...

(Ακολουθεί)

ΕΝΑ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Μιά βδομάδα με τούς γκάγκστερς

Ξέρετε πόσους γκάγκστερς είχαν οι 'Ην. Πολιτείες στο 1939; Μας τό λέγει μιά επίσημη στατιστική : Τέσσερα εκατομμύρια έπτακόσιες πενήντα χιλιάδες, αριθμός 4.750.000!!

— 'Οσο γιά τη σημερινή τους δύναμη, δεν υπάρχουν, ακόμη επίσημα στοιχεία. Πάντως άπό τις πληροφορίες που συγκεντρώνονται ο προπολεμικός αριθμός ύστερεί κατ' άποψιν των σημερινών.

— 'Η σκέψη να γνωρίσω μερικούς σημαίνοντες γκάγκστερς καί να τούς κάνω να μου έκμυστηρευθούν τά μυστικά του «έπαγγελματός» των, με βασάνιζε από χρόνια. 'Ο πόλεμος μ' έκανε να λησμονήσω αυτή μου την επιθυμία. Με την έπαυδο όμως της ειρήνης άπεράσισα να πραγματοποιήσω τον πόθο μου αυτόν.

— 'Ετσι, έφωδισμένος με διάφορα συστατικά γράμματα ξεκίνησα γιά τό τολμηρό αυτό ρεπορτάζ, άφού έδωσα προηγουμένως την υπόσχεσι ότι δεν θ' άποκαλύψω ούτε τά αληθινά όνόματα ούτε τις πόλεις άπου δοοίν οι διάφοροι γκάγκστερς με τούς όποιους θα έρχόμουν σ' έπαφή. Κατά τά έλλα, όσα γράφω σ' αυτό μου τό έρθρo είνε αληθινά καί γνήσια μέχρι κεραίας.

— 'Ο πρώτος γκάγκστερ που γνώρισα ήταν ένας εδάδελας του 'Αλ Καπόνε, που θα τον άνομάσουμε Φρέντ. 'Η γνωριμία μας έγινε στο Γιάουμπιτ Ρίβερ μέσα στο μάγιο του 'Χρυσού Λέντονα, όπου υού είπαν να τον περιμένω. 'Ορσίος άνδρας! Τύπος άθλητικός. 'Οσο γιά τό ντύσιμό του, φορούσε ένα κοστούμι από μπέζ φαβέλλ' καί άσπρο παντοφί, με πλυνώρημα κορδέλλα. 'Η γραβάτα του ήταν άσσορτί μ' αυτή την κορδέλλα.

— 'Ενίκαμε άμέσως φίλοι. Καί στο πέμπτο ούτσκι ο Φρέντ με προσκόλλησε να τον άκολουθήσω στη «λέσχη» του, γιά να με παρουσιάσει στην «πρέσα» του.

— 'Οι συστάσεις ένιναν με μεγάλη τυπικήτητα. 'Ο Φρέντ έπ'επε τό ύνομά μου καί τό έπάνω μου. Οι φίλοι του ή άλλοι, οι συνεταίροι του, άπέντησαν στον χαίρετισμό μου πλύνοντας την άκρη του κοπέλλ' τους με τά δυο δάντυλα.

— 'Ο ένας άπ' αὐτούς, ο πιό νοντοός, που τον άνόμαζαν Νταϊζις ήναψε έν' ποτήρι που θ' έτό ζήλευε κι' ή 'Ιδιος ο Τσάρτσιλ, καί τράβηξε τον Φρέντ παράμερα. 'Οταν τέλειωσε η συνομιλία τους, ο Φρέντ υού είπε :

— Θέλετε ν' αήθητε μαζί μου στη Σινάο; 'Εχουμε κάποια καλή «δουλειά».

— Δυό ώρες άργότερα έαπλωμένοι μέσ' στη «Στουιντιπαίκερ» του Νταϊζις, τρεβόλαμε όλοταγώς προς τό Σικάγο, όπου είχαν ραντεβού με κάτι

που φτάσαμε στις πέντε τό άλλους «συνδέλους» των. Μέσ' στο σέπαρ όπου συνκεντρώομαι, γνώρισα καμιά δεκαριά γκάγκστερς που ή άστυνομία θα τούς φορούσε με μεγάλη εύχαρίστησι τις χειροπέδες. 'Ηταν όλοι τους ένας κι' ένας. 'Η συζήτησι περιστράφη γύρω από τά νέα κύλπα τους έτοιμάζαν.

— Μετά τη «σύσκεψη» ο Φρέντ με πήρε στην τραπεζαρία γιά να μου κάνη τό τραπέζι. Οι άλλοι έμειναν στο σέπαρ γιά να συνεχίσουν τη συζήτησι πάνω στις λεπτομέρειες. 'Εποψε ήλθηκα από αυτό τό τέτ-ά-τέτ γιά να υποβάλω στον εδάδελας του 'Αλ Καπόνε μερικές ερωτήσεις.

— Μοί είπαν, ξούρισα να λέγω, ότι η συμμορία σας δεν είνε άσγετη με την άπαναγή καί τη δολοφονία της μικρούλας Σουζάννας Ντάνκαν.

— 'Ο Φρέντ δεν με άφησε να συμπληρώσω τη φράσι μου.

— Παραμύθια! φώναξε με θυμό. 'Αν ή άστυνομία είχε την ποσοτική ένδειξι έναντί μου, δεν θ' άνοούσε καθόλου να μ' έπιάσει. 'Απεχθάνομαι τις άπαναγές καί πολύ περισσότερο τούς φόβους. Γενικά, άποφένω τά αίματα.

— Δεύτερη ερώτησι :

— Κερδίζετε πολλά από τις επιχειρήσεις σας;

— Θα σας πω την αλήθεια, μια καί δεν είσθε της 'Εφορίας, ήταν η άπάντησι. Τά κέρδη μας υπεβαίνουν τις πέντα κόσμεις χιλιάδες δολάρια τό

χρόνο. 'Εχουμε όμως τρομερά έξοδα. Οι δικηγόροι μονάχα καί τό «λάδωμα» των δικαστών μας στοιχίζουν 50.000 δολάρια.

Καί συνεχίζοντας ο Φρέντ, μου άπεκάλυψε τις πηγές των μεγάλων κερδών του. 'Οπως όλες οι συμμορίες των γκάγκστερς έτσι κι' η δική του είχε τον «έλεγχο» πολλών μυστικών χαρτοποικτικών λεσχών, που τούς άπέφερε κολοσιστικά κέρδη. Μονάχα η λέσχη της Νέας 'Υόρκης άφινε στον Φρέντ 15000 δολάρια τη βραδιά!

— Οι λέσχες αυτές δεν είνε προσίτες στον καθένα. Πρέπει

να έχης ειδική κάρτα γιά να εισχωρήσης καί να ξέρης τό... σύνθημα καί τό παρασύνθημα. Οι περισσότερες άπ' αυτές τις λέσχες — πραγματικά σφαγεία — βρίσκονται στις έσωτικές αίθουσες διαφόρων ντάινγκ ή ρεστωράν. Κάθε λέσχη του είδους αυτού έχει πολλές έξόδους, τό διάφορους δρόμους γιά λόγους μεγαλύτερης άσφαλείας.

Κάθε βράδυ, από τό μεσάνυχτα μέχρι τις 5 τό πρωί γίνεται μέσ' σ' αυτά τά ποζυτε λή καταγωγή, γερό παιχνίδι, που θα τό ζήλευαν κι' οι μεγάλοι κρουπιέτες του Μόντε - Κάρλο. Παίζουν μπεκκερ, τριάντ-έ-κάραντ, ρουλέττα κι' ένα περίεργο παιχνίδι, άγνωστο στην Ευρώπη, τό «εντράιβ». Οι πούκτες προέρχονται άπ' όλες τις κοινωνικές τάξεις καί πληρώνουν όλοι με τσέκ. Στη λέσχη του Σικάγου διέκρινα ένα βράδυ έν' γνωστόν νεμπάτιστ της Ουάλλ-Στρίτ, μιά στάση του Χόλλυγουντ κι' έναν διάσημο Ευρωπαίο συγγραφέα.

Καί καί άλλο που μούκανε έξαιρετικη έντυπωσιγ : Οι γκαγκστερικές συμμορίες της 'Αμερικής έχουν πούκτορες καί στην Ευρώπη. 'Η σωτορία του Φρέντ έχει στο 'Αντιστενερν έναν πράκτορα που άγορεύει γιά λογαριασμό της σε χαμηλές τιμές πολύτιμους λίθους καί ένα χρυσά νομίσματα.

— Έμεινε κι' άλλα επίσημα ποίγματα που θα ήθελα να τά γράψω, ότι η συμμορία σας δεν είνε άσγετη με την άπαναγή καί τη δολοφονία της μικρούλας Σουζάννας Ντάνκαν.

Τις τελευταίες δυό μέρες μου με τούς γκάγκστερς, τις πέσσασα στο Νέα 'Υόρκη. 'Εκεί πληροφόρησα καί γιά κάποια άλλα «επιχειρήματα» του Φρέντ, που δεν ήξερα μέχρι τότε: Τό λαοεμπόριο των ναρκοτικών, που άφίνει τεράστιη κέρδη.

— Έπίσης μετά τη λήξι του παλείου 'ένεσκησε στη 'Ηνωμένες Πολιτείες μιά τρωματική «επιδημία» τρεξικουσίας. Πούν δέκα χιλιάδες μανά, οι πλούσιοι έδωσαν όλην την κόπο, Σήμερα τά ναρκοτικά κάνουν θραύσι στις μερικές καί στις

ΓΕΛΙΟ
ΣΚΙΤΣΑΡΙΣΜΕΝΟ

— Δεν γίνεται δουλειά!... Πρέπει ν' αλλάξω δακτυλογράφο!...

— Τι φωνάζεις, καλέ, ότι σε γέμι-
σα σκόνες;... Πρώτα - πρώτα δεν
είναι σκόνη... Είναι ψύλλοι!...

— Ζυγίζει είκοσι λίτρες...
— Μετά κόκκαλα.

ΟΥΥΒΕΛΛΕΣ
ΤΟΥ
1946

Η ΓΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΕΛΛΟΥ
ΧΡΥΣΟΘΗΡΑ

ΤΟΥ ΖΑΝ ΜΙΓΚΕΛ ΝΤΕ ΡΑΓΚΟΥΝ

Ο Τζέφ Ουτάρντ έρριξε στον σκύλο του το τελευταίο πτι-φούρ, διέ-
στειλε τα γέιλ του σ' ένα χαμό-
γελο, που μορτυρούσε απόλυτη ευχαρί-
στηση, και άρχισε να διηγείται την παρό-
ξενη ιστορία του.

— Η πρώτη πράξη της μεγάλης μου
περιπέτειας είχε, ξυμπαί, πριν δυό
χρόνια στο Πρένς-Ρούπερ της βρετανικής
Κολομβίας όπου είχα κατασταλάξει ύ-
στερ' από πολλές άδοξες περιπλανήσεις.
Άσφαλώς, δεν το ξέρετε το Πρένς-Ρού-
περ. Τόσο το καλλίτερο για σας. Πρόκει-
ται για μια βρώμικη και γκριζα πόλη
που δικαιολογεί την ύπαρξή της μόνο γι-
ατί διαθέτει λιμάνι και ύστερα γιατί απ'-
αυτήν αρχίζει η σιδηροδρομική γραμμή
Κανάντιαν—Πάσιφικ. Οι δρόμοι της
και όλα της τα κέντρα κατακλύζονται από
Κινέζους και Ιάπωνες ναυτικούς. Όσο
για τους λευκούς κατοίκους της, αν έσπι-
ρέσει κανείς λίγους ναυτικούς και μερι-
κούλε κυνηγούς αγρίων ζώων, με τους ό-
ποιους ναμπορεί κανείς να πιη άφοβα ένα
ποτήρι ούίσκι, όλοι οι άλλοι είναι υπόκο-
σμος και τίποτε άλλο.

Και πάνω σ' αυτά τα λόγια, ο Τζέφ
Ουτάρντ, ξεχνώντας ότι φορούσε άσπρο
σμάκιν και ότι βρισκόταν στη γέφυρα της
πρώτης θέσεως ενός από τα μεγαλύτερα
υπερωκεάνεια, έφτυσε χάμω με άδηλα.
Υστερα εξήκολούθησε:

— Ένα βράδυ που είχα φθάσει στο
αμύν, διεκινδύνευσα μέσα σε μια υπόγεια
κακοφωτισμένη λέσχη, που βρωμούσε μού-
χλα και οινόπνευμα, το τελευταίο μου
δολλάριο. Είχα πάρει την απόφασή, αν τώ-
χανα κι' αυτό να τινάξω τα μυαλά μου
στον αέρα.

Κέρδισα, Ξαναποντάρισα, Ξανακέρδισα.
Άρχισα να ζεσταίνωμαι. Αισθάνθηκα να
με καίη ένας δυνατός πυρετός. Άρχίζω
ένα ποιγνίδι φρενισμένου, παράτολμο, ά-
συστατα είχαν σχηματίσει βουνό ολόκληρο
μπροστά μου. Και σε μια στιγμή, ο άντι-
κρυνός μου συμπαίκτης, που τον είχα κα-
θαρίσει κανονικά, μου χρωστούσε και ένα
μεγάλο ποσόν που δεν είχε να το ξεφλή-
ση. Τότε ακριβώς μου έπρότεινε, αφού με
τράβηξε παράμερα, να μου παραχωρήσει
τά δικαιώματά του πάνω σ' ένα μεταλλο-
κόμμα χαλκού, που τότε ανακαλύψει ο Ι-
δίας. Δέχθηκα την προσφορά του, ιπποτι-
κώτατα. Ήμουν βέβαιος ότι δεν υπήρχε
κανένα μεταλλείο κι' ότι ο άνθρωπικός
αυτός ήθελε μ' αυτόν τον τρόπο να μ' έ-
ξαπατήσει. Αλλά δεν εξωτερικεύσε τίς σκέ-
ψεις μου. Ή χαρά ότι έσπασε ή, γκίνια
μου κι' ότι βρέθηκε κερδισμένος μ' ένα σε-
βαστό ποσόν από χρυσά νομίσματα μ'
είχε κάνει μεγαλόψυχον και άφισα τον άν-
θρωπάκον να μου περιγράψει τον θησαυρό
του. Τελικά, έγιναν κάτοχος ενός βρώμι-
κου χαρτιού, που ήταν γεμάτο σχέδια και
σημειώσεις.

Τα κοιτάσματα αυτά του χαλκού έπρε-
πε να βρίσκονται κάπου στη βόρεια πε-
ριοχή του Φόρ Μακ Λεόντ, όχι πολύ μα-
κριά από το Σμόκ Πάε της Άλάσκας.
Ανάμεσα στον ποταμό Σμόκ και τον πα-
ραπόταμό του, ένα διάβολο, χιλιόμετρα
από δώ που βρισκόμαστε τώρα. Έφριξα
το χαρτί στην τσέπη μου, αποφασισμένος
να το πασάρω σε κανένα άλλο κορόιδο,
για να γράλω κι' εγώ με τη σειρά μου
μερικές λίρες.

Αλλά το πράγμα πήρε άλλη εξέλιξη.
Λίγες μέρες αργότερα, γνωρίθηκα, εντε-
λώς τυχαία μ' ένα γερό κυνηγό αγρίων
ζώων που κρατιόταν στη ζωή, αν όχι με-
σα στο οινόπνευμα πάντως, όμως, με το
οινόπνευμα. Έρχόταν από το Φόρ Μακ

Λεόντ και ζητούσε, για λογαριασμό μιας
μεγάλης εταιρίας γουνεμπόρων, έναν κα-
λό κυνηγό, για το πόστο τους στο Σμόκ
Πάε. «Εκείνος που είχε αυτή τη θέσι
μου εξήγησε ο συνομιλητής μου, έξαφα-
νίσθηκε από το πρόσωπο της γής και η
εταιρία χρειάζεται έναν καινούργιο γι'
αυτή τη θέσι. Λένε πως ο άλλος δολοφο-
νήθηκε από το σύντροφό του, ένα βρωμέ-
ρο κάθαρμα το βρωμερότερο που έχει ξε-
βράσει ή πλάση. Θέλεις να πιάς; Φαίνε-
σαι ψημμένος άνθρωπος και δεν έχεις να
φοβηθείς τίποτε απ' αυτόν τον κακούργο.
Πρέπει, όμως, να έχεις υπ' όψιν σου, ότι
θα ζήσης σαν έρμημπε, μακριά από τον
κόσμο, μέσα στις παγωμένες εκτάσεις επί
έκτ ολόκληρο χρόνο...»

Η ευκαιρία ήταν μοναδική. Δέχθηκα
την πρόταση.

Και ο Τζέφ Ουτάρντ συνέχισε την ά-
φήγησή του:

— Δεν πρόκειται να σας περιγράψω το
ταξίδι μου στα υπερβόρεια αυτά μέρη,
που κράτησε δεκαπέντε ολόκληρα μερόνυ-
χτα. Επί τέλους κάποια ώρα έφθασα στο
Σμόκ Πάε. Είχε αρχίσει να νυχτώνει. Πα-
ραξενεύθηκα πολύ που δεν είδα κανένα
φως στην καλύβα. Αφού έφριξα στα σκι-
λιά του έλικύθρου μου όσο κρέας περίσσε-
ψε, έσπρωξα την πόρτα και μπήκα μέσα.
Η καλύβα ήταν έρημη, αλλά πολύ νοικοκυ-
ρεμένη. Στο τζάκι ήταν θαμμένα ξύλα, έ-
τοιμα για άναμμα.

Αισθάνθηκα δυνατό κρύο. Πλησίασα
στο τζάκι, έβαλα φωτιά στα ξύλα, ρού-
φηξα από το παγούρι μου λίγο ρούμι και
εξάπλωσα πάνω σε κάτι προδιές αρκούδας.
Σε λίγο λαγοκοιμήμουν.

Πέρασε κάμποση ώρα. Και κάποια στιγ-
μή, ή πόρτα άνοιξε με όρη και είδα στο
κατώφλι της έναν κολοσσό, που μόλις μ'
αντίκρουσε, έμεινε σαν αποσβολωμένος.

Άλλ' αυτό δεν κράτησε παρά ελάχι-
στα δευτερόλεπτα. Ο γίγας συνήλθε, μπή-
κε μέσα και ψιθύρισε: «Νόμισα πως είναι
ο Σούντ!» Σούντ ήταν το όνομα του έξα-
φανισθέντος συντρόφου του.

Τού εξήγησα ότι έρχομαι σε αντικατά-
στασι του Σούντ, τού είπα το όνομά μου
και τούδωσα το χέρι μου. Το πρόσωπό
του φωτίσθηκε και μου ανταπέδωσε τον
χαίρετισμό με μεγάλη έγκαρδιότητα.

Λησιμόνησα, όμως, να σας πώ ότι ο άν-
θρωπός μας ήταν Ρώσος. Το όνομά του
μου ήταν άδύνατο να το συγκρατήσω για-
τί ήταν τρομερά δυσκολοπρόφερτο. Το
έμαθα αργότερα όταν το είδα γραμμένο.
Όλος ο κόσμος τον φώναζε 'Ιγκόρσκυ.
'Ιγκόρ ήταν το βαφτιστικό του. Σκυ ήταν
ή τελευταία συλλαβή του επώνυμου του.

Η πρώτη μας κοινή βραδιά πέρασε
πολύ ευχάριστα. Ο 'Ιγκόρσκυ με περι-
ποιήθηκε εξαιρετικά και ήπιε με αρκετή
βότκα. Μου είχε άδύνατο να θυμηθώ πώς
έπεσα να κοιμηθώ εκείνο το βράδυ.

Τίς επόμενες μέρες, ο σύντροφός μου
εξυνέχισε την ίδια τακτική της έγκαρδι-
τητας απέναντί μου. Όποτε, όμως, προσ-
παθούσα να φέρω την κουβέντα στην εξα-
φάνισή του Σούντ, το πρόσωπό του σκυ-
τείνιαζε και μούλεγε: «Άς άφίσουμε τους
νεκρούς στην ησυχία τους!...» Και άμέ-
σως άλλαζε κουβέντα.

Μια μέρα όμως, επέμεινα με πείσμα
πάνω σ' αυτό το θέμα. Κι' ο 'Ιγκόρσκυ,
αφού με κύτταξε μ' ένα βλέμμα, κάθε άλ-
λο παρό φιλικό, απήντησε με φωνή
λαϊώδη: «Εγώ τον θεωρώ νεκρό, αφού δεν
ξαναγύρισε... Έχασε φαίνεται το δρόμο
του και τον έφαγαν οι λύκοι...»

Από μια έμφυτη μυστικοπάθεια που με
διακρίνει, δεν έκανα ποτέ λόγο στον 'Ιγ-
κόρσκυ για το μεταλλείο μου. Άλλωστε,
πολύ γρήγορα διαπίστωσα ότι μ' όλη τη

έγκαρδιότητα που μούδειχνε, δεν με πα-
λυνώνευε.

Ο άνθρωπος αυτός ήταν γεμάτος από
ψυχικές μεταπτώσεις. Πολλές φορές είχε
κάτι εκρήξει θυμού, που τον μετέβαλλαν
σε θοηρό. Άλλοτε πάλι έμενε ώρες ολό-
κληρες αμίλητος, βυθισμένος σε μιαν ά-
νειπωτή μελαγχολία. Δεν θυμάμαι αν σας
μίλησα για τη γάτα του. Η γάτα αυτή
που κοιμόταν παντοτε στην άγκαλιά του
ήταν ένα άπαισιο ζώο, με πρασινωπά
μάτια, γεμάτα κακία. Άσχημότερη γάτα
δεν έχω άπαντήσει στη ζωή μου.

Ένα βράδυ επέστρεψα στην καλύβα
νωρίτερα από τη συνθισμένη ώρα. Η
μέρα δεν είχε πάει καλά. Όλες οι παγί-
δες που είχα στήσει, βρέθηκαν άδειες.
Μην έχοντας τί να κάνω, μέχρις ότου έρ-
θει ο 'Ιγκόρσκυ, σκέφθηκα να ρίξω μια
ματιά στο σχεδιάγραμμα τού μεταλλείου
μου. Το άπλωσα, λοιπόν, επάνω στο τρα-
πέζι και βυθίσθηκα στην εξέτασή του.
Πίστευα ότι τα σκυλιά θα με προειδοποι-
ούσαν για τον έρχομό του συντρόφου μου
και θα έκρυβα το σχέδιο έγκαίρας.

Δεν το κατόρθωσα. Ο 'Ιγκόρσκυ μπή-
κε στην καλύβα προτού τον αντίληφθώ και
με έδινε σκυμμένον πάνω από το σχεδιά-
γραμμα. Χωρίς να δείξω την παραμικρή
ταραχή, το δίπλωσα και το κλείδωσα μέ-
σα στο υπαυλό μου.

Μελετάτε, λοιπόν, την περιοχή,
νεαρέ μου; μου είπε μυστηριοτικά.

Και προτού προλάβω να του άπαντή-
σω, προσέθεσε:

— Μη χάνεις τον καιρό σου... Δεν υ-
πάρχει χρυσάφι σ' αυτά τα μέρη.
— Ποιος ξέρει; απήντησα.

Ο 'Ιγκόρσκυ δεν επέμεινε στη συζη-
τησι πάνω σ' αυτό το θέμα. Καί κατά τη
διάρκεια της βραδυάς, φάνηκε εύθυμος ό-
πως πάντα. Αφού τελείωσα με το δείπνο
μας με μια κομπόστα από ξερούς καρ-
πούς, με το πρόσχημα κάποιας ρωσικής
γιορτής άνοιξε μια μπουκάλια βότκα. Ξέ-
χασα να σας πώ προηγουμένως ότι είχα
αρχίσει να συνηθίζω στο δυνατό αυτό
ρούσσικο ποτό και να το βρίσκω μάλιστα
υπέροχο.

Ήπιε, λοιπόν, το καταπέτασμα.
Και όταν έπεσα στο κρεβάτι μου, άπι-
κοιμήθηκα μονομιάς, όπως όσοι είναι τύ-
φλα στο μεθύσι.

Θα κοιμώμουν αρκετές ώρες, όταν έ-
εσφινά ξύπνησα από ένα κόπο ελαφρών
δριμάτων και μιας καρέκλας που έπεσε.
«Θα είναι ο 'Ιγκόρσκυ, συλλογίσθηκα. Αυ-
τό δεν είναι παράξενο ύστερ' από τόσο που
ήπιε!» Γύρισα προς το μέρος του τοίχου
κι' έκλεισα τα μάτια μου, με την πρόθεσι
να ξανακοιμηθώ.

Υστερ' από κάμποση λεπτά της ώρας
βρέθηκα στην ανάγκη, αν και είχα πιη
πολύ λιγώτερο από τον 'Ιγκόρσκυ, να
σηκωθώ κι' εγώ. Μόλις όμως τράβηξα
την προβιά που μου χρησίμευε σαν ριντώ
του κρεβατιού, έμεινα έμβρόντητος. Ο
'Ιγκόρσκυ καθισμένος στο τραπέζι και με
τις πλάτες γυρισμένες προς το μέρος
μου, ήταν βυθισμένος στη μελέτη του σχε-
διαγράμματος τού μεταλλείου μου!

Τον παληάνθρωπο! Καλά μου είχαν
πή στο Πρένς-Ρούπερ ότι ήταν ένα κά-
θαρμα και μισό. Αλλά πώς να τα βγάλω
τώρα πέρα μαζί του; Αυτός ήταν διπλα-
σιος στο άναστημα από μένα και ή γρο-
θιά του τσάκιζε ολόκληρο δούβαλο. Σκέ-
φθηκα να τον καλοπιάσω.

— Τί έπαθες, λοιπόν, 'Ιγκόρσκυ; Η
βότκα σου έφερε αύγνια;

Στο άκουσμα της φωνής μου, γύρισε
το κεφάλι προς το μέρος μου. Από το
βλέμμα που μούρριξε, κατάλαβα ότι ή κα-
τάστασι ήταν πολύ σοβαρή. Δεν ήταν
βλέμμα συνηθισμένο. Τα μάτια του είχαν
την έκφρασι τρελλού.

Πήρα άμέσως την απόφασή μου. Άρπά-
ζοντας το πιστόλι που είχα πάντοτε κάτω
από το προσκέφαλό μου, πήδησα άμέσως
κάτω από το κρεβάτι. Άλλά την ίδια
στιγμή, ο Ρώσος έσβυσε τη λάμπα που
ήταν πάνω στο τραπέζι. Σκοτάδι πηχτό
άπλώθηκε μέσα στην καλύβα.

Και τότε άκουσα ένα γέλιο, ένα τρελλό
γέλιο, που και τώρα ακόμα που το θυμά-

μαι ανατριχιάζω από τον τρόμο. Κι' ά-
μέσως ύστερα, ένας καταρράκτης από φοι-
χτές βλαστήμιες, που μου είνε άδύνατο
να τις έπαναλάβω.

— Θέλεις, λοιπόν, να μου πάρης το
χρυσάφι; έ; φώναζε μέσα στο σκοτάδι.
Μάθε, όμως, δυστυχισμένε, ότι κανέναν
μα κανέναν, δεν θα μου το πάρη! Ούτε
σύ, ούτε ο Σούντ... Σφήκα τού διαβο-
λου!... Με ρωτούσες τί άπέγινε ο Σούντ.
έ; Μη στενοχωριέσαι, μικρούλη μου, δεν
είναι πολύ μακριά θα πιάς να τον βρης, να
του κρατήσεις συντροφιά για πάντα...
Ένα μέτρο κάτω από το χάμα... Ώ!...
Ληστή!... Ήρθες, λοιπόν, να μου κλέψης
το θησαυρό, έ;

— Είσα, θλάκας τού φώναζε. Έγώ
δεν ζητώ χρυσάφι, κατάλαβέ το... Αυτό
που ζητώ είναι χαλκός!...

Άλλά μπορεί κανείς να συνεννοηθί μ'
έναν τρελλό;

— Ώ!... Ώ!... Χαλκός έ; Κι' ο
Σούντ το ίδιο έλεγε, ότι έψαχνε για χαλ-
κό!... Όλοι σας για χαλκό ψάχνετε!...

Έγώ, όμως, ο 'Ιγκόρ Έταναρποντεγιόφ-
σκυ, δεν είμαι από κείνους που μπορείτε
να τους κοροϊφέψετε!...

Και χαμηλώνοντας τον τόνο της φωνής
του προσέθεσε:

— Έλα, κύριε Τζέφ Ουτάρντ, έφθασε
ή ώρα να κάνης την προσευχή σου!... Το
χρυσάφι που ζητούσες θα σου το δώσει
στον άλλο κόσμο ο καλός Θεός... Χα!
Χά!... Χά!... Έγώ που πιστεύω στο δια-
βολό θα πάρω το χρυσάφι!... Ναι!... Όλο

αυτό χρυσάφι τού κόσμου θα γίνη δικό
μου!...

Δεν έδωλα μιλιάρ. Είχα βάλει όμως
το δαχτυλό μου στη σκανδάλη, έτοιμος
να πυροβολήσω.

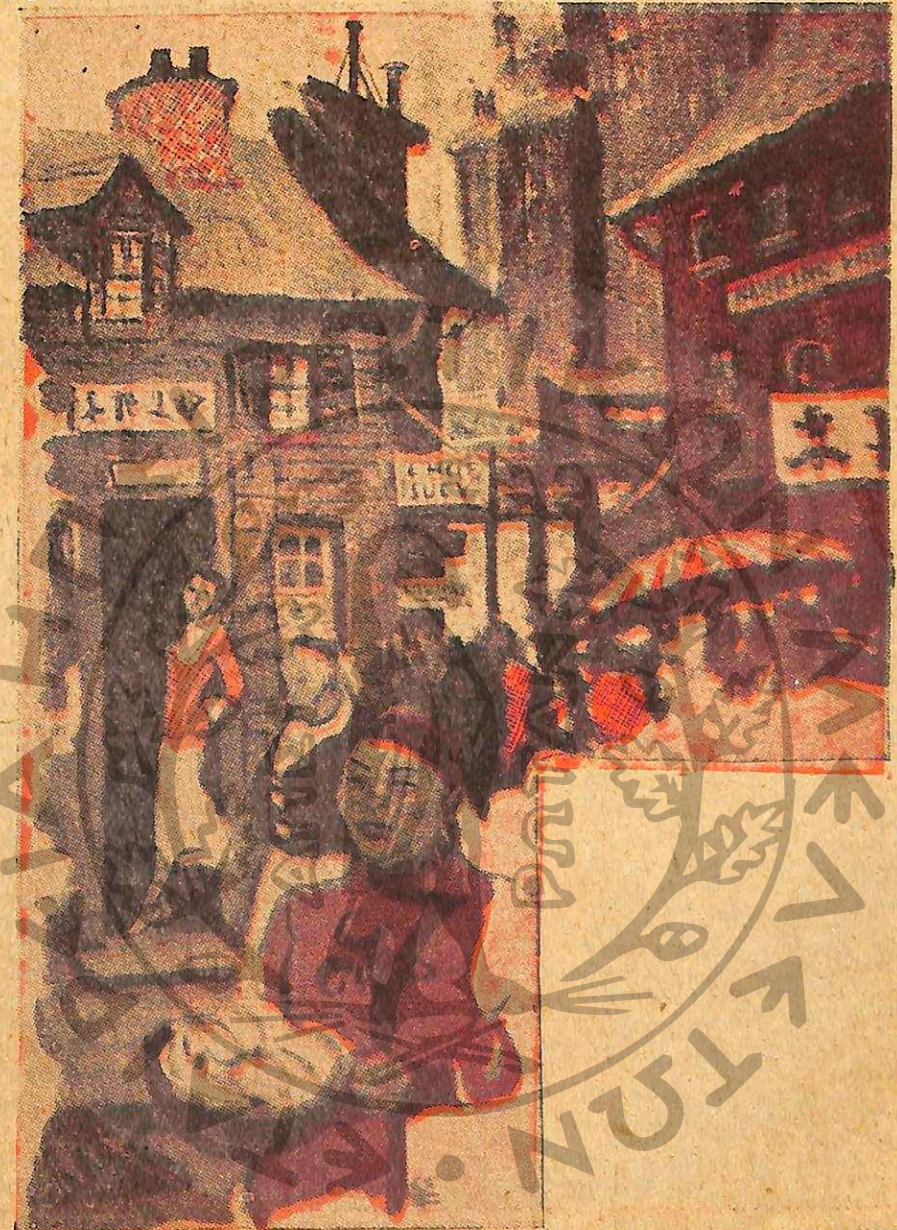
— Είσαι έτοιμος; Ξαναρώτησε ο 'Ιγκός
σκυ. Και την ίδια στιγμή πυροβόλησε με-
σα στο σκοτάδι.

Έγινωσα τις τρεις σφαίρες που πέ-
ρασαν ευστά από το κεφάλι μου. Εύτυχως,
καμμία δεν με είχε πετύχει. Τί θα κάνετε,
έσεις, στη θέση μου, κάτω από τέτοιες
συνθήκες; Έμένα με φωτίσε ο Θεός. Με
τον τρίτο πυροβολισμό έπεσα χάμω, για
να δώσω στον τρελλό την έντυπωσι ότι
σκοτώθηκα.

Και να τί έπηκολούθησε: Κρατώντας
την άναπνοή μου, για να μη δώσω ση-
μεία ζωής, περιμένα με άγωνία... Η καρ-
διά μου χτυπούσε μέχρι που να σπάσει...
Έξαφνα, είδα σε άπόστασι ενός μέτρου
δυό πρασινωπές λάμψεις κάτι σαν μι-
κρούς φάρους αυτοκινήτου, που ζύγωναν
προς το μέρος μου. Ήταν τα μάτια τού
'Ιγκόρσκυ, δυό άνοιγα μάτια που από τον
πυρετό της τοέλλας γυάλιζαν σαν φωσ-
φοροι. Ταυτόχρονα άκουσα ένα διαβολικό
γέλιο.

Δεν έχασα καθόλου καιρό. Σκόπευα
ανάμεσα στα δυό μάτια και πυροβόλησα
δυό φορές... Όταν σε λίγο άναψα το φως,
είδα τον 'Ιγκόρσκυ έαπλωμένον χάμω,
μέσα σε μια λίμνη αίματος. Δίπλα του
βοισκόταν ή γάτα του, νεκρή κι' αυτή.
Την είχε πετύχει ή δεύτερη σφαίρα μου.

ΖΑΝ - ΜΙΓΚΕΛ ΝΤΕ ΡΑΓΚΟΥΝ

ΣΕΣΙΛ ΡΩΔ

Ο Σέσιλ Ρώδ είναι ο μεγαλύτερος Βρετανός που επεξεργάστηκε τα όρια της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, διά της που αργότερα της Κεντρικής Αφρικής. Προσέφερε την κεντρική μεγάλη οροσειρά, που δεσπόζει της Αφρικανικής ηερσονήσου. Προσέθεσε 700.000 τετραγωνικά μίλια υπό την σημαία της 'Αλβιόνας.

—«Μά, τί κάνετε εις την 'Αφρικήν, κ. Ρώδ;» τον ηρωτήσε κάποτε η βασίλισσα Βικτωρία.

—«Επεκτείνω τὰς άπαικίας της Μεγαλειότητός Σας. Κυρία!» απάντησεν ο Ρώδ. Η Ρωδεσία, ως άπεκλήθη ή υπ' αυτού προσαρτηθείσα νέα άποικία, είνε εξ ουρας μεγαλύτερα της Μεγάλης Βρετανίας και τρισημίου φορές μεγαλύτερα της Γαλλίας.

Ο Σέσιλ Ρώδ γεννηθή τώ 1853 εις μίαν μικράν αγγλικήν ένοριάν. Ο πατήρ του ήτο ιερεύς. Οι νεοσύνησαν πάρα πολλοί εις την πατρικήν φυλάν. Έννεα αγόρια και δύο κορίτσια. Ο νεώτερος Σέσιλ μόλις 17ετής, έφυγε στην Νότιαν 'Αφρικήν, διά να έργασθι με τόν αδελφόν του εις μίαν μικράν φάρμακν βαμβοκοφυτείας. Έκαμε τώ ταξίδι δι' ιστιοφόρον τώ όποιον έφθασεν εις τώ Κεϋττάουν μετά 70 ήμέρας. Τώ έπόμενον έτος έτράβηξε με μίαν βοδάμαζαν εις τώ Κίμπερλεϋ, όπου είχαν άνακαλυφθι άδάμαντες. Έγινε άδαμαντωρύχος. Εις διάστημα δύο έτών έκέρδισεν έκατοντάδας λίρών στερλινών.

Ήτο τώ πρώτον του χρήμα. Άπεφάσισε να τώ έξοδύσθι όλον διά τήν καλλιτέραν εκπαίδευσίν του. Έπέστειμέν εις τήν Αγγλίαν και ένεγκάφη εις τώ πανεπιστήμιον της 'Οξφόρδης. Ήτο τότε ένας ύψηλός, λεπτόσωμος και σέμνός νέος, διακρινόμενος περισσότερο εις τή σφοδρά παρά εις τή γράμματα.

Όταν ήτο 21 έτών, ένας Άγγλος Ιατρός του είπεν ότι ή καρδιά και οι πνεύμονές του ήσαν άδύνατοι.

—«Έχεις έξι μήνας να ζήσης!», του είπεν ή Ιατρική αυτή έξοχότης. Ο Ρώδ έφυγεν άμέσως εις τήν 'Αφρικήν προς περιβαλιν της υγείας του και έζησεν έκτοτε 26 άκόμη έτη. Κάτι περιπέτειάς. Έζησεν τήν πώ περιπετειώδη ζωήν επί της βασιλικής Βικτωρίας. Έσχε τρεις κυρίες του βίου του άντικειμενι κούς σκοπούς :

Πρώτον, να κάμη χρήματα, διότι τώ χρήμα είνε δύναμις.

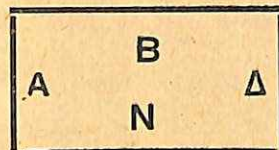
Δεύτερον, να άναπτύξη και έκπολίτισθι τήν Κεντρικήν 'Αφρικήν και

Τρίτον, να οργανώση και επεκτείνη τήν Βρετανικήν Αυτοκρατορίαν.

Ή στήλη του Μπριτζ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ

Μπ. Α.8
Κπ. Φ.7.4.3.2
Κρ. 7.4.3
Σπ. Α.10.7

Μπ. Φ.9.2
Κπ. 8.5
Κρ. Α.Ρ.8.5
Σπ. 9.6.4.2

Μπ. 10.7.6.5.4.3
Κπ. 10
Κρ. Φ.10.9
Σπ. Ρ.8.3

Μπ. Ρ.Ν.
Κπ. Α.Ρ.Ν.9.6
Κρ. Ν.6.2
Σπ. Ν.Φ.5

Ο Νότος έκτελει 4 κούπες.
Η Άνατολή επιτίθεται με τόν Ρ. Καρρό.

Λυσις του υπ' αρ. 6 Προβλήματος

(Ο Νότος έκτελει 4 κούπες)

Όπως και άν είνε τοποθετημένα τα άτου, τών αντίπαλων, ο Νότος θα χάσθι τούλάχιστον δυό άτου, μία πικά και τέλος ένα καρρό, άν υπάρχουν τέσσαρα σ' έναν άπό τους αντίπαλους. Κατά συνέπειαν πρέπει να προσπαθήσθι να κόψι τώ 4ον καρρό κι' αυτό όταν θα άφήσθι μόνον ένα άτου στον Βορρά και ένα στον αντίπαλο.

Όττω άν ο αντίπαλος ο όποιος έχει τώ τελευταίό άτου, έχει και τώ 4ον καρρό τώ σχέδιον του επιτυγχάνει. Γι' αυτό δεν πρέπει να παίξι Άσσο και μι κρο άτου γιατί ο αντίπαλος πού θα έχη τρία άτου, θα παίξι κούπα και κούπα κι' ο Βορράς θα μείνι χωρίς άτου. Πιρασσεύει τότε ένα καρρό όπότε και οι 4 κούπες δεν πραγματοποιούνται.

Μάθημα δον δι' άρχαρίους

Δηλώσιμα χρώματα και Άγοράς άνοίγματος

Όταν προκειται να κανετε άγοράν «Μιάς χαρτωσιάς», δηλαδή να πτήε 1 σπαθί, 1 κούπα κτλ, πρέπει να προσέξετε άν τώ χρώμα τώ όποιον οιαλέζαντε είνε δηλώσιμον

Δηλώσιμον χρώμα

Δηλώσιμον χρώμα — όπως ήδη εμάθαμεν — είνε ένα χρώμα εις τώ όποιον έχετε τούλάχιστον 4 χαρτιά, μεταξύ τών όποιών να είνε δυό όνερ (φιγούρες) εκ τών όποιών τώ μικρότερον ο Φάντης. Με 5 χαρτιά ένα χρώμα είνε δηλώσιμον έστω και άν τώ μεγαλύτερο χαρτί είνε ο Φάντης.

Παραδείγματα :

- 1) Ν.Φ.5.4
- 2) Α.Φ.5.2
- 3) Ν.Φ.8.5.3
- 4) Ρ.Φ.8.6.2

Όλα τή άνωτέρω παραδειγματα, όπως και τή άνάλογα ή παρόμοια προς αυτά είνε χρώματα δηλώσιμα υπό τήν απαραίτητον προϋπόθεσιν ότι υπάρχουν εις τήν κατανομήν άί

άπαιτούμενα λεβέ ντ' όνερ (πόντοι άνοίγματος).

Επαναδηλώσιμα χρώματα. Διά να επανέλθετε εκ ΔΕΥΤΕΡΟΥ εις τώ δηλωθέν αρχικώς χρώμα, πρέπει τώ χρώμα αυτό να άποτελεσθι από 5 τούλάχιστον χαρτια μεταξύ τών όποιών να υπάρχη Άσος και Ρήγας ή τρία οιαδήποτε όνερ. Όταν ένα χρώμα είνε έξάφυλον ή έπιμυκότερον, δεν χρειάζεται δύναμις εις όνερ διά να επαναδηλωθθι.

- Παραδείγματα :
- 1) Ρ.Φ.10.8.3
 - 2) Ρ.Ν.10.7.4
 - 3) Α.Φ.10.7.2
 - 4) Α.9.7.5.4.3 κτλ.

Όλα τή άνω παραδειγματα και τή άνάλογα προς αυτά είνε χρώματα τή όποια δύνασθε να άγορασετε έστω και άν ο σύντροφός σας δεν σας έδοθήσεν εις τώ χρώμα αυτό. Άρκει πάντοτε να υπάρχη ή άπαιτούμενη δύναμις της λεβέ ντ' όνερ (πόντοι άνοίγματος).

σωσεν. Έζησεν αρκετά ώστε να ίδθι τήν σημαίαν της υπερηφάνου 'Αλβόνος να κυματίξη πανταχού, μεθ' ο έπήγεν εις μίαν άπό τās προσφιλείς του μικράς έπαύλεις, κατεκλήθι, εκάλεσε πλησίον του τόν άχώριστον συναγωνιστήν του Τζαίημσον (γνωστότερον υπό τήν έπωνυμίαν «Δόκτορα Τζίμ») και απέθανε. Τά τελευταία του λόγια ήσαν : «Τόσα πολλά έχω να

κάμη άκόμη, τόσα όλίγα έκαμιά!»

Κατά τήν έπιθυμίαν του άναπαύεται εις ένα μοναχικόν τάφον, επάνω εις έν άπό τή άφρικανικά του όρη. Δεν υπάρχει έγκωμιαστική λεξίς επάνω εις τήν έπιτάφιον πλάκα του, έκτός τών έξής :

«Ενθάδε κείται ο Σέσιλ Τζών Ρώδς. Άλλ' ο τάφος του θα είνε ή «Μέκκα» τών Νοτιοαφρικανών έόδσαν ο κόσμος ύπάναγι.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΔΙΑΙΤΗΤΑΙ «ΔΙΕΘΝΕΙΣ»

Έπ' εύκαιρία τών Έλληνοτουρκικών συναντήσεων καλαθοσφαίρισεως θα άναφέρουμε ένα χαρακτηριστικό περιστατικό της νουτροπίας πού έχουμε. Οι Τούρκοι, άν και δεν έχουν τήν κίνησι πού υπάρχει, στη χώρα μας, φροντίζουν για τήν έξέλιξι του αγωνίσματος και για τήν άναγνώρισί του στο Έξωτερικό. Για τώ σκοπό αυτό απέστειλαν και τέσσαρα όνόματα διαιτητών στη Διεύνη Όμοσπονδία Καλαθοσφαίρισεως ή τούντες να εξετασθύν από τήν άμερικανική πρεσβεία της Τουρκίας και να άποκτήσουν τόν τίτλο «διεθνούς» διαιτητού.

Οι δικοί μας τί κάνουν;

ΟΠΑΘΜΑΧΙΑ

Αυτό τώ μήνα έπρόκειτο να γίνουν στην Άθήνα όπλομαχητικοί άγώνες μεταξύ Γάλλων, Αιγυπτίων, Τούρκων και ήμετέρων ξιφομάχων. Οι άγώνες έμας μάλλον έμειναιώθησαν, παρά τήν δήλωσιν συμμετοχής τών Αιγυπτίων και Τούρκων, διότι οι Γάλλοι διεμήνυσαν ότι τās ήμερομηνίας αυτές έχουν «τουρνουά» στο Παρίσι και προτείνουν να γίνη «Γκαλά ντ' έσκριμ» τώ Δεκέμβρι. Εύρισκόμεθα λοιπόν ενώπιόν της άποφάσεως τών Έλλήνων ιδυόντων.

«ΠΡΟΕΘΝΙΚΗ» ΟΜΑΣ

Η Τεχνική Επιτροπή τού ΣΕΓΑΣ θα ζήτησθι τη συγκατάθεσι «προεθνικής ομάδος» για τόν κλασσικό άθλητισμό. Με ρικώ όμως σύμβουλοι της άνωτάτης άθλητικής Αρχής θα ένωαντιωθούν στο σχηματισμό της. Ο λόγος; Ότι δημιουργούμε ύποχρεώσεις προς τούς αθλητάς.

Μετά 18 μήνες στο Λονδίνο θα τελεσθούν οι 12οι Όλυμπικοί άγώνες. Άς άφίσουμε λοιπόν τίσ μουρμούρες κι' άς προσπαθήσουμε να έτοιμάσουμε όμάδα. Γιατί υπάρχει και μιά άλλη ύποχρέωσις : προς τήν Ελλάδα.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ

Ο κ. Τάκης Σακελλαρίου, τήν Πέμπτην 14 τρέχ., καμε στην Άρχαιολογική Εταιρία μιά έξαιρετικώς ένδιαφέρουσα διάλεξι για τήν ιστορίαν και τήν Έθνικήν άποστολήν τού ποδοσφαίρου. Παρ' όλα αυτά, και τήν ένγένει προσηύεαν ή όποια καταβάλλεται ώστε να πάσθι τώ φούτ — πούλλ να είνε «κλωτσόσφαιρο», τή έπεισέδι πού σημειούνται στα γήπεδα — όπως στο μάτε 'Αθηνών — Πειραιώς — δείχνουν ή άπέχουμε πολύ άκόμη από τήν άρχαία έλληνική τύπο τού «καλού γαρού».

Η Έλλάς χρειάζεται

άθλητικά γήπεδα

«Στά γήπεδα τού Ήτον κερδήθηκε ή μάχη τού Βατερλώ!» είπε ο Ουέλλινγκτον θέλοντας να δώσθι μιά χαρακτηριστική εικόνα της άξίας της άθλητικής έργασίας.

Δυστυχώς ή Έλλάδα, ή πατρίδα τού Όλυμπιακού άθλητικού πνεύματος δεν μπορεί να περνοφανεύθι για τή γήπεδά της.

Φυσικά, λέγοντας γήπεδα, δεν έννοούμε τή ποδοσφαιρικά, αλλά γενικά τούς αγωνιστικούς χώρους : Στάδια, κολυμβητήρια, τερραίν καλαθοσφαίρας, πολεόστρες κτλ.

Και δεν μπορούμε να τώ καυχηθούμε γιατί άν υπάρξη κάπου ένας χώρος άσκεπής θα φροντίσουμε να τών μεταβάλουμε σε κερδοφόρα επιχείρησι ή άν κάποιος άγής φίλαθλος, μιά κακός... έμπορος έφτιαξε κάποιο γυμναστήριο, τώ άφινουμε να χορταρίσθι και κάνουμε μετά... διαγωνισμό για τή βοσκή του!

(Μη γελάτε! Διάβασα έναν τέτοιο πλειοδοτικό διαγωνισμό για τή βοσκή ενός γυμναστήριου, πελοπόννησιακής πόλεως)

Άς δοθι όμως τί αγωνιστικούς χώρους έχουμε σήμερα : Πρώτα-πρώτα τώ καλλιμάροσο Στάδιό μας πού τώ χρησιμοποιούμε για άγώνες, ίπποδρομίες, μάχες και... διαδηλώσεις! Ά! Ά! Ά! Έξοχως : Τώ μοναδικό αυτό έλληνικό στάδιο είνε άκόμη χωρίς... άποδυτήρια, διότι είνε «άκρη» επιτεταγμένα!...

Έχουμε έπειτα τή γυμναστήρια τού Πανελληνίου στη Λεωφόρο Άλεξάνδρας. Τού Παμινίου στη Νέα Σμύρνη. Και τής ΑΕΚ, στη Νέα Φιλαδέλφεια. Σ' αυτά υπάρχουν στίβοι για κλασσικό άθλητισμό και γήπεδα ποδοσφαίρου. Δυστυχώς και τή τρία δεν έχουν πλήρεις κερκίδες. Ο Πειραιεύς έχει δυό μικρά γυμναστήρια άνεπαρκέστατα για τίσ άνάγκες του. Ποδοσφαιρικά γήπεδα έχουμε τού ΠΑΟ, τώ γήπεδο Καρσιόκακη στο Νέο Φάληρο, τής Κοκκινιάς και τής Καισαριανής. Έχουμε άκόμη γήπεδα μπασκέτ μπόλλ δημιουργηθέντα μετά τήν εξέλιξι της καλαθοσφαίρας στην Έλλάδα. Αίττα είνε τού Τρίτωνα (Γ Σεπτεμβρίου και Τήνου), τού Πανελληνίου, τού Παμσθναϊκού (Άμπελόκηποι), τής Σπόρτινγκ (Πατήσια), τού Όμιλου Άγτισφαίρισεως και μερικά υπό τελειοποίησιν.

Άσκητρία για τέχνες έχου με στην Πανελλήνιο και στο Τένις Κλάμπ.

Κολυμβητήρια υπάρχουν ένα. Δυστυχώς τώ άλλο πού δημιουργείτο στην όδο Πατησίων από κατάρχησι άφείθηκε να καταστρέφεται. Έτσι τή Κράτος χάνει διπλά : Πρώτα τή χρήματά του κι' έπειτα τή έσοδα πού θα είχε μ' ένα χειμερινό κολυμβητήριο (γιατί τέτοιο έπρόκειτο να γίνη). Άς μη λογαριάζουμε έδώ και τώ άθλητικό κέρδος.

Μιά μόνο κλειστή αίθουσα πάλης και μπόξ (τú ΠΓΣ.) υπάρχει στη χώρα μας. 3 αίθουσες όπλουαχίας (Πανελλήνιος 'Αθηναϊκή Λέσχη ΟΑΑ.), ένα σκοπευτήριο (τú Έθνικό) ένα λαϊκό γυμναστήριο (τú «Φωκιάς») και μερικά κέντρα «παιδικής χοράς» (τú Δήμου).

Αίττα έχουμε. Κουτά τους θα δημιουργηθθι μικρά αλλά τέλειο τώ γυμναστήριο τού Έθνικού στην παλιά του, θέσι στο Μέτς. Βέβαια κάτι έχει ή Προτεύουσα μιά δεν εί... καθόλου πολλά. Στην έπαρχια :

Στη Χαλκίδα τώρα έτοιμάζεται ένα νέο γυμναστήριο. Ένώ στο Βύλο καταστρέφεται τώ ήδη υπάρχον για να... κτισθι ή στίβια!

Στίς ύπόλοιπες πόλεις της χώρας έλάχιστοι αγωνιστικοί χώροι υπάρχουν. Έπειδή γνωρίζουμε τήν φιλαθλή ιδιότητα πρωτοδουλία, φανταζόμαστε πως δεν θα ήταν δύσκολο να έμφανισθύν σιγά-σιγά τέλεια γυμναστήρια, εγκαταστάσεις κτλ. Σ' αυτό θα συντελοΰσε τώ Κράτος αν έδινε ένα κομμάτι γής, χωρίς να ζητά ένδοικα... προκαταβολές όπως κάνει ο έμπορος — έτσι έγινε μ' ένα όικόπεδο πού παραχωρεί στο ΠΑΟ Φάληρο — πού ενδίαφέρεται μόνο για τώ παροδίκι.

Άλλο τώ Κράτος δεν είνε έμπορος. Κι' αν ένδιαφέρεται για κάτι, αυτό θα είνε πώς θα κάμη καλύτερα τή Έλληνόπουλα, πώς θα τή τραβήξι από τώ καφεμένο και τώ τάλδι για να τους διδάξθι και πάλι τή θρησκεία :

«... τού όραίου τού μέγαλου και τ' αληθινού...» όπως λέει ο Παλαμάς στον «Όλυμπιακό ύμνο» του.

Π.Ω. : Άπλούστατα : Με γυμναστήρια πολλά, έστω και λίγα πρωτόγωνα στην άρχη. Με άγώνες, άγώνες για παιδιά για έφήβους, για άνδρες. Άγώνες στις πάλες και στα χάρια! Άγώνες στις γιορτές και στα πανηγύρια!

Και τότε κοντά στην Έλληνική ψυχή θα βασιλεύουμε και τώ τέλειο «έλληνικό κορμί»!

ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΛΑΝ

Η δύς Μουσική ή όποια έκέρδισε πρώτην νίκην εις τώ άκόντιον κατά τούς άγώνες τού Σταδίου τήν παρελθούσαν Κυριακήν.

ΟΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΙ

Στά παρασκήνια της Διευθύνσεως Σωματικής Άγωγής τού Υπουργείου Παιδείας διαξάγεται όμηρικη μάχη προς κατάληψιν της θέσεως τού Διευθυντού. Μεταξύ τών ύποψηφίων συγκαταλέγονται οι κ. κ. Ε. Καλοσρέντζος (Διευθυντής και επί Κατοχής), Ε. Παυλίνης (Γεν. Επιθεωρητής Σωματικής), Τηλ. Καρύδα (Διευτής της Ακαδημίας Σωματικής Άγωγής), Τάκης Σακελλαρίου (Υποδιευθυντής της Ακαδημίας) και Ρουμπάνης (Διευτής τού Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου).

ΒΟΛΛΕΥ ΜΠΩΛ

Ο «Έσπερος» τή έγκρίσει τού ΣΕΓΑΣ διοργανώνει τουρνουά βόλλευ, μπόλλ με συμμετοχήν τών ισχυρών αθηναϊκών «ποδοσφαιρικών» όμάδων.

Οι κοκές γλώσσες όμως λένε, ότι αν τώ νέο αυτό «τουρνουά» πρόκειται να έχη τήν τύχη προηγουμένου, θα είνε πολύ άσχημα για τώ άθλημα. Και για να εξηγήσουμε :

Προηγουμένοι άγώνες διοργανώθησαν υπό τού Πανελληνίου είχαν τώ άτυχημα να κερδίζονταν όχι στο γήπεδο, αλλά «στα χορτιά» με ένστάσεις.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα Ραδιοφωνίας, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ὅπως διευκολύνῃ τοὺς κατόχους ραδιοφώνων, τοὺς παραλείψαντας μέχρι τοῦδε νὰ δηλώσωσι τὰ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ἀπεφάσισεν ὅπως, ἐφόσον οὗτοι ἤθελον ὑποβάλει τὴν κατὰ Νόμον δηλωσὶν αὐτοβούλως εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἰδρυματος (Ρηγίλλης 2) μέχρι τέλους τρέχοντος μηνὸς Νοεμβρίου, τοὺς ἀπαλλάξῃ παντὸς προστίμου, περιοριζόμενον εἰς τὴν εἰσπραξίν μόνον τῶν καθυστερουμένων συνδρομῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1945 ἢ μεταγενεστέρως ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀποκτίσεως ἢ χρησιμοποίησεως τῶν ραδιοφώνων τῶν.

Εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἀνακαλυφθέντες ἢ ἀνακαλυπτόμενοι ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ Ὑπηρεσίας λαθροκοῦρα.

Ὅμοιως ἀπεφάσισεν ὅπως ἀπαλλάξῃ παντὸς προστίμου τοὺς καθυστεροῦντας τὰς μέχρι τοῦδε συνδρομὰς τῶν ἐφόσον αὗται δὲν ἔχουσιν βεβαιωθῇ εἰσέτι εἰς τὰ δημόσια Ταμεῖα καὶ θὰ καταβάλλουν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Ἰδρυματος ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τ.ρ. ἔ.

Ἐφιστάται ἡ προσοχὴ τῶν κατόχων ἀδελφῶν ραδιοφώνων, ὡς καὶ τῶν καθυστεροῦντων τὰς συνδρομὰς τῶν συνδρομητῶν ὅπως ἐπωφεληθῶσιν ἀμέσως τῆς παρεχομένης προσωρινῆς εὐκαιρίας, ἵνα ἀποφύγῃσι τὰς ἐκ τοῦ Νόμου βαρυτάτας κυρώσεις.

Εν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1946

(Ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΟΙΚΟΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα Ραδιοφωνίας ὑπευθυμίζει εἰς τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς αὐτοῦ ὅτι εἰς τοὺς προκαταβάλλοντας συνδρομὰς ἐξ τουλάχιστον μηνῶν παρέχεται ἔκπτωσης 15% καὶ διὰ πάντα ἐπὶ πλεον μηνῶν μέχρις ἑτέρων ἐξ, παρέχεται ἔκπτωσης 20%, μὲ βάσιν τὴν καθοριζομένην διὰ τὸν μήνα καθ' ὃν λαμβάνει χώραν ἡ καταβολή, τὴν συνδρομῆς.

Οὕτω, προκειμένου περὶ συνδρομῶν ἀφορωσῶν τὰ ραδιοφῶνα κατοικίων, ἡ προκαταβολὴ συνδρομῶν

6 μηνῶν	θὰ ἀνέρχεται εἰς δρ. 20400 ἀντὶ δρ. 24.000
7 »	» 23600 » 28.000
8 »	» 26800 » 32.000
9 »	» 30000 » 36.000
10 »	» 33200 » 40.000
11 »	» 36400 » 44.000
12 »	» 39600 » 48.000

Πλέον χαρτοσήμου ἐκ δραχ. διακοσίων (200)

Αἱ καταθέσεις δὲν νὰ ἐνεργῶνται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἰδρυματος ἢ εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ἐν ταῖς ἐποχχαῖς συνδρομηταὶ θὰ ἐμβάξωσι τὰς συνδρομὰς τῶν κατὰ τὸν ρηθέντα λογαριασμόν ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τραπεζιτικῆς ἐντολῆς διὰ λογαριασμόν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρυματος Ραδιοφωνίας, εἰδοποιούντες αὐτὸ, ἡ διὰ τραπεζιτικῆς ἢ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς εἰς διαταγὴν τοῦ Ἰδρυματος, ἀποστελλομένης πρὸς αὐτὸ πλεον τοῦ ἐκ δραχμῶν 200 χαρτοσήμου, πάσης δαπάνης τοῦ ἐμβάσαντος ἐπιβαρυνούσης τὸν ἀποστολέα, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὸ Ἰδρυμα νὰ περιέρχεται τὸ ἀκριβὲς ὡς ἄνω ποσόν. Ἡ ἔκπτωσης δὲν παρέχεται εἰς τοὺς ὁποιοδήποτε καταβάλλοντας μειωμένην συνδρομὴν (δημοσιόφω, ὑπαλλήλους, συνταξιούχους κτλ.).

Τονίζεται ὅτι εἰς πᾶσαν τυχόν μεταγενεστέραν αὔξησιν τῆς συνδρομῆς, δὲν θὰ ὑπέκινται εἰ ἔχοντες προκαταβάλλει τὰς συνδρομὰς τῶν τῶν ἀντιστοιχῶν μηνῶν.

(Ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου)

Ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἔκλεψε τὸν... ἑαυτὸ τοῦ ΕΥΘΥΜΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ὁ νέος λογοτέχνης Ἀρκάντι Καστάλσκυ, ἔγραψε ἓν διήγημα, ποῦ δὲν ἦταν καθόλου ἀσχημὸν. Ὁ ἴδιος τουλάχιστον αὐτὴ τὴ γινώμη εἶχε.

Μετὰ τὴ δημοσίευσιν τοῦ 31 γήματος, ὁ Καστάλσκυ ἔβηγε στὸ καφενεῖο τῶν καλλιτεχνῶν γιὰ νὰ πῇ μὴν.

Εὐτυχῶς γι' αὐτόν, εἶδε στὸ διπλαῖο τοῦ τραπέζι τοῦ ζωγράφου Μπιάκιν, ποῦ ἔγραφε.

— Καλὴ μέρα, Μπιάκιν τοῦ εἶπε, Ἀκουσες τὸ καινούργιο νῆο;

— Ποιό; ρώτησε λιγάκι ἐκπληκτικὸς ἐκεῖνος.

— Ἐρεῖς, ἔγραψε ἓν διήγημα. Καὶ ἀληθινὰ θαυμάσιον, Ἀληθεῖς, δὲν τὸ διαβάσατε ἀκόμα;

— Ὁχι, τὸ ὁμολογῶ!

— Πῶς εἶνε δυνατόν; Σὺ, εἶνας γινώστης καὶ φίλος τῆς λογοτεχνίας!

— Ποῦς εἶνε ὁ τίτλος τοῦ; ρώτησε ὁ Μπιάκιν, γιὰ νὰ τὴν κάτῃ.

— Ἡ «Καμμένη κάλτσα» εἶπε ὁ ἄλλος περήφανος.

— Ὅταν ὁ Μπιάκιν σηκώθηκε νὰ φύγῃ, εἶδε ἀπὸ τὴν πόρτα τὸν μεταφραστὴν Ἰδάνωφ, φαινόταν μετὰ γολικὸν καὶ δυσανεκτικὸν. Ἡ ταν σὰν νὰ ἔλεγε:

— Ἀχ, τί δύσκολη ποῦ εἶνε ἡ ζωὴ, καὶ τί ἀσχημὰ ποῦ πλερώνεται ἡ ἐργασία.

— Καλὴμέρα, Ἰδάνωφ. Εἶδες τὸν Καστάλσκυ; τὸν ρώτησε.

— Ναί, τὸν εἶδα. Γιατί ρωτᾷς;

— Γιατί εἶνε σὰν παλαῖος. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἤρε νὰ μυαλά. Διαρκῶς μιλά γιὰ τὰ ἔργα τοῦ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τοῦ εἶνε ἀδιάφορα. Θὰ ἀκουσες γιὰ τὸ καινούργιο τοῦ διήγημα. Ἰσως μάλιστα νὰ τὸ διαβάσας κι' ὅλα! Ἐχει τίτλο «Ἡ καμμένη κάλτσα».

— Πῶς; Ἡ κάλτσα; Ὁ, ποῦς δὲν τὸ διαβάσας; Φυσικὰ δὲν τὸ διαβάσας. Τώρα τελευταῖα δὲν τὸ ἔγραψε; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

— Ὁχι, τὸν εἶδα. Γιατί ρωτᾷς;

— Πῶς; Ὁ, ποῦς δὲν τὸ διαβάσας; Φυσικὰ δὲν τὸ διαβάσας. Τώρα τελευταῖα δὲν τὸ ἔγραψε; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

— Ναί, τὸν εἶδα. Γιατί ρωτᾷς;

— Πῶς; Ὁ, ποῦς δὲν τὸ διαβάσας; Φυσικὰ δὲν τὸ διαβάσας. Τώρα τελευταῖα δὲν τὸ ἔγραψε; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

— Ναί, τὸν εἶδα. Γιατί ρωτᾷς;

— Πῶς; Ὁ, ποῦς δὲν τὸ διαβάσας; Φυσικὰ δὲν τὸ διαβάσας. Τώρα τελευταῖα δὲν τὸ ἔγραψε; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

— Ναί, τὸν εἶδα. Γιατί ρωτᾷς;

— Πῶς; Ὁ, ποῦς δὲν τὸ διαβάσας; Φυσικὰ δὲν τὸ διαβάσας. Τώρα τελευταῖα δὲν τὸ ἔγραψε; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

— Ναί, τὸν εἶδα. Γιατί ρωτᾷς;

— Πῶς; Ὁ, ποῦς δὲν τὸ διαβάσας; Φυσικὰ δὲν τὸ διαβάσας. Τώρα τελευταῖα δὲν τὸ ἔγραψε; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

— Ναί, τὸν εἶδα. Γιατί ρωτᾷς;

— Πῶς; Ὁ, ποῦς δὲν τὸ διαβάσας; Φυσικὰ δὲν τὸ διαβάσας. Τώρα τελευταῖα δὲν τὸ ἔγραψε; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

— Ναί, τὸν εἶδα. Γιατί ρωτᾷς;

— Πῶς; Ὁ, ποῦς δὲν τὸ διαβάσας; Φυσικὰ δὲν τὸ διαβάσας. Τώρα τελευταῖα δὲν τὸ ἔγραψε; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

— Ναί, τὸν εἶδα. Γιατί ρωτᾷς;

— Πῶς; Ὁ, ποῦς δὲν τὸ διαβάσας; Φυσικὰ δὲν τὸ διαβάσας. Τώρα τελευταῖα δὲν τὸ ἔγραψε; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

— Ναί, τὸν εἶδα. Γιατί ρωτᾷς;

— Πῶς; Ὁ, ποῦς δὲν τὸ διαβάσας; Φυσικὰ δὲν τὸ διαβάσας. Τώρα τελευταῖα δὲν τὸ ἔγραψε; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

— Ναί, τὸν εἶδα. Γιατί ρωτᾷς;

— Πῶς; Ὁ, ποῦς δὲν τὸ διαβάσας; Φυσικὰ δὲν τὸ διαβάσας. Τώρα τελευταῖα δὲν τὸ ἔγραψε; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον.

δὲα ἔγινε κάπως διαφορετικὴ. Στὴν ἀρχὴ, ἡ Πάδλοβιτς σκεφθὲν καὶ νὰ ἀφήσῃ ἀμετάκλητη τὴν ὁ πούραφ Ἀρτούρ Τζέν. Ἐπειτα δὲ, καθὼς ἦταν ἐθυσινεῖστη καὶ ἀφωσιωμένη στὸ καθήκον, μετέφρασε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως στὰ Ρωσικά. Τὸ ἔκαμε «Ἀρτέμι Σύν». Κατόπιν τοῦ ἔλλαξε καὶ τὸν τίτλο, εἶπε ποῦ «Ἡ μικρὴ φωτιά», ἔγινε «Πολὺς θόρυβος χωρὶς λόγους».

Τὸ φύλλο «Μοντέρνες εἰδήσεις», μὲ τὸ διήγημα τοῦ Ἀρτέμι Σύν, ἔπρεπε μὲ μὲρα στὰ χέρια τοῦ Ἰδάνωφ, τοῦ μεταφραστοῦ.

Βρῆκε τὸ διήγημα πολὺ ἀστείον, ἀναστράψε λιγάκι καὶ ἄρξισε νὰ τὸ μεταφράζῃ στὸ Γαλλικόν. Ἀλλὰ δὲν ἦταν σύμφωνος μὲ τὸν τίτλο τοῦ. Ἀλλάξε τὰ ὀνόματα τῶν ἡρώων, καθὼς καὶ τὸν τίτλο. Τὸ «Πολὺς θόρυβος χωρὶς λόγους» ἔγινε «τὸ δυστύχημα». Καὶ ὅχι μόνον αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ τὸ περιεχόμενον ἀλλάξε ἀρκετὰ σύμφωνα μὲ τὸ γούστο τοῦ. Εἶπε ποῦ ἔγινε ἓν καινούργιον διήγημα. Σὲ λίγο δημοσιεύθηκε στὴ Γαλλικὴ ἐφημερίδα καὶ συγκίνησε τὴν καρδιὰ τῆς Ἀννας Πάδλοβιτς. Τὸ μετέφρασε ἀμέσως μὲ ἥλη καὶ εὐσυνείδητα στὸ Ρωσικόν. Καὶ τὸ δημοσίευσεν στὴ «Μοντέρνες εἰδήσεις», μὲ τὸν τίτλο «Τὸ ἐπεισόδιον μὲ τὴν Ἀντέν». Ἀλλὰ ὁ αἰωνίως μελαγχολικὸς μεταφραστής Ἰδάνωφ σὲν ἔπρεπε ἀρεσάν τὰ ἔργα τοῦ «Ἀρτέμι Σύν» δάλλθηκε νὰ τὸ ξαναμεταφράσῃ. Ἀλλάξε τὰ μέρη τοῦ δὲν τοῦ ἔρεσαν κι' ἔβαλε τίτλο «Ἐξω ἀπὸ τὸ θάνατον».

Καὶ ὅταν ἡ Ἀννα Πάδλοβιτς τὸ ξαναμετέφρασε ἀπὸ τὴ Γαλλικὴ ἐφημερίδα στὸ Ρωσικόν, μὲ τὸν τίτλο «Θάνατον Ἀγγέλου», τὸ εἶδε ὁ Ἰδάνωφ καὶ τὸν μετέφρασε καὶ αὐτὸς στὰ Γαλλικά. Ὁνόμασε δὲ τὸ καινούργιον διήγημα ποῦ εἶχε γίνῃ πᾶν ἐντελὸς διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ πρωτότυπο, «Τὴ συμβαίνει, λοιπόν».

Ὁ νέος λογοτέχνης Καστάλσκυ ἦταν κακόκεφος. Τοῦ εἶχαν δώσει ἓν ἄλλο προκαταβολή, νὰ νὰ στείλῃ στὸ περιοδικὸν ποῦ πρωτοποίησε τὸ διήγημά του, ἓν ἄλλο καινούργιον. Δὲν εὕρισκε ὅμως θῆμα, ὅσο καὶ ἂν προσπαθοῖεν. Μὰ ἡ τύχη τὸν ἔσωσε ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀπελπιμένην του θέσιν. Ἐνῶ μὲρα περίμενε στὸ νοσοκομεῖο τοῦ, ἔπρεπε στὰ χέρια τοῦ μὲ Γαλλικὴ ἐφημερίδα Διάδοσε (καὶ ἓν μικρὸ διήγημα ποῦ τοῦ ἄρεσε πολὺ. Χαμογέλασε εὐχαριστήτως. Ἐξαφνὰ ὑπῆκε στὸ μυαλὸν τοῦ μὲ ἰδέα ποῦ τὸν ἔκαμε νὰ φοιτῇ, μὰ καὶ νὰ χαρῇ.

— Μήπως... Καὶ γιὰτί ὅχι; Ἄλλοι δὲν τὸ κάνουν αὐτό; Γιατί ἐγὼ νὰ κάνω τὸν Ἀνγόν; Τὸ θέμα εἶνε διασκεδαστικόν, καὶ θὰ ἦταν κρίμα νὰ μείνῃ θαμνένον σ' αὐτὴν ἐξω τῶν ἐφημερίδων, ποῦ κα νένος σχεδὸν δὲν διαβάσει.

Ἐβαλε τὴν ἐφημερίδα στὴν τσέπη του πῆγε στὸ σπίτι του καὶ μετεφράζετο, ἀλλάξε ἀρκετὰ τὸ διήγημα. Κι' ἀπάνω στὴν ἑσθὰ τοῦ γραφίσματος, δὲν κατάλαβε καθόλου, ὅτι αὐτὸ τὸ διήγημα δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο, παρὰ ἢ, ἔξωμην ἀλλαγὴ τοῦ δικτοῦ διηγηματοῦ «Ἡ καμμένη κάλτσα»!

Ὁ Ἀρκάντι Καστάλσκυ, ἐννοῶμεν μεγάλην ντροπὴ τὴν ὥρα ποῦ τὸ εἶδε, στὴ διεύθυνση.

Κατόπιν, ἔπρεπε νὰ καμνεῖο τοῦ καὶ εἶδεν τὴν ἰδίαν θραυδὰ στὸ ποτὶ καὶ τὸν ὑπόλοιπον λεπτὰ ποῦ τοῦ ἔδωσαν.

Ὁ νέος λογοτέχνης Καστάλσκυ ἦταν κακόκεφος. Τοῦ εἶχαν δώσει ἓν ἄλλο προκαταβολή, νὰ νὰ στείλῃ στὸ περιοδικὸν ποῦ πρωτοποίησε τὸ διήγημά του, ἓν ἄλλο καινούργιον. Δὲν εὕρισκε ὅμως θῆμα, ὅσο καὶ ἂν προσπαθοῖεν. Μὰ ἡ τύχη τὸν ἔσωσε ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀπελπιμένην του θέσιν. Ἐνῶ μὲρα περίμενε στὸ νοσοκομεῖο τοῦ, ἔπρεπε στὰ χέρια τοῦ μὲ Γαλλικὴ ἐφημερίδα Διάδοσε (καὶ ἓν μικρὸ διήγημα ποῦ τοῦ ἄρεσε πολὺ. Χαμογέλασε εὐχαριστήτως. Ἐξαφνὰ ὑπῆκε στὸ μυαλὸν τοῦ μὲ ἰδέα ποῦ τὸν ἔκαμε νὰ φοιτῇ, μὰ καὶ νὰ χαρῇ.

— Μήπως... Καὶ γιὰτί ὅχι; Ἄλλοι δὲν τὸ κάνουν αὐτό; Γιατί ἐγὼ νὰ κάνω τὸν Ἀνγόν; Τὸ θέμα εἶνε διασκεδαστικόν, καὶ θὰ ἦταν κρίμα νὰ μείνῃ θαμνένον σ' αὐτὴν ἐξω τῶν ἐφημερίδων, ποῦ κα νένος σχεδὸν δὲν διαβάσει.

Ἐβαλε τὴν ἐφημερίδα στὴν τσέπη του πῆγε στὸ σπίτι του καὶ μετεφράζετο, ἀλλάξε ἀρκετὰ τὸ διήγημα. Κι' ἀπάνω στὴν ἑσθὰ τοῦ γραφίσματος, δὲν κατάλαβε καθόλου, ὅτι αὐτὸ τὸ διήγημα δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο, παρὰ ἢ, ἔξωμην ἀλλαγὴ τοῦ δικτοῦ διηγηματοῦ «Ἡ καμμένη κάλτσα»!

Ὁ Ἀρκάντι Καστάλσκυ, ἐννοῶμεν μεγάλην ντροπὴ τὴν ὥρα ποῦ τὸ εἶδε, στὴ διεύθυνση.

Κατόπιν, ἔπρεπε νὰ καμνεῖο τοῦ καὶ εἶδεν τὴν ἰδίαν θραυδὰ στὸ ποτὶ καὶ τὸν ὑπόλοιπον λεπτὰ ποῦ τοῦ ἔδωσαν.

Ὁ νέος λογοτέχνης Καστάλσκυ ἦταν κακόκεφος. Τοῦ εἶχαν δώσει ἓν ἄλλο προκαταβολή, νὰ νὰ στείλῃ στὸ περιοδικὸν ποῦ πρωτοποίησε τὸ διήγημά του, ἓν ἄλλο καινούργιον. Δὲν εὕρισκε ὅμως θῆμα, ὅσο καὶ ἂν προσπαθοῖεν. Μὰ ἡ τύχη τὸν ἔσωσε ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀπελπιμένην του θέσιν. Ἐνῶ μὲρα περίμενε στὸ νοσοκομεῖο τοῦ, ἔπρεπε στὰ χέρια τοῦ μὲ Γαλλικὴ ἐφημερίδα Διάδοσε (καὶ ἓν μικρὸ διήγημα ποῦ τοῦ ἄρεσε πολὺ. Χαμογέλασε εὐχαριστήτως. Ἐξαφνὰ ὑπῆκε στὸ μυαλὸν τοῦ μὲ ἰδέα ποῦ τὸν ἔκαμε νὰ φοιτῇ, μὰ καὶ νὰ χαρῇ.

— Μήπως... Καὶ γιὰτί ὅχι; Ἄλλοι δὲν τὸ κάνουν αὐτό; Γιατί ἐγὼ νὰ κάνω τὸν Ἀνγόν; Τὸ θέμα εἶνε διασκεδαστικόν, καὶ θὰ ἦταν κρίμα νὰ μείνῃ θαμνένον σ' αὐτὴν ἐξω τῶν ἐφημερίδων, ποῦ κα νένος σχεδὸν δὲν διαβάσει.

Ἐβαλε τὴν ἐφημερίδα στὴν τσέπη του πῆγε στὸ σπίτι του καὶ μετεφράζετο, ἀλλάξε ἀρκετὰ τὸ διήγημα. Κι' ἀπάνω στὴν ἑσθὰ τοῦ γραφίσματος, δὲν κατάλαβε καθόλου, ὅτι αὐτὸ τὸ διήγημα δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο, παρὰ ἢ, ἔξωμην ἀλλαγὴ τοῦ δικτοῦ διηγηματοῦ «Ἡ καμμένη κάλτσα»!

Ὁ Ἀρκάντι Καστάλσκυ, ἐννοῶμεν μεγάλην ντροπὴ τὴν ὥρα ποῦ τὸ εἶδε, στὴ διεύθυνση.

Κατόπιν, ἔπρεπε νὰ καμνεῖο τοῦ καὶ εἶδεν τὴν ἰδίαν θραυδὰ στὸ ποτὶ καὶ τὸν ὑπόλοιπον λεπτὰ ποῦ τοῦ ἔδωσαν.

Ὁ νέος λογοτέχνης Καστάλσκυ ἦταν κακόκεφος. Τοῦ εἶχαν δώσει ἓν ἄλλο προκαταβολή, νὰ νὰ στείλῃ στὸ περιοδικὸν ποῦ πρωτοποίησε τὸ διήγημά του, ἓν ἄλλο καινούργιον. Δὲν εὕρισκε ὅμως θῆμα, ὅσο καὶ ἂν προσπαθοῖεν. Μὰ ἡ τύχη τὸν ἔσωσε ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀπελπιμένην του θέσιν. Ἐνῶ μὲρα περίμενε στὸ νοσοκομεῖο τοῦ, ἔπρεπε στὰ χέρια τοῦ μὲ Γαλλικὴ ἐφημερίδα Διάδοσε (καὶ ἓν μικρὸ διήγημα ποῦ τοῦ ἄρεσε πολὺ. Χαμογέλασε εὐχαριστήτως. Ἐξαφνὰ ὑπῆκε στὸ μυαλὸν τοῦ μὲ ἰδέα ποῦ τὸν ἔκαμε νὰ φοιτῇ, μὰ καὶ νὰ χαρῇ.

— Μήπως... Καὶ γιὰτί ὅχι; Ἄλλοι δὲν τὸ κάνουν αὐτό; Γιατί ἐγὼ νὰ κάνω τὸν Ἀνγόν; Τὸ θέμα εἶνε διασκεδαστικόν, καὶ θὰ ἦταν κρίμα νὰ μείνῃ θαμνένον σ' αὐτὴν ἐξω τῶν ἐφημερίδων, ποῦ κα νένος σχεδὸν δὲν διαβάσει.

Ἐβαλε τὴν ἐφημερίδα στὴν τσέπη του πῆγε στὸ σπίτι του καὶ μετεφράζετο, ἀλλάξε ἀρκετὰ τὸ διήγημα. Κι' ἀπάνω στὴν ἑσθὰ τοῦ γραφίσματος, δὲν κατάλαβε καθόλου, ὅτι αὐτὸ τὸ διήγημα δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο, παρὰ ἢ, ἔξωμην ἀλλαγὴ τοῦ δικτοῦ διηγηματοῦ «Ἡ καμμένη κάλτσα»!

Ὁ Ἀρκάντι Καστάλσκυ, ἐννοῶμεν μεγάλην ντροπὴ τὴν ὥρα ποῦ τὸ εἶδε, στὴ διεύθυνση.

Κατόπιν, ἔπρεπε νὰ καμνεῖο τοῦ καὶ εἶδεν τὴν ἰδίαν θραυδὰ στὸ ποτὶ καὶ τὸν ὑπόλοιπον λεπτὰ ποῦ τοῦ ἔδωσαν.

Ὁ νέος λογοτέχνης Καστάλσκυ ἦταν κακόκεφος. Τοῦ εἶχαν δώσει ἓν ἄλλο προκαταβολή, νὰ νὰ στείλῃ στὸ περιοδικὸν ποῦ πρωτοποίησε τὸ διήγημά του, ἓν ἄλλο καινούργιον. Δὲν εὕρισκε ὅμως θῆμα, ὅσο καὶ ἂν προσπαθοῖεν. Μὰ ἡ τύχη τὸν ἔσωσε ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀπελπιμένην του θέσιν. Ἐνῶ μὲρα περίμενε στὸ νοσοκομεῖο τοῦ, ἔπρεπε στὰ χέρια τοῦ μὲ Γαλλικὴ ἐφημερίδα Διάδοσε (καὶ ἓν μικρὸ διήγημα ποῦ τοῦ ἄρεσε πολὺ. Χαμογέλασε εὐχαριστήτως. Ἐξαφνὰ ὑπῆκε στὸ μυαλὸν τοῦ μὲ ἰδέα ποῦ τὸν ἔκαμε νὰ φοιτῇ, μὰ καὶ νὰ χαρῇ.

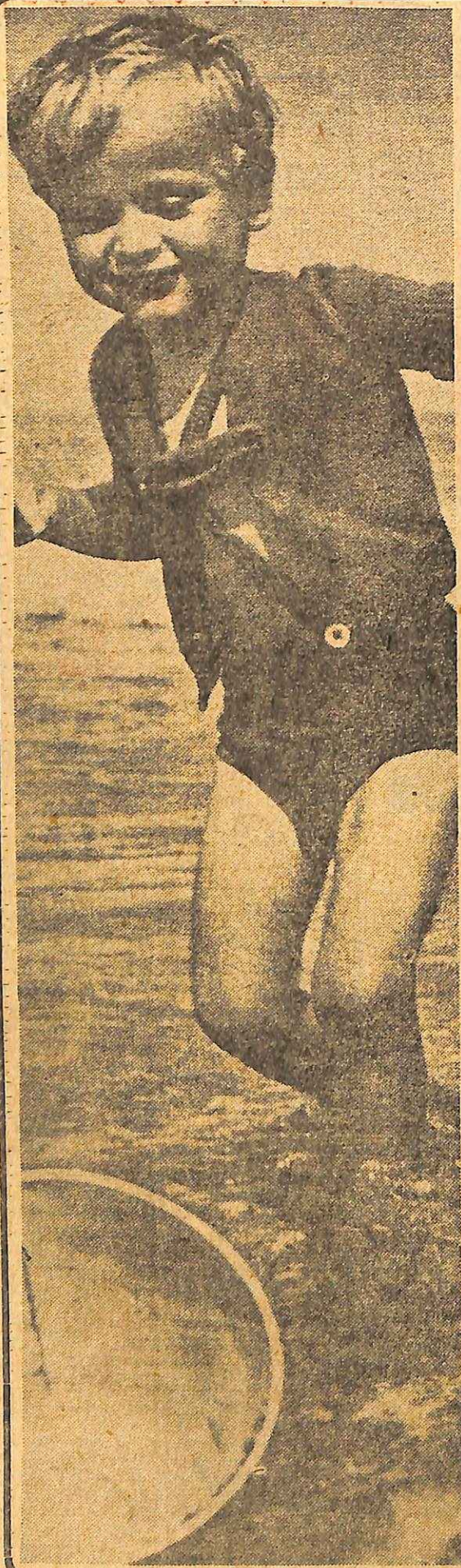
— Μήπως... Καὶ γιὰτί ὅχι; Ἄλλοι δὲν τὸ κάνουν αὐτό; Γιατί ἐγὼ νὰ κάνω τὸν Ἀνγόν; Τὸ θέμα εἶνε διασκεδαστικόν, καὶ θὰ ἦταν κρίμα νὰ μείνῃ θαμνένον σ' αὐτὴν ἐξω τῶν ἐφημερίδων, ποῦ κα νένος σχεδὸν δὲν διαβάσει.

Ἐβαλε τὴν ἐφημερίδα στὴν τσέπη του πῆγε στὸ σπίτι του καὶ μετεφράζετο, ἀλλάξε ἀρκετὰ τὸ διήγημα. Κι' ἀπάνω στὴν ἑσθὰ τοῦ γραφίσματος, δὲν κατάλαβε καθόλου, ὅτι αὐτὸ τὸ διήγημα δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο, παρὰ ἢ, ἔξωμην ἀλλαγὴ τοῦ δικτοῦ διηγηματοῦ «Ἡ καμμένη κάλτσα»!

Ὁ Ἀρκάντι Καστάλσκυ, ἐννοῶμεν μεγάλην ντροπὴ τὴν ὥρα ποῦ τὸ εἶδε, στὴ διεύθυνση.

Κατόπιν, ἔπρεπε νὰ καμνεῖο τοῦ καὶ εἶδεν τὴν ἰδίαν θραυδὰ στὸ ποτὶ καὶ τὸν ὑπόλοιπον λεπτὰ ποῦ τοῦ ἔδωσαν.

Ὁ νέος λογοτέχνης Καστάλσκυ ἦταν κακόκεφος. Τοῦ εἶχαν δώσει ἓν ἄλλο προκαταβολή, νὰ νὰ στείλ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΤΟΥ Κ. Α. ΜΥΣΤΑΚΙΔΗ

Ένα από τα πιο θλιβερά αποτελέσματα της σύγχρονης μηχανικής ζωής είναι και η αδιαφορία που η Οικογένεια δείχνει, τον τελευταίο καιρό, στα νεώτερα μέλη της, — στα παιδιά. Ζούμε σε μία εποχή, που ο σεβασμός και η ευγένεια των μικρότερων για τους μεγαλύτερους κατήντησαν όλο και πιο δυσεύρετα μαργαριτάρια. Το ίδιο όμως, όχι γιατί τα σημερινά παιδιά δεν μπορούν να νοιώσουν και να εφαρμόσουν τις βασικές αυτές αρετές, που άλλοτε, σε μία εποχή όχι πολύ μακρινή, ήταν το στόλισμα της ηλικίας τους, παρά, απλούστατα, γιατί τα παράτησαν εκείνοι που προορισμός τους είναι να φροντίζουν για την καλή του ανατροφή.

Σήμερα, ιδίως στα μεγάλα αστικά κέντρα, το παιδί βλέπει τον έαυτό του παραμελημένο, μέσα στον κύκλο της οικογενείας που διαλύεται εγκαταλειμμένο από πατέρα και μητέρα, από μεγαλύτερους αδελφούς κι' από συγγενείς, δίχως οδηγία, δίχως σύμβουλο, δίχως παιδαγωγό. Μονάχο του νοιώθει βαρύ το κενό που το ζώνει, και καθώς του λείπει η γνώση κι' η πείρα της ζωής, παίρνει, φυσικά, τις περισσότερες φορές, το στραβά δρόμο. Γεμάτες είναι οι μεγάλες πολιτείες μας από τα αλητόπαιδα, που περιφέρονται ασκόπη στους δρόμους και στις Άγiores, ή ταξιδεύουν κρεμασμένα σε θλιβερά κοινωνικά κουρέλια, στα τράμ, κι αδιαβάζουν και κυλιούνται στη σκρόνη και στην κακοήθεια. Γεμάτες είναι κι από τ' άλλα — τα παιδιά των ευπόρων οικογενειών — που από πολύ νωρίς κάνουν γνωριμία με τη ζωή των νυχτερινών διασκεδάσεων και μαθαίνουν συστηματικά να περιφρονούν τη σεμνότητα, τον τίμιο μόχθο, τη μετριοφροσύνη, την εύσυλεια. Κανένας δε φροντίζει να τα σώσει, γιατί κανένας δεν καταλαβαίνει τον κοινωνικό γκρεμό που δημιουργεί η αδιαφορία του!

Πολλοί θέλουν να ρίξουν την ευθύνη στο σχολείο. Λάθος! Τη μεγαλύτερη ευθύνη την έχει το σπίτι. Και λέγοντας σπίτι, εννοούμε πρώτα-πρώτα τη μητέρα, χωρίς βέβαια, να θέλουμε να απαλλάξουμε απ' την ευθύνη τον πατέρα που το παράδειγμά του κυρίως επηρεάζει καλά ή κακά την όλη ατμόσφαιρα της οικογενειακής ζωής. Δυό είναι οι κύριες αιτίες, που η μητέρα παράτησε το παιδί: 'Από τη μία μεριά, οι ανυπερόβλητες δυσκολίες της καθημερινής ζωής, που αναγκάζουν κι αυτήν ακόμα να δουλεύει υπερβολικά, είτε μέσα, είτε έξω από το σπίτι, σε σημείο που να μην έχει πιά καιρό ν' ασχολείται με την ανατροφή των παιδιών της. 'Από την άλλη μεριά, η επιπολαιότητα ώριστης κατηγορίας μητέρων, που ξεστρατίζουν από τον προορισμό τους, σε βαθμό που να εγκαταλείπουν τα παιδιά τους, δίχως λόγο, στις παραμάνες και στις ξένες γκουβερνάντες, ή να τα κλείνουν στα νηπιαγωγεία. 'Από τότε που η φεμινιστική κίνηση παρεξηγήθηκε κι η γυναίκα βγήκε από το σπίτι, όχι για να πλαταίνει τον ψυχικό της ορίζοντα και να συνεισφέρει, παρά για να επωφεληθεί έγωιστικά και να διασκεδάσει, ο σύνδεσμος που κρατούσε την οικογένεια σφιχτά ενωμένη, χαλάωσε. 'Ετσι, η πολλή φτώχεια κι ο πολλός πλούτος δίνουν εδώ το χέρι και δουλεύουν αδεφωμένα για την καταστροφή. Είναι αξιοσημείωτη η ευθύνη των μητέρων, που πάνω από την αγωγή των παιδιών τους, βάζουν την επισημονική σταδιοδρομία τους, τις ατομικές φιλοδοξίες τους, και κάθε λογής φαντασιοπληξίες. Οι διάφορες κοσμικές συγκεντρώσεις και οι χορευτικές έσπεριδες, που τους αφαιρούν τον πολύτιμο καιρό, μεταβάλλουν την οικογενειακή έστια σε σαλόνι, και διώχνουν το παιδί απ' το φυσικό περιβάλλον του.

Η ανατροφή του παιδιού δεν είναι εύκολο πράμα. Και δεν μπορεί να γίνει στο δρόμο, στο σαλόνι, στις διασκεδάσεις. Μονάχα στο σπίτι μπορεί κάτω από τη φιλική επίβλεψη και τη φρόνιμη καθοδήγηση της μητέρας. Η γυναίκα πρέπει να θυμηθεί ότι εγκαταλείποντας το σπίτι, πρόδωσε τον αληθινό προορισμό της κι ότι κανένας δεν μπορεί να την αντικαταστήσει στη θέση της. Το παιδί μεγαλώνει λιγότερο με τις συμβουλές και περισσότερο με το ζωντανό παράδειγμα που θα δει από τους γονείς του. Μέσα στο σπίτι θα όπλισει με τις αρετές εκείνες, που δημιουργούν καλούς χαρακτήρες. Κι η μητέρα πρέπει να μάθει ότι το ιερότερο χρέος της αυτό είναι: η καλή, η άριστη ανατροφή των παιδιών της.

Συμπέρασμα: Σε μία λογικά οργανωμένη κοινωνία, η μητέρα πρέπει να βρεθεί τρόπος να έχει στη διάθεσή της όλο τον καιρό που της χρειάζεται για να εκτελέσει τον υψηλό προορισμό της.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΥΠΩΜΕΝΗ

Η "ΞΗΜΕΡΙΔΟΥΔΑ" ΜΑΣ!

Ο ΠΑΙΔΟΚΟΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΤΟΥ

Αναμνησείας

Η ΚΟΥΡΥΤΣΑ

Ήταν σαν και σήμερα στις είκοσι δυό του Νοέμβρη του 1940 που δώ στην Αθήνα μας βαίναμε, πώς ο στρατός μας έμπαινε στην Κορυτσά. Από το πρωί της μέρας εκείνης η είδηση κυκλοφορούσε από στόμα σε στόμα. Πήραμε την Κορυτσά! Όμως επίσημη ανακοίνωση καμιά δεν είχε βγεί ακόμα κι' ο κόσμος ζούσε με την αμφιβολία και τη λαχτάρα στην ψυχή. Ήθελε μεσημέρι, ώρα που οι Αθηναίοι συνήθιζαν να γυρίζουν σπίτια τους. Όμως κείνη τη μέρα κανένας δεν κουνούσε. Όλοι προσμεναν στους δρόμους να μάθουν αν ήταν αληθινή η είδηση ή όχι. Είναι η ώρα μία μετά το μεσημέρι κι' επίσημη επιβεβαίωση δεν υπάρχει ακόμα, ο κόσμος άρχίζει ν' απελπίζεται. Ξάφνου τα μεγάφωνα άνοιγουν:

— Προσοχή! Προσοχή!

Λάμπει η έλπιδα στα μάτια του κόσμου.

— Αυτή τη στιγμή η Κυβέρνηση έλαβε τηλεγράφημα του Στρατηγείου ότι τα ηρωικά ελληνικά στρατεύματα κατέλαβον την Κορυτσά.

Ρίγος, συγκίνησης περνάει στα κορμιά όλων.

Οι καμπάνες χτυπούν χαρούμενα. Τα μεγάφωνα μεταδίδουν τον Έθνικό μας Ύμνο και σαν από ένα άδρατο χέρι σηματοδοτείται την ίδια στιγμή ολόκληρη η πόλη. Στα μπαλκόνια στα παράθυρα στις δρομάρες, κυματίζουν περήφανες οι σημαίες κι' όλοι οι δρόμοι πλέουν στο γαλανόλευκο γρώμα.

Σαν άστραπη μεταδόθηκε η χαρούμενη — είδηση σ' όλη την πόλη. Από μπαλκόνι σε μπαλκόνι, από ταράτσα σε ταράτσα, από παράθυρο σε παράθυρο φώναζε ο ένας στον άλλον.

Κάτω στους δρόμους ο κόσμος περνούσε στιγμές αληθινής παραφροσύνης. Ζητωκραυγές, χειροκροτήματα, αγκαλιασμάς, φιλιά, εὐχές ολόθερες για τους ηρωικούς μας φαντάσους ακούγονται και δακρύα χαράς και περηφάνειας γιομίζουν τα μάτια.

Κι' όταν από τις συνοικίες ο λαός άρχισε να ξεχύνεται στους κεντρικούς δρόμους, ο ένθουσιασμός έγινε παραλήρημα.

Έναν φαντάρο που περνούσε κείνη τη στιγμή, ο κόσμος τον άρπαζε στα χέρια τον σήκωσε στον αέρα και δάκροντας τον λάβαρο σε μία τεράστια διαδήλωση που σηματοποιήθηκε πίσω του, ανέβαινε την οδό

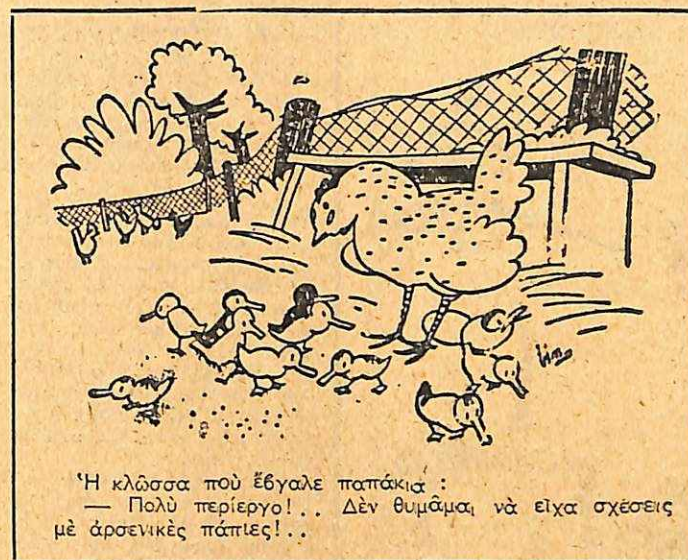
ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Άρχισαν επί τέλους και οι βροχές. Αυτό το «επί τέλους» πρέπει να σας πω ότι δεν είναι τυχαίο. Έπρεπε πραγματικά να βρέξει και μάλιστα πιο πολύ και να ξαναβρέξει. Μη κατεβάτε τα μουτράκια σας και μη κατσουφιάζετε. Ξέρω βέβαια ότι τρέχοντας να πάτε στο σχολείο σας ή να γυρίσετε στο σπίτι σας με την βροχή μουμουρίζετε, ο ένας στον άλλον ή η μία στην άλλη: Τον παληόκαιρο! Η βροχή έχει μουσκέψει βέβαια τα πόδια σας, που δεν τα προστατεύουν ούτε οι ομπρέλλες ούτε οι κουκούλες σας κι' αυτό είναι όλη. Αλλά «παληόκαιρος» δεν είναι. Είναι ακριβώς το αντίθετο για χιλιάδες ανθρώπους που περιμένουν αυτή την βροχή σαν δώρο Θεού για τα χωράφια τους, που πρέπει να καλλιεργηθούν και να σας στείλουν στο σπίτι τα αγαθά τους. Εμπρός σ' αυτό το μεγάλο καλό, δεν είναι τίποτα το λίγο νεράκι που θα βρέξει τα πόδια σας ή οι λίγες σταλαγματίες που θα κυλίσουν απ' τα μαλλιά σας στήν πλάτη σας. Μη το λέτε λοιπόν αυτό το «παληόκαιρο». Βήστε χορούμενα και με την βροχή, όπως κάποτε και με το ήλιο. Ο καιρός είναι πάντοτε καλός γιατί είναι καλά τοποθετημένος να εξυπηρετήσει τους ανθρώπους.

Ο ΦΙΛΟΣ ΣΑΣ

ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Κάποιος πρίγκιπας που είχε απελπιστή ποίος ξέρε γιατι, απέφασσε να αυτοκτονήσει με κάποιον ασυνήθιστο τρόπο. Να πιά δηλητήριο; Ήλεγε, και οι υπηρέτες το πήγαν. Να κραμαστώ; Καθεμέρα γίνεται αυτό. Ν' αυτοκτονήσει με πιστόλι; Αϊτοκτονούν έτσι και άλλοι βασιλείς. Να πιασώ; Συνήθισμένο. Σκέφτηκε λοιπόν να τα κάμη όλα! Πηγαίνει τότε και βρίσκει ένα πεύκο που ήταν κοντά στην όχθη ενός ποταμού. Από το κλαδί του δένει μία θελειά, ύστερα βάζει κάτω από το δέντρο μία δάρκα, πατάει επάνω, περνά την θελειά στο λαιμό του και σπρώχνει την δάρκα, πίνει γρήγορα το δηλητήριο και με το πιστόλι δίνει μία στο κεφάλι του. Άλλα αυτά όμως έγιναν μαζί και γρήγορα έτσι που δεν πρόλαβε να δεθί ή θελειά, να τον πνίξει, ή σφαίρα αντί να τον κτυπήσει στο κεφάλι, κτυπά και κόβει το σκονί και έτσι πέφτει

Η κλώσσα που έβγαλε πατάκια: — Πολύ περίργο!... Δεν θυμάμαι να είχα σχέσεις με άρσενικές πάπιες!...

Η ΔΙΑΦΟΡΑ

Ο σκεπτικιστής φιλόσοφος Πύρρων υπεστήριξε, ότι το νύχι κανείς ή ν' αποθανεί ή ν' αποθανεί.

Ένας μαθητής του παραξενεύτηκε και τον ρώτησε:

— Τότε γιατί δεν πεθαίνετε και σεις;

— Ακριβώς γιατί δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ της ζωής και του θανάτου! απάντησε έτοιμότατα ο Πύρρων.

μέσα στο νερό. Με το νερό όμως που ήπιε βγάζει και το δηλητήριο. Όταν εγγύτωσε από όλα αυτά, κατάλαβε πως δεν αξίζει τον κόπο να πεθάνει με έναν τέτοιο τιποτένιο θάνατο.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ...

Ο περίφημος συνθέτης Γκλόκ, περνώντας μία μέρα από κάποιο δρόμο έσπασε από άπροσεξία το τζάμι ενός μαγαζιού. Για να αποζημιώσει τον καταστηματάρχη του δώκε ένα είκοσάρο, και ζητούσε να του επιστρέψουν τα ρέστα. Ο καταστηματάρχης όμως έτυχε να μην έχη ψιλά και θέλησε να πιάσει ένα άλλο τζάμι.

Μην ενοχλήσαι, είπε ο Γκλόκ, θα συμπληρώσω εγώ το ποσό.

Και με μία κίνηση έσπασε ένα άλλο τζάμι του μαγαζιού.

Ο ΣΚΥΛΟΣ

Κάποιος χωρικός, καθόλου ζωόφιλος ήθελε να ξεφορτωθεί το σκυλί του. Το πήγε λοιπόν σ' ένα δάσος, τόδεσε με το λουρί του σ' ένα δέντρο, κι ύστερα, για να φοβήση γρήγορα και δίχως να τυρανιστεί, έδεσε στην ουρά του ένα φυσίγγι με δυναμίτιδα.

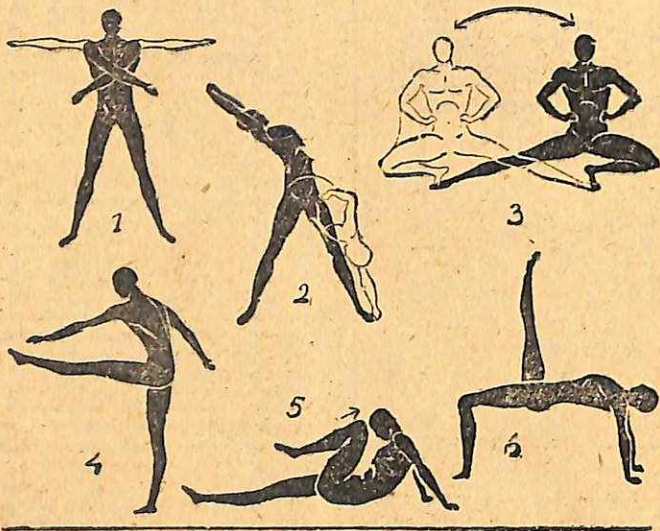
Πορν φύγη άναψε το φυτίλι που θα μετέδιδε τη φωτιά στη δυναμίτιδα σε δέκα λεπτά. Το σκυλί όμως κατάφερε να κόψει με τα δόντια του το λουρί που το κρατούσε δεμένο στο δέντρο και έτρεξε γρήγορα αναζητώντας το αφέντικό του. Σαν το είδε ο φίλος μας να τρέχει έσπασε του άρχισηνά του κι' αυτός με όλη του τη δύναμη προσπαθώντας με κάθε τρόπο ν' αποφύγει το σκυλί — τσιρίλλια.

Στο τέλος, βλέποντας πως ο σκύλος τον σιμώνει, ρίχτηκε σε μία λίμνη. Πέφτει τότε κι' ο σκύλος στο νερό.

Έτσι το φυτίλι έσβυσε κι' ο σκύλος κατάφερε να σώσει τον αφέντη του που κόντευε από την τρομάρα του να πνιγεί.

Η ηρωική Γυμναστική

ΡΑΔΙΟ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΑΠΟ 25—30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Τα παρόν πρέπει να έχετε υπ' όψιν κατά την γυμναστικήν.

Έπεξηγήσεις ασκήσεων

1. Έκ της διαστάσεως φέρμεν τὰ χέρια εἰς ἑκτασιν πλαγίως καὶ ἀκολουθῶν τὰ σταυρώμεν ἐπὶ τοῦ θώρακος, ἐναλλάξ.

2. Έκ τῆς διαστάσεως καὶ στροφῆς τοῦ κορμοῦ ἀριστερὰ καὶ ἀνατάσεως κἀννομεν ἑκτασιν τοῦ κορμοῦ ὀπίσω, 2 φορές βραδέως με εἰσπνοὴν καὶ κατ' ἰσχυρίαν με ἡμιμεσολαβῆ δεξιᾷ, (γόνυ τεντωμένο). Ἐπαναλαμβάνομεν τὰ ἴδια, με στροφή τοῦ κορμοῦ δεξιᾷ, (ἡ

ἐπὶ κύμα τὴν ὥρα θὰ γίνῃ με ἡμιμεσολαβῆ ἀριστερᾷ).

3. Έκ τῆς διαστάσεως (3 πόδια τὸ ἀνοῖγμα τῶν ποδῶν) καὶ μεσολαβῆς, κἀννομεν βαθείας κάμψεις τῶν ποδῶν, ἐναλλάξ.

4. Τινάζομεν τεντωμένο τὸ ἄριστ. πόδι ἐμπρός καὶ με τὸ ἄριστ. χερί φθάνομεν τὰ δάκτυλα τοῦ ποδιοῦ. Ἐπαναλαμβάνομεν τὰ ἴδια δεξιᾷ καὶ συνεχίζομεν ὑ' ἐναλλαγῶν.

5. Έκ τῆς ὑψίτης κατακλίσεως με τὰ χέρια πλαγίως, σκῶνομεν τὸν κορμὸ καὶ τὸ πόδι (ἄριστ.—δεξιᾷ) λυγισμένο, προσπαθοῦντες νὰ ἐγγίσωμεν τὸ γόνυ με τὸ μέτωπον.

6. Στηριζόμενα στὰ χέρια καὶ στὰ λυγισμένα πόδια, εἰς ὑψίαν θέσιν. (ἀπὸ τὰ γόνυα μέχρι τῆς κεφαλῆς τὸ σῶμα εὐρίσκεται εἰς εὐθείαν), καὶ σκῶνομεν τὰ πόδια τεντωμένα πρὸς τὰ ἑμπρός, ἐναλλάξ.

7. Ἀναπνεύσεις. (Πηδῶμεν στὰ δάκτυλα τοῦ ἐνὸς ποδιοῦ, 2 φορές, τινάζοντας τὸ ἄλλο στὰ πλαγία καὶ συνεχίζομεν ὑ' ἀλλαγῶν τῶν ποδῶν).

Σημειώσεις: Ὅσοι θέλουν νὰ ἰσχυροποιήσουν τοὺς μύς τῆς κοιλίας, τῶν μηρῶν καὶ τῆς λεκάνης καὶ ν' ἀφαιρέσουν τὰ λίπη τῶν μερῶν τούτων—

ἐφ' ὅσον ἡ ἀντοχὴ τῶν ἐπιτροπείων—ἄς ἐπαναλαμβάνουν τὰς ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ 6 ασκήσεις, ἀπὸ 10 φορές ἐκάστην, καθὼς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 7.

Δ. Α. ΔΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς Γυμναστικῆς

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»

Τὸ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀναγν. στῶν τοῦ τὸν ἱατρὸν τοῦ κ. Δελακοβίαν, γενικὸν ἀρχίατρον ἐν ἀποστράτειᾳ, ὁ ὁποῖος προθύμως παρέχει τὰς συμβουλὰς τοῦ, ἀπαντῶν εἰς σχετικὰ ἐπιστολάς, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ στέλλωνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας, Λεωχάρου 6.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἀπαντήσεις τοῦ ἱατροῦ μας, εἰς ἐπιστολάς ληφθεῖσας μέχρι τῆς παρελθούσης Τετάρτης:

Κ. Π.: Ἐλαβα τὴν ἐπιστολήν σας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔμαθα ὅτι εἴμεθα συμπατριῶται. Εὐχαρίστως, κυρία μου, θὰ σὰς ἐδλεπα νὰ τὰ πούμε ἰδιαίτερος, διότι ἡ περίπτωσις εἶναι πολὺπλοκος. Ἐάν θέλετε ἐλάτε στὸ ἱατρεῖο μου, Βερνζέρου 6, μέχρι τῆς 4ης ἀπογευματινῆς Περιττὸν νὰ σὰς τόνισω, ὅτι σὰς προσκῶ φιλικῶς καὶ ὡς συμπατριῶτης σας.

Εὐάγγελον Μουράτην ἐνταῦθα: Ἡ ὑπὴρξία ἀπὸ τὴν ὁποίαν, ὡς μοῦ γράφετε ὑποφέρετε, εἶναι ἓνα σύμπτωμα ὀφειλόμενον εἰς πλείστας δυνάμεις αἰτίας. Εἰς τὸ δεῦτερον Τεῦχος τοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» ἔδωκα ὠρισμένας ὁδηγίας τὰς ὁποίας παρακάλεσα νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τοὺς ὅσοι τῶν ἀναγν. στῶν μοῦ κάνουν τὴν τιμὴν νὰ ζητοῦν τὴν συμβουλὴν μου. Δυστυχῶς σὲν τὰς ἐλάβατε ὑπ' ὄψιν σας καὶ δὲν μοῦ ἐστειλάτε τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίες, αἱ ὁποῖαι μοι ἐνδείκνυνται, διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς ἀσθενείας οὗτε καὶ πρὸς τὸν ἐνὸς εἰσθε ἀναφέρετε εἰς τὸ σημείωμά σας. Ἡ ἡλικία πρὸς πᾶν τὸς, ὅταν πρόκειται περὶ διαταραχῶν τοῦ ὕπνου, παίζει σπουδαῖον ρόλον. Περιμένω νέον σημείωμα εἰς τὸ ὁποῖ-

ον νὰ συμμορφωθῇτε με ὅτι ζητοῦσα εἰς τὰς ὁδηγίας μου, ἐπιπροσθέτως δὲ καὶ ἀπαραίτητως νὰ μοῦ γνωρίσετε κατὰ τὴν ἀποάτησιν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὀφείλεται εἰς αἰμορροΐδας, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ διαγνωθῇ ἀπὸ τὸν ἱατρὸν μου. Ἐάν πράγματι πρόκειται περὶ αὐτοῦ, τότε μετὰ θεραπευτικῆς εἰναι ἡ ἔγχεσις ἢ ἐφαρμογὴ σκληρυντικῶν ἐνέσεων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀμυγδαλῶν, φρονῶ ὅτι ἀπὸ διαπιστωθῇ ὅτι ἡ γενικὴ σας ὑγιεινὴ κατὰστασις εἶναι καλὴ, πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ διὰ τὴν πλείστων ὁσων ἀσθενείας ἔχουν ὡς αἰτίαν τὰς ἀμυγδαλὰς ὅταν αὐταὶ πᾶσιν.

Μιτῆρα Α. Κ.: Ἡ ἔλλειψις τοῦ ὕπνου εἰς τὰ νεογνά ὀφείλεται εἰς πλείστους ὁσους παράγοντας τοὺς ὁποῖους μόνον προσωπικῇ ἐξέτασιν δύναται νὰ ἐξακριβώσῃ. Διὰ τὴν περὶ τούτων μοῦ γράφετε, ἀρμόδιος εἶναι ὁ παιδίατρος τὸν ὁποῖον νομίζω ὅτι δύνασθε νὰ συμβουλευθῇτε.

Κ. ΔΕΛΑΚΟΒΙΑΣ

Μιά βδομάδα με τούς γκάγκστερς

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδας 35)

Λαϊκὲς τάξεις τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ λαθρεμπόριον αὐτὸ βόσκειται φυσικὰ στὰ χέρια τῶν γκάγκστερς. Οἱ μεγαλύτερες ποσότητες ναρκωτικῶν ἔρχονται ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ συγκεντρώνονται ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, ὅπου βρέθηκαν τεράστια στῆκ. Μοῦ εἶπε ἀπηγορευμένο νὰ ἀποκαλύψω με ποῖον τρόπο φθάνουν τὰ καταστρεπτικὰ αὐτὰ δηλητήρια στὴν Ἀμερικὴ. Μπορὼ δὲ μὲν νὰ πῶ ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ ἀστυνομία διεξάγει ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τὴν δίωξιν τῶν λαθρεμπόρων καὶ γενικῶς τῶν γκάγκστερς. Θὰ τὸ πετύχῃ ὅμως; Ὅπως μοῦ ἔλεγε ὁ διάσημος ντετέκτιβ Ἐντγκαρ Χούδερ, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ (ἐννοῶντας τοὺς γκάγκστερς) ἔχουν στὰ χέρια τοὺς ἀπερίοριστα τεχνικὰ καὶ οἰκονομικὰ μέσα καὶ εἶναι πολὺ δυνατοὶ. Ὡστόσο—προσέθεσε—θὰ τοὺς συντρίψουμε!

Ἀπὸ τὴ μέρα ποὺ ὁ Ἐντγκαρ Χούδερ μοῦ ἔκανε αὐτὴ

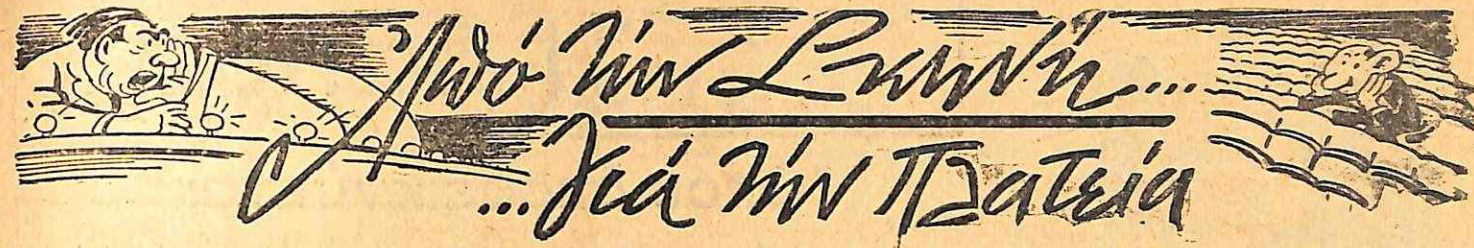
τὴν διοδεύσασιν, πέρασα, δυὸ ἡμέρες, ἄλλ' ἢ ἀστυνομία δὲν πήγαινε τίποτε ἀπολύτως. Οἱ γκάγκστερς ἐξακολουθοῦν ν' ἀρπάζουν ἀπὸ τῶν κτηνοτρόφων τὰ 90% τῆς παραγωγῆς τοῦ κρέατος καὶ νὰ τὸ κάνουν μαὺ ὡρ ἄνοσά στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ στὸ Σικάγο. Οἱ συμμορίες τοὺς εἶνε ὠργανωμένους ἐπισημονικῶς. Ἐχουν τὰ λαγωνικά τους, ποὺ ἀνακαλύπτουν διαρκῶς καινούργιους «δουλεῖες», τοὺς ἐκτελεστοὺς κάθε δουλειᾶς, τοὺς δικηγόρους τοὺς καὶ τοὺς δικαστὰς ποὺ τοὺς ἀθωώνουν.

Ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν ἐξόντωσιν τοὺς θὰ εἶνε μακρὸς καὶ τραχὺς.

ΦΡΕΝΤ ΜΠΕΡΝΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐξεδόθη τὸ νέον βιβλίον, τοῦ κ. Ἀλεξ. Β. Μπέλλου «Νεοπνεῖς» ἀπὸ τὸν κ. Ἐπιτομήν με 96 σελίδας καὶ με ἐξαιρετικῶς κολλιτεχνικὴν ἐκτύπωσιν.

Τὸ θέατρο ΣΑΤΑΝΙΚΟ ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑ

Ἐνα λογοτεχνικὸ εἶδος, ποὺ ἔχει μεγάλη πέρασιν στὸ εὐρύτερον ἀναγνωστικὸ κοινὸ, εἶναι χωρὶς ἄλλο τ' ἀστυνομικὸ μυθιστορημα. Τὸ πρόβλημα ποὺ ὀδεῖται ἀπ' τὴν ἀρχὴ καὶ ποὺ ἡ λύση τοῦ ὀδεῖται μετὰ σελίδας, συγκρατεῖ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγν. στῆ ποὺ μόνον γιὰ τὸ μῦθον τοῦ εἴλου γινώσκεται καὶ πολλὰς φορές προσφέρει καὶ στοὺς κῶπες πρὸς ἀπαιτητικὸς, μὴν ἀκόλῃ «φυγῇ» ἀπ' τὴν σκοτεινὴν τῆς καὶ ἀμερικανικῆς ζωῆς. Τὰ μυθιστορηματα μάλιστα τῆς Ἀγκάθας Κρίστι, παρουσιάζουν καὶ κάποιο εἰδικότερο ἐνδιαφέρον, γιὰ τὴν πρὸς πολλὰς φορές ἡ λύση ποὺ δίδουν εἶναι συνδεμένη καὶ μ' ἓνα ἐπιστημονικὸ ἢ ψυχολογικὸ πρόβλημα.

Ἐνα ἀπ' τὰ καλύτερα ἀστυνομικὰ ἔργα εἶναι τὸ Κρίστι ποὺ ἔχει διαβάσει εἰς καὶ τὸ «Σατανικὸ Τηλεφώνημα», τοῦ μᾶλλον γαλλικῆς τοῦ διασκευῆ γιὰ τὸ θέατρο ἀπ' τὸν Ζακ Ντεβάλ ἀνέθεσε προχθὲς ὁ δῖος τοῦ Γιώργου Παπαῖο στὸ θέατρο Βρετανία. Μα, ὅπως τὸ ἔχω πολλὰς φορές ξαναεῖ, οἱ διασκευῆς εἶναι σχεδὸν «κατὰ νόμον» κατωτέρως ἀπ' τὸ πρωτόγραφον. Ἡ δρᾶσις στὸ «Σατανικὸ Τηλεφώνημα», συμπεριλαμβανομένης ἐν μὲν εἰκόνες οἱ μικρολεπτομέρειες στὸ ἐξέλιξιμα τοῦ μῦθου καὶ στὸ διάλογον περιερίστηκαν, ἀσφαλιστικὰ, καὶ ὁ θεατὴς δὲν εἶχε τὸν καιρὸ, μήτε καὶ τὴν ἀντοχὴ, νὰ ἀκολουθῇ καὶ μόνον, τοῦ γιὰ νὰ ἐρεῖ τὸν ἐνοχὸν, παρ' ὅλο ποὺ ἐρεῖ ἀπ' τὰ πρὶν πᾶς θὰ πρέπει νὰ τὸν γυρῇ στὸ λυγότερο «ὕπνου» ἀπ' ὅλα τὰ πρόσωπα. Ἐταί, δὲν ἀποτελεῖ καὶ ἐξαιρετικὸν τὸ ἔργον προτέρημα πᾶς μόνον στὴν τελευτᾷ τοῦ σκηνῆ φανερώμεται ὅτι φαντασία εἶναι ὁ...

Ἄς μὴν τὸν προβάσωμε καλύτερα—κ' ἡ προσωπικὴ καὶ ἐρεθὲς μὴ λύση χωρὶς ἀρκετὰ «δεδομένα» πρὸς πολὺ σὲ ποικίλοισι καταλήγει παρὰ σὲ ἐξοκρύβωστον τοῦ μολοῦ.

Τὸ ἔργον ἀνεβάστηκε πολὺ φρονιμώμενα. Ἦρως τῆς ἐρατεινῆς εἰταιρίας—ποῖος ἄλλος;—ὁ κ. Παπαῖος, ποὺ παρουσιάζει ὅλες τὴς καλὰς πλευρὰς τοῦ θεάματος τοῦ ταλέντου. Κατὰφερε νὰ μπεῖ στὸ περὶ τοῦ ντετέκτιβ Μπράκοι—ὄχι καὶ κατὰ πολὺ εὐκόλῳ, μὰ ποὺ ὑποδύθηκε ἓνα Ἰταλὸν καὶ νὰ παίζει, μ' ἀνέση ἐξαιρετικὴ καὶ μετὰ καταπληκτικὴ συνέπεια καὶ αὐτοκρίαν χιὰ χωρὶς μήτε μὴ στιγμὴ νὰ δεῖξῃ πᾶς δυσκολοῦς ἢ πᾶς ἀποδεχάστικη. Μὴν εὐχάριστη ἐκπληξὴ ἀποτελέσει καὶ τὸ γιομάτο μπρίο καὶ τοῦ κ. Ἀλφρεδ. Ρουτοπούλου τὸ μικρὸν τῆς ὀδοῦ. Ὁ κ. Κώστας Παπαγεωργίου, ἓνας κολλοσυνεὶστης, ἡθοιοῖς μετὰ πολλὰς ἱκανότητες, ποὺ δὲν ἐξέρω γιὰτὶ δὲν τοῦ δύνανται σὺχὰ τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὴν δεῖξῃ, εἶταν, ὅπως πάντα, στὴ θέσιν τοῦ. Μ' ἀρκετὴ ἀνέση κράτησε τὸ ὀλοῦ τῆς κ' ἢ κ. Κατὰφερῶν Πολὺ καλὸς ὁ κ. Ἀποστολίδης κ' ἢ κ. Μηλιώδης. Ὁ κ. Μαρτίνος δὲν κατὰφερε ἀκόμα νὰ παρουσιάζῃ τοὺς ὁλοῦς ὁλοῦς καὶ νὰ ἐξαλείψῃ τὸν φῶκα ἱσμενὸν τοῦ «Μπράκοι». Μὰ κατὰ πολὺ ἐξοχότερος ποδοφῶ εἶταν ὁ κ. Μ. Νικολάου ποὺ τὸ παῖξιμά τοῦ δὲν ἀπέλειπε παρὰ μὴν χιαντὴ παραφῶνισι στὴν σκηνήν.

Ἐξεδόθη τὸ νέον βιβλίον, τοῦ κ. Ἀλεξ. Β. Μπέλλου «Νεοπνεῖς» ἀπὸ τὸν κ. Ἐπιτομήν με 96 σελίδας καὶ με ἐξαιρετικῶς κολλιτεχνικὴν ἐκτύπωσιν.

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

Πολλὰς πρεμιέρες ἀναγγέλλονται γιὰ τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα. Ἐν πρώτοις τὴν Τετάρτη ἀναβιβάζεται εἰς τὸ Ἔθνικόν ἢ κωμωδία τοῦ Σαίξπηρ «Πολὺ φασαρία γιὰ τίποτε» εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς τέσσαρας κύριους ρόλους θὰ παίξουν αἱ κυραὶ Μαίρη Ἀρώνη, Ρίτα Μυράν, ὁ νέος πρωταγωνιστὴς κ. Δημ. Χόρν καὶ ὁ κωμικὸς κ. Χρίστ. Νέζερ.

Ἡ κωμωδία τοῦ Σαίξπηρ ἔχει μεταφρασθῇ ἀπὸ τὸν κ. Ρῶτα καὶ ἀναβιβάζεται μετὰ σκηνοθεσίαν τοῦ κ. Ροντήρη, σκηνογραφίας τοῦ κ. Κλώνη καὶ κοστοῦμια τοῦ κ. Φωκά.

Διὰ τὴν Τετάρτην ἐπίσης ὠρίσθη στὸ θέατρον «Παπαῖο ἀννοῦ» ἡ πρεμιέρα τῶν σκέτς τὰ ὁποῖα ἐγραψεν ὁ κ. Δημ. Γιαννουκάκης μετὰ συνεργασίαν τοῦ κ. Τσιφόρου καὶ ἄλλων συνυραφῶν.

Ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος θὰ δοθῇ εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» καὶ ἡ πρεμιέρα τοῦ διασκευασθέντος ἀπὸ τὸν κ. Γιαννουκάκη γαλλικοῦ ἔργου «Σοφίματα κοριτσιῶν».

Στὸ ἔργον αὐτὸ δὲν πρόκειται νὰ παίζῃ ὁ κ. Πέτρος Κυριακός.

Μετὰ δεκαήμερον ὑπολογίζεται ν' ἀναβιβασθῇ στὸ θέατρον «Κοτοπούλη», τὸ δικαστικὸν ὑποθετικὸν ἔργον «Ἡ νύχτα τῆς 13ης Ἰανουαρίου».

Ἀπὸ τὸν ἐπιχειρηματίαν κ. Μάτιον κατασκευάζεται μουσικὸν συγκροτήμα τὸ ὁποῖον θὰ παίζῃ εἰς τὸ θέατρον «Ἀργυροπούλου» ἐναλλάξ μετὰ τὸν θεῶν τοῦ ἐκλεκτοῦ κωμικοῦ. Τοῦ συγκροτήματος αὐτοῦ θὰ ἡγηθῇ ἡ Κίττι Βερνὶν. θὰ μετέσχουν δὲ ἡ Μπρίττα Δρέα, ἡ νεὴ σοῦμ πρέτα Ὁρα Βάβα, οἱ Μαυροπούλος, Τζινιάλης, Περίδης.

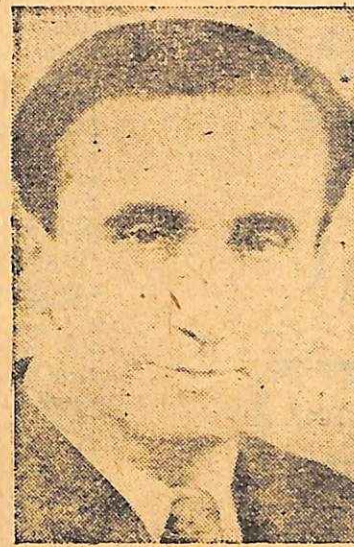
Η «MINION» ΣΤΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Σήμερα εἰς τὴν 6.30' μ. μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν Λυρικὴν Σκηνὴν ἡ πεσιμέρα τῆς ὑπερας τοῦ Τοῦα «Μινιόν». Ὁ Γάλλος Ἀυδούσιος Τοῦα (1811—1896) ἔχει συνθέσει πολλὰς ὕπερας, σήμερον εἰς, μόνον ἡ «Μινιόν» παραμένει εἰς τὸ διαθετικὸν ἡπερτόριον. Αὐτὸ ὀφείλεται, διότι ἡ μουσικὴ τῆς «Μινιόν» ἔχει ἰδιαίτερον θέλητρο καὶ πραγματικῶς ἐξαιρετικὴ ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔργα τοῦ συνθέτου.

Ὅπως λέγεται, ἡ προπαρασκευὴ γιὰ τὸ ἀνέβασμα τῆς «Μινιόν» ἔχει γίνῃ μετὰ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι φιλόμουσοι, οἱ νεώτεροι καὶ ἡ

πολιτικὴ τῶν ἄλλων προσπαθεῖ. Ἡ μετάφρασις τοῦ κ. Παπαῖο πολὺ θεατρικὴ. Γὰρ τὴν σκηνογραφίαν δὲ θὰ ἔχῃ ἡ πρὸς νὰ, μήτε καλὸν μήτε κακόν, γιὰτὶ μοῦ πᾶν ἡγῶν οὐδέτερος.

Γ. Ι. ΦΟΥΣΑΡΑΣ

Ὁ σκηνοθέτης κ. Ροντήρης, ὁ ὁποῖος θὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸ Ἔθνικόν ἢ κωμωδία τοῦ Σαίξπηρ «Πολὺ φασαρία γιὰ τίποτε».

καὶ ἄλλοι γνωστοὶ ἡθοιοῖ.

Κατὰ πληροφορίαν ἐκ Καίρου, ἐμφανίζονται ἀπὸ ἡμερῶν εἰς τὸ ἐκεῖ μεγάλῳ κοσμικόν κέντρον, «Ὀυπερὸς ντὲ Πυραμίδων», ἡ Ρένα Βλαχοπούλου καὶ ὁ μαεστρὸς Σπύρτακος. Οἱ κρίσεις τοῦ Τύπου, ἰδιαίτερος διὰ τὴν Ρένα Βλαχοπούλου εἶνε ἐξαιρετικὰ κολακευτικῆς.

Ἀφίρουν τὸ πρῶν εἰς τὸ «Παλλάς» θὰ δοθῇ ἡ προσαναγωγὴ παρὰστάσις τῆς διεθνοῦς ὀπλῆς καλλιτεχνικοῦ Ροζίτας Σεράνο. αἱ εἰσπράξεις τῆς ὁποίας θὰ διατεθῶν ὑπὲρ τῶν Ἀκαϊτῶν μας.

Διὼς οἱ πολυαῖτεροι, θὰ ἔχουν τὴν ἐκπαιδείαν καὶ ἀπαιτήσιν.

Ἡ δὲ Κίττι Βερνὶν, σκηνιστὴς.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ

Τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς ἐπισκευασθὲν καὶ ἀνακατασκευασθὲν τελείως, θὰ ἀνοῖξῃ τὰς πόλιν τοῦ ἑλίου προσχῶς μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Μελοδραμᾶ, εἰς τὸ ὁποῖον παρεχωρήθη, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς, διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον 1946—1947 διὰ δύο παραστάσεις τὴν ἑβδομάδα, ἡ καὶ Πέμπτην καὶ Κυριακὴν.

Τὸ Ἑλληνικὸν Μελοδραμᾶ, εἰς τὸ ὁποῖον συμμετέχουν ἀριστοὶ καὶ δεδοκιμασμένοι καλλιτέχναι ὡς καὶ Μαίρη-Ταμπάση, Ἀλίκη Παπακωνσταντίνου, Ἀλέκος Θεοφίλου, Νέλλη Μηλάση, Ἀθηνῶς, Βιτωράτος κ. ἄ. ὡς καὶ πολλὴν χορωδία καὶ ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῶν μαεστρῶν Χάγιου καὶ Ἀλέκου Κόντη, θὰ ἐμφανισθῇ μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἔργον: «Στὴν πόρτα τοῦ Μοναστηρίου» τοῦ δημοφιλῆς συνθέτου Δημητρίου Ροζάου ἐν συνεχείᾳ δὲ θὰ ἀναβιβασθῇ τὸ ἀριστοτεχνικὸν τοῦ Βέρνι, ὁ «Ριγολέττο», μετὰ ἐξαιρετικὴν ἐπιμέλειαν καὶ κατασκευὴν σκηνικὰ κατὰ διδασκαλίαν τοῦ σκηνοθέτου κ. Μοναστηρίου.

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Τρίτη 26 Νοεμβρίου

TOMA

MINION

Τετάρτη 27 Νοεμβρίου

ΜΟΤΣΑΡΤ

ΑΠΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΕΡΑΪ

Πέμπτη 28 Νοεμβρίου

TOMA

MINION

Παρασκευή 30 Νοεμβρίου

ΜΟΤΣΑΡΤ

ΑΠΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΕΡΑΪ

Σάββατον 1 Δεκεμβρίου

TOMA

MINION

Κυριακή 2 Δεκεμβρίου

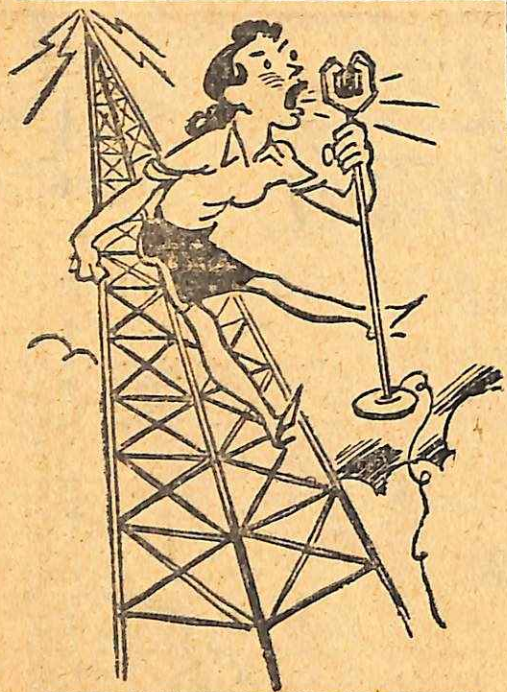
TOMA

MINION

Εἰσιτήρια: 3.000 2.500 καὶ 2.000 δραχ. πωλοῦνται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ 6.30' μ. μ.

Τύποις Α. Ε. Ἡ Πρώτος

‘Η Σάτιρα...

“Οπου αποδεικνύεται
μέ τρόπον έπαρκή...

Κάθε γυναίκα, φίλοι μου, όποιου και νάναι τύπου
Μικρή, μεσόκοπη, γρηά, κοντόχοντρη, ψηλή,
Ραδιοφώνου έκπομπή μου φαίνεται... περίπου
Κι' έχει ποικίλον πρόγραμμα, περίεργο πολύ!...
Με άλλους λόγους δηλαδή, όποια γυναίκα βλέπετε,
Είτε να είναι φρόνιμη, είτε να παρεκτρέπεται
Είτε μιλά με φίλη της, είτε με τη μαμά της,
Είτε γυρνά στα μαγαζιά, ή σπίτι της εργάζεται
Είν' έκπομπή που εκτελεί άπλώς τó πρόγραμμά της!
Κι' αυτό μια επεξηγήσι βεβαίως θα χρειάζεται!...

‘Ορίστ' ένα παράδειγμα : Στο δρόμο που πηγαίνει
Και συναντά μια φίλη της πολύ αγαπημένη
Και στέκεται και φλυαρεί σαν γυναίκα φίλης
Και όλα πιά τ'ά ν'είναι της λ'είναι σαν ροδάνι
Θυμίζει: «Θα μεταδοθούν αϊ τελευταίαι ειδήσεις».
Πράγμα που εντύπωσι άσφαλώς, νομίζω δεν μ'ας κάνει!
Πολλές φορές κι' ή φίλη της ταυτόχρονα μιλά
Κι' αν τρίτη φίλη φέρ' είπειν τις δύο συναντήσι
‘Εχουμε, φαίνεται, να πούν πολλά, τόσα πολλά
Που πάλι ραδιόφωνο κι' αυτό θα μου θυμίση
Είτε στο δρόμο βρίσκονται, στο σπίτι, στη μοδίστρα
Μιλούν μαζί. Και τ' είν' αυτό; Συμφωνική όρχήστρα!

Βιάζεται. Τρέχει σπίτι της. ‘Εχασε τόν καιρό της.
Με τήν κουβέντα που έπιασε... Πά! πά! Κι' έχει άργήσει
Γιατί στο σπίτι φαίνεται υπάρχει τó μωρό της
Θά τó τ'αίση βέβαια, και θά τó νανουρίση.
‘Ε! ‘Ολ' αυτά τ'ά πράγματα, πολύ κοινόν επίσης
Είνε ‘Η ώρα του παιδιού... ή έχετε αντίρρήσεις;

Συχνά τó βράδυ βλέπομε, παντού, καταφανώς
Κορίτσια κι' είναι δίπλα τους φαντάρος Βρεταννός
‘Εκείνη γλυκομίλητη, και σείεται και κουιέται
‘Εκείνος πάλι πρόθυμος, μελίχιος, γλυκύς
Που άθελά σας λέτε :
‘Ορίστε! Μεταδίδονται... μαθήματα άγγλικής!...
Τό πράγμα αποδεικνύεται θαυρά πολύ εύκόλως
Κάθε γυναίκα, φίλοι μου, κι' ύπαρξή θηλυκή
Ραδιοφώνου είναι σταθμός σαφώς κι' άναμφιδόλως
Που μεταδίδει έκπομπή ραδιοφωνική!
Και πάντα πρόθυμα πολύ
Τό πρόγραμμά της εκτελεί!...

Θεάματα τών ‘Αθηνών...

«ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΞΑΝΑΡΧΟΝΤΑΙ»

«ΟΙ ΠΕΡΣΑΙ»

Στό «Ρέξ» αντί να πάτε,
‘Αν τύχη κι' αγαπάτε
Φίλοι μου συμπολίται
Τό έργο αυτό να δήτε,
Που όμως λέν και φαίνεται.
Γιατρέυε, τήν άντα
Στά σύντομα πηγαίνετε
Και στη Μακεδονία!...

Και μπρός στο θέαμα τó φρικτόν
Θιάσων έκ συμμοριτών.
Θά πητε π'ά με μια φωνή:
—Ξανάρχονται οι Γερμανοί!

‘Αν θέλετε στό ‘Εθνικόν
Τους «Πέρσας» να θαυμάσετε
Κι' αν πάτε, άκων ή έκων
Τήν ώρα σας θά χάσετε.
Σκεφθήτε το π'ό σόβαρά
Και πριν περάση έβδομάς
Πηγαίνετε στην αγορά
Νά δήτε λίγο τας... τιμάς!...

Τους Πέρσας τότε αν θυμηθήτε
Που είπαμε προτ'ήτερα
‘Ισως μονάχοι σας να πητε:
—‘Αχ! κάθε Πέρσαι και καλύτερα!

...τῆς εβδομάδος

Κάθε γυναίκα είνε έκπομπή
ραδιοφωνική!..

‘Εχει μεγάλο πρόγραμμα. Μισό λεπτό δεν στέκεται
Κάτι θά κάνη συνεχώς... Πάντοτε κάπου μπλέκεται
Και κάθε άπασχόλησι και κάθε μια δουλειά της
όπως τó λέμε τώρα
Είνε άπλώς συνέχεια, στο τόσο πρόγραμμά της,
Είνε άπλώς και μια γνωστή... ραδιοφώνου ‘Ωρα!
‘Ορίστε! Πάει στα μαγαζιά... Πά! πά! Κακό μεγάλο
Τρέχει εδώ, μπαίνει εκεί, πάει άπ' τó ένα στ' άλλο
‘Αένας ή κίνησις... και βιάζεται... όλο βιάζεται
Τσακίζεται, κουράζεται
‘Εχει στα πόδια ρόδες
Θά συζητήση όπο έδω... εκεί θα παζαρεύη.
Πού, προ μιάς καταστάσεως τόσο κουραστικής
Κάποιος θά πη : ‘Επόμενον! ‘Ωρα γυμναστικής!...

‘Εάν άργήση σπίτι της και κάποιος τή μαλλώση
Αυτή ποτέ δεν χάνεται. Ξέρει να τ'ά μαλλώση.
Και λ'είναι... λ'είναι ψέμματα!... ‘Αρλωμπες άραδιάζει
‘Εάν δεν τήν πιστεύουν, θυμώνει και νευριάζει
Και λ'είναι τόσα ψέμματα για δικαιολογία
Που — νάχωμε ύγεια —
Θυμίζει, ένώ τριγύρω της δεν λ'είναι τσιμουδιά
Τήν... ‘Ωρα τών παραμυθιών, δια μικρά παιδιά!

Χαλάλι της! ‘Ο ‘Υψιστος όπως τήν έχει πλάσει
Τήν έκανε, όπως φαίνεται, για να διασκεδάση
Κι' οι έκπομπές είνοντο, άπ' τó γλυκό της στόμα
Προτού τó ραδιόφωνο έφευρεθ' άκόμα!...
Στ' αλήθεια, ραδιόφωνο! Τό λέω εν τιμή
Γι' αυτήν ό άνδρας ό άτυχής πληρώνει... σ'ένδρομη
Κι' όπως ύπ' όψιν έχετε
Σαν ραδιογραμμόφωνο στο σπίτι τήν άνέχεται!
Και τί να κάνη ό άνθρωπος; Μόνο σαν χασμουριέται
Κι' άπό τó ίδιο πρόγραμμα, κουράζεται, βαρύνεται
Και έπεμβαίνει κάποτε για πλήρη συμφορά του
Μαζί με τή γυναίκα του κι' ή στρίγγλα πεθερά του.

Τότε ό δόλιος τί να πη
Μπροστά σε τέτοιαν έκπομπή ;
Μέσα του βράζει ό άνθρωπος. Τά έχει σαν χαμένα
Και μασσημένα λέγοντας τ'ά λόγια του κι' άμείσητα
Παραμιλάει μόνος του : Τί μούτυχε και μένα;
Γυναίκα ραδιόφωνο που έχει και... παράσιτον!
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

... για τó νοήμον τó Κοινόν

«ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ»

«ΑΓΑΝΙΚΟ ΤΗΛ ΦΩΝΗΜΑ»

‘Εάν στού ‘Αργυροπούλου
Και μέσω «κοσμοσυρροής»
‘Ανευ σκοπού ύπούλου
Θέλετε να γελάσετε
Με «Ιστορίες της ζωής»
Μαραϊτίνη Τίμου
‘Αδικά θά κοπιάσετε
Λαϊκόν άγαπητό μου!

‘Ας τó προσέξη ό καθείς
Ακούστε που σας λέμε
Οι ‘Ιστορίες της ζωής
Μας κάνουν και κλάμε!

‘Αν θέλετε «Σατανικό»
Νά δήτε «Τηλεφωνήμα»
Μην πάτε για καλό—κακό
Καθ'ότι μάλλον φρόνιμα
Τό έργο αυτό να δήτε
Πολύ καλά μπορείτε
‘Όταν... τηλεφωνήτε!

Σαν είναι ή γραμμή πιασμένη
Πάντα καθείς άδμονει
Και λ'είναι όλοι νευρισμένοι:
—Ποιός Σ α + α ν άς τηλεφωνεί;

...Η ΜΑΝΙΩ

ΑΜΥΝΑ

Τά λόγια σου τ'ά παλαιά
‘Εγώ να ξέ—δεν τ'ά φοβά—
Και αν μου κάνης τόν νταβά
Και παριστάς τόν κάρνα
Στό λέω: κόψ το όριστικό
Διότι άναγκαστικά
Μέτρα θά λάβω ειδικά
Και θά βρεθής άλάργα!

Είσαι ένας' μάπας και χαλάρ
Δεν σκιάζομαι, με άπειλές
Και τούε γεϊτόνους που μου λ'ας
Ούτε τούε χαμπουρίζω
Κι' αν μένη σπίτι, ό Βρεταννός
Δεν δίνει βάρος κανένας
Σύμμαχος είναι προφανώς
Και τόν άναγνωρίζω!

‘Αν θές να γίνης συμμορί—
Και να ρ'ης να με φοβερί—
‘Εγώ δεν έχω και σκαρί
Τά τέτοια να τ'ά χάσω
Και αν μου έπιτεθής τυχόν
Και συ κι' ό πρώτος ό τυχόν
Και θές κατάν'σι άρχών
Τά μέτρα μου θά λάβω!

‘Εν πρώτοις Βάγγο μου καλέ
Ειρηνικός θά σε καλέ—
Και ύποσχέσεις μου πολλών
Μπορεί να σου δοθούν
‘Αν θές να ζήσης φίλικά
Και τίμια κι' ειρηνικά
‘Ότι στρατεύματα άγγλικά
Δεν θά σου έπιτεθούν!

Μ' αν όμως π'ας φίρι—φίρι
Νά μου σκαρώσης συμμορί—
Και κάνεις πράξι θλιβερά
Που θά μ' άναστατώνη
Φοβάμαι ότι ένα πρωί
Θά δ'ολοκληρώσης τή ζωή
Κι' έσύ θά τó μετανοή—
Κι' οι φίλοι σου οι γεϊτόνοι!...

Η ΜΑΝΙΩ

Ο ΒΑΓΓΟΣ ΣΥΜΜΟΡΙΤΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ

Μανιώ στο λέω παστρικά
Κόλπα μου κάνεις άγγλικά
Στρατεύματα βρεταννικά
Μου μπάσεις μεσ' στο σπίτι,
Μ' έναν ‘Εγγλέζο τ'ά χεις ψή—
Και με χορεύεις στο ταψί
Κι' άφου με ξέρεις τόσο άψυ
Μου σήσωες και μύτη!

Θά φύγη ό ‘Εγγλέζος στη στιγμή
Διότι έχω και πυγμή
Και πριν σε πιάσουνε λυγμοί
Μάθε το πως δεν παίζω
‘Αν θές να τ'ά χ'ωμε καλά
‘Αλλάξε γλήγορα μυαλά
Κι' αν θές να ζήσωμε μαλαά
Θά διώξης τών ‘Εγγλέζοι!...

Μέσ' στο δικό μου σπιτικό
Στρατό δεν θέλω άγγλικό
Στό λέω με ύφος φιλικό,
Δεν κάνω φασαρία
Γιατί άλλωστε — μωρή τ' άκούς!—
Σκοπούς θά έχω έχθρικούς
Και με γεϊτόνους μερικους
Σκαρώνω συμμορία!...

Είς τούς γεϊτόνους θά τó πώ
Χωρίς καθόλου να ντραπώ
Πως ή Μανιώ έχει σκοπό
Νά με καταπιεί
Δεν έχω διόλου έλευθερί—
Και πριν να κά—τή συμμορί—
Πρέπει άμέσως κι' αύθωρει
Νά φύγουν οι ‘Εγγλέζοι!

Μανιώ δεν στέκεσαι, καλά
‘Ακου τó Βάγγο που μιλά
Φέρεσαι μάλλον παρδαλά
Και δεν θ' άργοπορήσω
Σε τέτοις αίσθήματα μικρά
Νά σου άπαντήσω π'ό πικρά
Τό σπίτι σου τó κάνω Σ κ ρ α
Για να σε τιμωρήσω!...

Ο ΒΑΓΓΟΣ

ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΩΡΑ...

Σταυρόλεξον υπ' αριθ. 9

Οριζόντιως :
1) Αυτοί έδωσαν την πρώτη νίκη. —
Χωρίς αυτόν δεν ζούμε.

3) Γυναίκεον καλ-
λωπιστικόν — Καθα-
ρός ούρανός.

5) Πολύ (τουρκι-
κά) — Κάτι που δεν
τό έχουν πολλοί.

7) Λεπτή κλωστή.
— Προσωπική άντανυ-
μία. — Άγγλος συγ-
γραφέας.

9) Νότα μουσικής.
— Άνθος — Αυτό το
ρήμα μεταχειρίζεται
το Κράτος διά τον
Προϋπολογισμόν!

11) Γίνεται επί ά-
κινήτων. — Τα άρχικά
του Στοθμοῦ μας.

13) Πολλά έχει ή
ζωή. — Αυτό που μετα-
φέρεται.

15) Ψάχνω να εῦ-
ρω. — Εξωτερική έμ-
φανίσις.

Καθέτως :
1) Ό,τι εἶνε το
φίδι ή σαῦρα κλπ. —
Χώρα της Εὐρώπης.

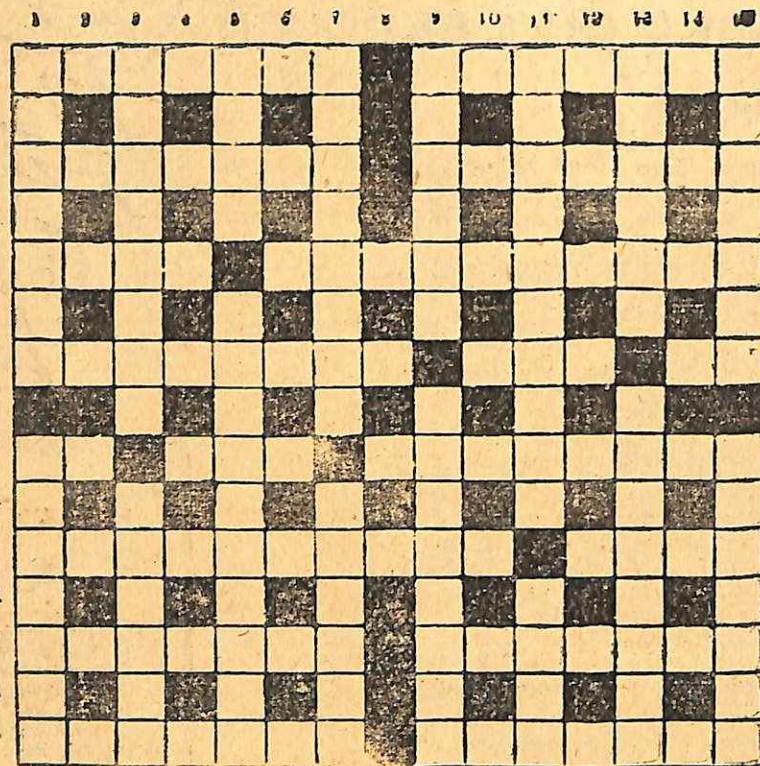
3) Γλίκισμα. —
Μουσική σύνθεσις.

5) Γράφεται στο
πεντάγραμμο !! —
Χωρίς αυτήν... δεν
κινείται το τροῖον!

7) Δεν τρέχει. — Ρήμα των
παραδέντων.

9) Έκεῖνος που πλανεύει
τόν άλλον. — Πτηνόν.

11) Σπάζει εύκολα. — Η έ-
νωρις.

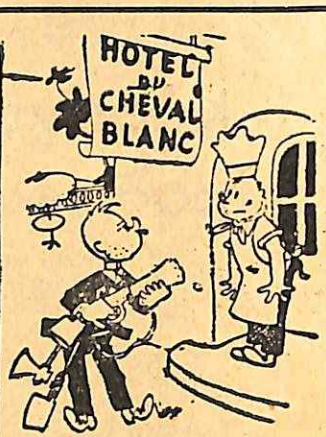

13) Πρόσωπα της μυθολογί-
ας. — Προσωπικές απασχόλησις
των Ελλήνων.
15) Προάγγελος του ὕπνου.
— Ήπειρος.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟ- ΛΕΞΟΥ ΑΡ' 8

- Οριζόντιως :
2) ΣΜΑΤΣ — ΚΟΜΜΑ
3) ΚΡΑΣΙ.
4) ΧΡΩΜΑ — ΜΟΙΡΑ.
5) ΡΑΙΝΩ.
6) ΣΕΙΡΑ — ΝΑΡΚΗ.
7) ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.
10) ΑΣΥΛΟ — ΟΣΜΑΝ
11) ΜΟΛΟΣ.
12) ΜΑΛΤΑ — ΙΕΡΑΕ.
13) ΛΑΣΣΟ.
14) ΣΥΡΜΑ — ΣΑΝΟΣ.
Καθέτως :
2) ΣΑΧΗΣ — ΑΙΜΟΣ.
3) ΕΥΝΟΣ.
4) ΑΠΩ — ΑΗΡ.
5) ΡΑΟΥΛ.
6) ΣΚΑΡΑ — ΟΜΑΛΑ.
8) ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ.
10) ΚΙΜΩΝ — ΟΣΙΟΣ
11) ΑΜΜΟΣ.
12) ΜΟΙ — ΡΕΝ.
13) ΚΑΣΚΑ.
14) ΑΠΑΤΗ — ΝΑΕΟΣ.

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ
τις **οὐλίτιδες**
με την
οδοντοκρεμα
OREODONT
ΠΟΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ
ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Μπροςτά στο ξενοδο-
χείο του «Λευκού Ίππου».
— Πού εἶνε ;
— Ποίος ;
— Τό άππορο άλογο !.

Αινίγματα

1) ΑΙΝΙΓΜΑ :

Σε άλλους κύμους βρίσκομαι.
Μά ένα γράμμα βγάινεις
και φίλο σου και σύμμαχο
αμέσως θά με κάνης.

2) ΑΙΝΙΓΜΑ :

Με πέντε μόνον γράμματα
με τρώς με τό φαί σου.
Με έξη όμως γράμματα
ούλαζε τη ζωή σου !

Γρίφος

1 — 3 — 1

Πρόβλημα

Ένας βουστασιόρχης είχε
30 αγελάδες. Η πρώτη του έ-
δινε 1 όκά γάλα, ή δεύτερη 2
όκάδες, ή τρίτη 3 όκάδες και
ούτω καθέξής μέχρι της τριακο-
στής που του έδινε 30 όκάδες.
Όταν πέθανε, ώρισε να μοι-
ρασθούν οι αγελάδες του εις
τά πέντε παιδιά του, με τέτοιον
τρόπο, ώστε να παίρνουν όλα
ίσον ποσόν γάλακτος κάθε ή-
μέραν. Πώς τις έμοίρασαν;

Λύσεις

των προηγουμένων

1) Αίνιγμα: Στόμα, γλῶσ-
σα, δόντια.

2) Αίνιγμα: Η γάτα επάνω
στην καρέκλα, όταν πηδά και
φεύγει.

3) Ο πατέρας είχε 32.000
δραχμές εις την τσέπη του.

4) ΚΥΒΟΛΕΞΟΝ :

Η Π Α Ρ
Π Ο Λ Υ
Α Λ Λ Α
Ρ Υ Α Ξ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Κυριακή, 24 Νοεμβρίου

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΟΜΠΩΝ 24-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΜΙΛΙΑΙ

14.00 (Τό λογοτεχνικό τέταρτο
του κ. Στρατή Μυριβήλη).

20.30 (Γιά να γνωρίσουμε την
Ελλάδα «Τ' Αποίκια της
Ανδρου» υπό κ. Παύλου
Φλωρου).

20.50 («Βουρλιώτες και Βούρ-
λα» υπό κ. Π. Καψή).

ΣΚΕΤΣ

(«Βραχυκύκλωμα» Ρωμαν-
τικό Σκέτς του κ. Δ.
Ρώμα).

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

07.45 (Παλιή μουσική με έργα
Κρίστιαν Μπάχ).

11.00 (Αναμετάδοσις της Συμ-
φωνικής Συνουσίας της
Κρατικής Όρχήστρας από
το θέατρον «Ολύμπια»).

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

22.20 (ΑΙ Α' και Β' πράξεις ά-
πό την «Μανόνη» του Μασ-
σενέ).

ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

13.30 (Συμφωνική Συνουσία με
γιούλ και τραγουδεί ό Τώ-
νης Μαρζουκάς).

14.45 (Η όρχήστρα Ζωζεφίν
Μπράντλεϋ).

17.00 (Τό Τρίο «Άλμπερτ Σάν-
τλερ»).

17.45 (Παλιό και νέοι ρυθμοί).
20.20 (Ο Μόνια Λίτερ και τό
συγκρότημά του).

21.10 (Ο Γιάκοβλεφ με τό «Τρίο
Στάρ» και τη Μαίρη Λόου).

23.20 (Χαρευτικό πρόγραμμα).

24.00 (Ελαφρά τραγουδία).

00.15 (Συνέχεια χαρευτικής μου-
σικής).

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

18.10 (Ο «Όμιλος Ν. Χαριστοῦ-
λου»).

Δευτέρα, 25 Νοεμβρίου.

ΟΜΙΛΙΑΙ

08.10 (Τό 5λεπτό της Υγείας).

14.50 (Η Τωμοδάκη: «Ο Ποιη-
τής και ή βιογραφία του»).

18.30 (Η «Ωρα των Φίλων του
Ραδιοφώνου»).

19.30 («Γεώργιος Γεννάδιος Σχο-
λάρης» υπό της Κας Σ.
Χατζάκη).

20.20 (Η «Ωρα των φιλοτελι-
στών»).

21.00 (Εβδομαδιαία άνασκόπη-
σις υπό του κ. Π. Σι-
φνιάου).

ΩΡΑ ΠΑΙΔΙΟΥ

18.10 (Νισωτική «Ωρα»).

22.20 (Η Όρχήστρα του Στα-
θμοῦ).

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

19.45 (Έργα για πιάνο).

24.00 (Έργα για βιολοντσέλο).

ΡΕΣΙΤΑΛ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

20.30 (Ρεσιτάλ της καρίας
Αλίκης Ζωγράφου).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

12.00 (Μουσικές σελίδες).

ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

07.70 (Ελληνικά τραγουδία).

07.50 (Ποικίλο πρόγραμμα).

08.15 (Συνέχεια ποικίλου
γράμματος).

11.30 (Ποικίλο πρόγραμμα).

14.45 (Μουσικά πορτραίτα).

17.08 (Η Όρχήστρα Κάμπολι).

ΟΜΙΛΙΑΙ

17.30 (Μουσικά για τον καθένα).

18.45 (Ποικίλο έλαφρό πρόγραμ-
μα).

20.50 (Μουσική σε ρυθμό βάλς).

23.00 (Ελληνικά τραγουδία).

23.30 (Μουσική τζάζ).

00.20 (Μπαλαδάκιες).

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

21.15 (Εθνικοί ελληνικοί χοροί).

Τρίτη, 26 Νοεμβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ

14.00 (Πολιτική όμιλία).

18.10 (Η «Ωρα του Αγρότου»).

20.20 (Η άνακοίνωσις της Έλ-
λάδος).

20.30 (Η «Ανδρος» του κ. Α.
Καραντώνη).

20.50 (Γιασας «Ακαδημία της
κ. Αλίκης Γιωτοῦλου»).

22.00 (Εβδομαδιαία έξωτερική
άνασκόπησις υπό του κ.
Α. Γωσήφ).

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

22.20 (Συμφωνική Συνουσία με
έργα Μότσαρτ).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

07.45 (Δίσκοι στην τύχη).

12.00 (Μουσικές σελίδες).

13.30 (Ποικίλο πρόγραμμα).

ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

11.30 (Ελαφρό πρόγραμμα).

14.15 (Ωρα των Ακροατών).

14.45 (Μουσικά πορτραίτα).

17.30 (Μουσικά για τον καθένα).

21.15 (Η Πατριστία Ρόμα πορ-
σε σε διάφορες έπιτυχίες
της).

23.20 (Αμερικανικά λαϊκά τρα-
γουδία).

23.30 (Ποικίλο έλαφρό πρόγραμ-
μα).

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

07.30 (Δημοτικά τραγουδία).

17.05 (Δημοτικά τραγουδία).

20.40 (Νησιώτικα τραγουδία).

Τετάρτη, 27 Νοεμβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ

08.10 (Τό 5λεπτό του Σπιτιού).

14.00 (Αθλητική όμιλία).

20.20 (Η φυσιογνωσία της «Ωρα»
21.15 (Ποιητική έραδιά: Λορέν-
τος Μασάλης).

22.00 (Σχολία).

ΩΡΑ ΠΑΙΔΙΟΥ

18.10 (Για παιδιά 8-12 ετών).

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

23.50 (Μουσική δωμάτιου).

00.20 (Νεκρική μουσική).

ΡΕΣΙΤΑΛ ΒΙΟΛΙΟΥ

22.45 (Ρεσιτάλ της διδως Αλ-
τσαρ Παπά).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

12.00 (Μουσικές σελίδες).

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΠΟ ΟΠΕΡΕΤΤΕΣ

23.15 (Διάφορες έπιλογές).

ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

07.30 (Ελληνικά τραγουδία).

07.50 (Ποικίλο έλαφρό πρόγραμ-
μα).

08.15 (Συνέχεια ποικίλου έλα-
φρού προγράμματος).

11.30 (Ποικίλο έλαφρό πρόγραμ-
μα).

14.15 (Η «Ωρα των Ακροατών»).

17.05 (Χαράγιες).

17.30 (Μουσικά για τον καθένα).

ΟΜΙΛΙΑΙ

08.10 (Τό 5λεπτό της Γυναικας).

14.00 (Τα προβλήματα της πε-
ζογραφίας μας υπό του κ.
Α. Καραντώνη).

20.30 (Η «Εφημερίδα του Στα-
θμοῦ»).

21.35 (Η «Ελλάδα στον Αγώνα»
ΩΡΑ ΠΑΙΔΙΟΥ).

18.10 (Για παιδιά 12-15 ετών).

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

14.15 (Ωρα Ακροατών).

ΡΕΣΙΤΑΛ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

22.20 (Ρεσιτάλ της κας Φραγκιά
— Σπηλιούσου).

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ

23.45 (Αποσπάσματα από «Ο-
περές»).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

12.00 (Μουσικές σελίδες).

23.00 (Η Όρχήστρα του Στα-
θμοῦ).

ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

07.45 (Ελαφρό ποικίλο πρόγραμ-
μα).

08.15 (Συν χεῖρα έλαφρού ποι-
κίλου προγράμματος).

11.30 (Ελαφρό ποικίλο πρόγραμ-
μα).

14.45 (Μουσικά πορτραίτα).

17.05 (Η Στέλλα Γκερέα).

17.30 (Μουσική για τον καθένα).

20.20 (Η όρχήστρα Μαντοβάνι).

22.50 (Μουσική με φυσαρμόνικα).

00.10 (Μουσική χορού).

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

07.30 (Δημοτικά τραγουδία).

21.15 (Δημοτικά τραγουδία).

Παρασκευή, 29 Νοεμβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ

08.10 (Τό 5λεπτό της Νοικοκυ-
ράς).

14.00 (Πολιτική όμιλία).

18.10 (Ένας μελετητής της νε-
οελληνικής κοινωνίας υπό
του κ. Α. Μυστακίδη).

22.20 (Θρησκευτική «Ωρα : «Ο
Αγιος Ανδρέας» του κ. Ι.
Πασιανόπουλου).

20.30 (Η «Ωρα του Αγρότου»).

22.00 (Σχολία).

ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

22.20 (Βραδυό Κοντσέρτο με
έργα «Ελγκορ»).

ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

12.00 (Μουσικές σελίδες).

ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

07.50 (Ποικίλο πρόγραμμα).

17.30 (Ελληνικά τραγουδία).

08.15 (Συνέχεια ποικίλου προ-
γράμματος).

11.30 (Ποικίλο πρόγραμμα).

14.15 (Ο Στίφαν Γκερντέλι).

14.45 (Μουσικά πορτραίτα).

17.00 (Η Όρχήστρα Αλφρέντο
σε παλινδρομ. Ρωσικούς
σκοπούς).

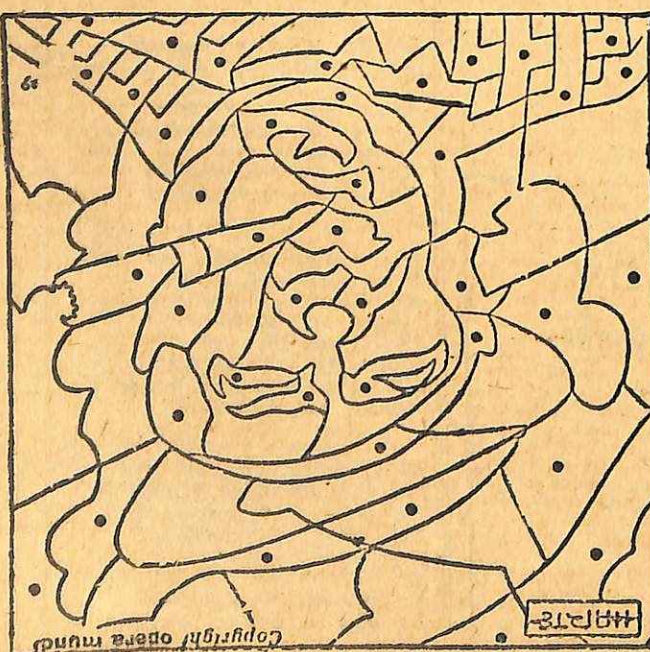
17.30 (Μουσικά για τον καθένα).

21.15 (Η Γωσάννα «Αλδα»).

23.20 (Η Χορωδία Αδριασιάνη).

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 5

ΓΙΝΕΣΘΕ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΟΙ

Εάν μαυρίσετε τα κενά που σημειώνονται με χονδρές τε-
λείες, θα άποκτήσετε ένα ωραίο σκίτσο.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 24-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 24 Νοεμβρίου.

Πρωινό Πρόγραμμα

- 06.30 Έμβραχια (δ).
06.45 Πρωινή μουσική (δ).
07.30 Συνέχεια πρωινής μουσικής (δ).
07.45 Παλιή μουσική (δ)
Γιόχαν Κρίστιαν Μπάχ: Συμφωνία σε ρε μείζ. (Άλλεγκρο ασαί, Άντάντε, Πρέστο). Η Κρατική Ορχήστρα του Βερολίνου. Διευθ. Βάλτερ Γκράντνερ.
08.00 Αναμετάδοσις της θείας λειτουργίας εκ του Ι. Νεού της Μητροπόλεως.

Μεσημερινό Πρόγραμμα

- 11.00 Αναμετάδοσις από το θέατρον «Ολύμπια» της Συμφωνικής Συνέλευσης της Κρατικής Ορχήστρας «Αθηνών» υπό την διεύθυνσιν του κ. Φ. Οικονομίδου. Σολίστ η κ. Κρινώ Καλομοίρη Σεσίγ.
Χαύντν : Συμφωνία αρ. 82 σε ντο μείζ. (Βιάτσε ασαί, Άλλεγκρέττο, Μενουέττο, Φινάλε - Βιάτσε ασαί). Συμπέτομος : «Ο κύκνος της Τουονέλλας». Σόλο άγγλικό κόντο ο κ. Γ. Ευσταθίου.
Σμέτανα : «Μολούσας» από το συμφωνικό πνίγμα «Η πατρίς μου». Καλομοίρη : Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα (Άλλεγκρέττο κόν μοτο μά μαστόζο, Θεμα, Παραλλαγές - Φούμα, σε παλμής καντάδες).
23.50 (Φωνοταινίες).
00.20 (Ποικίλο έλαφρό πρόγραμμα).

Σάββατον, 30 Νοεμβρίου

- ΟΜΙΛΙΑΙ
14.00 (Αθλητική ομιλία).
20.20 (Η άνωκοδόμησις της Έλδος).
20.30 (Ανακοίνωσις του κ. Σ. Ζερβού).
22.00 (Σχόλια).
ΩΡΑ ΠΑΙΔΙΟΥ
18.10 (Εφημέριον «Ωρο»).
ΩΡΑ ΑΣΘΕΝΩΝ
17.05 (Εκπομπή διά την ψυχολογίαν των).
ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
14.45 (Μουσικά πορτραίτα: Η Έρικα Μερνί).
21.15 (Άριες από την Γκόλλι-Κούρτσι).
23.30 (Έργα του Μπετόβεν για πιάνο).
ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
12.00 (Μουσική σελίδες).
14.15 (Ώρα Ακροατών).
07.45 (Δίσκοι στην τήχη).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
11.30 (Ποικίλο πρόγραμμα).
17.30 (Μουσική για τον καθένα).
22.20 (Το μεθυσμένο φεγγάρι).
24.00 (Χορευτικό πρόγραμμα).
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.30 (Δημοτικά τραγούδια).
20.30 (Ποικίλα τραγούδια από τον Όμιλο Χρήστου Μπαράκτση).

13.00

13.10

13.30

13.50

14.00

14.15

14.45

γκα και Φινάλε επάνω σ' ένα ελληνικό δημοτικό θέμα).
Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.
Εκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετανικών Δυνάμεων.
Έλαφρά μουσική από την Ορχήστρα Σουγιούλ Τραγουδι ο Τόννης Μαρούδας.
«Το καπέλλο». (Ντ' Αντσι).
«Σε μια άκρογιαλιά ελληνική», τραγουδάκι (Γούναρη).
«Χτες το βράδυ, σόλου (Γιαννίδη).
«Μην κλαίς» (Αττίκ).
«Πάμε μια βόλτα στο Φαληράκι» (Σουγιούλ).
«Εμείς κι' ο κόσμος».
Το λογοτεχνικό ταξί του κ. Στρ. Μυριόλη.
Ρομαντική σκέψις του κ. Διονύση Ρώμα, με τίτλο «Βραχυκύκλωμα».
Ραδιοφωνική σκηνοθεσία του κ. Κώστα Κροντηρά.
14.45 Μουσικά πορτραίτα (δ).
Τζόρτζεφιν Μπράντλεϋ.

Εσπερινό Πρόγραμμα

17.00

17.15

17.45

18.10

18.30

18.50

19.10

19.30

19.45

20.00

20.10

20.20

20.30

20.40

20.50

21.00

21.10

φιλντ).
«Καθώς περνάει ο καιρός» (Χέρμαν Χαπφίλντ) «Κοιμήσου μέσ' στην αγκαλιά μου» (Γιάκοβλεφ).
«Μπλουζ μέσ' στην καρδιά μου».
«Θά μτώ στο ρυθμό» (Γκέρσουιν).
21.45 Β' Δελτίον ειδήσεων και σχόλια.
22.15 «Εμείς κι' ο κόσμος»
22.20 Μελοδραματική εκπομπή (δ)
Αι 1η και 2α πράξεις από την όπερα «Μανόν» του Μασσέν. Συμπραττούν οι Ζερμάν Φερράντι, Βαβόν, Ραμπερ, Ρογκάτσσεφσκυ, Βιλλιε, Γκενώ, κ. α. Ορχήστρα και χορωδία με διευθυντή τον Έλι Κιέν.
23.20 Χορευτικό πρόγραμμα (δ).
24.00 Έλαφρά τραγούδια.
«Ε' τσέκετ ε' τσέκετ» (Φιτςέρελντ). Η συνθέτρια με συνοδεία ορχήστρας.
«Ραίντ, τέντερφουτ, ραίντ». Ο Έντυ Ντάτσιν και η ορχήστρα του με τραγουδι.
«Ονειρο της ημέρας», φόξ-τρότ (Γουάρεν-Μέρσερ). Η ορχήστρα Άμπρουξ με τραγουδι από τη Βέρα Λυνν.
«Ε'μαθα από σάς» (Τρενέ). Τραγουδεί ο συνθέτης με συνοδεία της ορχήστρας Βάλ - Μπεργκ.
«Επιλογή από τραγούδια των Κάουμπιούζ «Χίλλ Μπίλλιζ». Η ορχήστρα με φυσαρμόνικες του Νού Μέρφερ.
00.15 Συνέχεια χορευτικής μουσικής (δ).

ΔΕΥΤΕΡΑ, 25 Νοεμβρίου.

Πρωινό Πρόγραμμα

06.30

06.35

07.05

07.15

07.30

07.50

08.10

08.15

08.30

08.45

09.00

09.10

09.20

09.30

09.40

Έμβραχια (δ).
Πρωινό άγγλικό πρόγραμμα.
Πρωινή γυμναστική.
Α' Δελτίον ειδήσεων.
Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (δ).
Έλαφρά μουσική (δ).
Πεντάλεπτο υγείας. Σ. Βέρα : «Αδενειδείς έκδλαστήσεις».
Συνέχεια έλαφράς μουσικής (δ).
Μεσημερινό Πρόγραμμα
11.30 Έλαφρό μουσικό πρόγραμμα (δ).
12.00 Μουσικές σελίδες (δ)
Σούπερτ : Β' μέρος «Ο κείρος δεν περιμένει» σόλου φόξ (Τσάβας - Τσάμπι).
«Δεν θα το μάθεις ποτέ», σόλου φόξ (Χάρρυ Γουάρεν).
«Λάβρα» (Ράσκιν).
«Είμαι πάντα ευτυχισμένος» (Χέρμαν Χαπφίλντ).

Ο κ. Νίκι Γιάκοβλεφ, εις το πρόγραμμα της Κυριακής.

«Γνώριμο του σπιτιού», λαϊκό αμερικανικό (δισκ. Κράισλερ). Η Β. Ολίστρια Έρικα Μορίνι. Βέμπερ : Εισαγωγή στον «Όμπερον». Παίζει η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Νούγκεν Γιόχου.
12.30 Εκπομπή διά την ψυχαγωγία των Βρετανικών Δυνάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.
13.10 Συνέχεια της εκπομπής για τις Βρετανικές Δυνάμεις.
13.30 Εκπομπή του Γεν. Επιτελείου Στρατού Τέλην και ζωή Ν. Τωμαδάκη : «Ο ποιητής και η βιογραφία του».
14.10 «Εμείς κι' ο κόσμος».
14.30 Β' Δελτίον ειδήσεων.
14.45 Μουσικά πορτραίτα (δ).
Τζάκ Χίλτον.

Εσπερινό Πρόγραμμα

17.00

17.05

17.15

17.30

17.45

17.50

18.00

18.10

18.20

18.30

18.40

18.50

19.00

19.10

19.20

Χορευτιστήριο.
Η ορχήστρα Άλφρεντο Καμπόλι (δ).
Γαλλική εκπομπή.
Μουσική για τον καθένα (δ).
«Το καρναβάλι της Βενετίας» (Μπένεντικτ, δισκ. Τζέιμς). Η ορχήστρα του Χάρρυ Τζέιμς.
«Γαλαζίο ούρανο» (Ζιλμπέρ). Η Μάξιν Σάλιβαν (τραγουδι) με την ορχήστρα της.
«Νύχτα και μέρα», από την όπερα «Ευθύμης ζωτοχόρ» (Κόουλ Πόρτερ). Ο Άντρέ Κοστελάντε και η ορχήστρα του.
«Νυχτερίδες στο καμπαριό» (Μέγεαλ). Ο Μπίλλυ Μέγεαλ. Πιάνο (Φωνοληψία BBC).
«Εγώ και η Μελίνα» (Μπερλίν). Η ορχήστρα χορού της Βρετ. Βασ. Αεροπορίας, με τραγουδι από τον Τζιμ Μίλλερ.
«Γί μπορώ να κάνω;» (Γουάτσον, Μαρσέλλο). Το συγκρότημα «Ινκ Σπότες».
«Η πόλκα της Πενσυλβανίας» (Λή - Μάνρεζ). Η ορχήστρα χορού της Βρετανικής Βασιλικής Αεροπορίας.
«Θά σε ξαναδώ», από την ταινία «Γλυκόπικρο» (Κάουαρντ). Η ορχήστρα του Άντρέ Κοστελάντε.
«Το πηδάλιο του πουλιού» (Σάρονο - Γκώρλεϋ). Η ορχήστρα Βίκτωρ Σιλδέστερ.
18.00 Ανακοινώσεις.
18.10 «Ωρα παιδιού (νηπιακή ώρα)».
«Η ιστορία του Πιπίνου». Το Κουκλοθέατρο του Μπαρμπά Μυτούση. Τραγουδάκι - Ποιήματα.
18.30 «Ωρα Φίλων του Ραδιοφώνου» :
«Ο Πομπός και η καρδιά του», υπό τον κ. Γεωργίου Μαρίνου.
18.45 «Έλαφρά μουσική (δ)»
«Ευθύμης μπανζολιέροι» (Σήφ). Η μανδολινατά Τρούζ. (Φωνοληψία BBC).
«Τρία μικρά ψαράκια» (Μάννελ). Η ορχήστρα Άμπρουξ με τραγουδι.
«Επιλογή από μουσικές κωμωδίες». Η ορχήστρα του Τζάκ Χίλτον.
«Εισαγωγή στα πλήκτρα του πιάνου» (Κόνφρεϋ). Ο Χάρρυ Ρόμπινς, σόλο σαξόφωνο, με κουαρτέτο.
«Επιλογή από μελωδίες σε ρυθμό δόλς του Άρτσιμπολντ Τζώζ. Βιεννέζικη ορχήστρα δόλς.
«Ένας κήπος στη Γρανάδα», σόλου-φόξ (Λούις, Μπέαρ, Βασιλέσκου). Η ορχήστρα Άμπρουξ και τραγουδι από τον Ντέννυ Ντένις.
«Μπούμ» (Τρενέ). Ο Άρθουρ Γιάνγκ με το συνδυγμένο του και τον Στέφαν Γκραπέλλι. (Φωνοληψία BBC).
«Επιλογή από επιτυχίες». Ο πιανίστας Κάρλ Γκιμπόνς.
«Ονορέ», φόξ-τρότ από την επιθεώρηση «Άγας του Παρισιού». Ο Μωρίς Σεβαλιέ με συνοδεία ορχήστρας που διευθύνει ο Μ. Καριβέν.
«Κομμάτι σαν συνομιλία» (Κάουαρντ. Δισκ. Ράιτ). Η ορχήστρα του Ρίτσαρντ Κρίν. (Φωνοληψία BBC).
«Ξαναγύρινα αγαπημένη μου», από το φιλμ «Το καινούργιο φεγγάρι» (Ρόμπερτ). Οργανο ο Χάρυ Φάρμερ με το συγκρότημα Τζιμν Λίτς.
19.30 «Ομιλία»
Γεώργιος Γεννάδιος Σχολάριος, υπό της κ. Στεφανίας Χατζάκη.
19.45 Έργα για πιάνο (δ)
Σοπέν : 1η Μπαλλάν-

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 24-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1946

τα σε σόλ έλασσον έργ. 23. Ο Άλφρεδος Κορτώ.
Λιστ : 1η Ούγγρικη Ραψωδία. Ο Άλεξάνδρος Μπραϊλόφσκυ.
Φάρτζεν : Ταραντέλλα σε λα έλασσον. Η Άλν Τζώζ.
Άλμπενίθ : «Ναβάρας» Ο Άρθουρος Ρομπινστάιν.
20.15 «Εμείς κι' ο κόσμος»
20.20 «Ωρα των φιλοτελιστών»
20.30 Ρεσιτάλ τραγουδιού της κ. Αλίκης Ζωγράφου.
«Αλ. Σκαρλάτι : «Είμαι Μπετόβεν : Άρια της Μαρκελίνας από την 1η πράξη της όπερας «Φιντέλιο».
Ντυπάκ : «Πρόσκλησις σε ταξίδι» (σε στίχους του Σάρλ Μπωντλαίρ). Καταλάνι : Άρια από την όπερα «Βαλλύ». Πουτσίνι : Άρια από την όπερα «Τουραντά». Σπάθι : «Δέν μ' αγαπάς».
20.50 Μουσική σε ρυθμό βάλς (δ).
21.00 Η σημερινή Άγγλία
21.15 Ελληνικοί χοροί (δ)
21.30 Εκπομπή του Γεν. Επιτελείου Βασιλικού Νχυτικού.
Γ' Δελτίον ειδήσεων.
Η έδεσμευαζία ανασκόπησις υπό του κ. Π. Σιφανίου, Γενικού Διευθυντού του Ε.Ι.Ρ.
22.15 «Εμείς κι' ο κόσμος»
22.20 Η Ορχήστρα του Σαχμού.
23.00 Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (δ).
«Τί σου λένε τα λουλούδια» σόλου-φόξ (Ευαγγελίδη - Γιαννίδη). Τραγουδεί η Μόλυ.
«Μη φοβάσαι το μπαμπά σου» (Κοφινιώτη - Πολυμέρη - Βέλλα). Ο Πάνος Βισβάρδης με την ορχήστρα Βέλλα.
«Καινούργια ζωή» ταγκό (Τραϊφόρου - Ραπίτη). Η Σοφία Βέμπο με ορχήστρα που διευθύνει ο Γιαννίδης.
«Γιά σένα, για σένα», άμπανέρα (Νικολαΐδη - Μωράκη). Η Μόλυ και ο Μαρούδας με ορχήστρα.
«Ηρθε σαν την άνοιξη», ταγκό (Μωράκη - Κοφινιώτη). Η Κούλα Νικολαΐδου με την ορχήστρα του Α. Γεωργιάδη.
«Φίλα με ξανά», σόλου-φόξ. (Μενστρέλ-Βελάσκεθ). Ο Ν. Γούναρης με την ορχήστρα Βέλλα.
«Άγιες καρδιές αγαπούνε», ταγκό (Κοφινιώτη - Σουγιούλ). Ο Τ. Μαρούδας με την ορχήστρα Σουγιούλ.
«Θά σε φιλήσω», ρούμπα. Η Μπέση Μαρτέν

με την ορχήστρα Βέλλα. «Πάντα μαζί», μπρεκίν. (Τραϊφόρου - Ραπίτη). Η Σοφία Βέμπο με την ορχήστρα Σουγιούλ.
«Ο κουμπάρος κι' η κουμπάρα» (Πύρπασου - Γιαννίδη). Ο Ν. Γούναρης με συνοδεία της ορχήστρας Σουγιούλ.
23.30 Μουσική για συμφωνική τζάξ (δ).
«Η σερενάτα του Μανχάταν» (Ωλτερ). Παίζει η ορχήστρα Πώλ Γουάιτμαν.
«Τρεις αποχρώσεις γαλάσιου» (Γκρόουφ). Η ίδια ορχήστρα με τα έξι μέρη : Ινδικό, Άλικο, Ηλιοτρόπιο.
«Η γαλάζια ραψωδία» (Γκέρσουιν). Η ορχήστρα περιπάτου της Βοστώνης. Διευθ. Άρθουρ Φήντλερ.
«Όταν τελειώσει η ημέρα» (Σύλβα-Κέτσερ). Η ορχήστρα του Πώλ Γουάιτμαν.
24.00 Έργα για βιολοντέλλο (δ).
Ρεσπίγκι : «Αντάτζιο και παραλλαγές» με τον Άρθουρ Μπονούτσι, που συνοδεύει στο πιάνο ο Σάντρο Φούγκα Σαίν - Σάνς : «Άλλεγκρο άππασιονάτο», με τον Φώδερμαν.
Γρανάδος : «Ιντερμέτζο από τις «Γκογιέσκας», με τον Πάμπλο Καζάλς. Συνοδεύει ο πιανίστας Μέντινκοφ.
Άλμπενίθ : «Ισπανική σερενάτα», με τον Γκασπάρ Κασσαντό. Συνοδεύει ο πιανίστας Μίχαελ Ράουχαϊζεν.
00.20 Μπαλαζαϊκές (δ).
Τραγουδία της Μικράς Ρωσίας. Ορχήστρα από Μπαλαζαϊκές που διευθύνει ο Σκριάπιν.
«Εβγά, λαμπρή μου ήλιε». Συγκρότημα του Σοβιετικού Στρατού. Διευθ. Αλεξάντρωφ και σολίστ ο Κιρνετσόφ (Φωνοληψία BBC).
«Ψυχούλα μου», λαϊκό, ρωσσικό. Συγκρότημα Σιμεώνωφ. Σολίστ ο Λιέμεσεφ. (Φωνοληψία BBC).
«Δυό κιθάρες», τσιγγάνικο. Η ορχήστρα του Βίλλυ Στάινερ.
«Η μπούκλα», ρωσσικό λαϊκό. Ο Λιεσένκο με συνοδεία κιθάρας και ορχήστρας που διευθύνει ο Φράνκ Φόξ.
«Το δαχτυλίδι του κοριτσιού μου». Συγκρότημα που διευθύνει ο Σιμεώνωφ. Σολίστ ο Λιέμεσεφ. (Φωνοληψία BBC).
«Αντισσέλλ» : «Κοντσέρτο της Βασσοβίας» για ορχήστρα με πιάνο. Παίζει Μ. Μάθισον.
12.30 Εκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετανικών Δυνάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ

Το «Τρίο Στάρ» (Έκ των άνω προς τα κάτω: Μαίρη Λω Βέρα Σεϊταϊάνου και Μαρία Ζαβιταϊάνου), εις το πρόγραμμα της Κυριακής.

στρα του μεγάλου Θεάτρου της Μόσχας. Διευθύνει ο Σεμσούντ. Σολίστ οι Κιτιτσέκ και Μπελλίνα. (Φωνοληψία BBC).

ΤΡΙΤΗ, 26 Νοεμβρίου.

Πρωινό Πρόγραμμα

- 06.30 Έμβραχια (δ).
06.35 Άγγλικό πρωινό πρόγραμμα.
07.05 Πρωινή γυμναστική.
07.15 Α' Δελτίον ειδήσεων.
07.30 Ελληνικά δημοτικά τραγούδια (δ).
07.45 Δίσκοι στην τήχη.

Μεσημερινό Πρόγραμμα

- 11.30 Έλαφρά μουσική (δ)
12.00 Μουσικές σελίδες (δ)
Φλότωδ : «Αλεξάνδρος Τραυτέλλας» εισαγωγή. Η Ορχήστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. Βάλτερ Λούτσε.
Λιστ : 3α Νυκτερινό από τα «Όνειρα άγάπης». Μέρη της Φιλαρμονικής του Βερολίνου. Διευθ. Έρικ Όρτμαν.
Σαίν - Σάνς : «Ο κύκνος». Ο βιολοντελλίστας Πάμπλο Καζάλς με συνοδεία πιάνο από τον Ν. Μέντινκοφ.
Μονοόσκι : Βουνήσιοι χοροί από την όπερα «Χάλκας». Η Συμφωνική του BBC. Διευθ. Τάντους Ζαρέσκι. (Φωνοληψία BBC).
«Αντισσέλλ» : «Κοντσέρτο της Βασσοβίας» για ορχήστρα με πιάνο. Παίζει Μ. Μάθισον.
12.30 Εκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετανικών Δυνάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ

13.10 Συνέχεια της εκπομπής για τις Βρεταννικές Δυνάμεις.

13.30 Πεικίλη μουσική (5)
Σάλλιαν : «Κοξ και Μπόξ», εισαγωγή. Η ορχήστρα θεάτρου του BBC. Διευθ. Στάνφορντ Ρόμπινσον. (Φωνοληπία BBC.).

Νττόρσας : «Χιουμορέσκα» έργ. 101 άρ. 7. Ο βολιστής Φίτς Κράϊσλερ με συνοδεία πιάνου από τόν Γκεόργκ Φάλεγκσταϊν.

Ντελίμπ : «Εορταστικοί χοροί, βάλς και τσάρντας, από τη σουίτα μπαλέττου «Κοπέλια».

Μέλη της «Ορχήστρας της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. της Βόλφγκανγκ Μπώυτλερ.

Σεμπρίνι : Συμφωνία για πιάνο και ορχήστρα. Ο πιανίστας Μάριο Σαλέριο και η ορχήστρα δωματίου του ΕΙΑΡ. Διευθ. Τίτο Πετραλία.

Βαρναι : «Βάλς του πουλιού». Η υψίφωνος Λουκρέτια Μπόρι με συνοδεία ορχήστρας.

Γκλίλκς : «Καμαρίνσκαγια». Φαντασία επάνω σε δύο λαϊκά ρωσικά τραγούδια. Η «Ορχήστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. Λόις Μίλλερ.

14.00 Πολιτική έμφιλια.

14.10 «Ερείς κι' ο κόσμος».

14.15 «Ωρα δικαστή» (Δισκοί κατ' έλεγχογήν των)

14.30 Β' Δελτίον ειδήσεων.

14.45 Μουσικά πορτοκίττα (5).
Λεκουόνα Κιούμπαν Μπούζ.

Εσπερινό Πρόγραμμα

17.00 Χρηματιστήριο.

17.05 Δημοτικά τραγούδια.

17.15 Γαλλική όρα.

17.30 Μουσική για τόν καθένα(5).

«Δές με πού χορεύω πόλκα» (Γκρόσσμιν, διασκ. Σολομών). Η χορευτική ορχήστρα του Νιού Μαϊφερ.

«Μην τριγυρνάς πιά πελ» (Έλλινγκτον Ράσελ). Ο Γκλεν Γκρέυ και η ορχήστρα Κάζα Λόμα.

Άγγλικές επιτυχίες, έπιλογή για πιάνο. Παίζει ο Άρθουρ Γιάνγκ.

«Φθινοπωρινό όνειρο». (Τζόυς, διασκ. Σίντεν Μπέινς). Η ορχήστρα Ρίτσαρντ Κρήν.

«Αν δέν είσαι παρά ένα όνειρο». (Τζάφφ Φούλτον - Μπόντς). «Νύχτα Σαββάτου» (Κάαν - Στάιν). Ο Φράνκ Σινάτρα και η ορχήστρα του Άξελ Στόρνταλ.

«Μπαλαάδισα», έπιλογή (του Πόστφορντ) Η ορχήστρα του Νιού Μαϊφερ.

18.00 Αναγκινώσεις.

18.10 «Ωρα Αργότου.

18.30 Εικεμη για την ψυ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 24-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1946

χρωμαί των Βρετ.
 Δυνάμεων.
 20.15 «Εμεις κι ὁ κόσμος.
 20.20 Ἡ ἀνεικοδόμησις τῆς
 Ἑλλάδος.
 20.30 Ἡ «ἄρα τῶν νησιῶν
 «Ἡ Ἀνδρος», ὑπὸ τοῦ
 κ. Ἀνδρέα Καραντώνη.
 20.40 Νησιώτικα τραγεούδια.
 20.50 «Ἰσοσις Ἀκχόδημιζ»,
 ὑπὸ τῆς κ. Ἀλίκης Γιω-
 τοπούλου.
 21.00 Ἡ σημερινὴ Ἀγγλίς.
 21.15 Ἑλαφρά τραγεούδια,
 ἀπὸ τὴν Κούλα Νικο-
 λαΐδου.
 «Κανείς δὲν τὸ πιστεύ-
 ει» (Πορτοκάλλη).
 «Ἄς σταματήσωμ' ὡς
 ἔδω» (Γιαννιδίη).
 «Γιὰ σένα», ἀμπανέρα,
 καὶ «Ματάκια», ρούμπα
 (Μωράκη).
 21.30 Ἐκπομπὴ τοῦ Γεν.
 Ἐπιτελείου τῆς Ἀερο-
 πορίας.
 21.45 Γ' Δελτίον εἰδήσεων
 22.00 Ἑβδομαδικαῖα ἐξωτερι-
 κῇ ἀνασχέπησις
 ὑπὸ τοῦ κ. Α. Ἰωσήφ.
 22.15 «Εμεις κι' ὁ κόσμος.
 22.20 Συμφωνικὴ συνυλὶς
 μὲ ἔργα Μότσαρτ (δ)
 Συμφωνία ἀρ. 38 σὲ ρε
 μίλ. («Συμφωνία τῆς
 Πράγας»), μὲ τὰ ἑξῆς
 μέρη : Ἀντάτζιο - Ἀλ-
 λέγκρο, Ἀντάντε, Φινά-
 λε - Πρέστο. Ἡ Φιλαρ-
 μονικὴ τῆς Πράγας. Δι-
 ευθ. Γιόζεφ Κλάιμπερτ.
 Κονσέρτο γιὰ πιάνο
 καὶ ὀρχήστρα σὲ σὸλ
 μίλ. (Ἀλλέγκρο, Ἀν-
 τάντε, Ἀλλεγκρέττο).
 Παίξει ὁ Ἐνθίμω Φίσερ
 καὶ μικρὰ ὀρχήστρα διω
 ματίου πού διευθύνει ὁ
 ἴδιος.
 «Μικρὴ νυκτερινὴ μουσι-
 κή» μὲ τὰ ἑξῆς μέρη :
 Ἀλλέγκρο (σερενάτα),
 Ἀντάντε (Ρωμάντα),
 Ἀλλεγκρέττο (μενουέτο-
 τ), Ἀλλέγκρο (ρόντο).
 Παίζουν μέλη τῆς Φιλαρ-
 μονικῆς τοῦ Βερολίνου.
 Διευθ. Ἐριχ Κλάιμπερτ.
 23.20 Ἀμερικανικὰ λαϊκὰ
 τραγεούδια (δ)
 «Ἐλα ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀγά-
 πη μου ὀνειροπολεῖ» (Φό-
 στερ). Ὁ τενόρος Ρί-
 τσαρντ Κρούκς μὲ τοὺς
 Μπαλλαντίερς. Συνο-
 δεῖα πιάνου ἀπὸ τὸν
 Φράνκ Λά Φόρξ.
 «Παλιοὶ φίλοι στὸ στίγ-
 τι», λαϊκὸ (δισκοκεὺ
 Μπρούς). Ὁ Πῶλ Ρό-
 ουμπσον.
 «Ὡ Σουζάννα!» (Φό-
 στερ). Ὁ τενόρος Ρί-
 τσαρντ Κρούκς καὶ οἱ
 Μπαλλαντίερς μὲ συνο-
 δεῖα πιάνου καὶ κιθά-
 ρας.
 23.30 Ἑλαφρὰ μευσικὴ (δ)
 «Μαλαγκένια» (Λεκουό-
 να). Ὁ Ἀντρέ Κοστε-
 λάνετς καὶ ἡ ὀρχήστρα
 του.
 «Ἀμόρ» (Σκυλᾶρ - Ρού-
 ῖς) καὶ «Θὰ μποροῦσε
 νὰ συμβῇ σὲ σένα» (Βέρ-
 κε Βαν Χάουζεν). Τρα-

γουδελί ο Μπίνγκ Κρόσμπυ.
Παλιές αγαπημένες μελωδίες. Ο Ρόμπινσον Κλήβερ, όργανο, και ή Πατρίστια Ρώσσυμπορ, πιάνο.
«Κάθαλακείντο», επιλογή (Κάουαρντ, δίσκ. Τζέουνς). Η όρχήστρα Ρίτσαρντ Κρήν. (Φωνοληψία ΒΒC.).
«Κάποτε θα σέ συναντήσω πάλι», από τό φιλμ «Πέρασμα στη Μασσσία» (Στάινερ - Γουόσινγκτον). Τό συγκρότημα "Ινκ Σπότης.
«Καλοκύρι» από τό λαϊκό έργο «Πορτζυ άντ Μπέ» (Γκέρσουίν). Ο "Έντυ Ντάτσιν με τό ρυθμικό του συγκρότημα.
«Κάπουα άλλη φορά» (Κάου-Στάιν) και «Έδγα όπου κι' άν βρισκεσαι» (Μάν - Πέλις). Ο Φράνκ Σινάτρα.
«Φόνος στη 10η Λεωφόρο» (Χάρτ - Ρούτζερ). Ο Πώλ Γουάιτμαν και ή όρχήστρα του.
«Όταν ένας κάουμπους φός-τρος (Λούι Γκαρστέ). Ο Ζώρζ Γκεταρλ με όρχήστρα που διευθύνει ο Μαρίους Κόστ.
00.15 Μουσική χορευ (δ).
00.45 Δ' Δελτίον ειδήσεων

ΤΕΤΑΡΤΗ, 27 Νοεμβρίου.

Πρωινό Πρόγραμμα

06.30 Έμβατήρια (δ).
06.35 Άγγλικό πρωινό πρόγραμμα.
07.05 Πρωινή γυμναστική.
07.15 Α Δελτίον ειδήσεων
07.30 Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (δ).
07.50 Έλαφρά μουσική (δ)
08.10 Πεντάλεπτο Σπιτιού Μ. Παπαβασιλείου: «Τό Παιδικό δωμάτιο και ή διακόσμηση του».
08.15 Συνέχεια έλαφράς μουσικής (δ).

Μεσημερινό Πρόγραμμα

11.30 Έλαφρό μουσικό πρόγραμμα (δ).
12.00 Μουσικές σελίδες (δ)
Τομά : «Ρεμόν», εισαγωγή. Συμφωνική όρχήστρα. Διευθ. Πέρσυ Πίττ.
Μπράμς : Ρωμάντσα σέ φά μείλ. έργ. 118 άρ. 5. Ο πιανίστας Βάλτερ Γκλήξενινγκ.
Λίστ : «Μαζέππα» συμφωνικό ποίημα. Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Όσκαρ Φρήντ.
12.30 Έκπαιρτι γιά τιν ψυχαγωγία τιν Βρετανικών Δυνάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην Άγγλική. Άνχμεταδόσεις εν

Ἡ Κ^α Ἀλίκη Ζωγράφου. εἰς τὸ
πρόγνημα τῆς ὁδοῦ.

Λονδίνου.
13.10 Συνέχεια τῆς ἐπιπο-
πῆς νῆα τίς Βρεταννί-
κῆς Δυνάμεις.
13.30 Ἐκπομπή τοῦ Γεν.
Ἐπιτελείου Στρατοῦ
14.00 Ἀθλητικὴ ἐμιλία.
14.10 Ἕμεῖς κι' ἐκείνος
14.15 Ἡ ὥρα τῶν ἀκρι-
τῶν
Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν τῶν
«Τὰ 18 σου χρονία»,
ταγκό (Στεφανίδου).
Ὁ Τότης Στεφανίδης,
ὁ Ἄλκης Παγώνης καὶ
ἡ ὀρχήστρα Σ. Ἰωαννί-
δου.
«Ποῖα νᾶσαι» σλόου
φῆξ (Παπαδοπούλου ·
Σουγιούλ · Σακελλαρί-
ου · Γιαννακοπούλου).
Ἡ Δανάη καὶ συνοδεία
τῆς ὀρχήστρας τοῦ Α.
Γεωργιάδη.
«Ἄκου τὸ τραγουδι-
μου, Βιολέττα», ταγκό ·
σερενάτα (Κλόζε · Λού-
κες). Ὁ Τζέου Λός
καὶ ἡ ὀρχήστρα του.
«Μερόπη · Μεροπάκι!».
φῆξ (Βάμπαρη). Τασία
καὶ Κούλα Βάμπαρη.
14.30 Β' Δελτικὴ εἰδήσεων
14.45 Μουσικὰ περτράζι-
τα (δ).
Φραγκίσκος · Φρειδερί-
κος Σοπέν.

Ἑσπερινὸν Πρόγραμμα.

17.00 Χρηματιστήριον.
17.05 Χωράγιες (δ).
17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπή.
17.30 Μουσικὴ γιὰ τὸν κα-
θένα(δ)
«Σὲ μιὰ μικρὴ Ἰσπανικὴ
πόλιν (Γουέιν). Ὁ Τοῖκ
Γουέιμπ καὶ τὸ συγκρό-
τημά του.
«Θεωλώδης καιρὸς», ἀ-
πὸ τὴν ταινία «Κότρων
Κλάμπ Παρέιντ» (Κάι-
λερ - Ἀρλεν). Ὁ Φράνκ
Σινάτρα με χορωδία
καὶ ὀρχήστρα. Διευθ. ὁ
Ἄλεξ Στόρνταλ.
«Εὐτυχισμένοι», ἐπιλο-
γὴ. Ἡ ὀρχήστρα Ἱππο-
δρομίου τοῦ Κόβεντρυ.
Σόλο ὁ πανίσταξ Τζακ
Γουίλσον. Διευθ. Τσάρλς
Σάντγουελ.
Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν ὀπε-
ρέττα «Ρόζ Μαρι» τοῦ

Φρίμλ. 'Η ὀρχήστρα Νιού Μέϊφερ.
«Καλόμα» (Ύφαντιέ).
Τραγουδεῖ ἡ Ροσίτα Σερράνο με συνοδεία ὀρχήστρας. Διευθ. Μιχαὲλ Γιάρρυ.
«Μεσα στὶς σκίε» (Φίνκ). Δύο πιάνο, ὁ Τόνυ Λόουρυ καὶ ὁ Κλάιβ Ρίτσαρντσον.
Ἀντικεινώσεις.
Ἡ ὥρα τοῦ παιδιεῦ (γιὰ παιδιά 8-12 ἐτῶν)
«Σεδαχ ὁ θαλασσίνο» (παρὰμυθί).
«Τὸ νησί τῶν κοραλίων» (διήγημα).
Τραγουδάκι— καὶ παιχνίδια.
Ἐκπομπὴ γιὰ τὴν ψυχγωγίαν τῶν Βρετάν νικῶν Δυνάμεων.
Ἔμεις κι' ὁ κόσμος
Φυσιολατρικὴ ὥρα.
Νησιώτικα δημοτικὰ τραγεῦδια
ἀπὸ τὴν χορωδία τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς ποὺ διευθύνει ὁ κ. Σίμων Καραῖς.
«Ἀς τραγουδήσω κι' ἀς χαρῶ» (Γερμανιανὸ ἀποκρηάτικο).
«Ὁ Κεχαγιάδικος» (Λήμνου).
Ὑδαρίκο σурτο.
«Ἀμοργιανὸ ἔαι τὸ νερό» (Δωδεκανησιακό).
«Ἀπὸ τὰ μπενδιὰ πέφτω» (Ἀζιῶτικο).
Ἡ ὀρχήστρα Χάνε Μπεῦς (δ).
Ἡ σπερινὴ Ἀγγλία
Ποιητικὴ βραδυὰ
«Λορέντζος Μαβίλης» ὑπὸ τοῦ κ. Γερασίου Σπαπαλά.
Γ' Δελτίον εἰδήσεων καὶ σχόλια.
Ἔμεις κι' ὁ κόσμος
Μελωδίες καὶ ρυθμοὶ (δ).
Ρεσιτάλ βιολετί τῆς δίδας Λίτας Παπᾶ.
Παρτίνοι : Σονάτα σὲ σόλ ἑλ. (Τέμπο μοντεράτο. Ἀλλέγκρο κόν φουζό Λάργκο. Ἀλλέγκρο κόμοντο.)
Κασσαντό : Σερενάτα (Πρῶτὴ ἐκτέλεσις).
Ρίμσκυ - Κόρσακωφ :
«Τὸ πέταγμα τῆς μέλισσας», σκέρτσο ἀπὸ τὴν ὅπερα «Ὁ μύθος τοῦ Τσάρου Σαλτάν». Διασκ. γιὰ βιολί Ἀρτουρ Χάρτμαν. (Πρῶτὴ ἐκτέλεσις).
Μουσικὴ ἀπὸ ὀπερέτες (δ).
Κύννεκ : Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὸν «Τενόρο τῆς Δούκισσας». Ἡ ὀρχήστρα τῆς Γερμανικῆς Ὁπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ συνθέτης.
Λέχαρ : Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὸν «Κόμπα τοῦ Λουξεμβούργου». Τραγουδεῖ ἡ Μαρτίνα Βούλφ καὶ ὁ Χούγκο Βέλφινγκ με ὀρχήστρα ἀπὸ μέλη τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας τοῦ Βερολίνου.
Τζόουιν : Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν «Γκέισα». Ἡ ὀρχήστρα σαλονιοῦ τοῦ Μάρκο Βευτερ.
Ρέυμοντ : Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Σινδρὸν στὸ Σάλομποουργκ».

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ANALYTICON PROGRAMMA 24-30 NOEMBRIΟΥ 1946

Η όρχηστρα "Ανταλ-
μπερτ Λούτερ.
Κύννεκε: «Ευτυχισμέ-
νο ταξίδι», εισαγωγή.
'Η Φιλαρμονική του Βε-
ρολίνου. Διευθ. ο συνθέ-
της.

23.50 Μουσική δωμάτιου (δ)
Μπερδέν: 9η Σονάτα,
σε λὰ μείζ. έργ. 47 γιά
πάνο και βιολί («Σονά-
τα στον Κρόιτσερ»), με-
τά έξις μέρη: 'Αντά-
τζιο σστανούτο - Πρέ-
στο, 'Ανάντε με παραί-
λαγες Φινάλε - Πρέστο.
'Ο 'Ιγνάτιος Φρήντμαν
και ο Μπρονισλάβ Χού-
μπερμαν.

00.20 Νυκτερινή μουσική
Τσαϊκόφσκυ: 'Ελεγείο
από τη Σερενάτα γιά
όρχηστρα έγχόρδων έρ-
γο 48. 'Η όρχηστρα Κον-
τάρτ - Γκεκπάου του
'Αμστερνταμ. Διευθ. Βίλ-
λεμ Μένγκελμπεργκ.
Φήλντ: Νυκτερινό, σε
σολ μείζ. 'Ο πιανίστας
Λουίς Κένντερ.
Μπράμς: «Νανούρισμα»
έργο 49 άρ. 4 (Στίχοι
του Ζέρερ). 'Η ύψιφω-
νος 'Εονα Ζάκ με συ-
νοδεία από μέλη της 'Ορ-
χήστρας της Κρατικής
'Οπερας του Βερολίνου.
Διευθ. Χανς Συίτ - 'Ισ-
σεροτετ.
Φρ. Κράισλερ: «Πόνος
άγάπης». 'Ο Βιολοντσέλ-
λίστας Χούγκο Κράϊσ-
λερ με συνοδεία πιάνου
από τον συνθέτη
Ντίλιους: «'ΕΟ Ρωμαί-
ος και 'Ιουλιέτια του
χωριού». 'Η Βασιλική
Φιλαρμονική 'Ορχήστρα
του Λονδίνου. Διευθ.
Σερ Τόμας Μπίτσαμ.

00.45 Δ' Δελτίον είδήσεων

ΠΕΜΠΤΗ, 28 Νοεμβρίου.

Πρωινό Πρόγραμμα

06.30 'Εμβατήρια (δ).
06.35 'Αγγλικό πρωινό πρό-
γραμμα.
07.05 Πρωινή γυμναστική.
07.15 Α' Δελτίον είδήσεων
07.30 'Ελληνικά δημοτικά
τραγούδια (δ).
07.45 'Ελαφρά μουσική (δ)
08.10 "Όρα γυναικάς,
Α. Κοραντίου: «'Η Τρι-
σεύγεννη».
08.15 Συνέχεια: έλαφράς
μουσικής (δ).

Μεσημερινό Πρόγραμμα

11.30 'Ελαφρά μουσικό πρό-
γραμμα (δ).
12.00 Μουσικές σελίδες (δ)
Μπερδέν: Σονάτα σε
ντο έιςο. έλ. 1 («Σονάτα
του σελινούτοτος») έργ.
27 σφ. 2. 'Αντάτζιο σο
στενάτο 'Αλλεγκρέττο
Πρέστο (ατζιτάτο). 'Ο
πιανίστας 'Ιγνάτιος

Παντερέφσκυ.
Ρεσπίγκι: «Τὰ πουλιά»
σουίτα για ὀρχήστρα,
μὲ τὰ ἐξῆς μέρη: Πρε-
λούδιο, 1ο περίσπερ, Ἡ
κόττα, 2ο ἀηδόνι, Ὁ
κούκος Ἡ ὀρχήστρα
τοῦ Ὁδείου Βουεελλών.
Διευθ. Ντεζιρέ Ντεφώ.
12.30 Ἐκπομπὴ γιὰ τὴν ψυ-
χαγωγίαν τῶν Βρεταν-
νικῶν Δυνάμεων.
13.00 Εἰδησεις στὴν ἀγγλι-
κῇ. Ἀναμετάδοσις ἐν
Ἀουδίνου.
13.10 Συνέχεις τῆς ἐκπομ-
πῆς γιὰ τὶς Βρεταννι-
κὰς Δυνάμεις.
13.30 Ἐκπομπὴ τοῦ Γεν.
Ἐπιτελείου Στρατοῦ
14.00 Ὀμιλία.
«Τὰ προβλήματα τῆς πε-
ζογραφίας μας» ὑπὸ τοῦ
κ. Α. Καραντώνη.
14.10 Ἑμεῖς κι' ὁ κόσμος
14.15 Ἡ Ὁρα τῶν ἀκροα-
τῶν
Δίσκος κατ' ἐκλογὴν τῶν
Σοπὲν: 15ο Πρελούδιο
σὲ ρε ὕφ. μεῖζ. Ὁ πα-
νίστας Ἰγνάτιος Παντε-
ρέφσκυ.
Μπράμς: Βάλς, ἔργ. 39
ἀρ. 15. Ὁ Βιολιστὴς
Βάλτερ Μπαρούλλι
Μπετόβεν: «Ἐγκοντ»
εἰσαγωγή, Ἡ Φιλαρμo-
νικὴ τοῦ Βερολίνου. Δι-
ευθ. Οἶγκεν Γόχουμ.
14.30 Β' Δελτίον εἰδησεων
14.45 Μουσικὰ πορτραί-
τα (S).
Κουαρτέττο Μπρόντσκι
Ἑσπερινὸ Πρώγαρχμα
17.00 Χρηματιστήριον.
17.05 Τραχηυδία μὲ τὴ
Στέλλα Γκρέκκ (S)
17.15 Γαλλικὴ ὥρα
17.30 Μουσικὴ γιὰ τὸν κα-
θένα(S)
«Ὁ σφυριχτὴς καὶ ὁ
σκύλος του» (Πράτορ).
Τὸ τρίο Τζέρου Ἀλεν.
«Ἀρχίς καλά τὴ μέλα-
σο» (Τόμπιας, Λούις,
Σπίταλιν) ἀπὸ τὴν τα-
νία «Χά-Χά». Ὁ Μπίνγκ
Κρόμππυ, ἡ Κόννυ Μπό-
ζουελ καὶ ὀρχήστρα ποῦ
διευθύνει ὁ Τζων Σκόττ
Τρόττερ.
«Μουσικὴ τὴν ὥρα τῆς
δουλειᾶς», ἐπιλογὴ. Ἡ
ὀρχήστρα Βίκτορυ.
«Ὁ ἄνδρας π' ἀγαπᾷ»
ἀπὸ τὴν φωνοταινία
«Κυρία να εἰσαθε καλὴν».
(Η. Γκέρσουιν, Γ. Γκέρ-
σουιν, Διασκ. Σάτερ).
Ἡ Μπέννυ Γκούντμαν
καὶ ἡ ὀρχήστρα του. Τρα-
γουδι ἡ Ἐλεν Φόρεστ.
«Τὸ κορίτσι τοῦ κοιτέ-
κου», ἐπιλογὴ (Μόνκ-
τον). Ὁ Ἀλφρέντο Κό-
μπολι καὶ ἡ ὀρχήστρα
τοῦ ξενοδοχείου «Ντόρ-
τσεστερ».
«Καπὸς σκιάζει τὰ μά-
τια σου» (Κέρν). Τὸ
τρίο Ἀλμπερτ Σάντ-
λερ.
«Ντεμουαζέλ Σίκ» Ἰν-
τεριέττο (Πέρου φλέ-
ντ)

Ἡ Κα Νουνοῦκα Φραγκιά—
Σπυριδοπούλου, εἰς τὸ πρό-
γραμμα τῆς Πέμπτης.

(τσερ). 'Η 'Ορχήστρα Παλλήντιουμ τοῦ Λονδίνου.

18.00 Ἀντακρινώσεις

18.10 Ἡ ὥρα τοῦ παιδιοῦ
(Γιὰ παιδιά 12-15 ἐ-
τών)

Ἄλφρεδὸς Σέρλοκ
Χόλμς (κωμῳδία).

18.30 Ἐκτετυπῆ γιὰ τὴν ψυ-
χαγωγίαν τῶν Βρεταν-
νικῶν Δουζιμένων.

20.15 Ἐρεῖς κι' ὁ κόσμος

20.20 Ἡ ὀρχήστρα Μαντε-
ράνι (δ).

20.30 Ἡ Ἐφημερίδα τοῦ
Σταθμοῦ.

21.00 Ἡ σημερινὴ Ἀγγλίς

21.15 Δημοτικὰ τραγουδιὰ.

21.35 Ἡ Ἑλλάδα στὸν ἀ-
γῶνα :

21.45 Γ' Δελτίον εἰδήσεων
καὶ σχόλια.

22.15 Ἐρεῖς κι' ὁ κόσμος.

22.20 Ρεζίταλ τραγουδιοῦ
τῆς μεσοφώνου κ. Νου-
νίκας Φραγκιά - Σπη-
λιόπουλου.

Μπετόβεν : «Ἀδελαΐδα»
Γκρυγκ : «Ἐνας κύκνος»
καὶ «Μ' ἐνὰ νουφερό».
Βόλφ : «Ἡ παρατημέ-
νη», «Ὁ οργανοπαί-
κτης καὶ ὁ Κρυφὸ ἀγά-
πη».

Μπρίττεν : 300 Σονέ-
το τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέ-
λου.

Σαουδά : «Ἡσυχὴ συ-
νειδήσις» (σὲ στίχους
τοῦ Βασίλειος τῆς Αὐ-
γλίας Καρόλου τοῦ Α')

Γεωργίου Κατάσσηλου :
«Ἀρχαῖα μινιατοῦρα».

Δημητρίου Μαρῆ : «Τοὶ
ἀντάφωλλοι».

23.00 Ἡ Ὀρχήστρα τοῦ
Σταθμοῦ.

23.45 Μελοδραματικὴ ἐκ-
πομπή. Ἀποσπασμα-
τικὰ ἀπὸ ὅπερες τοῦ
Γιλιέλμ (δ).

Εἰσαγωγή ἀπὸ τὴν «Ι-
φιγένεια ἐν Αὐλίδι»
«Ὁ ἀκαρπὸν Ἀστειν»
«Ἄλφα ἀπὸ τὴν ἴδια ὀπε-
ρά» Ὁ βαρὺ τόνος Μάρ-
σιος Σίνγκερ καὶ ἡ ὀρχή-
στρα τοῦ C.B.S. Λονδ.

Μπερνάρντ Χέρμαν.
Ευθύμη άρια και Λέντο
από την ίδια όπερα (δι-
ασκ. Μόττλ). 'Η όρχή-
στρα Λαϊκών Συναιλι-
ών της Βοστώνης. Δι-
ευθ. 'Αρθουρ Φήντλερ.
'Από το βασίλειο των
ψυχών», χορωδιακό από-
σπασμα από την όπερα
'Ορφεύς και Εύρυδική»
'Η χορωδία Ράντολφ.
'Από τη θέλησή μου»,
άρια από την «'Αλκη-
στή». 'Η σοπράνο Ρόζα
Μπάμπτον με την συμ-
φωνική όρχήστρα «Βίκ-
τωρ». Διευθ. Πελλετιέ.
'Ο χορός των πνευμά-
των» από την όπερα
'Ορφεύς και Εύρυδική»
'Η Φιλαρμονική της Νέ-
ας 'Υόρκης. Διευθ. 'Αρ-
τούρο Τσκακάνι.
'Ο θεότιτες της Στυγός»,
από την όπερα «'Αλκη-
στις». 'Η μεσόφωνος Ρά-
ιζ. Στήβενς με συνο-
δεία όρχήστρας. Διευθ.
Λέινιντορφ.

00.10 Μουσική χορού (δ).
00.45 Δ' Δελτίον ειδήσεων

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 29 Νοεμ.

Πρωινό Πρόγραμμα

06.30 'Εμβατήρια (δ).
06.35 'Αγγλικό πρωινό πρό-
γραμμα.
07.05 Πρωινή γυμναστική.
07.15 Α' Δελτίον ειδήσεων
07.30 'Ελαφρά ελληνικά
τραγούδια (δ).
07.50 'Ελαφρά μουσική (δ)
08.10 Πεντάλεπτο νοικοκυ-
ράς.
08.15 Συνέχεια ελαφράς
μουσικής (δ).

Μεσημερινό Πρόγραμμα

11.30 'Ελαφρό μουσικό πρό-
γραμμα (δ).
12.00 Μουσικές σελίδες (δ)
Μόστρετ : «Οι γάμοι
τοφ Φιγκαρό», εισαγω-
γή. 'Η Φιλαρμονική του
Βερολίνου. Διευθ. Χανς
Σμιτ-Ίσσερσρετ.
Μουσικόσκι : 'Η σπουδή
σε σόλ φ. έργο 24 άρ.
1. 'Ο πιανίστας Κάρλο
Βιντόσσο.
Φρήντμαν : Σλαβονική
ραψωδία. Συμφωνική
όρχήστρα. Διευθ. Αίνσ-
λυ Μόρεϋ.
Σοπέν : Μπαλλάντα άρ.
2 σε φά μεϋζ. έργο 38.
'Ο πιανίστας 'Αλφρέ-
δος Κορτώ.
Σουμπερτ : «Μουσική
στιγμή» (διασκ. Κράϊσ-
λερ). 'Ο βιολιστής 'Ι-
βάνοβιτς Μπράτσα με
συνοδεία πιάνου από
τον Σ. Κρίς.
Παγκανίνι : Μότο περ-
πέτου. 'Επεξεργασία
Μολιναρί. Τα πρώτα
βιολιά της Συμφωνικής
'Ορχήστρας του ΕΙΑΡ,
με συνοδεία της όρχή-
στρας. Διευθ. 'Αρμάντο
Λά Ρόζα Παρόντι.
12.30 'Εκπομπή για την ψυ-
χαγωγία των Βρεταν-
νικών Δυνάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην άγγλι-
κή. 'Αναμετάδοσις εκ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 24-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1946

13.10 Λονδίνου.
Συνέχεια της έκπομ-
πής για τις Βρεταννί-
κές Δυνάμεις.
13.30 Το σεζέττο του Στα-
θμού.
14.00 Πολιτική έμιλία.
14.10 'Εμείς κι' ο κόσμος
14.15 Παίζει ο Στέφαν
Γκραπέλλι (δ).
14.30 Β' Δελτίον ειδήσεων
14.45 Μουσικά πορτραί-
τα (δ).
Ντέννυ Ντέννυ.

'Εσπερινό Πρόγραμμα

17.00 Χρηματιστήριον.
17.05 'Η όρχήστρα 'Αλφρέ-
ντο σε παλιούς ρωσ-
τικούς σκοπούς (δ).
17.15 Γαλλική ώρα
17.30 Μουσική για τον κα-
θένα (δ)
'Ο Πέτρος από την
Κούβα (Χοσε Νόρ-
μαν. Διασκ. Λίτερ). 'Ο
Μόνια Λίτερ και το συγ-
κρότημά του.
'Η προσευχή μου, φός
(Κέννεντυ - Μπουλαν-
ζέ). 'Ο Γκλέν Μίλλερ
και η όρχήστρα του με
τραγούδι από τον Ρέϋ
'Ημπερλε.
Κονσέρτο για κλαρινέ-
το από την ταινία «Δεύ-
τερο ρεφράιν» του 'Αρ-
του Σώ. Παίζει ο ίδιος
με την όρχήστρα του.
'Ο Μόνον έσύ» σλόου-φός
(Πόπλεγουελλ. Σκόττο).
'Ο 'Οσκαρ Ράμπιν και
το συγκρότημά του «αύ-
στηροί ρυθμοί».
'Εκλαψα για σένα»,
φός - τρότ (Φρέιντ 'Αρν-
χαίμ. Λάιμαν). 'Η 'Ε-
λεν Φόρεστ με την όρχή-
στρα Χάρρυ Τζέιμς.
'Ο Μάργκαρετ» (Λόουρυ).
Δύο πιάνια, ο Τόνυ Λό-
ουρυ και ο Κλάιβ Ρί-
τσαρντσον. (Φωνοληψία
BBC.)
'Πέντε λεπτά με τὰ
βάλς του Τζάους». 'Ο
Φρέντ Χάρτλεϋ και το
συγκρότημά του.
18.00 'Ανακοινώσεις
18.10 'Ωρα συγχρόνων προ-
δημάτων.
Α. Μυστακίδης : «'Ενας
μελετητής της νεοελληνι-
κής κοινωνίας».
18.30 'Εκπομπή για την ψυ-
χαγωγία των Βρεταν-
νικών Δυνάμεων.
20.15 'Εμείς κι' ο κόσμος
20.20 Θρησκευτική ώρα
'Ο 'Αγιος 'Ανδρέας» ύ-
πό του κ. 'Ιωάννου Πα-
παϊωάννου.
20.30 'Ωρα Αγρέτου.
21.00 'Η σημερινή 'Αγγλία
21.15 Τραγουδεί ή 'Ιωάννα
'Αλέα.
'Αυτο λέξεις θα σου πώ,
σ' αγαπώ, βάλς.
'Ο θά φύγω, ρομάντσα.
(Χαιροπούλου).
'Πές μου» (Γιαννίδη).
'Ελς να πάμε στη
Χονολουλού, ρούμπτα
(Χαιροπούλου).

21.30 'Εκπομπή του Γεν.
'Επιτελείου του Βα-
σιλικού Ναυτικού.
21.45 Γ' Δελτίον ειδήσεων
22.15 'Εμείς κι' ο κόσμος.
22.20 Βραδυό κοντσέρτο
με έργα του 'Ελγκαρ (δ)
Εισαγωγή και 'Αλλέγκ-
ρο για έγχορδα. 'Η Συμ-
φωνική 'Ορχήστρα του
BBC. Διευθ. Σέρ 'Εϊν-
τρίαν Μπούλντ.
Κονσέρτο για βιολί. 'Ο
Γεχουντί Μενουχιν και η
Συμφωνική 'Ορχήστρα
της Λονδίνου. Διευθ. ο
συνθέτης.
23.20 Παλιές αθηναϊκές
καντάδες από τη χο-
ρωδία του κ. Γ. 'Ανα-
νασιόδη.
'Να ή μικρούλα!» (δια-
σκ. 'Αθανασιάδη).
'Αν μ' αγαπούσες»,
(Κοκκίνου).
'Η φασόδαρκα», Βαρκα
ρόλα (Λαυράγκα).
'Το τραγούδι της κοπε-
λιάς» ('Αστεριάδη).
'Δε θέλω να δουλεύεις,
καλέ» (διασκ. Γ. 'Αθα-
νασιάδη).
'Ο 'Χωρισμός» νυκτω-
δία (Διαμαντοπούλου).
'Μην ξεχνάς» (Χατζη-
αποστόλου).
23.50 Μουσική από φωνο-
ταινίες (δ).
'Νέα σελήνη» (Ρόμ-
μπεργκ). 'Η όρχήστρα
θεάτρου του Λονδίνου.
Διευθ. ο συνθέτης.
'Ας χορέψουμε» (Γκέρ-
σουίν). 'Η 'Ορχήστρα
Τζεράλντο. Τραγούδια
από τον Σύριλ Γκραντ-
χαμ.
'Η Χιονάτη και οι 7
νάνου». 'Ο Ρέτζιναλντ
Φούρτ παίζει σε κινημα-
τογραφικό όργανο.
'Πυγολαμπίδα» (Φρίμλ)
'Ορχήστρα Τζεράλντο,
με τραγούδι.
00.20 Ποικίλο ελαφρό πρό-
γραμμα (δ).
'Μιά νύχτα με τον Πώλ
Γουάιτμαν στο Μπίλτ-
μορ». 'Ο Πώλ Γουάιτ-
μαν και η όρχήστρα
του.
18.00 'Ανακοινώσεις
18.10 'Ωρα συγχρόνων προ-
δημάτων.
Α. Μυστακίδης : «'Ενας
μελετητής της νεοελληνι-
κής κοινωνίας».
18.30 'Εκπομπή για την ψυ-
χαγωγία των Βρεταν-
νικών Δυνάμεων.
20.15 'Εμείς κι' ο κόσμος
20.20 Θρησκευτική ώρα
'Ο 'Αγιος 'Ανδρέας» ύ-
πό του κ. 'Ιωάννου Πα-
παϊωάννου.
20.30 'Ωρα Αγρέτου.
21.00 'Η σημερινή 'Αγγλία
21.15 Τραγουδεί ή 'Ιωάννα
'Αλέα.
'Αυτο λέξεις θα σου πώ,
σ' αγαπώ, βάλς.
'Ο θά φύγω, ρομάντσα.
(Χαιροπούλου).
'Πές μου» (Γιαννίδη).
'Ελς να πάμε στη
Χονολουλού, ρούμπτα
(Χαιροπούλου).

00.45 Δ' Δελτίον ειδήσεων

'Η Κα 'Ιωάννα 'Αλέα, εις το
πρόγραμμα της Παρασκευής.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 Νοεμβρίου

Πρωινό Πρόγραμμα

06.30 'Εμβατήρια (δ).
06.35 Μουσική για την ψυ-
χαγωγία των Βρεταν-
νικών Δυνάμεων.
07.05 Πρωινή γυμναστική.
07.15 Α' Δελτίον ειδήσεων
07.30 'Ελληνικά δημοτικά
τραγούδια (δ).
07.45 Δίσκοι στην τύχη.

Μεσημερινό Πρόγραμμα

11.30 'Ελαφρό μουσικό πρό-
γραμμα (δ).
12.00 Μουσικές σελίδες (δ)
Ντεμπουσσύ : Μενουέττο
και Μπαλλέτο από τη
'Μικρή Σούιτα». 'Η όρ-
χήστρα των Συναιλιών
Λαμουρέ των Παρισίων.
Διευθ. 'Αλμπερ Βόλφ.
Μπράμς : 'Ιντερμέτζο,
έργο 118 άρ. 4. 'Η πια-
νίστρια Λουίζα Γκμάϊ-
νερ.
Ρίς : «'Η καρπιτσιόζα»
'Ο βιολιστής Γιάν Ντά-
αμεν με συνοδεία πιά-
νου από τον Μ. Ράου-
χαίζεν.
Γκρήγκ : τΤό τραγούδι
της Σόλδβιγ», από την
σούιτα «Πέερ Γκύντ». 'Η
Φιλαρμονική του Βερολί-
νου. Διευθ. Λέο Μπόρ-
χαρντ.
Λίστ : Ούγγρική ραψω-
δία άρ. 2. 'Η Φιλαρμο-
νική του Βερολίνου. Δι-
ευθ. Χανς Μπούντ.
12.30 'Εκπομπή για την ψυ-
χαγωγία των Βρεταν-
νικών Δυνάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην άγγλι-
κή. 'Αναμετάδοσις εκ
Λονδίνου.
13.10 Συνέχεια της έκπομ-
πής για τις Βρεταννί-
κές Δυνάμεις.
13.30 'Εκπομπή του Γεν.
'Επιτελείου Στρατού
για τις Ένοπλες Δυ-
νάμεις μας.
14.00 'Αθλητική έμιλία.
14.10 'Εμείς κι' ο κόσμος
14.15 'Η ώρα των άκρο-
των
Δίσκοι κατ'έκλογήν των
Στράους : 'Αυτοκρατο-
ρικό βάλς. 'Η Φιλαρ-
μονική του Βερολίνου.
Διευθ. 'Εριχ Κλάιμπερ.

'Επιλογή από βάλς. Συμ-
φωνική όρχήστρα χορού.
14.30 Β' Δελτίον ειδήσεων
14.45 Μουσικά πορτραί-
τα (δ).
'Ερικα Μορίνι.

'Εσπερινό Πρόγραμμα

17.00 Χρηματιστήριον.
17.05 'Ωρα ψυχχαγωγίας ά-
σθενών.
17.15 Γαλλική έκπομπή.
17.30 Μουσική για τον κα-
θένα (δ)
'Μ' ένα τραγούδι στην
καρδιά μου» (Ρότζερς -
Χάρτ). 'Ο 'Αντρέ Κο-
στελάνετς και η όρχή-
στρα του.
'Μεθαύριο για πάντας»
(Καίλερ - 'Αρλεν) και
'Μην τρομάζεις τώρα»
(Ντήτς - Ρέιντσερ) τρα-
γουδι ή Λήνα Χόρν.
Σερενάτα από την όπε-
ρέτα «Φρσκιτά» του
Λέχαρ. ('Η όρχήστρα του
'Αλμπερτ Σάντλερ).
'Μπολερό», από την
'Σουίτα του Νότου»
(Μόνια Λίτερ). 'Ο συν-
θέτης με το συγκρότη-
μά του. (Φωνοληψία
BBC.)
'Γιατί περνάς χωρίς να
με προσέξεις» ('Ερσ-Μι-
μέ προσέξεις»). 'Αρθουρ
Γράκι. 'Ο 'Αρθουρ
Γιάνγκ και ο Στέφαν
Γκραπέλλι με κοντρα-
μπάσσο και μπαϊταρία.
(Φωνοληψία BBC.)
'Κακός άνεμος» (Βάρκ
και Βαν Χάουζεν). Τζίν-
νυ Σίμς (τραγούδι).
'Μουσικές αναμνήσεις»
(έπιλογή από όπερέ-
τες και διάφορα τραγού-
δια). 'Η 'Ορχήστρα
Παλλέντιου του Λονδί-
νου. Διευθ. Κλίφφορντ
Γκρήνγουντ.
'Ανακοινώσεις
'Η ώρα του παιδιού
(Εφηδική ηλικία) :
'Οι μεγάλοι έφευρέτες»
'Η ζωή του Χάιντν».
'Εκπομπή για την ψυ-
χαγωγία των Βρεταν-
νικών Δυνάμεων.
'Εμείς κι' ο κόσμος
'Η αναμετάδοσις της
Ελλάδος».
'Ομιλία.
'Ανακοινώσεις της κ.
Σκεύου Ζερβού : 'Εξ
αποστάσεως εξέτασις ά-
σθενών».
20.40 Ποντιακά δημοτικά
τραγούδια από τον έ-
μιλο Χρήστου Μπαί-
ρακτάρη :
'Σουμά σα δημερώμα-
τα» ('Αχπαστόν).
'Η Λεμόνα» (όμάλ).
'Σουμπούλα».
Ποντιακά δίστιχα.
'Η σημερινή 'Αγγλία
'Αρίες από έπερες,
με την Γκάλλι-
μ Κούρτσι (δ).
Πουστίνι : 'Αρια από
την «Μαντάμ Μπατέρ-
φλάυ».
Ροσσίνι : Κοντσέρτο της
Ροζίνας από τον Κου-
ρέα της Σεβίλλης).
Βέρντι : 'Αγαπημένο
όνομα, από τον «Ριγ-
κόλεττο».
Βέρντι : 'Είνε παράδο-
ξο, είνε παράδοξο!, ά-
πό την Α' πράξι της
'Τραδιάτας».

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ B.B.C.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 24-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Κυριακή, 24 Νοεμβρίου

6.00 Ειδήσεις
6.30 Κλασσική μουσική.
8.00 Ειδήσεις.
8.15 Θεατρικό 'Όργανο,
9.30 Μουσική τζάζ.
10.00 Ειδήσεις.
11.45 Μουσική χορού, ('Ορχήστρα
Συλδέστερ).
13.00 Ειδήσεις.
14.00 'Ορχήστρα Β. Β. C.
15.00 Ειδήσεις.
16.00 Μουσική παρέλασις,
17.30 Μουσική χορού.
18.00 Ειδήσεις.
18.30 Μουσική και τραγούδι.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρου.
19.30 Δίσκοι κατ'έκλογήν.
22.00 Ειδήσεις.
23.45 Εύθυμη βραδυά.
00.45 Ειδήσεις.

Δευτέρα, 25 Νοεμβρίου

3.00 Ειδήσεις.
9.15 Πρωινή μουσική.
10.30 'Ορχήστρα ελαφράς μου-
σικής.
21.30 'Εκπομπή του Γεν.
'Επιτελείου Βασιλ.
'Αεροπορίας.
21.45 Γ' Δελτίον ειδήσεων
22.15 'Εμείς κι' ο κόσμος.
22.20 'Εκπομπή άπ' το «Με-
θυσμένο Φεγγάρι».

23.30 'Εργα του Μπετέ- δεν για πιάνο (δ).

Σονάττα σε λα ύφ. μεϋζ.
έργ. 81α («Σονάττα
του αποκαριτισμού»)
με τὰ έξης μέρη : 'Ο
αποκαριτισμός, «'Η
απουσία», «'Η επιστρο-
φή», 'Εκτελείται από
τον Βίλχελμ Κέμπφ.
'Αντάντε σε φά μεϋζ.,
με τον Μπένο Μαυόεγε
δίτε.
'Ρόντο α κοπρίτσιο»
έργ. 129 («'Ο θυμός
για το χαμένο γρόσι»)
με τον Βίλχελμ Κέμπφ.

24.00 Χορευτικό πρόγραμ- μα (δ).

00.45 Δ' Δελτίον ειδήσεων

15.00 Ειδήσεις.
13.15 Κλασσική μουσική : πο-
ζορτ, Ντεμπουσσύ, Μπάλς.
14.30 Μουσική χορού, 'Ορχήστρα
'Ερικ Ούινστον.
15.00 Ειδήσεις.
16.30 'Ορχήστρα Β. Β. C.
17.20 Δίσκοι κατ'έκλογήν.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρου.
20.15 Δίσκοι κατ'έκλογήν.
20.45 'Ορχήστρα Β. Β. C.
22.00 Ειδήσεις.
23.15 «Φαντασία», Μουσική Μπαλ-
λέτου.

Τρίτη, 26 Νοεμβρίου

8.00 Ειδήσεις
8.45 Πιάνο.
9.15 Πρωινή μουσική.
10.00 Ειδήσεις.
10.15 Μουσική Μπαλλέτου.
11.00 Μουσική χορού.
11.30 Μουσικές μινιατούρες.
12.30 'Ελαφρά μουσική.
13.00 Ειδήσεις.
13.15 'Ορχήστρα ελαφράς μουσi-
κής.
17.20 Δίσκοι κατ'έκλογήν.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρου.
19.30 'Ορχήστρα Τζεράλντο.
20.15 Δίσκοι κατ'έκλογήν.
22.00 Ειδήσεις.
23.15 'Ορχήστρα Σταθμού.
0.00 Μουσική χορού, ('Η όρχή-
στρα Τζέε Λός).

Τετάρτη, 27 Νοεμβρίου

6.30 Σκηνάι 'Επιθεωρήσεω.
8.00 Ειδήσεις.
8.15 'Ορχήστρα Β. Β. C. :
Μπετόβεν.
10.00 Ειδήσεις.
10.35 'Ορχήστρα Μόρισον.
11.30 Μουσική χορού ('Ορχή-
στρα Τζεράλντο).
12.30 'Ελαφρά μουσική.
13.00 Ειδήσεις.
15.30 Σουίγκ.
18.00 Ειδήσεις.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρου.
21.30 'Ορχήστρα Μάικελ Κρέϋ.
22.00 Ειδήσεις.
23.15 'Ελαφρά μουσική.

Πέμπτη, 28 Νοεμβρίου

7.30 Δίσκοι κατ'έκλογήν.
8.00 Ειδήσεις.
9.15 Πρωινή μουσική.

10.00 Ειδήσεις.
10.15 Μουσικές μινιατούρες.
11.00 Χορευτική μουσική.
(Χορευτήρια Μπάλου Μιούν).
12.30 'Ελαφρά μουσική.
13.00 Ειδήσεις.
13.15 Μουσική από φιλμ.
15.30 Μουσική χορού
'Ορχήστρα :
Μπάξ, Ούλλιαμς, Σμιτ-
λίους.
17.15 'Ορχήστρα.
18.00 Ειδήσεις.
18.30 Πιάνο.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρου.
21.15 Μουσική από κινηματογρά-
φικές ταινίες.
23.15 Μουσική χορού, 'Ορχήστρα
Τζεράλντο.

Παρασκευή, 29 Νοεμβρίου

8.00 Ειδήσεις.
8.15 Δίσκοι κατ'έκλογήν.
9.15 Πρωινή μουσική.
10.00 Ειδήσεις.
10.15 'Ορχήστρα του Σταθμού :
Μασσενέ, Σαίν - Σάνς.
12.30 'Ελαφρά μουσική.
13.00 Ειδήσεις.
13.15 'Ορχήστρα Σταθμού.
15.00 Ειδήσεις.
15.15 'Ορχήστρα Πήτερ Γιάοκ.
17.35 Συμφωνική 'Ορχήστρα :
Ντεμπουσσύ.
18.00 Ειδήσεις.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρου.
20.30 Εύθυμη βραδυά.
22.00 Ειδήσεις.
23.15 'Ορχήστρα Τζεράλντο.
0.00 'Ορχήστρα Σταθμού.
0.45 Ειδήσεις.

Σάββατον, 30 Νοεμβρίου

7.00 Συμφωνική όρχήστρα :
Μπράμς, Ντκά.
8.00 Ειδήσεις.
8.15 'Ορχήστρα 'Οσκαρ Ρέι-
μπιν.
9.15 Πρωινή μουσική.
11.00 Δίσκοι κατ'έκλογήν.
13.00 Ειδήσεις.
13.15 Μελωδία και ρυθμοί.
15.00 Ειδήσεις.
15.30 Μουσική χορού. ('Ορχή-
στρα Τζεράλντο).
16.30 'Ορχήστρα Σταθμού.
19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρου.
19.30 'Ορχήστρα Σταθμού.
21.30 Δίσκοι κατ'έκλογήν.

ΑΙ ΩΡΑΙ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ

ΩΡΑ		ΣΤΑΘΜΟΣ		ΚΥΜΑΤΑ	
07.00 - 07.15		Λονδίνον	'Ελληνικά	41.75-31.50-25.30-31.56	
08.00 - 08.15		Παρίσιοι	Γαλλικά	25.1	
08.30 - 08.45		Λονδίνον	Γαλλικά	48.56-11.61-31.50-25.30	
09.00 - 09.15		Λονδίνον	Γαλλικά	31.88 (25.20) (31.48)	
09.16 - 09.30		Λονδίνον	'Αγγλικά	31.88 (31.43) 25.30 (25.20)	
09.30 - 09.45		Λονδίνον	Γαλλικά	31.50 (31.48) 25.30 (25.25)	
10.00 - 10.30		Λονδίνον	Γαλλικά	31.50 (31.48) 25.30 (25.25)	
13.30 - 14.00		Λονδίνον	Γαλλικά	31.80-24.49	
13.45 - 14.00		Λονδίνον	'Ελληνικά	31.50-25.30, 19.61 30.96	
15.30 - 15.45		Λονδίνον	'Αγγλικά	31.50-25.18	
18.15 - 18.30		Λονδίνον	'Αγγλικά	41.01-31.88-25.49	
18.30 - 18.45		Μόσχα	'Ελληνικά	41.50-25.75-30.30	
19.00 - 19.30		Λονδίνον	Τουρκικά	19.25	
19.15 - 19.30		Λονδίνον	'Αγγλικά	30.30-25.17-19.75	
19.15 - 19.30		Κωνσταντινούπολη	Γαλλικά	16.75	
19.15 - 19.30		Αγκυρα	'Ελληνικά	31.51-25.1	
19.30 - 19.45		Παρίσιοι	Γαλλικά	25.31	
20.00 - 20.30		Αγκυρα	Γαλλικά	31	
20.00 - 20.30		Λονδίνον	'Ελληνικά	31.50-25.30-19.10	
23.30 - 23.45		Λονδίνον	'Αγγλικά	11.75-30.96-31.01-25.42	
24.00 - 24.15		Λονδίνον	'Αγγλικά	48.54-41.61	
01.00 - 01.15		Λονδίνον	Γαλλικά	48.54-41.61	

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Με τὸ πρόγραμμα
τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν
ΑΘΗΝΩΝ — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ —
ΛΟΝΔΙΝΟΥ Κ. Α. Π.

Πυρκαϊές τῶν Ἀθηναϊκῶν δρόμων...